

ههوانامه كتيب

به ليقل بينيم به قهله م دهينووسمه وه

يادنووسي هه شتاكاني رووپئوييم
له شارهواني هه ولير

ستوكهولم ٢٠١٨

شيرزاد هه يني

چاپکراوی بژاری سالانه ی «مه دالیای قه لات» ی د. محمدهد عه لی عوزیری

کتابخانه ی ناامهی کتیب

کتیب: به لیقل بینیم به قه له م دهینووسمه وه

بابهت: یادنووسی هه شتاکانی رووپوپییم له شارهوانی هه ولیر

نووسینی: شیرزاد ههینی

پیشهکی: دکتور شوان خوشناو

هه له بری: نه هرۆ ههینی

دیزاینی بهرگ و ناوه روک: شوړش غه فووری

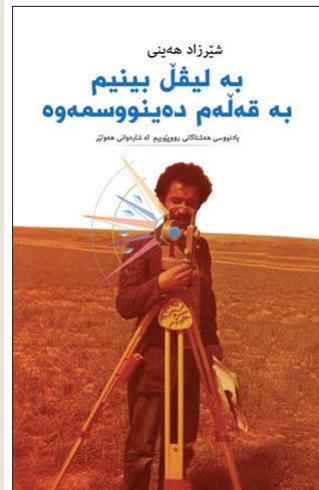
تیراژ: ۵۰۰ دانه

نرخ: ۴۰۰۰ دینار

له بهرپه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان، ژماره

سپاردنی (۴۴) سالی ۲۰۱۹ ی پچ دراوه.

چاپ: به که م. ۲۰۱۹

پيشكەشه به همون هاوکار و هاوړئ و هاوبير و هاوپيشه
و هاوزار و هاورازه کانی له و هواره شیرینه دا، به یه که وه
بووین. ببورن نه وانه ی ناویان نه هاتووه!

به لیفل بینیم به قهله م دینووسمه وه

هه و النامه ی کتیب

ھەوئالنامەى كىتئب

نۆستالژىا دەنووسىتتەوہ

دكتۆر شوان محەمدئەمىن خۆشناو

گیشه ی خه رمانیکی دیکه ی به روبومی «شیرزاد هینی»
یاداشته که سییه کانیه تی، که شیوازیکه له دهربرینی ناخی
مرؤف و خودواندن، بۆ هه لدانه وه و هینانه وه ناو باسی لایه نه
چه پیئراوه کانی ژیان، که له رۆژگارێکدا رهنگه خستنه پوو و هینانه
به رباسیان گرینگ نه بووبیت، یان شارده نه وه یان به په سه ندر زانراو
بیت .

ئه و یاداشتانه ش، هه میشه به چیژتیر و سه رکه وتووترن، که
که سه که ئازا و ئازاد بیت و دلّه پراوکئ و شهرم نه کاته کۆتوبه ندی
نوو سینه که، بیباکانه دهروونی خۆی خالی بکاته وه . نووسین لای
نوو سه ری ئه م یادنووسه، خولیا و ئه شق و خوشه ویستییه . خولیا
به پرژاندنی وشه، ئه شق بۆ کار و خاک و ژن و مه ی و نوستالژیا .
هه مووش خوشه ویستییه بۆ مرؤف . ئه و خۆی له قه ره ی هه موو
ژانریک ده دات و ناسله میته وه . بویر و به ئه زمونه، رۆژانه نووسی
و تۆمارکردنی بیره وه رییه کانی له رۆژمیرێکدا، یادگه ی خۆی
ده خاته گه ر و به زمانیکی ساده و پر له وینه ی هونه ری جوان،
باسی ویستگه کانی ژیان ی پیشه یی خۆی تۆمار ده کات .
ئه گه ر ته نها پشت به ستن، به یادگه ی خۆی خالی لاوازی

یاداشته که ش بیّت، به لام نه ریتیکی باشه بۆ هه موو نووسەر و
رۆشنبیران دەست به نووسینه وهی بیره وه ریه کانیان بکه ن،
زانیا ریه کان له گه لّ خۆیان نه نیژن! نووسه ری ئەم یاداشته،
خۆی وه لامی ئەو پرسیا ره ده داته وه، که یاداشتنووسی تایبەت
نییه به که سایه تییه سیاسییه کان، به لکو چیرۆکی هه موو که سه
سه رکه وتوو ه کان، زاده و به ره می ویستگه کانیان، پر له هه وراز و
نشپوه کانی ژیا نی که سیی مرۆفه کانه .

شیرزاد ههینی کۆمه لێک زانیاری ده رباره ی پیشه که ی له کۆتایی
حه فتاکان و هه شتاکانی سه ده ی رابردوی خستۆته روو، سه باره ت
به که ره سه ته به کاره اتوو ه کانی رووی پۆی و جلو به رگ و شیوازی
کارکردنی رووی پۆه کان، ریگا کانی وانه وه رگرتن و بابە ته کانی
خویندنی به شی ئامۆژگه که له به غدا ی پایته ختی عیراق، رۆژانه ی
خویندنی تیۆری و پراکتیکییه کان و ژیا نی قوتابییانی کورد له
به شه ناو خۆیییه کان، پاشان گه رانه وه ی بۆ هه ولییر و دامه زرا نی
له شاره وانی و چینه وه ی به رو بوومی خویندنه که ی تۆمار کردوو ه .
ئینجا نووسه ر دیت و به جوانی وینای که ند و له ند و ئەو شوینانه ی
هه ولییر ده کات، که کاری تیدا کردوو ه، بیگومان ئەوه له رووی
میژوو ییه وه په سه ندکرا وه . هه ر چه نده سه رده میکی کۆن نییه،
به لام له خویندنه وه یدا له رۆلی ئەو گه ریدانه ده چیت، هاتوونه ته
رۆژه لات و ورده کارییه کانی دابونه ریت و سیسته م و گوزه رانی
کۆمه لگه کانیان وه سف کردوو ه . ره نگه کاریگه ری رۆژئاوا و
خویندنه وه و خه سلّه ته خودییه بۆما وه ییه کانی خوشی له سه ربیت .
ههینی بریک جیاوازتر له یاداشتی باوی سیاسییه کان ده دویت .
چونکه ترسی له وه نییه میژوو لپیچینه وه ی له گه لدا بکات،
یان که سیک و لایه نیکی لی زوویر بیت . ئەو راشکاوییه ش، له

نوسین جوریک له کرانه وه به خودی خوئی، پشییه کی زورتی به
تیکسته که به خشیوه . هر چنده له هندیک شوین، زه نجیره ی
میژویی نییه و دیمه نه کان پچرچپن، به لام ئه مه ش شیوازیکه له
ریگاکانی یاداشت نووسی و هه بوونی باشتره . چونکه تاکه شتیک
بی پسانه وه له گه ل سه رده م پروات وشه نووسراوه کانه . چاوه پروانی
به رگی دووه می ده که یین .

هه و النامه ی کتیب

نووسینی سه‌ر نه‌خشه‌یه‌ك

به‌قه‌له‌می رۆترینگی نه‌خشه‌کان، له‌سه‌ر ترپسیکی ناسکی ره‌قی ره‌نگ شیریکی زه‌لال، ناوم له‌سه‌ر چه‌ندین نه‌خشه‌ی شاره‌وانی هه‌ولیر نووسیوه. ناو و پیشه‌م له‌سه‌ر نه‌خشه‌که‌رتیه‌کان، پیوان و ژماره و هیلم، له‌سه‌ر پارچه‌کارتۆن و ناو فایله‌کان نووسیوه. له‌ناو هه‌موو گه‌ره‌که‌کانی شاره‌که، ده‌ره‌وه‌ش کاری زۆرم کردووه، له‌ئیفران‌کردنی نیوه‌ی شاره‌که به‌شدار بووم.

له‌گه‌ل مه‌ساحی و نه‌خشه‌کانیش، نووسین و رۆژنامه‌گه‌ریشم له‌وئ کردووه. کتیبم له‌وئ چاپ‌کردووه. که‌سایه‌تی شانازم ناسیوه، ده‌ستی خه‌لکیشم گرتووه. له‌و رۆژانه‌ش زووم و کامیرای فیدیۆم، بردوته سه‌ر پرۆژه‌کان. بۆ میدیاکانیش گوتوومه: شاره‌وانی، له‌سه‌ر پرۆژه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بیت. کریکار و پیشه‌گه‌ر و ئەندازیار و باخچه‌وان و به‌رپۆه‌به‌ره‌کانی کۆشش ده‌که‌ن، به‌رده‌وام شاره‌که خاوین و نه‌خشه‌ساز و که‌سک بیت.

ئێستاش، به‌رده‌وام ئەگه‌ر له‌و ناوچه‌یه‌م. سه‌یریکی باله‌خانه‌که‌ی ده‌که‌م. ئەگه‌ر پیاده‌ش بم، ناتوانم رووبه‌پوو: ساتیک بێده‌نگ و شاناز نه‌وه‌ستم. هه‌ر جاره له‌به‌رخۆم، به‌ده‌نگیش، په‌یفیک بۆ شاره‌وانی هه‌ولیر ده‌لیمه‌وه! په‌یفه‌که‌ش په‌یوه‌سته به‌وه‌ی چی

و کئی و کام زه مانم به بیردیته وه . تا ماوم و له کوی بم، خۆم به
نه خشه یه کی شاره وانی هه ولیئر ده زانم .
به دوو بهرگ، له و نووسینه، له ولاتی سوید، رۆژانه ئیشکردنم
له شاره وانی هه ولیئر، وه ک مه ساح ده نووسمه وه . ئه وه یان بهرگی
یه که مه . به سۆز و یادنووسی نووسینه که ناوی چه ندین که س
هاتوو ه . ئه وانه ی ناویان نه هاتوو ه زۆرن . دلگرانم، چونکه روبه ری
نه خشه که، جیگای ئه وه نده ناو و ژماره ی تیدا بوویته وه . ببوورن .

هه و النامه ی کتێب
شیرزاد هه ینی
ستۆکھۆلم ديسمبه ری ۲۰۱۸

خۆم دەنووسمەوھ

لەودەمانەى خەرىكى وەرگىپرانى رۆمانى «دېلەگورگى خۆشەويستى وكتىب _ ذئبە الحب والكتب»ى نووسەرى ناودارى عىراقى «د. موحسین رەملى» بووم. لەگەل ئەو، لەسەر چەند بابەت و وشە و بۆچوونەکان بە تەلەفون قسەمان دەکرد. ھەندى روونکردنەوھ و پرسىارم ھەبوو. ئىتر فەيسبوك و ڤايبەرە قسە قسە رادەكىشىت. لەناو قسەکانا گوتم:

ماوھىەكى زۆر لە شارەوانى ھەولير مەساح «رووپيو» بووم. زۆرىش لەو كارە مامەوھ، تا لە ولاتيش دەرچووم ھەر مەساح بووم. بەو پيشەيەش خانەنشین بووم. ئەو، بە ناو و پيشەى مەساحىيەكەم ھەلوەستەيەكى كرد. بەپەلە، كەمىكىش دياربوو دلخۆش، گوتى:

دەزانى پيشەى مەساح، رووپيوى كەرەستەيەكى باشە بۆ رۆمان و نووسين! كەس باسى نەكردووھ، لە نووسين و چيروك بەتايبەتى، كەم باسى ئەو پيشەيە كراوھ! ئاخاوتنەكەمان ھەر ئەوھندە بوو و براپەوھ و تەواو. بەلام قسەكە بۆ من زۆر بوو. ئەوھش مانا و بۆچوونى زۆر ھەلدەگریت و دەمىنیتەوھ، نازانم بۆ!

قسەكە دوو، سى سالى زياترى بەسەردا تيدەپەرپيت. ئەوھ لە مېشكە ماپەوھ، «مەساحى كەرەستەيەكى باشە بۆ نووسين».

بابەتتىكى گونجاوھ بۆ رۆمان! گوتم، بۆ من خۆم نەنووسمەوھ؟! بۆ رۆژانەى خۆم لەو پيشەيە، لەو شارەوانىيە نەنووسمەوھ؟! چۆن دامەزرام. يان زووتر، چۆن بووم بە مەساح؟ چۆن لە شارەوانى

دامه زرام؟ چۆن له گهڵ گه وره بوونی شاره که به شداربووم؟ ئیتر بواریکم بۆ کات و نووسینه که م ره خساند. وا دهست ده که م به نووسین و دهنووسم. دیاره شتیکی هه ر لئ دهرده چیت! بابزانین چ جوړه یادنووس و بیره وه رییه که ده بیئت.

مه ساح و روویو

به ر له راپه رین. هه ر خۆمان وشه ی روویو مان بۆ پیشه ی مه ساح به کارده هیئا. من له سه ر ته خته داره که ی ناوه که م. له سه ر میزه که م «میژیکی گه وره ی ئاسنی باشم هه بوو. میزه که له لای من و دواییش بۆ فه رمانبه ری تریش ده مینیته وه، چونکه گواستنه وه ی زه حمه ت بوو، زۆر قوورس بوو. میزه که بۆ من مابووه وه. ئه وه ی باش و خراپیش بوو، هیچ کلیلیکی نه بوو. که سیش نه ده یزانی بۆ کام له فه رمانبه ره کانی شاره وانی هاتووه، زۆریش دلنیام بۆ ئه ندازیاره کان کرابوو»، که به رده وام جه نجال و شپرزه ش بوو، نووسی بووم روویو شیرزد قادر هه ینی. خۆشنووسیک ئه وه ی بۆم نووسی بوو. به لام والیره، وشه و ناوه ئاساییه که مه ساح، وشه ی مه ساحیش هه ر ماوه _ قسه و زاره کی خه لکه که _ به کارده هیئم. به لام ئه وه ی شیاوی باسه، ئیستا له نووسراوه ره سمیه کانی، فه رمانگه کانی حکومه تی هه ری می کوردستان، روویو به نووسین به کاردیئت. به لام له ناو ده زگا و دائیره و خه لک و ده لال و بازار و قسه و باسه کان، هه ر ده لئین مه ساح!

بۆ ئه وه نه نووسمه وه، بۆ رۆژانه که م تۆمار نه که م؟ دیاره نووسینه وه ی یاد و رۆژانه، تایبه ت نییه به سیاسییه کان. ئه وانه ی خه باتی

دوورودریژیان کردوو. ئەوانەى زیندانیان دیوه. بیرهوهرییهکان پیرۆزه، شایستهیه، بەلام یادهکانی ههموو کهسیکی تریش، نیگای رۆژانهیان، سهبردهکان، پیشه و کاسبییهکان، شیرینی و تالی و زانیاری نوێی تێدایه. با بنوسریتهوه. دوو کهس ئەستهمه، وهک یهک بژین و کاروانی ژیانان یهک جۆر بیته. ئاسان نییه، دوو ئاوهز، سێ برا، ژن و میردیک نیگا و بۆچوونیان وهک یهک بیته. ئاساییه، لهیهک نزیک بن. بەلام زۆر ئاسایی نییه، رۆژانهی ههموو کهسیک، بابته و ناو و شوێن و بۆچوون و ههلوستهکانیان بۆ ژیان. بۆ سرووشت. بۆ پاره و سیکس و مردن، وهک یهک بیته! هاوشیوه بیته، ئەوهش مهحاله و جیاوازییهکانیش زۆرن!

به ئەزموونه زۆرهکهه له نووسین. به چاپکردنی چهندین کتیب و هەرگیپان. دهکری بلیم دهتوانم رۆژانهکهه به شیوازیکی شایسته و باش و دهبرپینی گونجاو بنوسمهوه. بۆیه وا دنوسمهوه. له نووسینهوهی رۆژانهی مهساحییم شهرم ناکهه. ناترسم، دوودلێش نییم. خۆم دهکهمه نهخشهیهکی کۆنی. شارهوانی ههولێر.

نووسینهوهی یاد، ئازایهتی و راشکاویشی دهوێت! من تهنیا خۆم نانوسمهوه. باسی خۆم و خهڵکیش دهکهه. باسی خۆم و برادهرانیش دهکهه. بێگومان، قسهی زۆر له سهه شارهوانی ههولێر و دائیرهکانی تریش دهکهه! که دنوسم دهبی خوینهران بپوا بکهه، سالانیک موچهمان چل دینار بووه. لهگهڵ وهرگرتنی موچهکه، ورده درههه و ده فلوسیشمان وهرگرتوووه. رۆژ و کاتی موچه وهرگرتنمان دیاریش بووه. سالانهش، یهک دینارمان بۆ دههاته سهه موچهکه. پارهکهش باش بوو، دهمایهوه و پاشکهوتیشی ههبوو.

لهو دهمانهی فهرمانبهه بووین. جلوبههه و جگههه و خواردن

و هاتوچۆ و په یوه ندییه کانی به پړپوه بهر و فه رمان به ران، له گه ل
خه لکی ئاسایی و ناوشار و گوند و کۆلانه کان جیاواز بوو!
له و ده مانه، هیچ فه رمان به ریک، کریکاریکی دائیره کان، ئۆتۆمبیلی
تایبه تی رهنگ سپییان نه بوو! له ژووری به پړپوه به ره کان ته له قزیۆنی
تایبه تی شاشه گه وره و بچووکیش نه بوو! قاوه خواردنه وه
و میوانداریش نه بوو! به پړپوه به ره کان ئۆتۆمبیلی دائیره یان
نه ده برده وه ماله وه. شه وانه، له گه راجه گه وره کانیاں رایبگرن،
ئیوارانیش بیبه نه یانه و ده عوه ته کان.

له و شاره، که س پۆست و پله ی به پړپوه به ری گشتی نه بوو.
هه موو دائیره یه ک، ته نیا یه ک به پړپوه به ری به پۆست و ناویشانی
هه بوو! وه زیفه و کارکردن و موچه و په یوه ندییه کان زۆر جیاواز
بوون! به لام نالیم سه رده می ئالتونی بوو. نالیم خوشگوزه رانی و
سه رفرازیش بوو، ئیتر به و جۆره بوو.

ده چمه به غدا

که ناوم له قبول مرکزی به غدا ی زانکۆکانی عیراق ده رده چیت،
«ئه وده مانه ناوی خویندکارانی ده رچووی به شی زانستی و ویزه یی
هه موو عیراق، به یه که وه، له یه ک رۆژدا له قبول مرکزی به غدا
ده رده چوو. ناوه کانیش، له ده روزه ی زانکۆکان، به که تیره، به
ریز و چاپی شرپ و کاغه زی خراپیش له دیواره کانی ده ره وه و
به رده رگاگان ده درا! رۆژنامه و ته له قزیۆن و رادیۆکان، ناوه کانیاں
بلاونه ده کردوه. ده بوایه، قوتابی بچپته ئه و شارانه ی زانکۆیان تیدا
بوو. له وی ناوی خوی بدۆزیته وه!» بۆ ئه وه ی بزانه ناوم له کام
زانکۆ و کۆلیژ و ئامۆژگه ده رچووه، ده چمه به غدا.

من وهک دهرچوانی شه شه می ئامادهیی، ناوم له ئامۆژگهی تهکنه لۆژی به غدا له گه په کی زهعفرانییه، له بهشی مهدهنی _ مهساحه دهرده چیت .

به لام زووتر با ئه و بگێرمه وه، من یه که م قوتابی پۆلی شه شه می زانستی ئامادهیی هه ولێر بووم، له به هاری ۱۹۷۴ ده چمه ناو شوپرش . پاش نسکۆش، یه که م که س بووم دیمه وه و ته سلیمده بمه وه . قوتابییه کان، مامۆستا کان بۆ دیمانه و دیتنم ده هاتنه لام . ئه و ساله ش یه که م سال بوو، کتیب و ده فته ر و که رهسته کان به خۆپرای دابه شه کران . باوه شیک کتیب وه رده گرم . سه رپیش ئه زموونیک بۆ چوونه به کالۆریام بۆ ده که ن . ناسنامه شم هه ر به په له بۆ دروست ده که ن . له و دهرچوون و دهر بازبوونه دا، مامۆستا «خه سرو عه بدولکه ریم» زۆر یارمه تییم ده دات . قوتابی زیره کی پۆله که ش «سه لاح عه بدولا» دوایی یه که م ده بیته ، له کۆلیژی پزیشکی به غدا وه رده گریته ، ئه ویش بۆ فیڕکردن و وتنه وه ی وانه زه حمه ته کانی بیڕکاری و کیمیا زۆر ئاسانکارییم بۆ ده کات . منیش شکانی شوپرشه که ، به هاندان و وره و هه لسانه وه ی خۆمی ده زانم، بۆیه زۆر باش ده خوینم، له ده وری یه که م دهرده چم .

من دان به وه داده نییم پیشتر، هه رگیز له ژیانم، ناوی مه ساحه نه بیستبوو . هه یچ خزمیکم مه ساح نه بووه . که سم نه ده ناسی، زووتر له و شاره مه ساح ببوو بیته _ دوایی ده زانم زۆربه ی مه ساحه کانی ناو شاری هه ولێر . خه لکی دهره وه ی شاره که بوون . زۆریان مه سیحی بوون . له ده وک و موسل و عه نکاوه ش ده هاتن . یان له شاره کانی نزیک هه ولێر هاتبوون _ کارم به و پیشه یه ش نه ببوو . له ماله وه ش، له ناو کۆلانه که شمان نه مزانیبوو، یه کییک، جارێکیان ئیشی به

پیشه ی مه ساهی ببوو بیئت! ئیتر، به شه که ی ناوم لیی دهرچوو بوو، زور پیم نامۆ و سهیر و نوی بوو. هیچیش به دلم نه بوو، به لام دهسه لات چییه، تازه ناوم دهرچوو. نمره کانی به کالوریام به شی ئه و به شه ی کرد بوو.

ئه لحه ق، وهرگرتن و ناوده رچوون، بیجگه له چند بواری خویندنی تایبه تی نه بوایه، له وانه به تایبه تی به شی راگه یاندن له کولێژی ئاداب. که خۆم زۆرم حهزم به و خویندنه دهکرد، ئه وه یان ئیستیماره ی حزبی و به عسیبوونی دهویست _ دهرچوونی ناوه کان له سالی ۱۹۷۶ به نمره بوون. نمره که م، من ده باته ئامۆژگه ی تهکنه لۆژی به غدا به شی رووی پوی. تییدا ده وامه که ی دوو سال خویندن و دوو هاوینه پراکتیک بوو.

دهرچووی ئه و خویندنه ش. دبلۆمیکی به ناوی دبلۆمی هونه ری پی ده درا. پاش ته واوکردنی سه ربازی، ئیتر دهرچووی ئه و ئامۆژگه یه، به موچه ی بیست و چوار دیناری ئه سلی مانگانه، ئاسان و باش داده مه زرا. پاش یه ک سال، موچه که ی ده بیته بیست و هه شت دیناری ئه سلی. ئه وه ش موچه ی دهرچووانی کولێژه کانی عیراق بوو.

نهمده زانی مه ساحه کان، فیه و له وحه و ته خته داریک، بۆ پیوان و دیارکردنی سنوور و تخووبی زهوی و رووبه ر و ئاراسته کانی به کارده هیئن. هه ندیکیان له وانه ئامیری «لیفل Level» یان هه یه .

ئه وانه، رۆژانه له کاتی ئیشوکاره کانیان، راسته ی سی سانتیمه تری

سیڭۆشه _ سکیلمان پی دهگوت_ و قهلهمی رهش و قهلهمی رۆترینگی Rotring حوبر_ جۆره ئەلمانییهکهی که له شاری هامبۆرگ دروست دهکریت، لهسالی ۱۹۲۸ پهیدا دهبیته، گهشه دهکات، دهبیته قهلهمی بهرچاو و باشی بواری نهخشهسازی_ و لاستیکی سرپینهوه بهکاردهینن. کاغەزی تریسی تهنکی زهلالی نیمچه رهقی تایبهتیان بو نهخشه دروستکردن ههیه. ئەوانه لهبهر گهرما زۆریان کللوی ههسیر لهسهر دهکهن. ههر لهبهر ئارهقهش، تا قهمیسه سپیهکانی بهریان پیس نهبیته، دهستهسپی سپی نهرم لهبهر پشتهملی قهمیسهکانیان دادهنن! ئەوان بهردهوام لهبهر ههتاوان. لهبهر گهرمان. بهلام زستانان، لهکاتی قووهر و چلپاوی ناو شارهکان دهرنانچن. بهپیی نارۆن. دهپۆن و ناگهپینهوه ناو دهوام. موچهیان ئاساییه، بهلام پارهیان زۆرتره! زۆریان لاواز و بالابهرز و چاپوکن. قهلهوهکانیشیان بو رۆیشتن و پیوان باش و چالاکن.

ناوم لهو ئامۆژگهیه دههچوو. که چوومه بهغدا. لهناو لیستهکه، ناوی خۆم دۆزیهوه، بینیم ناوم له بهشی مهساحه دههچوووه. دواپی که زانیم، دوو برادهرهکهی ترمان، ئەوانهیی بهیهکهوه له ههولیر به کۆستهرهکه هاتبووین. له بهشهکانی بیناسازی و نهخشهسازی ناویان دههچوووه، خۆزگه م دهخواست، ناوم لهگهڵ ئەوان بوایه. چونکه دهیانگوت کاری روویۆی ناخۆشه. پیسه. بهردهوام له دهروهیه. ئیشتی قورسه، لهناو دپک و داره! پیاوی مهساح، بهردهوام لهبهر باران و بهدهروهیه!

بهلام، دواپی گوتیان پیشهیی مهساح زۆر باشه. دامهزاندنی مسۆگهره، پارهیی باشه، دههچوونی زۆره، به ئیفاد دهردهچیت.

پاره ی باش له وه ده رچوونانه وهرده گرن . ئیشیان سه ربه خوویه .
به لام، به شه کانی تر، له ناو ژووره کانی دائیره چه پس ده بن .
ناچنه بهر هه تاو، بویان نییه بی مؤله ت بچینه دهره وه . مه ساح
بالنده یه کی ئاسمانه و دوور ده فرییت و ده پروات تا به یانی ناگه ریته وه
هیلا نه که ی . که سیش نازانییت، هیلا نه یان له سه ر کام دیوار و بنمیچ
و سه ر عاموود و ناو چ ده وه نیکه ! مه ساح، زوریان پیاون، به لام
له بهر سیبهری ژنان ده پۆن و ئاره قه ناکه ن . زوو به ژنی زراقی
ژنان ده پیون و شه یدایان ده بن . مه ساح، ده ناسریت و پاره شی
ده ستده که ویت .

که ده زانین به شه که ی ئیمه، کچی که م تیدایه، وهک به شه کانی
بیناسازی و نه خشه سازی نییه . دلمان توند ده بییت و چه سوودی
به کوره کانی هاو پیمان ده به یین . ئه وان، له پوله کانیان ژماره ی
کچه کانیان له کوره کان زورتر بوو .
ئه وده مانه ش، کیژه به غداییه کان زور نازدار بوون . زوربه یان
پانتۆل و قه میسی ته سکیان له بهر ده گرد . چاویان ره ش،
که م و ته نک مکیاژیان ده کرد . به ده ست و لیفاکس و سینگ
و مه مکیان، باخه گه وره که ی ئامۆژگه که یان شه رمه زار ده کرد .
کچانی به غدایی، ئه و ده مانه به یانیان ره وه ره وه، ده سته
ده سته، پاسه دریزه کانی ناو به غذا «تایبه ت بوون به ئامۆژگه که،
به خو پرای هه ردوو سه ر، خویندکاره کانیان ده گواسته وه»، له
هه موو گه ره که کان کۆیاند ه کردوه . ئه وان ده هاتن، بۆن و جوانی
و نازیان ده به خشییه وه . هه موویان بهر له کاتر میتر هه شت، وهک
په پوله و کۆتر و هه لاله، له ناو گۆره پانه گه وره که ی ئامۆژگه که
بلاوده بوونه وه . زوریان، زور به ئه گریجه و چاوی ره ش و سمتی

نەرم و مەمکۆلەى شەمامیان، بەرەو بەشەکانى نەخشەسازى و بیناسازى، کەمیکیش بۆ بەشەکانى کارەبا، تاک تاکیش بۆ بەشەکانى تر دەچوون! کێژە بەغداييەکان، زۆریان ناویان خۆش و بالکیش بوو. سەحەر و شەزا و وەفا و لمیا و ئەشواق، ناز و جوانییان دەنواند.

ئەوانە لە بەشەکەى ئیئمە نەبوون. ئەوانەى لەو بەشەش ناویان دەرچوو، زوو دەگوازنەو بەشەکانى تر. چونکە دەزانن مەساحى کارىکى قوورسە! بۆیە ئەوانە حەقیان بوو، بچنە ئەو بەشانەى پلەى نزمترى وەرگرتبوو. بەلام ئیئمە، دوو کچمان لەگەڵ بوو. بەناوى شیرین و جوانیان کچ بوون، ئەگەرنا بە قەلەفەت و دەموچا و پێستیان، پیاوی جەربەزە و سەربازیش بوون!

ئەوانەى بەیانییان زوو بە پاسەکانى ناو بەغدا دەهاتن، لەوانە کورپىکى شیوعى پۆلەکەمان بوو. رۆژانە، رۆژنامەى حزبى ئەودەمانە رۆژانە بەناوى «*ریق الشعب*» دەردەچوو، بۆ دەهینام. بەیانییان زوو، ئەو بە پاسىکى گەرەکەیان دەهاتە باب الشرقى. لەوئ رۆژنامەکان زوو دادەنران، سى چوار رۆژنامەى رۆژانە ھەبوون، لەسەر شۆستەکە، چیمەنتۆکە ریز دەکران. رۆژنامەکانى ئەودەمانە نەدەمانەو، سەرما و گەرمايان نەدەبوو، زەرد ھەلنەدەگەران، بۆیە بەپانى شۆستەکان، ریز دەکران. ئەویش لەسەر شۆستەکانى حدىقە الامە و ساحە الایران، بە نیو درھەم رۆژنامەيەكى سوورى دەکرى! ھەر ئەویش لەبەر ناوہکەم زوو و پيش ھاتنم، منى بە کچ شوبھاندبوو.

...

پاش ئەوہى دوو ساللەکە، لە بەشى مساحەى ئامۆژگەکە تەواو

دهکهین. یان زوتر، که هاوینه که ی بۆ پراکتیک دهگه یه نه ناو دائیره کان. ده زانین و تیده گهین، قسهکانی له سه ر زه حمه تی مه ساحی ده کران، زوریان ه سوودی بوو. زوریان زیده پۆیی بوون. وانه بوو مه ساح، به تایبه تی له دائیرهکانی شاره وانی و ریگاویان و تاپۆ «ئه وانه ی تاپۆ زوتر خوینهری نه خشه کان بوون. ژماره و شوینه کانیان ده ناسی و ده یانزانی دیواره کان، به پیوان به راورد بکه ن» کشتوکال و ئاودییری. مه ساحه کان که سایه تی شکۆداریان هه بوو. به لام که سیان نه ببوونه سه رۆک دائیره یه ک. نه ببوونه به پیره به ری ده زگایه ک. به لام، له ناو بوارهکانی خوین و پیگه یان له ناو خه لکه که باش بووه. به تایبه تی ئه گه ر که سایه تییه کی چلیسی نه بوانه. چاویان زۆر له پاره نه بوایه. زۆر ده ستیان پان نه کردبوایه. زۆر ئیشه کانیان نه خستبوایه پاش ده وام. زۆریش له گه ل ژمیریار و پشکینه ره کان له سه ر ئیفاد و ده رماله و پاداشت، ده مه قالییان نه کردبوایه.

له پۆلی یه که می ئامۆژگه، وانه کانمان زۆر تایبه ت نه بوون به رووی پۆی. به لام له پۆلی دووه م، زۆرتر وانه کان تایبه ت بوون به و کار و پیشه یه. هه روه ها سه ردانی مه یدانی چه ند شوینیکی به غدا و ده ره وه ی به غداشمان کرد. نه خشه ی ئاسمانیان نیشانداین. چووینه مه ساحه ی گشتی، له ساحه ی الایران. چووینه ناوچه یه ک له ئاسمانه وه نه خشه یان بۆ گرتبوو. زۆرمان پی سه یر بوو، نه خشه کان زۆرتر بریتی بوون، له وینه ی ره شوسپی ره قی به ره ونه ق!
له ناو مه ساحه ی عامه، له ناو هۆبه گه وره کان. ژووره تاریک و ته ره کان، دۆلابه ئاسن و ته خته داره کان، سه رسام بووین. له وه ی تیده گهین، زانست و کاری رووی پۆی چه ند پیروزه و گرینگه. ئه و

پیشه و زانسته چەند ساله له و لاتە ههبووه . نه خشه كوڤنه كان چەند به زهحمەتی سازكراون . هه موو ولاتيان ، بست به بست چۆن پياووه ؟ له سه ر سنووره كان ، پارچه ی كوڤنكریتيان بو دياركردنی سنوور چۆن داناوه ؟ له گونده شاخاوییه كان ، چۆن مولك و رهزه كانیان دياركردووه ؟ له ئەهواره كان . له دهشته بهرین و تهخته كان . زهوییه كشتوكالییه كانیان چۆن جیاكردوته وه ؟ ئەوانه ماندوو بوون . به ماندوو بوون و مانه وه ی زۆر ، جوان ولاتیان كردووه به نه خشه و نه خشیش .

پراكتیک

له هاوینی به كه می پشوو ی خویندمان ، له ناو شاره وانی هه ولیر پراكتیک ده كه یین . بۆیه ش هه ز ده كه یین دووباره هاوینی دووهم ، له وئ پراكتیک بكه یینه وه !

له و ساله ، هاوینه كه ی له وئ بووین . شاره وانی هه ولیر نه خشه سازیه كانی به شیکی ناوشاری ته واو كردبوو . ده بوایه ئیفرازی بکه ن . به پیکه وت ، ئیمه سی یان چوار قوتابی ئامۆژگه ی به غدا . له وئ پراكتیکمان هه بوو . له وده مانه ته نیا به غدا و به سرا ئامۆژگه ی ته كنه لۆژی هه بوو . له به سرا به شی مه ساحه ی تیدا نه بوو . بۆیه له هه ولیر ، ئیمه به ته نیا چەند كه سیك بووین له به غدا ، وهك كورد ئەو به شه مان ده خویند . له وانه سی یان چوار كور بووین . به لام زووتر پیش ئیمه ، به یهك سال زووتر ، كچیک ، یان بلین ژنیک به گچكه یی شوویكردبوو ، وهك ژنیک دایك هاتبووه ئەو ئامۆژگه یه . به لام ، تا سالی دووهمیش ته واو دهكات . ئیمه ، ئەومان وهك پۆلی دووهم نه ناسی !

له ده ره وه ی شار، دوور و زوریش دوور. پشت ماله کانی به سته پیازه . به رامبه ر مه خفه ریکی پۆلیس، به ناوی مه خفه ری پۆلیسی فاروق، پشت به نزیخانه که ی شوپش. شوینه که زوریش دوور نه بوو، له نه خوشخانه ی سینگ و سیل، به رامبه ر خانووه گه وره کانی گه په کی شوپش و کانی .

له بوشاییه ک، درکه زه رده و ته ختاییه کی باش و راست، کهنده که ی به سته پیازه ی به ناودا ده هات. به لام کهنده که قول و کهنده لان نه بوو. جوگه یه کی باریک و نشیویکی سه ختیش نه بوو! زستان و به هاران، باریکه ئاویکی خاوین و شیرینی ده هیئا .

پارچه زه وییه کی راست، به ورده به رد و گاشه به رد و کیله به رد و زوورگ و به رده لان بوو. تازه ش دوورابوو، زووتر توکرا بوو. پوشه زه رده کانی نه که وتبوونه به رده می ده پراسه که، داسه کان، زه رد زه رد له به رده م ئیمه و هه تاوه که ده بریسکانه وه! یان ده نوزانه وه، ده پارانه وه، که ده زانن چیتر، نه و زه وییه تو ناکریت، ناکیلدریت و گوله گه نم ناکه ن! چیتر ته باره نابینیت، کیشکه و قه تی و خالخالۆکه مالی ناکه ن! ناوچه که، دیزاینی نه خشه ی که رتی بو داریزرابوو. ده بوایه بو دابه شکردن به سه ر فه رمانبه رانی شاری هه ولیر ئیفران بکریت .

نزیکه ی پینج سه د پارچه زه وی، دوو تا سی سه د مه تری بوون! گو تیان بویه ئیفران کردنی نه و به شه مابوو وه، گوایه زووتر بریار بوو بیته باله خانه ی سی نهومی ستوونی، نه کریته پارچه زه وی ئاسویی! به لام له سه ر داوای پاریزگا و پیداکری زوری شاره وانی له به غدا، به کاره یانی له نیشته جیی ستوونی باله خانه یی ده گوپن بو ئاسویی خانووبه ره .

به بیجویه کی سپی، پیکایی شپ. ئیمه، دوو قوتابییه که، له گه ل

مهساحه قهلهوه دهست گه وره که، چووینه شوینه که . رویشتین و زۆر له شار دوورکه وتینه وه . من ئەو گه ره که م نه دیبوو . هه رگیز بیرم له وه نه ده کرده وه، بچمه ئەو ناوچه یه . به لام ده مزانی و ده یانگوت، چهند پیریکی گه ره که که مان، نه خوشی سیلدار . له وی له نه خوشخانه که ماونه ته وه . یان پیاویک له کۆلانه که مان هه بوو، که س له و نزیک نه ده که وته وه ده یانگوت نه خوشه . ئەو ماوه ماوه ده چووئه ئەو نه خوشخانه یه، سهردانی دکتۆره کانی ده کرد، حه بی گه وره گه وره یان به خۆپایی ده دایئ! به و نه خوشخانه یه «نه خوشخانه که به ویست و پاره ی که سایه تی خیرخوازی شاری هه ولیتر ره شاد نه جار دروستکرا بوو» ناوی ئەو شوینه م بیستبوو، به لام نه مدیبوو . له وی مهساحه به ئەزمونه که . پیاوه ده نگ گه وره که، فیتیه کی زهردی قایشی پیبوو، چه کوچ و دوو فهرده کیچ، هه موومان له بیجۆکه هاتینه خواره وه!

مهساحه که، نه خشه که ی له سه ر بۆنیتی بیجۆکه پانکردوه . که میک به راسته که ی زۆر له ژماره کانی سه ری سرپابونه وه، هیله کانی سه ر نه خشه نوییه که ده پیوئیت . له گه ل پیوانه کانا، سه بر سه بر لیو و داوداو مووی سمیلی ده گزی . سه ری به رزده کردوه، سه یریکی پشته وه ی ده کرد . ده چووئه نزیک دیواریکی به نزیخانه که . به په له ده گه رایه وه نزیک مه خفه ره که . ده چووئه سه ر شه قامه سه ره کییه که ی شه قلاوه، به رامبه ر قه سه ره کانی گه ره کی کانی . ده گه رایه وه سه ر نه خشه که .

ئیمه ش هه موومان سه رسام سه یرمان ده کرد، جاروباریش هاوشانی ده بووین . ئەو زوو ده یگوت کوا مه سته ره که م! پارچه مه سته ره که مان له بن پیان، بن تایه ی بیجۆکه بۆ هه لده گرته وه .

ئهویش دووباره هیله کانی دهپیوا. ژماره یه کی له سهر نه خشه که دهنووسی. یه کیکی تری دهسپیه وه. دووباره ژماره یه کی تری له سهر دریزایی بلوکیکی سهر نه خشه که دهنووسیه وه! دوو سهعات زۆرت، ئیمه سهیری دهست و قهله م و مهستهره شپه که ی ئهومان دهکرد. سهرسام و چهپه ساو، که میکیش گالته مان به پیوان و هیله کانی دههات. وهک ئه وه ی بزانی ن ئه و ده رچووی ئامۆژگه نییه. وهک ئیمه دبلومی هونه ری له مه ساحه نییه. ئه و ده رچووی ناوه ندییه. به لام راستییه که ی، نه مانده زانی چ دهکات، سهرمان له هیچ دهرنه دهچوو.

ئه و له مانگیش هه رگیز گویمان له و ناوه نه بیوو ناوه ندی ته و او دهکات. بو ژیان، له بهر دژواری ناوچه که، به رده وامی شه پ و مملانیی سهختی تیدا بووه، ده چیته به غدا. له وئ له ماله خالیکی جیگای ده بیته وه. به لام ماوه یه ک ده بیته سه رباز. ماوه یه کیش بو ژیان و پهیدا کردنی روژانه ی ناو به غدا، خه ریکی فۆتوگرافی ده بیته.

له ناکاو، به ناسیاری خزمیکی له به رپوه به رایه تی گشتی مه ساحه، پیی ده لئین توو کاری فۆتوگرافی ده زانیت، برۆ له وئ کۆرسی رووپووی هه یه، ئاسان وهرده گیریت. زۆربه ی کارمه نده کانی ئه و به رپوه به رایه تییه ش یان موسالوین یان مه سیحین! ئیتر کوره که ده بیته مه ساح. که ته و او دهکات، پیی ده لئین بو دامه زراندن باشوورت ده وئ، یان هه ولیر. ئه ویش ده لئ موسل، به لام ئه وان پیی ده لئین:

له ناو موسل و قه زاکانی پیوستمان به مه ساح نییه. ناکرئ وا زوو وه زیفه و دره جه یه کت بو بدۆزینه وه. ئاسان نییه، ئه و شاره مه ساحی زۆره. زۆربه ی رووپووه کانی شاره کانی عیراق، هه موو

دائیره‌کان، موسلاوین!

ئیتەر کورپه مه‌سیحیه‌که‌ی به‌ مندالی له به‌غدا بووه . ماوه‌یه‌ک له مانگیشی سهر به‌ سهرسنگ، کوردیه‌که‌ی باش نه‌بوو. به‌لام عه‌ره‌بیه‌که‌ی ته‌واو بوو، دیته‌ هه‌ولیر. له‌ شاره‌وانی، وه‌ک مه‌ساحی ناو شاره‌وانی داده‌مه‌زیت. له‌ ناو عه‌نکاوه‌ش وه‌ک مانگیشییه‌ک شوینی خۆی ده‌کاته‌وه . له‌ گه‌ل خه‌لکه‌که‌ گه‌رموگوپ رۆژه‌کانی به‌پتوه‌ ده‌بات! له‌ هه‌ولیریش زوو ده‌ناسریت.

ئامۆژگه‌ی ته‌کنه‌لۆژی

دوو سال، له‌ ئامۆژگه‌که‌ ده‌خوینم. ئامۆژگه‌که‌ له‌ به‌غدا، ده‌که‌ویته‌ سهر ریگا سهره‌کییه‌که‌ی نیوان به‌غدا و سه‌لمان پاک. ریگاکه‌، به‌ناو سه‌ربازگه‌ گه‌وره‌که‌ی ره‌شید ده‌رپۆشت. ریگایه‌ سه‌ره‌کییه‌ی سه‌ربازگه‌که‌ی ده‌بپی. ئاسایی، هه‌موو جوهره‌ هاتوچۆیه‌ک به‌ناو سه‌ربازگه‌که‌ بوو. سه‌یته‌ره‌یه‌کی ئاسایی له‌ ده‌روازه‌که‌ی هه‌بوو. به‌لام له‌وده‌مانه‌ توند و به‌رچاو نه‌بوو. پاسه‌ سووره‌ حکومییه‌ کۆنه‌کانی ته‌حریر _ زعفرانییه‌ و ته‌حریر _ وئبه‌، پاسه‌ مارسیدسییه‌کانی زۆرتەر له‌ بیست نه‌فه‌ری ده‌گرت، به‌ره‌و سلمان پاک ده‌رپۆشتن، قوتابیه‌کانی به‌شی ناوخۆی ئامۆژگه‌که‌، ئیواران بۆ هاتوچۆکانیان سوودیان له‌وانه‌ ده‌بینی. پاسه‌کان خویندکاره‌کانیان به‌ پاره‌یه‌کی که‌م، له‌به‌رده‌م ئامۆژگه‌که‌ داده‌نا. به‌لام به‌رۆژ، بۆ ده‌وام و چوون و هاتنه‌وه‌، پاسی سووری درێژی تایبته‌ به‌ ئامۆژگه‌که‌ زۆر هه‌بوون.

هاتوچۆی ناو به‌غدا و ئامۆژگه‌که‌ ئاسان نه‌بوو. به‌لام بۆ گه‌نجی وه‌ک ئیمه‌، به‌گالته‌ و به‌زمی شیرین، به‌ چاوچوانیک ریگاکه‌مان

ده بپی. قه په بالغی پاسه کانمان به خوشی به پریده کرد. ده ست به روژنامه و قوودیه ک مورهبای شووتی و کیلویه ک خه یار و دوو سه مومن ده گه پاینه وه.

ئه و ساله ی من ده چمه به غدا و روپیوی ده خوینم. سالی پاش نسکوکه ی سالی ۱۹۷۵ بوو. هه موو ورده کارییه کانی شه پ و شوپش و بوردومانه کانم دیبوو. ئاگاداری روژانه ی پیشمه رگایه تی و خه لکی ناوچه رزگارکراوه کان بووم. سی چوار جاریش چووبوومه ناو ئیران، تا شاری ره زائیه ش رویشتبووم. که ده گه پریمه وه، سیما و بونیک ی ئه و سه فه ره م پیوه بوو. یان بلیم هیشتا که ره سته و جلو به رگی ئیرانییه م مابوو.

من یه که م مه کینه ی ریش تاشینم له سابلخ کریبوو. واده زانم مه کینه که ئینگلیزی بوو. ئه وانه ی مووسیان له ناو داده نرا، سه ره که یان به سووران داده خرا. مه کینه کی باش بوو. له سالی ۱۹۷۴ ده یکرم، به لام له سالی ۱۹۹۷ له کاروانی ده رچوونم بو ده ره وه. له ناو فه ره نسا، دروست له شاری سه رسنووری ئه لمانیا فه ره نسا ستراسبۆرگ، که له شه مه نده فه ریگ داده به زین، جانقا بچووکه که م به ده ست کوپکی گهنجی خوین شیرین بوو، ئه و زووتر پی گوتبووم:

ماموستا بیینه بۆت هه لگرم!

به لام له دابه زینی ناو ویستگه که، له بهر شپی جلو به رگ و ته مه ن و ئاکاره ئه سمه ره که ی، زوو پۆلیسه کان گومانی لی ده که ن. ئه ویش وه ک ئیمه هیچ پسوله و به لگه یه کی نه بوو، رایده گرن و ده بیبه ن و له من دابریت! ئیتر چیتر نه مدۆزیه وه. مه کینه که م پاش ئه وه ی بیست و چوار سال، ریشی هه رزه کاریی بۆ تاشیم و هاوپییه تی

کردم، له گه‌ل ئه‌و رویشته!

شته‌کانی له ئیران کرپیووم. قه‌له‌م پاندانیکی باش. جانتایه‌کی ده‌ستی. دوو سێ قه‌میسی ره‌نگاوه‌نگی نه‌رمی تایبه‌تی زۆر جوان. پیللویکی باش و بۆن و ده‌فته‌ریشم ئه‌وانه‌م مابوو. زۆرتر له براده‌ره‌کانم چاوم کرابوووه‌وه، ده‌ره‌وه‌م دیبوو. چوون و هاتن و دوورکه‌وتنه‌وه‌م دیبوو. چونکه‌ یه‌کیک له‌وانه، رۆژی یه‌که‌م، له سه‌فه‌ری یه‌که‌می بۆ به‌غدا له‌گه‌ل دایکی هاتبوو. تا دره‌نگیش، من به‌تایبه‌تی به‌زمی هاتنی ئه‌وم له‌گه‌ل دایکی ده‌گی‌پرایه‌وه و پی‌ده‌که‌نین. له‌ هه‌موویان زۆرتر و جیاوازتر بووم. ئه‌وه‌ی زۆرتر منی له‌وان جیا‌ده‌کرده‌وه، «من و دوو سێ کورپه‌ کوردی تریش له خزمه‌تی سه‌ربازی ته‌سریح ببوین». هه‌موویان هه‌سوودیان پێ ده‌بردم و ده‌یانگوت:

بۆ خۆت یه‌کسه‌ر داده‌مه‌زێت! کێشه‌ی سه‌ربازییت نییه‌.

دیاره ئه‌وده‌مانه سه‌ربازیش ئه‌وه‌نده کێشه نه‌بوو. ده‌رچوو‌ه‌کانی زانکۆ و ئامۆژگه‌کان، به‌تایبه‌تی به‌شه‌ زانستییه‌کان، له شوینی باش داده‌نران و ده‌وامیان راسته‌ به‌جلی سه‌ربازی بوو، به‌لام شوینه‌کانیان وه‌ک دائیره‌ وابوو. ئه‌وه‌ی زۆریش باش بوو، زۆریان پۆستالیان له‌پێ نه‌ده‌کرد. به‌لام جلی سووکی سه‌ربازیان له‌به‌رده‌کرد. ده‌بوا‌یه به‌یانییان زوو ریشیان بتاشن، هه‌موو دیسپلینه سه‌ربازییه‌کان په‌یره‌و بکه‌ن! ئه‌وه‌ی مایه‌ی خۆشحالی‌ش بوو، ئه‌وده‌مانه ولاته‌که شه‌ری نه‌بوو. که‌م که‌م له شاخه‌کانی کوردستان که‌مین و مه‌فره‌زه و کوشتن هه‌بوو، به‌لام کاریگه‌ری زۆری به‌سه‌ر مه‌کینه‌ی سه‌ربازی حکومه‌تی عێراقی نه‌بوو! تا سه‌دام دێته سه‌ر حوکم و په‌لاماری ئیران ده‌دات، هه‌زاره‌ها کیلومه‌تر به‌ پانی و به‌ درێژی ولاته‌که داگیر ده‌کات، ئینجا ولات

دهبیتته یه کپارچه دۆزه خ!

ئه وده مانه به غدا، به تایبه تی هیشتا قادیسه هه لئه گیرسا بوو. شه پر نه بوو. به غدا به لیشاو، پیاوانی میسری روویان تی نه کردبوو. شار و پایته ختیکی خوش بوو. شاریکی گهرم و جوان و خاوین بوو. تییدا زۆر ئاسووده بووم.

هیشتا حزبی شیوعی به ناو مابوو. رۆژانه رۆژنامه که یان دهرده چوو. ههفتانه رۆژنامه که یان «الفکر الجدید» به پاشکۆیه کی کوردییی چوار لاپه ره یی دهرده چوو.

شانۆکان، سینه ماکان، کتیبخانه کان، دیمانه و گه له ریبه کان جوان و کراوه و به شهوق و شایسته بوون!

به غدا، ئه بو نواسی شوین و مهیدانی مهستی و جوانی و شادییه کان بوو! پارکی زه ورا هه واری عاشقان بوو! مه سبه ح، هیمن و ئاسووده باوه شی بۆ ژوان دهرده وه. له سه ره شه قامه سه ره کییه دوو سایدیییه فراوان و دریژه که ی سه عدون، ده یان بار و مه یخانه به شه و رۆژ کرابوونه وه. خواردنه وه هه رزان بوو. یه ک بیرهی ساردی فه ریده به دوو دره م بوو! شه وانه تا دره نگ پاسه بچووکه کان و پاسه دوو نهۆمه سووره حکومییه کان، هه رزان به رده وام له ناو به غدا به بیست فلوس هاتوچۆیان بوو!

به لام ئیمه، قوتابیانی ئامۆژگهی ته کنه لۆژی، وانه و پراکتیک و خویندیمان زۆر بوو. له هه مووش خراپتر، شوینه که مان له ناو به غدا زۆر دوور بوو!

به و که چه پاسانه گۆرپه پانی ته حریر، یه ک سه عات دوور بوو. بۆ که پانه وهش سه عاتیک چاوه پروانی ده ویست! له ناو پاسه که، ریگا دووره که هه موو گیانمان ده بووه وه ئاو و ئاره قه .

ههولپیرییه کانی ئامۆژگه که

ئهو ساله ئیمه چوار کورپی ههولپیری خویندنی مهساحه له ئامۆژگه که تهواو دهکهین. بهلام پیش ئیمه، به سالیک، خاتوونیکه ههولپیری، بهگچکهیی شووی به ئامۆزایهکی خوی کردبوو، بویه که دهخویند مندالی ههبوو مهساحه تهواو دهکات! بهلام که پۆلی یهک بووم. ئهو له پۆلی دوو بوو، نه مبینی. تا درهنگیش نه مانزانی ئهو ژنه ههولپیرییه له بهشهکهی ئیمه دهخوینیت کتیه و چونه.

بیناکهی ئامۆژگه که گهره بوو. هولهکانی زۆر بوون. بهتایبهتی بهشی شارستانییه کهی _مهدهنی_ که روپیوی لقیکی ئهو بهشه بوو.

ئامۆژگه که، به ههردوو پۆلی زۆرتر له ههزار قوتابی ههبوو. ئاسان نهبوو هه موویان بناسیت. ئه ویش ژنه که دیاره مندالی ههبوو، له ناو بهغداش نیشته جیبوو. بۆ نانخواردن و چا خواردنیش نه دههاته یانه که. دوایی پاش دوو سال، له ناو شارهوانی، بۆ یه که مجار ئهو ژنه م بینی. له زۆر له کار و ئیشهکانا دهبووه به پررسی تیمه که مان.

سی براده ره که م، یه کیکیان وهک خۆم عائیدون بوو. واته یه کسه ر دهکرا پاش ده رچوونی دامه زریت، ببیته مهساح. ئهو پیاویکی قۆشمه و قسه خوش و دهنگ گهره بوو. شهوانه له ژورهکان، له هه مامه که گهره کهی به ردهوام دهنگی دههات و شه په شه پی بوو. هه موو خوشیانه دهویست، قژی زۆر در بوو، دهیگوت قژم بپرن، بهشی سیمی قاپ شووشتنی هه موو نادیه که دهکات.

ئهو دوو مامی له فه له وجه دوورخرا بوونه وه. نیوه پۆکهی

پینجشه مموان . دهستی ده دایه جانتا شرپه که ی و جله پیسه کان،
دوو دهفتیری شرپی هه لده گرت و له ناو قوتابییی عه ره به کانیش به
هاواره وه دهیگوت:

ده پۆم ده چمه کوردستانی فه لوجه! اروح کوردستان فلوجه .
به یانییه کانی رۆژی شه ممه ده گه پرایه وه، زوو یه کسه ر ده هاته وه ناو
پۆله که، به لام به چه شه یه کی خوش، گهرم و جۆشدار. دهیگوت:
دوو شه وه له فه لوجه نه خه وتووین. کورد له فه له وجه زۆره، کورد
هه موو له وین! هه موو کۆدبنه وه، قسه ده که یین، ده خۆینه وه، گوئی
له گۆرانی ده گرین، ده خۆینه وه، قسه ی ترسناک و قه ده غه ش
ده که یین! مامم که سه رخۆش ده بیته، گۆرانی ده لیته و زۆریش
ده گریته! دوایی نایه وی دلمان توند بکات، به زمه که به نوکته
شیرینه کانی گهرم ده کات. «شیخ زیاد هیرانی» نه ده ترسا، زۆر
له قسه شاراوه کانی ده کرد.

کۆپی دووه میش ئه و پاش ده رچوونی ده بیته سه رباز. به لام، زوو
له دائیره ی ریگاوبان وه ک سه ربازی مه ده نی وه رده گیریت، به
خزمه ت بۆی حیساب ده که ن! دوایی که شه ره کانی قادسیه و
کوردستان گهرم ده بیته. ئه و به سه ته زمانه، ئه و مه ساحه باریکه
داماوه. به رده وام به و شاخانه وه بوو. له ئه هواره کان بوو. له سه ر
سنووره کان ریگای ده برد، نه خشه ی سه رکه وتنی ریگاکانی
داده رشت! ئه وه ی پییان سه رنه ده که وت، ئه وه ی پرد و که وانه و
سووپانه وه ی زۆری تیده که وت، ئه ویان بۆ چاره سه رکردنی ده برد!
من له گه ل «موحه مه د ره سول ئاغۆک»، ئه و دهیگوت زۆر
که یفم به ناوی ئاغۆکه که ی باپیرم دیت، چونکه کوردییه . زۆر
براده ر بووین، زۆریش له به غدا به یه که وه ده بووین. به لام دوایی

لە ئىشكردن دادەبېرىين. ئەو ۋەك بېستون دەكەۋىتتە ھەرد و كېۋەكان، لە شەپەكانا دەمىنئەتتەۋە، منىش لەناو شار دادەمەزىم! برادەرىكى ترمەن ھەبوو، لە خويندەنەۋە و كىتب و بۆچوونى سىياسى زۆرتەر لە من نىك بوو. بەلام، ئەو لە رىكخستەنەكانى ئەۋدەمانە كۆمەلەى رەنجەرانى ناو بەغدا ئىشى دەكرد. ئاگادارى ھەندى لە چالاكىيەكانى بووم. بۆيە كەمتر يەكترمان دەبىنى، دوایى ئەو لەبەر چەند ھۆكارىك سالى يەكەم دەمىنئەتتەۋە، لە من دادەبېرىت! زۆرتەر پاش دەرچوونمان، لە دوو قوناخ بە دوو ئاراستە جىادەبىنەۋە. ئەو دەبىتتە سەرباز، من تەسرىح بووم. من لەناو ھەولېر دادەمەزىم، ئەو ھەز لە بەغدا دەكات، لەناو بەرپۆۋەبەرايەتى مەساحەى ساحەى تەيەران دادەمەزىت. لەۋىش بۆ كارەكانى لەناو ھەموو گوشەيەكى عىراق ئىش دەكات! كە دەبىتتە سەربازىش، يان كە ئىنتىدابەكەى تەۋاۋ دەبىتتە، ناچىتتە سەربازى، نىۋەپۆيەكىان ماندوو و پەرىشان داۋا دەكات، بە ئۆتۆمبىلە لادا كەسكە مۆدىل ۱۹۷۵ ھەكەم، بىبەمە گوندەكانى دۆلى سەماقولى، يان بەس لە سەيتەرەكەى دەربەندى كۆمەسپان بىبەپرىنمەۋە! ئەۋە جارى يەكەم بوو، من دلشاد مەۋلود لە ھەولېر بە لادايەك دەرباز بكام. جارى دوۋەمىش بە لادايەكى مۆدىل ۱۹۷۷ دەربازى دەكەم و دەبىمە بادىنان و گوندى دىھى نىك باتۇقە.

بەشى ناوخۆ

بەشى ناوخۆكەمان، ھەر چەندە زۆرى لەسەر بنوسرىت ھەر كەمە. بەلام ئەۋەندەى لەبىرمە، بەشياۋى دەزانم باسى دەكەم. سنوور و

رووبه ری ئامۆژگه که زۆر گه وره بوو. له ناو شووره یه کی که رپووچی بلندا بوو. هر چوارده وره ی زه لکاو و گۆم و قه میشه لان بوو. بۆیه هاوینان، یان کاتی که شه که گهرم ده بوو. میشله ئازاری زۆری ده داین. گه ره کی میلی گه وره ی زعفرانییه ش، ده که وته پشت بیناکه. که زۆربه ی دانیشتوانی هه ژار و شیعه ش بوون!

با ئه وه ش بلین ئامۆژگه که، زووتر زانکۆی حیکمه ی ئه مریکی بووه. زووتر وه ک زانکۆیه کی ئه هلی هه بووه. به لام دوا ی گۆرانه سیاسیه کان و خۆمالیکردنی زۆر ده زگا و مه لبه ند و کۆمپانیای بیگانه، ئه و زانکۆیه ش ده بیته مولکی ده ولته. ئیتر ده بیته هه وار و فیڕگه ی گه وره ترین ئامۆژگه ی سه ر به وه زاره تی خویندنی بالا. ئه وه ی زۆریش هه سته پیده کرا، ده ولته بودجه ی زۆری بۆ ئه و ئامۆژگه یه دانا بوو. له و به رنامه یه دا، له ناو سنوور و شووره ی بیناکه، چه ند بینای نوێ دروست ده که ن. له وانه سی به شی ناوخۆی سی نهۆمی بۆ کوپان. که له سه ر نه خشه ی نوێ دروستکرا بوون.

ناویان له و سی به شه نابوو «وحده و حریه و ئیشتراکیه»، به لام به شه کۆنه که ی، ئه وه ی زووتر ئه مریکیه کان دروستیان کرد بوو، به که رپووچ بوو، دیواره کانی ئه ستوور و به رین بوون، ده یانگوت ناوه نده کانی بۆشه، بۆیه ش هاوینانیش فیئکه. ئه ویش سی نهۆم بوو، به لام تاریک و ته پ دیار بوو، ئه وه ی زۆر بالکیش بوو، ده رگا داره کانیان ئه ستوور و پوخت و سه نگین بوو. ناویان له و به شه ش نابوو به عس.

من له باله خانه نوێیه کان. ده چه ژووریک سی که سی تری تیدا بوو. یه کیته قوتابییانی به عس، به هاوکاری ئیداره ی به شه ناوخۆیه کان، دابه شکردنی قوتابیه کانی به سه ر باله خانه و نهۆم و ژووره کان، به سیسته میکی چاودییری نه ته وه یی و پشکنین

و زانیاری دابه شده کرد. له هه موو به شه کانی ناو خۆبیه که، به پیکه وت، یان به هه له ئەگه رنا دوو کورد به یه که وه له یه ک ژووردا دانه نرابوون. هه رگیز، هه له ی وا نه کرابوو، دوو قوتابی شیوعی ئەوده مانه دهناسران و ئاشکراش بوون، به یه که وه له یه ک ژووردا بن. زۆریش کۆششیان ده کرد، قوتابی یه ک شار نه که ویته یه ک ژوور!

بۆیه من ده که ومه ژووریک، تیدا قوتابییه کی موسالوی، یه کیکی به سراوی، یه کیکی خه لکی ناسریه ی تیدا بوو. سه ره تا، ده مه وی که میک له سه ر که سایه تی ئەوانه هه لوه سته یه ک بکه م. خۆم له به شی رووی پوی کوردی هه ولیر، عائیدون و ته سریح له سه ربازی، کوپه هه ژار و زولف و پرچم درێژ و نوێژنه که ر و عه ره بییه که م باش بوو، چه زم له کتیب بوو، زووش ده خه وتم! له گه ل زۆربه ی کوپه هه ولیری و که رکووکییه کان و ژماره یه ک له سلیمانیه کان هاموشۆم گه رم بوو.

کوپه موسالوییه که، ئەویش کوپه هه ژار بوو. له به شی ئاودییری بوو. که م چه زی به جلو به رگ شووشتن و پا کوخاوینه وه هه بوو. زۆریش به گۆرییه وه ده خه وت. ئەویش چه زی به کتیب بوو. دوا یی زانیم ئیزدییه. برا گه وره که ی، یه کیکه له ده هۆلژهن و چاوه شه کانی ناوچه که ی خۆیان. به لام، تا کۆتاییه کانی سالی دووه م نه یگوت کوردم و به کوردیش قسه ی نه کرد. کوپیکی هیمن، خوینده وار و چه پیش بوو. به نهینی رۆژنامه ی حزبی شیوعی ده خوینده وه. ورد و نه رم و له سه رخۆ بوو. زۆر چه زی به دانیشتنی میوانه کانی من ده کرد. کورده کانی خۆمان که سه ردانیان ده کردم، یان رۆژانی پشو و که کۆده بووینه وه! ناوی «ته حسین» بوو، ده موچاوی که میک به خوریکه و سیس بوو، به لام زۆرزان و زیره کیش بوو.

کورپه به سراوییه که، ناوه که م له بیرماوه ناوی «ناسر» بوو. کورپکی خوش، به زهوق، خاوین، به ته کیت، به رده وام جله کانی ئوتوکراو و نوئی و پاک بوون. به یانیان به ئاسانی قه میسه سپی و پانتۆله ره ساسییه که ی له به رنه ده کرد. ماوه یه ک خه ریکی ده قکردنی قۆلی قه میسه که ی ده بوو! من ئه وه یان له و فیبربووم، ئه گه رچی سه ره تا گالته م پییده کرد و پیی پییده که نیم، به لام دواپی هاتمه سه ر ئه وه ی وه ک ئه و قۆلی قه میسه که م قه د و کورت بکه مه وه .

ئه و قوتابی به شی کاره با بوو، ناو دۆلابه که ی پییان ده گوت لۆکه ر جوان ریز ده کرد. لیفاکه سه که ی دهستی وینه ی جوانی لیدابوو! ئه ویش کوردی خوشده ویست! به لام له به ر ئه وه ی هیچ له زمانه که تینه ده گه یشته، که م له لامان ده مایه وه . به سراوییه کان، هه موو به نه ژاد چه زیان به گورانی بوو، بۆیه ئه ویش ته سجیلیکی بچوکی هه بوو. له به ر ئه وه ی به پاتری ئیشی ده کرد، که میک گوپی له گورانی ده گرت و ده یکوژانده وه . ئه وه ی پاتری بو بکریبوایه، ده یتوانی داوای بکات و ماوه یه ک بیبات .

به لام ئه وه ی هیچ له کوردیش تینه ده گه یشته، کورپه که ی ناسریه بوو. ئه و زۆر متووی من بیوو. به رده وام هاموشۆی کورده کانی ده کرد. وه ک ئه وه ی زمان و که سایه تی کوردی پی عه نتیکه بیته . منیش زۆر ریزم ده گرت. زۆریش له گه ل براده ره هه ولیری و کورده کانم، له گه لمان ده هاته ناو به غداش. ئه و له و ده رچوونانه نه قسه ی ده کرد، نه له قسه کانی ئیمه ش تیده گه یشته. به لام ئاره زومه ندانه چه زی به هاموشۆی کورده کانی ده کرد. له به ر ئه وه ی له یه ک به ش و له یه ک هۆبه ش بووین. به یانیان به یه که وه ده چوینه ناو ئامۆژگه که . له نادیش نان و چای به شیره که مان به یه که وه ده خوارد. ئه ویش ناوی «عه باس» بوو. کورپکی هیمن

مامۆستا جووله که که

له قوناخی یه که م، وانه کانمان گشتی بوون. بۆ نمونه، له کۆرسی یه که می سالی یه که م، وانه یه کمان هه بوو به ناوی «نه ته وه ی عه ره بی»، گوایه به و نامیلکه یه، به و چهند لاپه په یه هزی نیشتمانی و عروبه له ناو میشکی قوتابییه کان ده پوینن! کۆرسیک زمانی عه ره بی و ئینگلیزی و خاکناسی و بیریاریشمان هه بوو.

حه ز ده که م، ئاماژه به وه بده م، مامۆستاکه ی بیرکاریمان، پیاویک بوو به قه د قه لیک ده بوو، ورد و سووک و باریک. به ئۆتۆمبیلکی فۆکسوگونی قالۆنچه ی ره ساسی ده هاته ده وام. ده مانزانی، چونکه مامۆستا کان که م ئۆتۆمبیلیان هه بوو. ئه و ئۆتۆمبیلکه ی تا نزیک ده روزه ی به شه که مان ده هیئا. له وئی، سی چوار شوینی پارکی تییدا بوو. که ده هات، به ره له وه ی یه که هه نگاو بپوات، ده مبینی پیللویکی لاستیکی ته نک ی به سه ر پیللوه که ی هه لده کیشا. قه مسه له که ی له ناو ئۆتۆمبیلکه که جیده هیشت.

مامۆستا عه بدولا عه بدولا ده یانگوت جووله که یه، ته مه نی سه رووی هه فتا سال ده بوو! واته له سالی ۱۹۷۶ که سیکی جووله که له ناو به غدا مابوو. خۆم پاش ده دوازه سال، رۆژیکیان له شارع النهر، که شه قامی کچانیشیان پی ده گوت. ئه نگوستیله یه کی باریکی زیوی ئه سلیم له پیریکی لاوازی ورد، له زیوفرۆشیکی جووله که، به که متر له دوو دینار کپی. ئیستاش پاش ئه وه نده ساله، هیشتا ئه نگوستیله زیوه که م ماوه. بۆیه ش، زۆر که س واده زانن من ئه و ئه نگوستیله زیوه له په نجه ده که م، گوایه دیندارم. زێر به حه رام ده زانم. له بهر ئه وه ی کابرا زۆر به وه ده چوو برای مامۆستاکه بیته، بۆیه پرسیم. ئه ویش گوتی راسته برام بوو، به لام ئه و پینچ ساله

مردووو! پیاویک بوو، بۆ بیرکاری و مامۆستایه تی ژیا و مرد،
منیش بۆ زیو ده ژیم! له گه ل زیویش ده مرم.

ئهو مامۆستایه، دوو سه عاته که، بهرده وام پرسیار و وه لامه کانی
له سهر ته خته ره شه که، به ده سته تیکی زۆر نه رم و جوان و
ورد ده نووسی. سهیری که سی نه ده کرد، پرسیار نه ده کرد،
ناوی نه هاتووو کانی نه ده خوینده وه. که میش قسه ی ده کرد، زۆر تر
ده نووسی و سهیری ده کرد. له گه ل ته واو بوونی کاته که ش ته واوی
نووسینی سهر ته خته ره شه پانه گه وره که ی، به ده سته باریکه کانی
ده سپیه وه و به روانکه سپیه که ی به ری له بهرده کرده وه، قه دی
ده کرد و له ناو جانتا ره شه که ی ده نا و ده پۆیشته! بۆ وانه ی
داهاتووش، پرسیار دابه ش ده کرد، له سهری ده نووسی وه لامدانه وه
به کتیبکرانه وه یه، نیو سه عاته! پرسیاره کانیش، بریتی بوون له و
نووسینانه ی زووتر و رۆژی پیشوو، له سهر ته خته ره شه که بۆمانی
نووسی بووه وه.

دوو ساله که مان ته واو کرد. دیاره بۆ من، که نجیکی ته مه ن بیست
و دوو سالی بوونم به فرمانبه ر، به مه ساح، به موچه ی بیست و
چوار دینار، بۆ خۆم و خیزانه که م گۆرانیکی گه وره بوو. بۆ که سیک
باوکی، له بهر پیشمه رگایه تی سالی ۱۹۷۵ وه ک پۆلیس له هیزی
سه فین. هیزه که ی بۆ پۆلیسه کانی هه ولیر دانرا بوو. ماوه یه کی زۆر
له باشوور بۆ جاری دووه م، یه که میان سالی ۱۹۶۲، ئهو جاره ش
له سالی ۱۹۷۵ ده مینیتته وه. دوا یی به پاره یه کی که م خانه نشین
ده کریت. موچه یه کی که م بۆ خیزانیکی گه وره، ئاسان نه بوو پیی
بژین، موژده و خوشییه کی گه وره بوو.

بو من دامه زراندن، له خیزانیك، كهسی تیدا فه رمانبه ر نه بیئت!
كهس، نه مامیک نه خالیك، نه ئاموزا و هاوسییه کیشمان فه رمانبه ر
نه بیئت. بو من، ببه فه رمانبه ر و موچه خوریك شانازی بوو!

ده گه ریمه وه هه ولیر

ئیواران، له گه ل گه نجه کانی تری هاوپۆل و هاوبیر ده چووینه
گازینوی له یالی ئه ربیلی ته نیشته سینهمای سیروان. بهر سیبهری
قهلات. گازینۆکه ی لایه کی سینهماکه، دوو لایه که ی تریشی
قه میشه لآن بوو!

له وئ قوتابی زانکۆ و مامۆستا کانی له گونده دووره کان دامه زرابوون،
کوډه بوونه وه. چا و بیسبی و دۆندرمه مان ده خوارد. زۆریش،
له وانه گه مه ی زار و تاو له یان ده کرد. رۆژنامه یان ده خوینده وه.
به زمی گالته و فشقیات. هه بوو باسی سیاسه تیشیان ده کرد. له و
گازینۆیه، یه که مجار له وئ، دواش چه ند جاری تر، به لام دوور
به دووری شه هیدی نه مر «جه میل ره نجه ر» م بینى! له وئ چه ند
که سیکم ناسی، یان ده بینى، که زووتر و پیش ئیمه دامه زرابوون.
پیش من ببوونه فه رمانبه ر و له چه ندین دائیره ی ناو شار ئیشیان
ده کرد. به وهش ئاکار و جلو به رگیان گۆرانی پیوه دیار بوو!

ئه وه ی شایانی باسه، له و سالانه پاش نسکۆکه. پاش دامه زراندى
ئه مانه ته کانی حوکمی زاتی، زۆربوونی بردنى ریگا بو گونده
سنوورییه کان. بایه خدان به پایته ختی حوکمی زاتی، ئیشوکار
له ناو هه ولیر و سنووره که ی زۆر کرد بوو!

له و په یوه ندیانه، هاوپرپییه کی ده رچووی ئامۆژگه که مان، «دارا
ئیسما عیل» م بینى. له بهر ئه وه ی له هه موومان دریژتر بوو، من

پیم دهگوت دارا دریژ. ئەو بەشی نەخشەسازی تەواو کردبوو. وایزنام بە ئینتەبابی سەربازی، لە بەلەخانەیی پەرلەمان جیگای کردبوو. قسەمان کرد، باسی دامەزراندنمان کرد، هیشتا بپوانامە کەم وەر نەگرتبوو، بەلام لە خویندن تەواو ببووم، تازە یەک دوو هەفتە بوو، تەواو ببووین! ئەو گوتی بەیانی وەرە سەر ئێشە کەمان، بزانی چۆن دەبیت.

بەیانی بەپێیان، باش شارەزای ناو شار بووم، چوومە ئۆفیسیی «شەرکە العامە للمقاولات الانشائیە»، لە گۆشەییەکی پرۆژە کە، لە ناو کەلاووی تیکدانی کۆنە کتیبخانە و دائیرەیی ئەمن و هەندێ بیانیەیی تر، کە بۆ دروستکردنی بەلەخانەیی پەرلەمان و ئەمانە تەکان روخینرابوون، ئەوانم دۆزیووە.

چوومە ئۆفیسە کە. لەوێ برادەرە کەم منی بە ئەندازیاری سەرپەرشتیاری پرۆژە کە ناساند، پیاویکی هەولێری بە تەمەن بوو. کە زانی من دەرچووی مەساحەم، تسریم و سەربازیم لە سەر نییە، خەلکی هەولێریشم زۆر کەیفی هات. منی برده ژوورە کەیی خۆی، لەوێ بە تەلەفۆنە رەشە گەورە کەیی سەر میزە کەیی، تەلەفۆنی بۆ بەغدا کرد، پرسیی بە بەرپرسە کانی شریکە کە کرد، گوتی:

کورپیک هاتوو، مەهەدی تەکنەلۆژیای بەغدا بەشی مەساحەیی تەواو کردوو. گەنجە، خەلکی هەولێرە. دیارە زمانی عەرەبییە کەشی باشە، کورپیکیی لای خۆمان باش دەیناسیت، هاتوو داوای کار دەکات!

دیارە ئەویش لە وەلامدا گوتبووی: بەدانیایێهە رووی پۆی تەواو کردوو، دبلۆمی هەیه!؟

دەپرسن، بەراستی دەرچووی بەغدا، ئەویش دەلیت: بەلێ، لەگەڵ کورپە کەیی لای خۆمان بەیه کەوه لە بەغدا خویندنیان

ته واو کردووه .

له ئاکاری ئه وه م خویندوه که پئیان ده لئین:

زۆرباشه، له به یانییه وه به شیوه یه کی کاتی با ئیش بکات. رۆژانه ی
بۆ بپرینه وه، تا دۆسیه ی دامه زرانندی بۆ ده که یینه وه، به لگه نامه کانی
پئویستی دینئیت! ئه و سه ریان بۆ ده هه ژینئیت و ده لئیت:
باشه، وا ده که یین! سوپاس.

وه رگیرانم به ته له فۆنئیک، بوونم به یه که م فه رمانبهری ناو
خیزانه که م. وه رچه رخانئیکی گرنگ بوو. کرانه وه یه ک بوو، بۆ خۆم
و خیزانه هه ژاره که وره که مان. زۆربه ی خزم و هاوسئیه کانئیش
که یفیان به وه ده هات. پیرۆزباییان له دایکم ده کرد. به لام باوکم
که متر هاموشۆی هه بوو. ئه و زۆرتەر ماندوو ده بوو، بۆیه ش پشوی
زۆرتیری ده ویست. دینداری ده کرد، ده چوو مزگه وت. که میش
له ناومان ده مایه وه، زووتر هه شت سال له باشوور دوورخرابوو وه،
دوایی سالیک له هیزی سه فین، دووباره سی سال له باشوور، ئیتر
ماندوو و په رۆش بوو.

نه چومه شه ریکه ی مقاولات. گوتیان ئه وانه به رنامه و پرۆژه یان،
له زۆر له شاره کانی عیراقه، به تاییه تی له ناو به غدا ئیشیان
زۆره، دوور نییه بۆ پرکردنه وه ی شوینی یه کیک، له کاتی دانان
و ده رچوونی پرۆژه یه کی نوئ، له ناو هه ولیر بتگوازنه وه. دیاره،
ئه وه ش پشتی فه رمانبهر ده شکینئیت. ده بیئت شوینی نووستن و
خواردن دابین بکات. هاتوچۆت بۆ ماله وه به رده وام بیئت. دووریش
نییه، له ناو به غدا بگیرسئیه وه، هۆگری زۆری ئه و شاره که وره یه
ببیئت. تۆش وه ک سه دان هه زار کورده کانی ناو به غدا. هه موویان
به ناوی کار و کاسبی و ده وامیان، له وئج ماونه ته وه و نیشته جیبوون!

بۆیه نه چوومه وه، به دوای ئیشه که ی ئه وان نه که وتم. به لام گفت و بایه خی ئه وان، به ناو نیشان و که سایه تیه که م، منی باش راگرت و متمانه ی زۆری پی به خسیم.

ریگاوبانی هه ولیر

براده ره که ی ترم، ئه وه ی وه ک من عائی دون بوو. سه ربازی له سه ر نه بوو. له ناو هه ولیر خزم و ناسیاری دیار و ناسراوی زۆر بوو. زوو ده چیته به پۆه به رایه تی ریگاوبانی هه ولیری سه ر به به پۆه به رایه تی گشتی ریگاوبان. له وئ به یه ک سه عات فه رمانی دامه زراندنی بۆ ده رده که ن. به رامبه ر ناوه که ی موچه و ده رماله شی بۆ داده نیئ، یه کسه ر ده نیئنه که مپی دیانا. ماوه یه ک ئیش ده کات، وه ک که و ریواس له شاخه کانی ده قه ری برادۆست و به رده بووک و رۆستی ده مینیته وه، دواییش هه ر له وئ ده پروات و ده چیته ئیران، له گه ل ئالۆزیه کانی شۆرشى ئیران ناحه ویتته وه، بۆیه زۆر نامینیته وه، ده پروات و ده گاته پۆلۆنیا. ئیتر نه مدۆزیه وه لئی بپرسم، چۆن وا به ئاسانی تۆیان دامه زراند! تا له سوید له سالی ۱۹۹۹ دۆزیمه وه، له بهر سه رما و بیرکردنه وه له ئیقامه ی خۆم و منداله کانم، له بیرم نه بوو ئه و پرسیاره ی لی بکه م.

ئه و دائیره یه تازه، له به پۆه به رایه تی ئیشغال جیا بووه وه، سه ر به به غدا بوو. پاره و موچه و ده رماله ی زۆریان، به کارمه نده کانی ده دا. دائیره که به لیشاو، گه نجیان به ناوی شوفییری مه کینه گه وره کان وه رده گرت. کریکاری زۆریان داده مه زراند. له زۆربه ی شارۆچکه کان به تایبه تی دیانا و رواندز و گۆرپه توو که مپیان دانا بوو. کارگه یان سازکردبوو. ئۆتۆمبیلی زۆریان بۆ ئه ندازیاره کان دانا بوو!

ئهو به ئاسانی، به لام نازانم چۆن داده مه زرییت. به پپوه به ره که، دهیتوانی به یه که ته له فۆن، به په له فرمانبه ر دامه زریینیت. به کاتی، مانگانه و ههفتانهش لیستی نوئی ده رده کرد. به رۆنیو و چاپی خراپ، ناوه کان ریز ده بوون و داده مه زران.

منیش داوا یه کم به زمانی عه ره بی، به دوو دیر بۆ به پپوه به ری ریگاوبانی هه ولیر نووسی. له ناو ئاپووپه ی کارمه نده کانی، ئه ندازیاره کانی، به لئنده ره کانی ئیشی زۆریان له سه ر ریگاگان گرتبوو، به تایبه تی دروستکردنی پردی زۆریان گرتبوو. دانانی بۆپی و کۆنکریتی زۆریان بۆ ده رچووبوو. من ده چمه ژووره وه. نامه که م له ناو ده ستم بوو. ئه و به پپوه بوو، ئه فه ندییبه کی خاوین، کۆسته می یه که رنگی له به ر نه بوو. بۆینباخی نه به ستابوو. به لام جله کانی به ری، هه موو خاوین و نوئی دیار بوون. قژه ره شه که ی ده بریسکایه وه. ده م و قه له م و ده ست و په نجه کانی وه ستانیان نه بوو. به چاویش، سه یری خه لکه که ی ده کرد. ناوی زۆربه ی خه لکه که ی ده گوته وه. له به ر ئه وه ی خۆی به پپوه بوو، که سیش بۆی نه بوو، له ژووره که ی دابنیشیت.

ئه و خه لکی هه ولیر نه بوو. به لام کورد بوو، ناویکی کوردی جوانی هه بوو. داواکه ی له ده ستم وه رگرت، به لام باش سه یری چاوه کانی نه کردم، خویندیه وه، هیچی له سه ر نه نووسی، به سه ری زاری گوتی: دوو رۆژه یه کیکی ترمان دامه زرانده وه. جارێ ناتوانین سه ری مانگ وه ره وه!

داواکه م وه رگرت هه وه و نا ئومید له ژووره قه ره بالغه که ده رچووم. به لام، مانگیکی تر وه ره وه و ئیشمان پیت ده بیت، بۆ من به لئینییکی باش بوو، وه ی به رزکرده وه، دووباره واده زانم بوومه ته فه رمانبه ر و موچه شم ئیش ده کات!

چەند رۆژێک بەسەر بەلێن و داوا و چوونم بۆ دائیرەى رینگاوبانى هەولێر تێدەپەریت، باوکی رەحمەتییە ئەو دەزانیت. ئەو کە سێکی نەخویندەوار بوو. بەلام بە پۆلیسی زۆر گەرابوو. خەلکی زۆری دیبوو. دەیزانی دنیا چ باسە، زووش لەناو شار، بە ناسین و هاتوچۆی ئاگای گوندەکەیان، شار و خەلکی شاری ناسیبوو، پیم دەلێت:

کورم، لە تۆ باشتر دەزانم، ئەو دائیرەى تۆ دەتەوێ تێدا دامەزرییت، راستە مۆچەى زۆرە و خەلکیکی زۆر خێری لێ دەبینن. بەلام من دەزانم ترسناکە. ئیشوکارەکانیان لەناو چیا و سەر سنوورەکانە، شەویک لەمەلەو ناییت، دواى خۆت لە من باشتر دەزانیت، لەو سەرسنوور و گوندە شاخاوییانە، دووبارە پێشمەرگە پەیدا بونەتەو، ژیان دەکەوێتە مەترسی. ئیتر بەگوێی من بکە، بپۆ لە شارەوانی دامەزری!

پێش ئەوەی بچمە شارەوانی، لای ئەوانەى دوو سالی هاوینان پراکتیکم کردبوو. پیاو تەلەغەرییەکەى دەرچووی ئامۆژگەیهکی کۆنی ئەندازیاری بەغدا بوو، زووتر روویوی لە بەغدا، وەک زانست و پراکتیک خویندبوو، ئەویش بەرپرسی قوتابییهکانی پراکتیکیان دەکرد. ئەو پیاویکی سادە، بە کوردییەکی شەر، بەلام دلپاک و شیرین، رەفتاری لەگەڵ دەکردین. ئەگەرچی ئیمە زۆر کەم ئەو پیاو مان بینی. دواى پیاو مانگێشییهکەى لە بەغدا کۆرسی روویوی خویندبوو، دەبیته برادەر و هاوڕێمان. لەگەڵ ئەو بە عەرەبی قسەمان دەکرد! ئەویان زۆر لەگەڵ من، لەسەر چەپبوون و خویندەو و رەفتارەکانم ئاشنام دەبیته. بۆیە ئەو زۆر و زووش پێی دەگوتم وەرە لە شارەوانی دامەزری!

له بیرمه زوو پیی گوتم، ئەگەر له لای ئیمه دامه زرییت، من وا ده که م یه کسه پارچه یه ک زهوی له شاره وانی به نرخه که م و له شوینی باشیش وه بگریت.

من بیه خاوهن پارچه یه ک زهوی، به ناوی خۆم _ نه مده زانی به ناو ده کری و به ناو کردن چیه _ سهیره! رهنگه زۆر تر بیرم له ژن کرد بیته وه، یان زۆر تر بیرم له کتیب و نووسین ده کرده وه. دووریش نییه، میشم که میک سه رقالی پیشمه رگایه تی و خه با ته سه رکه شییه که ی به رپا ببووه کرد بیته وه، به لام زۆر نا. ئەگه رچی پاش نسکوکه، پاش گریانه زۆره که ی له مهاباد، له کاتی گه پانه وه و ته سلیمبوونه وه مان به لیم دابوو، جاریکی تر باسی سیاست و کوردایه تی نه که م! شکانه که گه وره بوو، سام و تاسه که مه زن بوو. ئاسان نه بوو، بۆ گه نجیکی وه ک من، نزیک له دۆخه که وا به ئاسانی دووباره بکه ویته ناو ئەو بازنه یه!

قسه و گفتی ئەوه ی ده بیه خاوهن زهوی، بۆ من زۆر سهیر و نوئی بوو! به لام خۆم وه ک که سایه تی و رهفتار و خه سلته ته تاییه تییه کانم، چه زم به ئاکار و ده رچوون و سیمای نوئی بوو. له جلوبه رگ و هه ل سوکه وت و رۆژانه شم، نوێکار بووم. ده مویست یان بیرم له وه ده کرده وه، له شوینی ک دامه زرییم ئاسایی نه بیته، نوئی بیته، ئیتر بیرم له وانه ده کرده وه!

به لام زۆر تر په رۆش بووم زوو موچه یه ک وه ریکرم! یه که م موچه و چند دیناریک وه ریکرم! ناوم ببیته فه رمانبه ر! چونکه یه ک یه ک له هاوته مه نه کانم، دامه زرابوون. به تاییه تی ئەوانه ی پاش نسکو گه رابوونه وه، پۆلی چوار و پینجی ئاماده یی بوون. هه ر به بروانامه ی ناوه ندی وه ک فه رمانبه ر داده مه زران! ببوون به ئەمین سه ندوق، نووسه ر، نووسه ری چاپ، چاودیری هونه ری، کاتبی

حیسابات، تۆماری لیست و دهفتهردار و نووسهر و ناونیشانی لهو جۆره .

ببوون به فرمانبهر، به موچهی مانگانهی ههژده دینار. ئیتر بۆ خۆیان، دهبوونه ئهفهندی، میژ و کورسییان دهبوو، پیلایان بۆیه دهکرد، سهریان جوان دادههیتنا. شهوانهش دهچوونه یانهی فرمانبهران. ئهوانیش حهقی خۆیان بوو بچنه یانهکه، چونکه، ئهوهمانه مانگانهی بهشداربوونی یانهی فرمانبهرانیان، له ههموو فرمانبهریک دهگێڕایهوه. ئهوهی پێی خۆش بوایه، یان نا! ئهوهی دهچووه یانهکه، یان ئهوانهی تا نادیهکهش روخینرا، سهریان به نادیهکه دانهگرت. ههموو مانگانه پارهیان دهدا.

ئیشغالی ههولێر

لهسه راسپاردهی برادهریک زووتر له زانکۆ سلیمانی خویندنی تهواو کردبوو. بهمندالیش له سهیداوه یهکترمان دهناسی. دوو سێ مانگ بوو له ئیشغالی ههولێر وهک ئهنازیار دامهزرابوو. گوتی وهره بهیانی وهک کارمهندیکی کاتی لهلای خۆمان داتدهمهزینم، تا بروانامه و بهلگهنامهکانت تهواو دهبیئت، با مانگانهیهک وهربگریت! دیاره بیهۆکهکه م زۆر پێ باش بوو. بهیانیهکهی بهپێیان چووم. بالهخانهی ئیشغال لهنزیك منارهی چۆلی لهناو مالان بوو. دائیرهیهکی کپ و هیمن. به رهنگیکی ههناری دیوی سهه شهقامه سهههکییهکهی بۆیهکراوو. بهلام رووی پێشهوهی لهناو گهراجهکه بوو. تهنیشتی کهوتبووه سهه شهقامهکه. لهناو گهراجهکهی، دوو سێ ئۆتۆمبیل و قهلابیک، تایبته به گواستنهوهی کریکارهکانی ریگا سهههکییهکانیان پینه دهکرد دهگواستهوه، وهستا بوون. له

دهرگا داره بهرینه که چوممه ژورده وه، له فهراشی بهردهرگای ژوریکم پرسى:

مامه زهحمت نه بیټ، ئەندازیار رهشید ئەبوبکریم دهوئى. «دهسته جلیکی خاوینى له بهردا بوو، روو شیرین، بهلام به سه روپرچ و پانتۆله بهرینه که م، سه رسامیش بوو». دواى زانیم، ئەو فهراشی بهردهرگای ژمیریاری به پیره به رایه تییبه که بوو. ئەوهی ئاکار و مۆرالی زۆر تایبه تی هه بوو. ده یگوت له سوڤیه ت خویندومه. له وئى زۆریش ژیاوم. ئەو پیاوه سه بربرده و حیکایه تی رۆژانه ی دهوام و پاش دهوامیشی زۆر بوو. بهلام له هه موویان سه یر و نامۆتر، جانتا گه وره که ی بوو. جانتایه کی پئى بوو چه رمی قاوه یی گه وره ی زۆر کۆن بوو. بهردهوام له گه ل خۆی ده برده وه ماله وهش. به زمی ئەو جانتایه زۆر بوو، زۆر له رینمایى و کتیبه تایبه تییبه کانی به یاسا و رینماییه کانی ژمیریاری و فایل ی به لئینه ده ره کانی له ناو ده نا. ده یانگوت له ماله وهش، له بهر ئیشوکاری ناومال، ناپرژیتته سه ر کردنه وه ی جانتا گه وره که ی.

دیاره براده ره کانی ده یانزانی جانتا که ی ناکاته وه، بۆیه رۆژیکیان بۆ خوڤشى، کتیب و فایل ه کان ده ردینن. له جیاتى ئەوانه، ته له فۆنه ره شه که ی ژورده که ی، بۆ له ناو داده نیین! ئەو جانتا که به ته له فۆنه که وه ده باته وه. به یانی براده ره کانی، ته له فۆنى ناو جانتا که ی به هیله که ده به ستنه وه، له ده ره وهش ته له فۆنى بۆ ده کن. که ده زانیټ ته له فۆنه که ی له ناو جانتا که یه تی، ئەویش پیده که نیټ. ئیتر چیتر فایل و کتیب و رینماییه کان له گه ل خۆی ناباته وه ماله وه. ئەو پیاویکی به سته زمان و بی ده سه لاتیش بوو. که متر ئیشه کانی له بن ده ستی ده رده چوو، زۆرتر دوو فه رمان به ره که ی بن ده ستی، کاره کانی ژمیریاری هۆبه که یان به پیده کرد.

کابرا پیم دهلیت: ئەندازیارەکان هه‌موو له نهۆمی سه‌ره‌وه‌ن! له دوو ژووره‌که‌ی بنه‌بانێ داده‌نیشن، به‌لام هه‌ندیکیان چوونه‌ته ده‌ره‌وه .

چوومه ژووره‌که، چەند ئەندازیاریکی خاوی‌ن له‌سه‌ر می‌زه‌کانیان دانیش‌تیبوون. ره‌شیدم به‌ چاویلکه ئەستووره‌کانی چاوه‌کانی زوو و به‌ئاسانی دۆزیه‌وه . منی له‌سه‌ر کورسی ئەندازیاریک له‌وێ نه‌بوو، دانا . له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی سپی به‌ناوی من، داوایه‌کی بۆ به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌یان نووسی و ئیمزای پیکردم!

هه‌ر ئه‌و رۆژه نووسراویکیان بۆ ئەمانه‌تی عامه‌ی ئیشغال و ئیسکان بۆ کردم . به‌یه‌که‌وه چووین . له‌وێ فه‌رمانه‌که‌یان، به‌ناوی چاودی‌ری کاتی له‌سه‌ر پرۆژه‌ی شه‌قامی سه‌ره‌وه‌ی شه‌قله‌وه بۆ ده‌کردم . ئیستاش، ئه‌و فه‌رمانه‌م ماوه، له‌سه‌ر چاپه‌ رۆنیوه‌که‌ی ئیمزایه‌کی جوانی شاعیری ناسک «ئه‌کره‌م خامۆش» ی پێوه‌یه . ئەگه‌رچی ئه‌و ده‌رچووی به‌شی کوردی بوو، به‌لام له‌وێ به‌رپرسی خۆیه‌تی بوو . پاش ماوه‌یه‌ک ده‌پوات و روو له هه‌نده‌ران ده‌کات . پاش مانه‌وه‌ی زۆر له ولاتانی ئیشتراکی، له ئەلمانیای خۆرئاوا ده‌گیرسێته‌وه .

پاش ئەوه‌نده ساڵه، شه‌ویکیان له‌سالی ۱۹۹۸ له به‌رلین، له‌ماله جوانه به‌زه‌وقه هونه‌رییه‌که‌ی مامه‌وه . باسی ئیمزاکه‌م له‌گه‌ڵ کرد . دیاره زه‌مه‌ن و ماندوو‌بوونی ئه‌و، به‌ ده‌ست رۆژگارەکانی ده‌ره‌وه‌ی جیهانی شیوعیه‌ت و خویندن و باره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی، زۆر شتی له‌بیر بردبووه‌وه . به‌لام، شیعر و ئاواز و گۆرانی له‌بیر نه‌بردبووه‌وه، بۆیه‌ش شه‌ویکی جوانمان به‌یه‌که‌وه به‌رپیکرد .

ئیتیر دوو مانگه‌که له ئیشغال وه‌ک چاودی‌ر ده‌مینیمه‌وه، رۆژانه ده‌چووم، به‌لام زوو هه‌ستم کرد رۆژانه و ئیشکردنم له‌و دائیره‌یه

بهرنامه و هیواکانم تیئر ناکات. به هیچ شیوهیهک مورتاح نه بووم.
بویه گه پرابوومهوه سهر بیرۆکهی دامه زراندم بهرهمی له
شارهوانی. ئه وهش له سهر دوو بناخه بوو، یه که میان:
دوو سال لهوئی پراکتیکم کردبوو. که شه که م زور پی ئاوه دان
و گهرموگورتر بوو. دووهمیشیان، زوو باوکم پیی گوتبووم:
کوپم شارهوانی باشه. سهیری بکه هه موو کوپه ئاغاگان، پیاو
و که سایه تییه کانی قهلات و ئه و شاره، لهوئی فه رمانبه ر بوون.
موحسین ئاغا زاوای مه لا فه ندی بوو، چه ندین سال سه رۆک
شارهوانی بوو. دوایی زاتیکی وهک هاشم عه بدولا، ئه ندازیاریکی
زیرهک، ئه ویش لهوئی بووه، چیت داوه له و دائیرانه. به گوئی من
ده که یت له شارهوانی دابمه زری.

شارهوانییه کانی هه ولیر

دوو سال وهک مه ساح له شارهوانییه کانی دهره وهی شار ئیشم
کرد. زوو چه زم به سه فه ر و سه ردان و دیتنی شارۆچکه کان بوو.
بویه، پیم خۆش بوو، له ناو شار دووربکه ومه وه! ده چوومه حاجی
ئومه ران، مه خمور، شه قلاوه و شارۆچکه کانی تریش.
له و ماوه یه دا، یه کجار بو دانانی شوینی دواناوه ندییه که، له ناو
گه ره کی جه معیه چوومه شاری کویه. به لئینه ره که هات و به یه که وه
چووین. لهوئی له گه ل مه ساحه که یان شوینه که ی بو دیار بکه یین!
لهوئی پیاویکی سووره، قه لهوی دهنگ گه وره ی خوین شیرینی
ده موزار گهرم ناسی.
ئه و نیوه پۆکه ی منی برده وه ماله وه یان. مالیکی گه وره، باخیکی
جوانی له به رده م بوو. خواردنیکی باشم له ماله که ی خوارد. له کاتی

دهرچوونمان، بینیم پیاویکی لاوازی سەر بهجه مه دانی، نهرم نهرم خه ریکی دار و باخه که یان بوو. ئەوان به یه که وه ده مه ته قییه کی خوشیان کرد. که رۆیشتین، گوتی ئەوهش مامه پوترسه. چه ندین ساله پاش دهوام، هاتوچۆمان دهکات و سه رپه رشتی باخه که مان بو دهکات. به و په نجه وردانه ی خوی، له به رد گول ده رده کات، مه سیحی گوندی «هه رمۆته» یه! ئیتر زۆرم پی سه یر بوو، ئەو پیاوه مه سیحییه، چه ند جوان کوردی قسه دهکات. خو مه سیحییه کانی خۆمان، ئەوانه ی له ناو دائیره به یه که وه ین، زۆرتر به عه ره بی قسه ده که ن و کوردییه که یان شه ره!

دیاره چه زم ده کرد بگه رپمه وه کۆیه، ببینم قوتا بخانه که ته واو بووه. شاناز بلیم من شیشه کانم کوتاوه. من شه قامه کانی به رده می ئەو بینایه م، له گه ل «شه فیق ئاغا» ی مه ساحی شاره وانیه که یان داناوه. به لام! به داخه وه قوتا بخانه که، ئەگه رچی درابووه مقاولات و پاره و نه خشه شی بو دانرابوو، جیبه جی نه کرا. ئیتر له و رۆژه وه شاری کۆیه، وه ک شاره کانی میرگه سوور و رواندز و شیروان مه زن و چۆمان و گه لاله ده که ویتته ناو سنووری «مه حزووری ئیداری»، نه یانده ویست پاره ی لی سه رف بکه ن!

پۆستالیک بو ئیشکردن ده کرم

رۆژیکیان منیان ناره ده چۆمان. نازانم بو چی بوو. له به ر ئەوه ی ئۆتۆمبیلی دائیره م پیبوو. واته شو فی ریشم له گه لدا بوو. ئاسایی بوو دووریش برۆین. له رۆژانی ئیشکردنم، زوو له گه ل شو فی ره کان ده بوومه براده ر. نانمان به یه که وه ده خوارد. گالته و قسه کردن و مانه وه مان به یه که وه ده بوو. هه رگیز ئەوانه م به چاوی که متر سه یری

نه ده کرد، وهک هاوړی بووین. ئه وانیش پیاوی به ریژ و دونیا دیده ش بوون. بو منی گه نج رینیشانده ریش بوون! هر یه کیک له وانه ش بوو، یه که مجار پیکابه داتسنه نوپیه که ی دائیره ی، له نشیوه که ی سه ری ره ش به ره و مه سیفم ده داته ده ست، لیده خوړم و ترسم له لیخوړینی ئوتومبیل ده شکیت.

ئه و روزه به ئوتومبیله که گوتم بچین سه ریگ له حاجی ئومه ران بده یین. به یادی روظانی شوپشی ئه یلول، سه یری هه واره کانی «ئه مانه عامه» کانی شوپش بکه یین. که به خشت و قوور و کارپته و حه سیر، بینایه ی جوان و نه وی و چهند ژووریان، له ده ربه ندی رایات و نازادی و بابه کراوه، به درپژایی ریگای نیوان چومان حاجی ئومه ران، دروست کرد بوو.

له وی، دیار بوو به خیزان و کومه ل کومه ل، خیزانی بی چهک و پیاوانی ماندوو و باری که ره سته و که لوپه ی زوری ئیرانی، ئاودیوی ئه و دیوه ببوون. تازه شوپشی گه لانی ئیران به رپا ببوو. نازانم ئه وانه نه یاری شوپش بوون، یان کاروانی قاچاچی بوون. ماندوو و سه رگه ردان ده بینران. له وی جووتیک پوستانی نه رمی درپژی پوختم، به پاره یه کی باش کری.

ئه گه ر له بیرم بیت پینج دینارم، به و جووته پیلاوه دابوو. ئه و جووته پیلاوه، چهند سال بو ئیشکردنم له ناو داروبه رد، له باران و زستانه سه خته کان له پی ده کرد. به لام له روظانی تر، ئه وده مانه ئوتومبیل هه بوو، پیلاوه کانم پاک ده کرده وه، له ناو سه ندوقی ئوتومبیله که م داده نایه وه! زورتر له شه ش هوت سال، له هه موو روظانی ئیشکردنم وهک مه ساح، پیلاوه که، به که لکم هات و هه رگیز نه ده درپا. زوریش به راستی و به گالته ش پیمان ده گوتم:

به سه ئه و جووته پیلاوه فری بده. ئه وه چهند ساله له پیمان

ده که یت . به لام پییه کانم له ناویان دهرنه هینا، تا نه دران فرپم
نه دان .

فه رمانبه ره کانی ناو شاره وانیه کان، ژماره مان که م بوو . بویه ش
هه موومان وهک یهک خیزان بووین . زۆربه مان به تاییه تی گه نجه کان،
ئیوارانیش له ناو شار له چوارده وره ی قه لات و به رده م ئۆرزدی
باک به یه که وه ده بووین . چامان له گازینۆکانیش ده خوارده وه!
دوایی، ژماره یه کمان سه بر سه بر فییره نادى و خوارده وه ش بووین .
ده چووینه مامۆستایان، فه رمانبه ران، ئازادى، هه ورامان، نادى
سکه ک . ده چووینه خانووه گه شتیاریه کانی مه سیف سه لآحه دین و
سه رى ره ش! شه وانى هه ینى ده ماینه وه . به تاییه تی ئه و خانووانه ی
سه ر به گه شتیارى خۆمان بوون، نه ک ئه وانه ی سه ر به گه شتیارى
به غدا بوون .

به یانیان، زۆربه مان له بهر دهرگا گه وره که ی دائیره که مان
ده وه ستاین . چاوه پروانى گه یشتنى یه کترمان ده کرد . هه بوو
به پییان ده هات . پاسیکیش له بهر دهرگای شاره وانى ده وه ستا،
چهند فه رمانبه ر و هاوالاتیانى ئیشیان له شاره وانى هه بوو، لیى
داده به زین . زۆریان ئه وانه ی مالیان دوور بوو، تا به رده م یانه ی
فه رمانبه ران به پاسه سووره کانی حکومى ده هاتن . له ویش
سه رده که وتن و به پییان ده هاتن . ئیتر که ده بووه سه عات هه شت،
به یه که وه ده چووینه ژووره وه . دیاره له و راوه ستانه، سه یری
کیژه کانی ده چوونه ئاماده یی گه لآویژمان ده کرد . به لام توانچ و
قسه مان نه ده کرد، چونکه فه رمانبه ر بووین!

به ئیشکردنم له شاره وانیه کان شارى کۆیه م بینى . زووتر له بهر
پیگه ئه ده بی و سیاسیه که ی زۆر هه زم ده کرد کۆیه ببینم .

مه خمورم بینی . چوممه گوندی هیران، لهوئی بۆ یه که مجار برنج به سرکه م خوارد . له بن ساباتیک، جۆگه یه ک ئاوی به ناوه ندی داده هات، نانه که مان خوارد . من چووبوم، شوینی دروستکردنی قوتابخانه یه ک دابنیم، به لام دواپی ئه ویش له بهر مه جزوری ئیداره پی دروست نه کرا!

وه زاره تی ده ولته بۆ کاروباری حوکمی زاتی

له و دائیره یه، ئه وه م بینی، چۆن به پۆوه به ره که مان، «شیخ عه دنان» هه رگیز نه ده چوه پارێزگا . نه ده چوه ئه مانه ی عامه . بۆیه ش پاش ماوه یه ک، که من لهوئی بووم خانه نشین بوو و رۆیشت . تا ئه و به پۆوه بهر بوو، هیچ فهرمانبه ریک له ژوره که ی دانه ده نیشت، ئه ویش میوانی نه ده هات! چاخواردنه وه له ژوره که ی ئه و هه ر نه بوو، ئه سلن دائیره که چایه چی نه بوو! له گه ل ده وام ته واوبوون، خۆی ده رگا ژوره که ی داده خست . ئه گه ر پیکابه سپیه که، یان ستیشننه که ی به ئه رکیکی دائیره له ده ره وه ی شار بوایه، له و دوو سی فهرمانبه ری ئۆتۆمبیلان هه بوو، یه کیکیان ده یانبرده وه ماله وه .

ئه ویش بۆ دامه زراندنم، وه ک مه ساح، له بهر بوونی ده ره جه یه ک به و ناو نیشانه له سه ر میلاکی خۆیان . نووسراویکی له شاره وانیه کان، به لام به ئیمزای پارێزگار بۆ کردم . ئه وده مانه «ئیسماعیل ره سول ئه حمه د» پارێزگاری هه ولیز بوو . نووسراوه که ی بۆ وه زاره تی ده ولته بۆ کاروباری حوکمی زاتی _ دواپی ئه و وه زاره ته نه ما _ له به غدا، بۆ کردم . ئه و نووسه ر و کوپه هه ژاریکی ئه و شاره بوو . زۆرتر له به غدا ژیا بوو . وه ک چیرۆکنووسیش له مه یدانی نووسین

و یه کیستی نووسه رانیس ده ناسرا. ده بیته ئەندامی ئەنجومه تی ته شریعی. دواییش بۆ ماوه یه کی کورت ته نیا یه ک ساڵ له پۆستی پارێزگاری ده مینیتته وه.

چوومه به غدا، نووسراوه ره سمیه که م بۆ وه زاره ته که برد. به یانییه که ی له ناو باله خانه یه کی بازرگانی سه ر شه قامی جمهوری، نزیک بازاری شوریجه. له نهۆمیکی باله خانه که وه زاره ته که م دۆزیه وه. که له ناو نهۆمیکی باله خانه که بوو، ژووره کانی روو له شه قامه جه نجاله که، به ریزه لکه وتبوون. ژووره کان بیده نگ و خامۆش دیار بوون. له بهر ئەوه ی هیچ کاریان نه بوو، هاموشۆکه ریان نه بوو. زوو و هه ر به دوو سه عات و که متریش، نووسراوه که ی من گه یشته وه زیره که ی دوایی سه دام حوسین کوشتی. هه ر ئەو رۆژه، ره زامه ندی دامه زاندنم به ئیمزای ئەو، ته واو بوو! به په له ش گه پامه وه هه ولێر، تا زوو ده سته به کاربوونم بنووسن.

ئەوه ی شایانی باسه، ئەو کاره ی بۆ من کرا، بۆ که م که س کرابوو، وه ک ئەوه ی برازای به رپۆه به ره که بم. یان پشتیوانیه کی گه وره م هه بوویت. به رپۆه به ره که، بی ئەوه ی ره زامه ندی ئەمانه ی عامه و مه جلسی خدمه ی به غدا و ئەمانه تی دارایی وه ریگریت، نووسراوم بۆ ده کات.

به لێ، بی ئەوه ی ده موچاوی به رپۆه به ره که ببینم. یان رۆژی پیشتر ئەو ناوی خۆم و باوکم بزانیت. یان بیهوی من ببینیت. ئەو له سه ر راسپارده ی به شی خۆیه تی، ئەوه م بۆ ده کات. ئەوانیش که بروانامه و ته سریحی ده فته ر خدمه که م ده بینن، داوا ی دامه زاندن و پرکردنه وه ی ده ره جه که م قبول ده کن. ئەویش، داوا ده کات نووسراوم به ئیمزای پارێزگار و به په له، بۆ وه زاره تی ده ولت بۆ بکه ن.

ئۆتۆمبیلله که ی ئیسماعیل مه ساح

که چوومه شاره وانیه کان و دهستبه کار بووم، دوو پیاوی جوان .
دوو که سایه تی شیرین و بهریز له وئ مه ساح بوون . ههردووکیان،
له بهغدا به بپروانامه ی ئاماده یی کۆرسی یه ک سالی رووپئویان
تهواو کردبوو . یه کیکیان ههولیری بوو، پیاویکی ئاوه دان و چالاک
و کۆنه ئۆتۆمبیلکی هه بوو، له خوشی و تهنگانهش به هه موو
فه رمانبه ره کان راده گه یشت . «ئیسماعیل حاجی عه لی» ئیوارانیش
خزمه تی ده کردن! نه و، چه ند باسی دائیره و سیاسه ت و کوردایه تی
و باوک و براهی ده کرد، زۆرت له وانه باسی ژنی ده کرد .

دووه میان پیاویکی کریستیانی دهۆک بوو . ژن و منداله کانی
نه هیئابوو ههولیر . له عه نکاوه دوو سی سالی بوو وه ک میوان،
له مالی براده ریکی ده ژیا و ده مایه وه . به لام هه موو پینجشه مموان
ده چوو موسل . له ویش بو دهۆک، شه مموانیش زوو له دهوام بوو!
پیاویکی ساده، زیره ک، به توانا، یه ک سه عات چه زی به مانه وه ی
ناو دائیره ی نه ده کرد . به ردهوام له دهره وه بوو . مانگ مانگ به
ئیفاد دهرۆیشت . له نه مانه عامه وه بانگیان ده کرد، پیوانی قهزا و
ناحیه کانیان بو داده نا . نه ویش شه یدای ته خته و مه سته ره بوو . به
قه له می ره ساس ئیشی ده کرد . منی خو شده ویست، نه ویش چه پ
بوو، به لام هه رگیز، هه ست و نه ست و وشه یه کی له و باره وه، له لای
من، یان هیه که سیک دهرنه ده بری . یان من رۆژیک پارچه یه ک
کاغه ز و نووسینیکی، کتیبیکی له و جۆره م له دهستی نه بینی،
ئاماره به شیوعیه تی نه و بدات! له عه نکاوه له گه لی دانیشته بووم،
شه وانه زۆرت له چاره گیکی عه ره قی ده خواره وه . ئیستا ده زانم

چەند جوان دەیخواردەووە . چەند بەتام و جوان پێکەکانی هەڵدەدا!
قوومی گچکە، بەلام زوو زوو دەیخواردەووە، جگەرە و عەرەق لەو
دەووشایەووە! بەیەکەووە چووینە مەخمور، تا نیوهرۆ ئیشمانکرد،
کە گەرپایەووە تا نزیک کەندیناوە و کەندال لاوکی بۆ گۆتم، دەنگی
خۆش بوو! درود بۆ گیانت «یۆخنا زیا گۆرگیس»، لەمیژە
زانیمە لە دەووک کۆچی دوایی کردووە! یۆخنا، لە ئیشکردن
ماندوو نەدەبوو. زوو دەیزانی، پیوانەکانی کرێکارەکان دەیانھێنایە
سەر تەختەکە راستە، یان هەلەیه .

لە ئیشەکە ی بەزەوق و زیرەک بوو. زۆر بەئاسایی دووبارە
بەسەر خالی پیوانەکان، دادەپۆشیشتەووە . ئەگەر دوو خال، دوو
سەرەگۆشە ی کارەکەمان، پیوانەکەمان، وەلامی نەدەدایەووە،
خۆی بۆ دۆزینەووەی هەلە و پیوانەکە پەرۆش ئیشی دەکرد و
دەیدۆزیەووە، هەرگیزیش تووهر نەدەبوو.

ناوکوخانی مەسیف

یەکەم مەسح و ئیشکردن لەسەر تەختە و پیوانی راستەقینەیییم
وەک مەساح، لەگەڵ یۆخنا بوو. ئیئە بەیەکەووە بەرەسمی
ئیفادبووین بۆ پیوانی گەرەکی کوخەکانی ناو مەسیف سەلاحەدین!
مەسیف نەخشە ی بنەرەتی نەبوو. دەبوا یە نەخشە یەکی بۆ ساز
بکەن، ئەوێش پیوانیکی وردی دەویست. بەتایبەتی کوخەکانی،
چونکە خانوو و کۆلان و گەرەکەکە ی، ببوووە راستییەک و هەلگرتنی
ئاسان نەبوو.

ناوکوخان تەواوی شاری مەسیف بوو. دانیشتوانی شارەکە لەو
گەرەکە بوون. کوخان، واتە شاری مەسیف، پیرمام، سەرپەن.

زووتر به پئی نه خشه و ناسین، شاره که هاوینه هوار بوو. چند کابینه و خانوو و گازینو و هوتیل و خانووی گه شتیار بوو. بو ئه وانه ش، پولیس و قوتابخانه و خانووی فه رمانبهران و دائیره ی کشتوکال و که شناسی تیدا دانرابوو. له سه ر شه قامه سه ره کییه که ش مزگه وتیک و دوو سی دووکان و که بابخانه یه ک و دوو بارپیشی هه بوو. ئه وه ی تری و له پشت ئه وانه، به ته جاوز و سوودوه رگرتن، له دوخه سیاسییه کانی پاش شوپشی ۱۹۵۸ و شوپشی ئه یلول و یازده ی نازار و شوپشی نوئی و گه شه سه ندنی هه واره گه شتیاریه کانی ناو سه ری ره ش، خانووی زور له ناو مه سیف به ته جاوز دروست ده کریت.

خانوو هکان، به پرهمه کی و دوور له بنه ماکانی نه خشه سازی، به کوآلانی ته سک و نه بوونی که رتی خزمه تگوزاری په یدا ده بن. بویه هه موولایه ک، ده زگا حکومییه کان ده یانویست چاره یه ک بو ناشیرینی و پیسی و نارپکی ناو کوخانی مه سیف دابنن. پیویستیان به پیوان و نه خشه ی مه یدانی خانوو هکان، به رووبه ر و کوآلان و سه ربان و رووبه ند و حه وشه کانیشیان هه بوو.

بو ئه و کاره، ئه مانه عامه کاره که ی به یوخنا سپاردبوو. ئه ویش منی داواکردبوو وه ک گه نجیکی تازه ده رچوو هاوشانی بم. ئه و منی خو شده ویست، ویستبووی له ئیفاده که ش سوود بینم. له ئیشه که ش فیبریم. چونکه زورتر ئه و بییری له گواستنه وه ی بو دهوک ده کرد. ده یویست بچیتته وه ناو مال و منداله کانی، به لام زور حه زیشی نه ده کرد. ده ستیشی له قازانج و ده سکه وته کانی ناو هه ولیریش به رنه ده بوو. به لام که داوای ده کرد ده یانگوت:

که س نییه جیگات بگریته وه. دووریش نییه منی بو ئه وه ده برد، تا منیان به بییری نیته وه و ره زامه ندی گواستنه وه که ی بکه ن. به لام

ئەو زۆر مایهوه .

کە مەساح و دەرچووانی ئامۆژگەکانی ناو عێراق، ژمارەیان زۆر بێبوو، مەساحی زۆر دەردهچوون . شوین و پیشەگەش خێریشی کەم بێبوو، بۆیە ئەو بەئاسانی دەگوازیتهوه و دەچیتەوه دەهۆک!

لە شارەوانی مەسەیف دوو کرێکاریان، بۆ هەلگرتنی تەختە و راکێشانی فیتەکە بۆمان دانابوو. بوونی ئەوان بۆ ئێمە باش بوو، وەلامی خەلکەکانیان دەدایهوه . دەرگای مالهکانیان دەکردهوه . ئەوان ناسیار بوون، دەچوونە ژوورەوه و ئاوی ساردیشیان بۆمان دەهینا! هەندێجار ئەگەر کرێکارەکان دوور دەبوون، یان دەرنگ دەگەشتن، یۆخنا خۆی تەختەکە ی هەلدهگرت . بۆیە منیش لەوه راهاتم، ئاساییە تەختەکە ی بۆ بگوازمهوه سەر خالیکی نوێ، سەرە کۆلانیکی نوێ، یان سەربانیکی نهویش .

ئێمە رۆژانە بەیانینیان سەعات نۆ و زووتریش لەوێ دەبووین! کۆلان بە کۆلان، سەربان بە سەربان، خانووەکانی بە دەست و بەرد و قوورپ و خەم و نەبوونی لەسەر یەک کەلهکە کرابوون دەپیاو و لەسەر کارتۆنە تاییهتییهکە، سەبر سەبر دەبوونە کۆلان و گەرەک، بەلام بە قەلەمی رەساس! ناوکوخان شارێکی گەرە بوو، گەرەکیکی گەرە بوو، بەلام دوور بوو لە هەموو مەرجهکانی ژیان و مانەوه و پاکوخاوینی و بۆشایی و ئاوبهپێکردن . خانووەکان بە بەرد و قوورپ بوون . خانووی وا چۆن بەرگە ی تەمەن و زستان و بەفریش دەگریت؟

چۆن کاریتە ئەوهنده بەرگە ی باران دەگریت؟ چۆن رووی لەبەردەم خانووه گەشتیارییهکانی ناو شارەکە هەلدهیت؟!؟ شار نەبوو، گوندیکی خوشناوهتی گەرە بوو! مالهکان، خێزانەکان، پیاوهکانیان لە

دهزگاکانی مهسیف و سهری رهش کریکار و باخچهچی و پاسهوان بوون. دلّیان بهو پیوانه خووش بوو. وایاندهزانی ئیتر دهتوانن مؤلهتی چاککردنهوه و نۆژهنکردنهوه وهربگرن، خانووکانیان بۆ تاپۆ دهکرین، دهتوانن کرپن و فرۆشتنیان پئ بکهن.

خانووکانی ئەو گهپهکه، رزیو و تهپیو و زۆریش شرپ بوون. بهلام خووشناوهکان، هاوالاتیانی ئەو گهپهکه، داری ههنجیر و ههناو و گوپز و مورتک و گولزاریان له حهوشه گچکه و گهورهکانیان چاندبوو. سیبهر و هیلانه و جۆلانهیان ههبوو! زۆر له خانوو شرپ لارهکان، لهبهر سیبهر و باوهشی لقی دارهکان دیار نهبوون.

رۆژانه ژنهکان، پیاوهکان چاوهپوانی گهپانهوهی ئیمهیان دهکرد. تا بپرسن ئەو پیوانه بۆ چیه. حکومهت چیمان لی دهکات. بهلام سههرهتا نهدهویران بلین چی ماوه! ئەوهندهمان بهسه! ههلماندهگرن، کهپر و کوخهکانمان ههلهگرن، دهسووتینن، بهلام دوایی شهرمیان دهشکیت، ناترسن دهپرسن!

منیش لهجیاتی هاوپییهکه م، که زۆر که م به زمانی کوردی قسهی دهکرد. ئەو بهس به کوردی لاوکی دهگوت، سترانی به کوردی دهزانی! من وهلامم دههانهوه، مهترسن، نهخشهتان بۆ دادهنین، کۆلانهکان گهوره دهکهین، تا ئۆتۆمبیل و پیکاب بیته کۆلانهکان. تراکتۆر بۆ کۆکردنهوهی زهبلهکانتان بیته پیش دهرگاتان. ئەگه سهلاجیهکتان کرپی، ئەگه ربووک و زاوایهک، خیزانیک لهسهر داوای بووکیکیان، یان کچیکیان تهباخیکی عهشتارت کرپی. ئەگه دهرگایهکی ئاسن بکرن، چۆن دهیبهنهوه؟ با کۆلانهکانی ئەو گهپهکه، بهرخانووهکانتان بهرین بکهن!

له پیوانهکهی ناوکوخانی مهسیف سهلاحهدين، زانیم و فیرووم پیوان بۆ چیه. نهخشهی شار چی دهویت، نهخشهسازیهکان

سه‌ره‌تا به پیوانی مه‌ساح ده‌ستپێده‌کات! زانیم پارهمان بۆ سه‌رف ده‌که‌ن، به‌لام باش ماندوو ده‌بووین، ئیشه‌که زۆره، پیوانه‌کان ته‌واو نابن، هه‌موو دیوار و سه‌ریان و گوشه و پێچیک پیوانیکی تایبه‌تی به‌ فیه‌ته ده‌ویست! هه‌موو پیوانه‌کان به‌زه‌حمه‌تی ده‌هاتنه‌ به‌ره‌م، ده‌بوونه‌ خه‌ت و نه‌خشه و چوارچێوه!

ئێتر به‌ ئیشکردنم له‌ مه‌سیف، ئیشکردن و وردکاری و هونه‌ری پیوان و مه‌سیف و خه‌لک و کریکاره‌کانی هاوکارمان بوو، خوشویست. له‌و کاره‌ هاوڕێم یۆخنا زیا گۆرگیسم خوشویست. فێربووم، چۆن بیه‌مه‌ برا‌گه‌وره و مامۆستای خه‌لکی تر و نه‌رم و له‌سه‌رخۆ بم! چۆن مه‌سته‌ره و قه‌له‌م ره‌ساسی نووک تیژ و لاستیک سه‌رپینه‌وه به‌کاربه‌ینم. تووڤه‌ بم، ئه‌گه‌ر یه‌کیک ته‌خته‌که بجوولێنیت. ئه‌گه‌ر جوولانه‌که به‌ بالی می‌شیکیش بوایه، چونکه به‌ جوولێی ته‌خته به‌سه‌راوه‌که، هه‌موو پیوانه‌کان ده‌رناچن و هه‌له‌ ده‌بن، ده‌بی ته‌واوی پیوانه‌که، هه‌موو کاره‌که‌ی رۆژه‌که کرابوو، دووباره‌ بکریته‌وه.

له‌ یۆخنا تیگه‌یشتم پیاویکی عاشق، چۆن لاوک به‌ سووتان و عیشه‌وه ده‌لێت. زانیم، بۆ ئه‌و شیرین و پیرۆز، عه‌ره‌ق ده‌خواته‌وه. گۆڤت پڤ نوور.

دوایی له‌سه‌ر ماندوو بوون و ئیشه‌که‌ی ئیمه‌. نه‌خشه‌سازیه‌کی گونجاو بۆ گه‌رپه‌کیکی مه‌سیف دانرا! ئه‌وانیش ده‌ست ده‌که‌ن، به‌ نۆژه‌نکردنه‌وه و کڤین و فرۆشتنی خانووه‌کانیان.

دیره حریر

فرمانبهرانی ئه و زهمانه چند بهسته زمان و تیکۆشه ریش بوون . چند ماندوو و به توانا و ئازاش بوون! به و موچه که مه، شاناز و سه ریشک بوون . له داخوازی ژن و ئۆتۆمبیل کرپن و خانوو دروستکردنیش بهختیار بوون . ئه وان، سال دوازدهی مانگ، هاوین و زستان به یه ک قات و بۆینباخ دهوامیان ده کرد .

پیلالویان دوو سی جاریش پینه ده کرد . ئه و پیلالوانه یان هر به نوییه تی، بو خۆراگری ژیره وه یان بزمارێژ ده کرد . ئه وان ه ی خانووی نوییان ده کرد، دوو سی سال له گه ره که نوییه کان بو ده رچوون و گه رانه وه ی خویان و منداله کانیان ده بوایه ، چه ندین سال قوو و چلپاو بشیلن . به خۆرای ناویان له گه ره کیکی ئه و شاره نه نابوو «پۆتیناوه»، واته خه لکه که له بهر قوو و چلپاو، به رده وام به پۆتین ها توچۆیان کردوو!

سی مانگ به رده وام، رۆژانه من له گه ره کی سه یداوه . به پییان ده چومه پیش پاریزگا و ناو شار . له وی سواری پاسه که ی حریر ده بووم . زوو سه عات ه وتی به یانی سوار ده بووم . زوش له ماله وه نان و چا و ماستیکم خواردبوو . سواری پاسه شپه درێژه که ده بووم . سه عات ئۆی به یانی، پاسه که له چند ویستگه یه ک، له مه لا ئۆمه ر و به ستۆره و مه سیف و شه قلاوه ده وه ستا، به لارلار سه رده که وت و ده گه یشه به رده م ناحیه ی حریر .

له وی ته خته و فیته و کارتۆنه کانمان ه لده گرت، ده چووینه ناو دیره حریر . ماوه یه ک له وی و دوایی ناو باخچه کان، سه ر کانیه که ، ناو بازاره که ی، که بریتی بوو له چند دووکانیکی شپ و که پر و سابات! پیوانمان ده کرد، تا سه عات دوازده و نیو، یان

تا سهعات یهک ئیشمان دهکرد. دروست دووباره سواری پاسه شره کۆنهکه دهبووینهوه، بی ئهوهی هیچ بخۆین. پشوویک بدهین. دهموچاو و قاچمان بشۆرین، بچینه تهوالیّت دهگه پراینهوه. دووباره بهو ریگایه سهخته، بهسهر ئهوه موو تاسه و هه وراز و سههتیره و راوهستان و ستۆپی زۆرهوه، دهگه یشتینهوه بهردهم پارێزگا. ئینجا لهوئ، به سکی برسی، ماندوو و ئارهقهی زۆرهوه، من دهچوممهوه سهیداوه. ساوهر بهتهماته، یان نیسک و شلهی باینجانیکم، به دوو نانی تیری و پیاز دهخوارد!

ئیوارهکهی، بۆ دیداری برادهران، بۆ هه ناسهیهکی ناو شار. دووباره دههاتمهوه بن قهلات. بهردهم کتیبفرۆشهکان، چاخانهیهک، تا ئیوارهیهکی درهنگ دهمامهوه. دیسان به پییان دهگه پامهوه مالهوه، له بهستهکهی سهیداوهش دهپه پیمهوه و به یانیش دووباره دهچوممهوه ناحیهی ههریر!

هه مووش بۆ ئهوه بوو، رۆژانه ئیقاد دهبووم، سی دینارم له سهرووی موچه کهمه بۆ ئه ژمار دهکرا! پاره که شمان، له سهر بودجهی شاره وانیه کهی ئیشمان تیدا دهکرد وهرده گرت. ئه وهش برپاری ئه نجومه نی شاره وانیه کهی دهویست، ئه گهر قهزا بوایه.

ژیان و ئیشکردن زهحمهت بوو، یان مرۆف ئازاتر بوو! یان تازه له ناو ئه شکهوت و بهرده لانهکان، هاتبوونه ناو شار و ئاوه دانیهکان، بهرگه ی هه موو ئازار و تیکوشانیکمان دهگرت! ئه وهمان باش دهزانی، ژیان و خۆپیکه یاندن، به قوناخ و پایه به پایه، شیرین و شهریفانه یه.

به عسییه کان

له ورژانه ی مه سحی حه ریرمان ده کرد، هیشتا من نهمده توانی به تهنیا ئیش بکه م. به تهنیا نه بووم. منیان له گه ل مه ساحیکی عه ره بی موسلاوی نارد بوو. ئه و مه ساحی عه نکاوه بوو. موسلاوی بوو، خه لکی عه نکاوه ی، به هه لسوکه وت و چا وچنۆکی و حزبایه تی باش گوشیبوو. به خۆپایی ئیشی بۆیان نه ده کرد. پیاوه که به عسیش بوو، نه ده وپیران قسه ی له گه ل بکه ن. ئه ویش به ئاره زوی خۆی، نه خشه ی خانووی قبول ده کرد، خۆی ره نگرێژی خانووه کانی ده کرد. به دهسته خه ته شره که شی نه خشه ی پی ده فروشتن!

به پیره به ره که مان باش ده ره قه تی هاتبوو. ئیفادی سی مانگی بۆ پیوانی حه ریر بۆ ده رکرد بوو. به وهش له شوینی خۆی دابرابوو، نه ده کرا ئیشی ناو شاره وانی عه نکاوه بکات! به لام ئه و ئیفاده که شی پی ناخۆش نه بوو. به لام ئیشکردنی له گه ل من و له حه ریر پی ناخۆش بوو. ده ترسا، رۆژانه هاتوچۆکه ی به دل نه بوو. نه ده کرا شه ویش وهک به عسییه کی عه ره ب، له ناو حه ریر بمینیته وه. بۆیه مورتاح نه بوو. له وهش دیار بوو که من جارێکیان خۆم لی توورپه کرد. دوو کریکاره که نه چه لاوازه که ی ئیشیان له گه لمان ده کرد، گوتیان کاک شیرزاد لیی بدهین! منیش له ترسی خۆم، گوتم نه خیر هیچ نه بوو، ئیوه عه ره بی نازانن، نازانن ئه و چی گوت!

ئه وان گوتیان راسته زمانی عه ره بی نازانن، به لام تیگه یشتین تۆی زۆر توورپه کرد، تۆش به توورپه یی وه لامت دایه وه!

هه ردوو کریکاره که، له ته خته داره که ی مه ساحه که نزیکبوونه وه، چاویان سوورکرده وه. ئه ویش ده یزانی مه به ستیان چیه، تیگه یشت من چۆن وه لامم ده دایه وه، بۆیه بیده نگ، رووی شیرین ده کات و

پێیان ده‌لێت:

برایان هیچ نییه!

دیاره منیش دلنیام کردنه وه هیچ نه‌بووه!

ئهو له‌گه‌رمه‌ی ئیشکردن، له‌به‌ر هه‌تاوه‌ گه‌رمه‌که، خوینی عروبه‌ی هه‌لسابوو، له‌ من ده‌پرسیت:

کاکه شیرزاد تو که له‌ به‌غدا بوویت، له‌ ئامۆژگه‌یه‌ک بوویت ناوی مه‌عه‌د به‌عس بوو. بێگومان تو‌ش ئه‌ندامی حزب، یان ئیتحاد ئه‌لوه‌ته‌نی قوتابیان بوویت. ده‌توانیت بلانکی‌تی گواسته‌وه‌ت داوا بکه‌یت و په‌یوه‌ندی به‌ من بکه‌یته‌وه‌!

نه‌خێر حزبی نه‌بووم و نابمه‌ حزبی‌ش! قبوولیش ناکه‌م جارێکی تریش ئه‌وه‌م له‌گه‌ڵ دووباره‌ بکه‌یته‌وه‌! «من وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه‌». دیاره ئه‌ویش زوو و به‌ دیتنی دوو کرێکاره‌که. چیا‌یه‌ به‌رزه‌که‌ی به‌نی حه‌ریری به‌رامبه‌رمان، باخچه‌کانی ده‌وری شاره‌که و چرپی روزه‌کانی باتاس، ده‌ترسیت. بۆیه‌ بێده‌نگ ده‌بیت، تا ته‌واویش بووین، ئیشی تریشمان به‌یه‌که‌وه‌ کرد، جارێکی تر «وه‌عد جاسم» ئه‌وه‌ی دووباره‌ نه‌کرده‌وه‌.

نه‌ک من نه‌بوومه‌ به‌عسی و هه‌رپه‌شه‌شم له‌و مه‌ساحه‌ به‌عسیه‌ش کرد. که‌س له‌ شاره‌وانی به‌عسیا‌یه‌تی نه‌ده‌کرد. که‌س ئه‌ندامی حزب نه‌بوو. ئه‌گه‌رچی چه‌ندین جار پله‌داری حزبیان ده‌گواسته‌وه‌ ناو شاره‌وانی و ئیشی بالایان ده‌بوو. به‌لام داوایان له‌ فه‌رمانبه‌ران نه‌ده‌کرد ببنه‌ به‌عسی! هه‌ر له‌ شاره‌وانیش، ماوه‌یه‌ک به‌عسیه‌کی پایه‌داری یه‌کیک له‌ فرقه‌کانی حزبیان، کردبووه‌ به‌پۆه‌به‌ری خۆیه‌تی، ئه‌و رۆژانه‌ به‌ پیکابه‌ سپییه‌که‌ی شاره‌وانی هاتوچۆی ده‌کرد، به‌یانیان که‌میک ده‌وامی ده‌کرد و زووش ده‌پۆیشته‌.

ماوه ماوه ش ون ده بوو، ده وامی نه ده کرد. که سیش لی نه ده پرسی،
ئه ویش پرسی به که س نه ده کرد که نه ده هات. پیاویک بوو
که مدوو، له ناو دائیره نه ده گه پرا، قسه ی له گه ل که س نه ده کرد.
هه موو داوایه کی بو سه رۆک شاره وانی به رزده کرده وه، له رۆژانی
گرتنی فه رمانبه ران بو جه یشی شه عبی تی که ل نه ده بوو. له کاتی
گرتن و بردنی یه کی کیش قسه ی تی دا نه ده کرد!

به یانییه کی له چوارپیا نه که ی کوران ئه لبان ته قه یان لی کرد و
کوشتیان! دوا یی گوتیان ئه و پیاوه، زۆرتر کاروباری ئیستخباراتی
ده کرد. که متر ئیشی حزبی ده کرد. پاش ئه وه ی شاره وانیا ن
ئاگادار کرده وه، که ره فیق «زیدان خلف» کوژراوه، دوو سی
کریکار و شوفیری گه راج، چون پیکا به که یان به راکیشان برده وه
ناو گه راجی شاره وانی!

دوا ی ئه و. ئه و جاره یه کی کی تر به گواستنه وه هاته شاره وانی.
ئه ویش پله داریکی حزبی بوو. به لام خو ی ده یگوت، من لی دراوم.
په یوه ندییم نه ماوه، ماستا وچی نییم و قسه له رووم و جیگام
نابیتته وه.

بو یه، منیا ن فری دا وه ته هه ولیر و ئه و شوینه. ئه گه رنا من زووتر
قائیمقام بووم. یاسام ته واو کردوو ه. چه ندین پۆستی بالام له ناو
حزیدا هه بووه! به لام ده یانگوت مورزی «مرخی» راسته قائیمقام
بووه، له قه زاکانی ناوه راست، حزبیش بووه. به لام، پیاویکی عاقل
نه بووه، سه رشیت. رۆژیکیان به ده مانچه که ی قه دی، گویدر یژیکی
له ناو شه قام، له به رده م خه لکه که کوشتوو ه. گوتوو یه تی ریگای
سو په ره که م به رنادات.

شانسی فه رمانبه رانی شاره وانی له هه په شه و چاوسوور کرده وه ی

به عسییه کان باش بوو. هه رگیز به عسییه کی توندپه و چالاک، نه هاتبووه شارهوانی و فه رمانبه ر و کرێکاره کان راپیچ بکات، ده رگیان له سه ر دابخات، هه په شه ی بوونه به عسییان لی بکات! ماوه یه ک ره فیقیکی ناشیرین، قه له و، ده مشرپ، به جووله، نه وسن، پیس و چلکن. نه و خه لکی گونده کانی سه رووی هه ویجه و نه و ناوه بوو. باش له زمانی کوردیش تیده گه یشته، ده ست و زمان و ره وشتی پیس بوو. به لام، چا و چنۆک و چلیس بوو. دیته شارهوانی. نه و هه موو شته کان، داواکانی به یه ک خواردن ته واو ده بوو. به ده عوتیکی عه ره قخواردنه وه، دوو شیش که باب حیز ده بوو. به ده دینار هه موو ئیشیکی بو ده کردی. له لای به رپوه به ر و به رپرسه کانی خو شی قسه ی باش نه ده رپویشته، که سمان ترسمان له ره فیق «تاریق عاشور» نه بوو. له سه ره تاکانی راپه رین زو و ن ده بیته، به لام پاش رووداوه کانی ۳۱ ئابی جاریکی تر، که ساس و ره زیل و نه خو ش بینیم. زو و ده ستی پانکرده وه، داوا ی پینج دیناری لی کردم! منیش هه ر به ده م رویشته وه، گوتم نه و زه مانه رویشته! پاره نه ما! جه یش شه عبی نه ما.

کورپکی خو مانیش هه بوو، که میک ده شه لی، خه لکی شارۆچکه کانی سه ره وه بوو. به عسی و ره فیقیش بوو. له به ر نه وه ی که مئه ندام بوو، که متره ده چووه جیش شه عبی، زوریش ده ستی له کاروباری شارهوانی و حزبایه تی وه رنه ده دا. نه وه نده ی هه بوو، به رده وام فایلێ خه لکی له ده ست بوو، به پاره کاروباری خه لکی راده په راند و نازاری که سیشی نه ده دا. به لام به پله ره فیق بوو.

دوو میسرییه که

له شاره وانیه کان، به وهش راگه یستم فه رمانبهری میسری ببینین. دوو که سی میسریان بۆمان ناردبوو. هه ردووکیان گوايه نه خشه سازن. به لام، بۆمان ده رکه وت هه ردووکیان هه رگیز ده ستیان به قهله می رۆترینگی ره سم نه که وتبوو! حکومه تی به عس، وهک هاندانی عه ره بی میسری ئه وانیه یان داده مه زرانده. یه کیکیان پیاو بوو، ئیسلامیکی توندپه و بوو، دوایی ژنه که شی هات و ئه ویش دامه زرا، ئه و بووه یه که م ژن به حجاب و جوبه ی درێژه وه بیته ناو دائیره که مان. ژنیک بوو، بالایی وهک دارخورما درێژ بوو. شیرین و به لوتف بوو.

دووه م که سی میسریش، ژنیک میسیحی بوو. دیاره ئیمه وامانده زانی مه سیحی به س له عه نکاوه و شه قلاوه و هه رمۆته هه یه!

هه ردووکیان که سانی به سته زمان و پاک بوون. براده رمان بوون. به لام هیچ خزمه تی دائیره که یان نه ده کرد. پیاوه که ی زۆر چه زی له چاخواردنه وه بوو. به رده وام چای گه رمی هه بوو. ژنه که ش نه وسن بوو، زوو زوو دوو سی کولیچه و شیرینه مه نی له جاننا گه وره که ی ده رده هیئا. هه ردووکیان قسه یان بۆمان ده کرد، بۆ میسر ده سووتان و ده نوزانه وه، به لام موچه که یان به دۆلار زۆر بوو، بۆیه رازی بوون. هه ردووکیان ده وله تی عیراقیان خوشنده ویست. پیاوه که، له بهر عیلمانیه تی یاسا و خه لکه که بوو که حکومه تی به عسی عیراقی نه ده ویست. ره نگه ئیستا ئه و له میسر یه کیک بیت له سه رکرده کانی حزبه ئیسلامیه کانی ناو قاهیره. ژنه که ش له رقی میرده دکتۆره که ی، که ره گه زنامه ی عیراقی قبوول کردبوو،

که زۆری پێ ناخۆش بوو. میردهکهی بیووه عێراقی، به لام ئەو
قبوولی نهبوو، به رهگهزنامه بپیته عێراقی.

بوومه ٢٨ی ئەسلی

پاش تهواوبوونی یهک سال له خزمهتی دائیره کهم. شیخ
به پێوه بهری خۆیهتی. پیاوه کهی بهردهوام ساقۆیه کی گه وره ی
رهشی له بهردا بوو. ئەو له شیخهکانی گوندی هه له جه بوو.
پینه ده که نی، سهردانی هیچ ژووریکێ نه ده کرد. حهزی نه ده کرد
که سیش بچپته ژووره که ی. که سیش بۆی نه بوو سهیری دۆسیه ی
که سایه تی خۆی بکات. پیاویکی راست و زیرهک و به توانا بوو.
رۆژیکیان بانگی کردم، بلانکییتی چه سپاندنم وهک فه رمانبه ر و
زیادبوونی موچه کهم له ٢٤ دینار بۆ ٢٨ دیناری پێ ئیمزاکردم!
ئیتربه و بۆنه یه، ده عوه تیکی ساده م کردووه، به لام نازانم چۆن
بووه. ئیمه دوو سی هه فته جاریک ئیواران ده چووینه هوتیلی
هه ورمانی به رامبه رمان. له وێ زۆر کۆششمان کرد براده ریگمان
یه کهم بیره بخواته وه. بیگومان، ئیستا جورئه تی ئەوه ناکه م ناوی
ببه م، چونکه زۆر به توندی لایه نی ئاینی گرتووه. بیره یه کمان بۆ
بانگکرد، به مه رجیک به ئاو بیخواته وه، قبوولمان کرد. ده مانویست
فییری بکه ین! ئیتربه بیره ی به ئاوه وه، فییر بوو. که ده چووینه
مه سیف و سه ری رهش، شه وانه نیو کارتۆن بیره ی هۆله ندی
ده خوارده وه. که له سوپه رمارکیته که ی سه ری رهش ده مانکری،
بیره ی زۆر هه رزان و باش و به تامیش بوو!

ئۆردوگاگان

حکومت بۇ بەربەست و رىگاگرتن، بە چالاكىيەكانى شۆپشى نوئى .
بۇ دابرىنى پىشمەرگەكان، گوندەكانى سەر سنورر خاپورر دەكەن .
رەزەكان دەسووتىنن . كانىيەكان دەتەقىنەوہ . گوندنشىنەكانىش
دەگوازنەوہ . چەند ئۆردوگايەكى نزيك شارەكان . لەوانە گۆرپەتوو،
ديانا، حەرير، مەلا ئۆمەر و كەسنەزان و شوئىنى تر ئاوادەكەنەوہ .
ليژنەى سەرپەرشتىارى ئۆردوگاگانى سەر بە پارىزگا، خۇيان
بۇ راپەراندنى دروستکردنى سەفەرى و خىراى خانووہكان
دادەمەزىنن . نەخشەكان ساز دەكەن و شەقامەكان دەپرن، شوئىنە
گشتىيەكانىش ديار دەكەن . خانووہكان، بە بەرد و قسل بوو .
سەرى بە دار و كارىتە و حەسىر دەگرن . خانووہكان حەوشەيان
نەبوو، ئاو و كارەبايان بۇ رانەكىشرابوو . ئىمە بەپەلە، وەك تىمى
شارەوانى بۇ ھەلگرتنەوہ و ويناکردنى دروستكراوہكان دەئىرن .
من و ئىسماعيل حاجى عەلى، بەيەك رۆژ ھەموو ئۆردوگاگانمان
بەسەرکردەوہ، نەخشەكانمان وەك خۇى دانا، بۇ ئەمانەى عامەى
شارەوانىمان نارد! ئەوہ جارى يەكەم بوو، وەك مەساح بچمە
ئۆردوگاگانى پىش سالى ۱۹۸۰ دروستكرابوون . جارى دووہم،
پاش شەش حەوت مانگىك، لەگەل تىمىكى سەر بە وەزارەتى
پىشەسازى بەغدا، دەستەى گەشەپىدانى مرؤىى و شارستانى،
برىتى بوون لە دوو ئەندازىارى پسپور لە نەخشەسازى و
گەشەپىدانى مرؤىى . ئەوانە ھاتبوون بىرۆكەى بوژانەوہ و شوئىن و
چۇنىەتى نەخشەسازى لەناو ئۆردوگاگان بەكەن .
كە چوومەوہ بىنىم ئۆردوگاگان . خەلكەكە خۇيان شوورەيان
كردووہ . كارەبايان راكىشاوہ . دەستيان بە سەريان و ديوار و

ژووره کانیان داهیناوه . ئەوهی زۆر بالکیش بوو، داریان چاندبوو. مریشک و قاز و گاوگولکیان ههبوو. مندالەکانیان دهچوونه قوتابخانه . ژنهکانیان دهچوونه بنکهی قهلاچۆکردنی نهخویندهواری! پیاوهکانیش زۆریان، ئەوانهی سهرباز نهبوون، له دائیرهی زراعه و شارهوانی و ئەوقاف و خهستهخانهکان، به موچهی کهم و مهبهستی خافلانديان، دامهزرابوون .

کێژه کورده بهغداييە که

هاوسهگریم نهکردبوو، ههچ کێژیک له ناو خهیاڵما نهبوو. نامهی دلدارییم بۆ ههچ کێژیک نهنووسیوو. قسه م به ناوی میبازی له گهڵ ههچ مینیهک نهکردبوو. به لام پهروش بووم، دۆستیک برادهریک، دلداریک بدۆزمهوه . به لام ئەوهی راستی بیته، کۆششم بۆ ئەوهش نهدهکرد، چونکه دهمزانی دۆخی مال و خیزانه کهم، خانوو کهونه قوورپه کهمان، باوکه ماندوو کهم، خیزانه گه وره کهمان، هه موو فاکتهر بوون، بیر له وه نه که مه وه، ئیش بکه م و که میک پاره پهیدا بکه م . موچه وه ربگرم و کتیب بکرم . کاسیتی گورانی بکرم . سهردانی شارو شارۆچکه کان بکه م . له وده مانه زۆتر خه ریکی کتیب و سهیران و خویندنه وه بووم . جاروباریش باسی سیاسه تیشم ده کرد، به لام برپارم دابوو، به ئیشکردن و ریکخستن تیکه ل نه بم . سالیک به سه ر دامه زراندم تیپه پی نه کردبوو . هاوینه که ی دوو سی قوتابی به شی روویوی و نه خشه سازی ئامۆژگه که ی خۆم، بۆ پراکتیک هاتنه دائیره که مان . هۆبه که ی ئیمه ، بلانکیت وه رگرتنیان به من سپارد . یه کیک له وانه ، کچیکی کوردی به غدا بوو . به لام خزم و که سوکاری له هه ولیر و کۆیه بوون . دیار بوو باوکی پۆستیکی

وه زیفی بالای له به غدا هه بوو. کیژه که، به جلو بهرگ و مکیاژ و هه لسوکه وتی به کیژه دهوله مه ندیک ده چوو!
رۆژانه جلی نویی نازدار له بهر ده کرد. به لام هه موو قه میسه کانی بهری ته سک بوون، سه رووی سینگی کراوه بوون. ته نووره کانی له بهری ده کردن، کورت و نه رم و به شهوق بوون! چاوپره ش، کولم ته پ و لیو ئه ستوور. به لام خوین شیرین، نه رم و ناسک، به ریز و ئاوه دان. که میک له چاوه کانی ناز و شهرمیان ده نواند! کیژه که، به یانیان که میک درهنگ ده هات، بویه نه مده زانی چۆن دیته ده وام. من زۆرتر ده رده چووم و نه مده زانی چۆن ده گه پیتته وه، به ره و کام گه پهک و شه قامی شاره که ده پوات. به لام ده مزانی، وهک کۆتر ده هاته وه ناو هیلا نه که.

ژووره شه په که مان، سی میزی کۆن و که ره ویتته و دوو سی کورسی کۆن و سه دان نه خشه و فایل و جیهازییک بو کۆپی نه خشه تریسه کانی له خوگر تیبوو! له وه تی ئه و کیژه هاتبووه هۆبه که مان، زۆر له پیاوه کان به بیانوی جیاوازه وه ده هاتن، ده مانه وه، قسه یان ده کرد، نه خشه یان ده ویست! ئه ویش لوتفی هه بوو، نازیشی ده نواند، بویه شیرینی ده م و رووناکی چاوی و سیبهری به ژنی، خه لکی لیمان کۆکردبووه. کیژه که، شیرین بوو. له به غداش گه وره ببوو. چاوکراوه. چه ند جوان بوو، ئه وه نده بۆنی جوانیشی له یه خه نیمچه کراوه که ی ده دا. چه ند قه له و بوو، ئه وه نده ش نه رم بوو. ئه وه نده ی له به غداش قوتابی بووم، له ناو هه موو قوتابییه کانی سه رده می من، کیژی وا شیرین و خاوین و پۆشته م نه دیبوو. جاروبار قسه مان ده کرد، دوو جاریش به ئه نقه ست بو ئیشکردن برده بهر هه تاو. من، به پیلاوه پاشنبه رزه کانی پیوانی زۆرم پیی کرد. چووینه کۆلانی میلی، ناو قه په بالخی، دوور رۆیشتین، کیژه که هه ر جوانتر ده بوو،

ناسک و بهسته زمان و خاکی دهرده کهوت!
کیژه که، وهک کتیب دههاته ناو دهستم. وهک ئاره زووه کانم
به رجهسته ده بوو، براده ره کانم ده یانگوت:
شیرزاد، ئازابه ئه وه دهر باز مه که. خوی هاتووته به رده ست. له
چاوه کانی ئه وه ده بینین. هیچ قسه و ئاماژه یه کی بۆم نه ده کرد،
به لام به دل هاواری ده کرد. ده یانگوت: ئه و ناوی تۆی نه بر دووه،
به لام ناوی تۆ نه خشان دووه، مه هیله بگه ریته وه به غدا، دهستی
بگه! منیش هیچ قسه مه نه ده کرد، نه ده وییام بلیم ناکری! نه ده کرا
بلیم نابیت!

یه کیکیان ده یگوت: ده ی کورپه ترسنۆک ئه وه مه جبورت بووه!
من له دله وه مه جبوری ببووم، به لام به هه موو پیوه ره کان، وامده زانی
هیشتا زۆرم ماوه. ئه و سره وه به ره هه ناسه ی من ناکه ویت. ئه و
ناوه، ناگاته سه ر نفوس و ناوه که م! کۆتره که هات و نه نیشته.
هه وره که په یدابوو و نه باری. چونکه من، هیچ ئاماده ییه کم نه بوو،
بۆی ده سووتام، په رۆشیش بووم، دیاره چاره نووسم بۆ یه کیکی تر
هه لگیرابوو. کیژه که، دوو سی جار سه یری کردم، نزیک بووه وه،
په نجه کانی له سه ر نه خشه کانی به رده مم ده له رزین. ته قه ی بازنه
ساده که ی له سه ر ته خته که ده هات. ده رپویشته و ده هاته وه. قه له مه
رۆترینگه که ی لی وهرده گرتم. هیلی راستی و جوانی راده کیشا.
نووسینی کوفی جوانی ده نووسی. چوارچیوه ی پانی بۆ ناو نیشانی
پیوانه که دیار ده کرد. به هه موو ناز و بۆنی ئه و، نه خشه که ده بووه
نه خش و نیگار و دیوانیک شیعر! من ده سووتام، زووش ئاگره که م
خامۆش ده بووه وه. نزیک ده بوومه وه، به لام ده ست و په نجه و
چاوه کانم، کورت و سیس و شه رمن، به رامبه ر جوانی و نازه کانی
ده چه مینه وه!

به لام، هر چه نده بیرم له کونه خانووه که و دۆخی خیزانه که م، ده لاقهی کتیبه کان و ده ستنووسه کانم ده کرده وه . بپروام به وه نه ده کرده وه، ئه وه بۆ من گونجاو بیت!

ئیتر چوممه ئیفادیکی یه ک مانگی و دووری شار. که گه پامه وه، ئه وان پراکتیکه که یان ته واو ببوو. کیژه که، به هه موو ناز و جوان و هیواکانی بۆ من، یان بۆ خه لکی تر، ده پوات و جاریکی تر نه مدیته وه! به لام ناو و بۆنی تا ماوه یه ک زۆر له ژوره که، له سه ر نه خشه کان و ناو دۆلابه کان هر ما بوو. ئه وه ش یه که م ئه زمونی لیدانی دلم بوو. یه که م بۆن بوو، ماوه یه ک مهستی کردم. به لام نه متوانی دهسته مۆی بکه م و په شیمانیش نییم، دیاره چاره نووس باشتری بۆم هه لگرتبوو.

پیشمه رگه ئۆتۆمبیله که مان ده سووتینن

له رۆژانی کارکردنم وه ک مه ساح، خۆم داوای کار و ئیشی دهره وه ی شارم ده کرد. به تایبه تی شوینه دووره کان، ناو چیا و ههر د و به رزاییه کان. هه زم له چۆمان ده کرد. لۆفه کانی مه سیفم پئی خوش بوو. له سپیلک، ئه گه رچی سه یته ره یه کی توند و به دره وشتی هه بوو، هه زم به سه رکه وتنی پیچه کانی ده کرد. دوور به دووری سهیری گوندی «ئامۆکان» م ده کرد، پیم جوان بوو. ئه گه رچی نه گونده که م دیبوو، نه که سیشم له و گونده جوانه ده ناسی، بگره ناوه که شم نه ده زانی!

له دووره وه بۆنی گوندی باتاس و باخچه کانی سه رسامیان ده کردم، پییان مه ست ده بووم! ئای که له شه قلاوه دلم ده کرایه وه. دوو سی باره که ی ناو مه سیفم پئی جوان. بۆنی ته شریب و بیره

ساردهکانی مهسیف، تامیان ئیستاش لهناوده مام ماوه . که ئیوارانیش دهگه پامه وه ههولێر، رهنگ و دهنگ و مۆرالم خۆشتر و شیرینتر بوو .

شهویکیان، بهپهله، ئیوارانیش دهوامان ههبوو . لهسه ر داوای بهپۆه بهره که مان نووسه ریکی چاپیش ئیواران سه عاتیک دههات و دهگه پامه وه . فه رمانیکیان لهسه ر داوای « بههائهدین ئهحمه د » بۆم ده رکرد . ئه وده مانه ئه و پارێزگاری ههولێر بوو، خه لکی سلیمانی بوو . پیاویکی سووره ی نه رمی له سه رخۆ بوو . منیان نارده گوندیکی میرگه سوور . له وئ له سه ر ئاو و به لوعه کانی تۆری ئاوی ناو گونده که ، کیشه یان په یدا کردبوو . ویستیان بزائن، به لئنده ره که تۆره که ی عادیلانه دابه شکردوه !

به یانی زوو، له گه ل فه رمانبه ریکی پسپۆر له تۆره کانی ئاو . به تۆیوتایه کی پیکابی نوئ له ههولێر به رپیکه وتین . زووش گه یشتین و کاره کانمان ته واو کرد . بۆ وینه گرتن و کاتبه سه ربردن، ماوه یه ک له دۆلی ئالانه و چوارده وره ی خه لیفان ماینه وه . له وئش دوورتر رویشتین . ئیواره بوو، که وتینه ناو که مینی دهسته یه ک پێشمه رگه . روژ به ده ره وه بوو . چوارده وره مان ره بیه و مۆلگه ی سه ربازی بوو . ئه وان سه ئ چوار پێشمه رگه ی باریکی چه کداری چالاک، لیمان هاتنه سه ر ریگا که . هاتنه به رده ممان، به چه که وه ئیمه یان راگرت ! دوا ی ئیمه لاندکروژیکی تری سه پی حکومی، دوا یی قه لابیکی ئیسه غالی سلیمانی . له گه ل ده یان ئۆتۆمبیلی خه لک و ریواران و خه لکیکی زۆریان راگرت . دوا ی پشکنینی ناو و ناسنامه کانمان، ئۆتۆمبیله حکومییه کانیا ن دوورخسته وه . قه ره بالغیه که زۆر بوو . ده نگه ده نگ په یدا بوو . له نا کاو بووه ته قه ، سه ربازه کان له ترسی خۆیان، ده ستریژی گولله یان به ناو خه لک و کۆبوونه وه که کرد .

به لام كه س زامدار نه بوو.

هه موولايه ك خومان كرده داووده رزي. به لام پيشمه رگه كان، خه ريكي دوورخستنه وهى ئوتومبيله كان بوون. به په له ئاگرين تيبه ردان و سوتان! ئاگر به رپابوو، دووكه ل گه يشته به رى ئاسمان. ئاگرى سى ئوتومبيل و سوتانى به نزينى ناو ته نكييه كانيان، ناوچه كهى كرده وه رۆژى رووناك. له گه ل كلپه و رووناكى ئاگره كه. ته قه كان زۆرتر بوون. سه رما و ترس و په شيمانى و هاتن و نه خشه و كاميرا و ده فته ر و كتىبه كهى بۆ خویندنه وه م هینابوو، هه موویان سوتان.

شه وه كهى به كۆشش و مه ترسييه كى زۆر، گه يشتینه شوینىكى ئارام. شه و به ترس و په شيمان ماینه وه. به يانى زوو گه يشتینه وه دائيره، سه ربرده كه مان گيرايه وه، ئیتر هه موو هه ولير لیمان كۆده بیته وه:

«پيشمه رگه تان دى!».

«چند كه س بوون، چيان پى بوو، چيان ده گوت!».

«له كوئى رووبه پووین بوونه وه! چۆن به رۆژ هاتن، ئه دى سوپا و ره بيه سه ربازييه كان!».

«سوپاس بۆ خودا ده ربازتان بوو».

بۆيه ده زانم به هائهدين ئه حمه د پياوئىكى سوورهى بالابه رزي نه رمى له سه رخۆ بوو، چونكه پيشوازيكردين و دلئى داينه وه و گوتى:

ئوتومبيل هيچ نييه، هه موو به قوربانى ئيوه بيت. ده زانين، ئيمه ش زانياريمان هه بوو، ده مانزاني ده سته يه ك چه كدار له وئى بوونيان هه يه. ئيمه قه ره بووتان ده كه ينه وه «بيگومان هيچ قه ره بوو نه كراينه وه».

دادگايى سوتاندن و فه وتاندنى ئوتومبيله حكوميه كه، كه وته

دادگای سلیمانی. بۆ ئەوەش، زووتر له ناحیهی خهلهکان. لهوێ
ئەودەمانه خهلهکان گوندیکی ئاسایی بوو مفهوهزیکى عه ره بی
رهشتالهی رهقهلهی به ته مه ن، لیکۆلینه وه که ی له گه ل کردین. ئەو
گوتی قسه کانتان بکه ن «ئیمه هه رسیکمان هه موو قسه کانمان
وهک یهک ده گوته وه. یهک وشه، یهک ده قه له کاته کان، یهک
ده برپینمان نه ده گۆپی» من دهینوو سمه وه و دهیبه مه به رده م
حاکمی سلیمانی.

ئیمه ش، به وردی سه ربرده که مان گێپرایه وه، به لام وهک چۆن له
قازانجی خۆمان بوو. شوینی ده رچوون و مانه ومان ده گۆپی. چونکه
له سنووری ئیداره ی پارێزگای هه ولێر ده رچوو بووین. شوینه که ش
زۆر دوور بوو له شوینی ئیفاد و ئیشه که مان! قسه مان کرد، ئەویش
هه مووی نووسی، به ر له وه ی ئیمزای له سه ر بکه ین، ئەو گوتی:
ده زانم، زۆری وا نییه، به لام من ئیفاده که تان وهک خۆی
ده نوو سمه وه.

به ئیفاده و فایل و نه جمه ورده کانی سه ر یه خه ی، کابرامان
له گه لمان خۆمان برده سلیمانی. چووینه دادگا، له وده مانه
حاکمه که ی ئیمه ی بینی له ناو بینای سه رای سلیمانی بوو. ئینجا
نازانم دادگای سلیمانی، هه موو له ناو ئەو سه رایه بوو، یان نا!
پاش سه عات یهکی نیوه پۆ «به مفه وه زه که مان گوتبوو، تۆ نیوه پۆ
له گه ل ئیمه و له سه ر حیسابی ئیمه نان ده خۆیت» له به رده م ژووری
حاکمه که وه ستابووین. یه که م ناو منی بانگ کرد. له ده رگا که ی
په رده یه کی له به رده م بوو، له حاکمه که چومه ژووره وه. دلنیام
له ژياندا نه ماوه. ئەگه ر له ژیان مابیت ده ینا سمه وه. قه له و،
سه ر گه وره، عه بایه کی ره شی به رینی له به ردا بوو. سه رمیژه که ی
چه ندین فایلێ کۆنی تۆزاوی له به رده م بوو.

مفه وه زه که، به پیوه له ته نیشتی وه ستابوو. فایلله که ی ئیمه ی بۆ کردبووه وه. چاویلکه ئه ستوره که ی هاتبووه سه ر لووتی. چهند دانه یه ک له مووی ره ش و سپی برۆکانی، له چوارچیوه که ی هاتبوونه دهره وه. داوداو برژانگه دره زوره کانیشی، به شیکی زۆری رووبه ندی ئاوینه ی چاویلکه ئه ستوره که ی گرتبوو. لیو ئه ستور، ده موچاو گه وه. بۆینباخه باریکه که ی ملی، هیچ له ریزه قوچیه ی قه میسه سپیه که ی دانه پۆشیبوو. به دهنگیکی که رخی توندی ناساز گوتی:

سویند بخۆ بلئی راست ده لیم. ده ست له سه ر ئه و قورئانه دابنی. ده ستم له سه ر کتیبیک دانا، دیاره قورئان بوو. چونکه له ناو په رۆیه کی کۆنی سه وز پیچرابوو. دیار بوو زۆریش کۆن بوو. هه زاره ها که سی وه ک من، له ترسانا و بۆ مه سه له حه ت و دهر بازبوونی، سویندی درۆی پی خواردبوو. سوینده که م خوارد ئینجا ئه و پرسی:

تۆ شیرزاد قادر هه ینی، مه ساحی شاره وانیه کانی هه ولیر مه والیدی ۱۹۵۵ و دانیشتووی گه ره کی سه یداوه ی هه ولیری؟ منیش به نه رمی، به لام نه ده ترسام، گه نج بووم، که میک بی منه تیش وه لامم گوتم:

به لئی من شیرزاد قادرم.

ئه و سه یری نه ده کردم. ته نیا ده ستیکی، یان دوو په نجه ی ده جوولایه وه، لاپه ره کانی فایلله که ی هه لده دایه وه، پرسی: بۆ ئۆتۆمبیلله که تان بۆیان راگرت! خیرا به ناویاندا گوزه رتان کردبوایه. تاوانی ئیوه یه، نه ده بوایه به هیچ شیوه یه ک رابگرن! به وه ش ئۆتۆمبیلله که یان نه ده سووتاند.

من نازانم ئه و قسه یه م چۆن بۆ هات، قسه که م له ناکاو له ده م

دهرچوو. چونکه له رۆژی رووداوه که وه، تا ئه وده مانه ی له بهردهم
حاکمه زه به لآحه که ده وه ستم، که س ئه و قسه یه ی پی نه گوتبووین.
هه موو خه لکه که دلایان ده داینه وه، ده یانگوت هه ر باش بوو
سه لامهت ده رچوون، سوپاس بو خودا! له ناکاو و توندیش، زۆر
باش نه مده زانی حاکم هه یبه تی زۆر گه وره یه، من گوتم:
ئینجا ئۆتۆمبیل چیه، به پاره ی فرۆشتنی یه ک ته نه که خورما
کراوه. ئۆتۆمبیل چیه، باش نه بوو خۆمان سه لامهت بووین.
«بیگومان تۆیۆتایه کی نوێ به پاره ی ده لۆری خورماش نه ده کرا».
سه ری به رزکرده وه، چاوه کانی وه ک پوله که ی سه رپشتی دوو ورده
ماسیه ده بریسکایه وه. به هه ره شه، به دهستی راستی ئاماژه ی
چوونه ده ره وه ی ده کرد و گوتی:
برۆ ده ره وه، بی ئه ده ب.

ملکه چ ده رچووم. براده ره کانم ئه وانیش ئیفاده ی خۆیاندا، وه ک
ئه وه ی له سه ری ریکه وتبووین. هه رسیکمان یه ک جۆره قسه
بکه ین. مفه وه زه که ش هاته ده ره وه و پرسیمان چی بوو، ئه و
رووشیرین گوتی:

فایله که ی داخست و ته واو هیچتان له سه ر نه ما، بابچین نانه که
بخۆین.

پاش سی چوار سال به سه ر رووداوه که، رۆژیکیان له هه ورازه که ی
پیش ریستورانته ئاوه دانه کانی کانی وه تمان وه ستام. بهر له وه ی
بچه ناو ریستورانته که، که میک به نه رمی، وه ک ئه وه ی بمه وئ
بچه توالیته که یان، دوورکه وتمه وه. په نجا مه تریک رۆیشتم، بو دی
ژه نگاوی پیکاب و لاندکرۆزه ر و قه لابه که م بینی، له بن ده وه ن
و په رژینی باخیک، سه ری شکاو و جه سته ی رزیویان به یه ک

کردبوو. بینیم، بی ئه وهی قسه یه ک بکه م، شتی ک بدرکیتم، نه وه ک
دۆسیه که مان هه لبدریته وه، نهی نی گیرانمان، نهی نی چوونمان بۆ ئه و
شوینه مایه وه تا رۆژی یه که می راپه رین. له و رۆژه، سه رکه شان،
ئینجا ئاشکرا ده که یین، قسه ده که یین، ده لئین:
ئیمه بۆ پیاسه و وینه گرتن و شادی چوو بووینه ئه و ده قهره! ئیمه
له خه لیفان نه گیرابووین، له وئ ئیمه یان نه فراندبوو، خۆمان بۆ
سه یران دوورکه وتبووینه وه.

کاریتان ناروخینم

تاریق عاشور پیش ئه وهی وه ک کارمه ندی ئیداره و ره فیق حزبی،
بیته شاره وانی هه ولیر. ئه و زووتر، به رپوه به ری شاره وانی دیبه که
بوو. وابزانم ناوه ره سمیه که ی شاره وانی که ندیناوه بوو. به
هه لوه شان وهی پۆستی به رپوه به ری شاره وانی ناحیه کان، ئه ویش
له وئ نامینیت. تاریق وه ک فه رمانبه ریکی ئاسایی دیته شاره وانی
هه ولیر. که له دیبه که بوو، به په له داوای کردبوو مه ساحیکی بۆ
بنیرن. ئیشی به په له و پیویستی پیی هه یه. له دائیره ش منیان
نارد.

به یانی زوو که یشته شاره وانییه که. که چووم، ئه و له ناو حه وشه که
وه ستابوو. جله زه یتونییه که ی له به ردا بوو، ده مانچه یه کی له قه دی
به ستابوو. جه مه دانییه کی سووری له ملی ئالاندبوو. توورپه و توند
ده رده که وت. شوفلیکیش له به رده م دائیره که نه رپه ی مه کینه ی
ده هات، به قه د کووره یه کی که رپووچ، دووکه لی ره شی له گزۆزه که ی
ده رده چوو. دیاره پاتری نه بوو، بۆیه نه ده بوایه بکوژیته وه!
ئه و منی نه برده ژووره که ی. چایه کی بۆ بانگ نه کردم.

به خیرهاتنیشی نه کردم. وهک ئه وهی بیهوی دهسته مۆم بکات. سهیری ئه مری ئیفاده که شی نه کردم. من هه رگیز ئه وم نه مدیبوو، نه مده ناسی. ئه ویش نه یده زانی ناوم چیه، قسه یه کمان نه کرد، یه کسه ر به عه ره بی گوتی:

«مه ساحه که وه ره دوام!» سواری پیکابه حکومییه نوپیه که ی بوو، خۆی لئیده خوپی.

منیش سواری پیکابه که مان بووم و به شوفیره که م گوت: بازۆ، بزانی کئوه مان ده بات. «من یه که مجاریش بوو شارۆچکه ی دیبه که ببینم».

له ناو دیبه که دوور که وته وه. چوه ناو گوندی کاریتان «دوایی ده زانم گونده که ناوی کاریتانه». ناو خانوو قوورپه کان، هه وشه که وره کان، ستاره جوانه کان، کاول و ئاخوپ و کادین و عه مبار و دیوه خان و قه مته ره و له وده سه رکه ره که کان. چوه ناو کۆلانه کان. له به رده م هه وشه و هه ساریک راهه ستا. ته نگاو دابه زی، بانگی کردم، گوتی:

وه ره بۆمان دیاری بکه، کئنده ری ته جاوزه. زئیده پۆیییه که له نه خسه دیار بکه، با به شوڤله که بیروخینین، با فییره یاسایان بکه یین! منیش گوتم، ئه وه گونده، نه خسه ی نییه، ناتوانم هیچ دیار بکه م، بۆم نییه و نابیت! توورپه بوو، ده موچاوی ره شتر ده رکه وت. ئاکاره ناشیرینه که ی، ده موچاوه سووتاهه که ی هه لاسا، تف له ده می ده رده چوو. قاچی له زه وییه که ده دا، شه قی له دیواره نه وییه خۆله که ده دا. به ده ستی دیواره کی پالده دا. ئه وه ته جاوزه، ئه وانه هه مووی ته جاوزه! ده چوونه په نا دیواره که. بهر هه یوانه که، توند ده ستی له دیواره که، له کۆته ره که ده دا. ده یینه پاند و ده یگوت هه موو ته جاوزن! تۆ بۆچی هاتووی، کئی تۆی ناردوو، قسه بکه،

شۆفلم هیئاوه، دهسه لاتی ته واوم ههیه .

ئه وهی له سه ر مولکی شاره وانی ته جاوژ بکات ده یروخیتم، خاپووری ده که م. دهستی له ده مانچه که ی قه دیشی ده دا. جه مه دانیه سووره که ی ملی شل ده کرده وه، توندی ده کرده . وه ک مریشکی سه رپراو هه لده به زی. ده چوو به رده م شۆفله که، هاواری ده کرده سه ر شوفیره که، ده یقیژاند:

مه ساحیان بۆم ناردوو! برۆ بگه پۆه من ده زانم چیت لی ده که م. دهستی له شوفیری شۆفله که ش هه لده شه قاند، برۆ تۆش له و باشتر نیت.

کابرا به روونی ده ریکردم. هه ره شه ی زۆریشی لی کردم. به پاستی ترسام، به ته نگاوی گه پامه وه. به شوفیره که م گوت، با به ده وام رابگه یین. نازانم چۆن گرده کانمان بری، چۆن ده شته که مان بری، به په له بگه ینه وه و ده مویست زوو، حاللی ده ردم بۆ به پۆه به ره که مان ده ربیرم. زوو پیش ئه وه ی بۆمان تییکۆشییت، قسه ی خۆمان بکه یین! باژۆ!

پیش کۆتایی ده وام. به پۆه به ره که مان «خسرۆ حه مید عوسمان» تا دره نگیش ده مایه وه، شه وانه ش زۆر ده مایه وه. که گه پامه وه به ختی من له ژووره که ی مابوو، خه لکیکی زۆریش میوانی بوون. هه موو که س لیی ده چوونه ژووره وه. به پیچه وانه ی کۆنه به پۆه به ره که مان.

ئه و کابرایه کی گهرم بوو، له هه موو ژووره کان په یدا ده بوو. دهستی له کاروباری ناو شاره وانی هه ولیریش وه رده دا. ده یویست سیسته می زۆری دائیره کان بگۆرپیت. به لام دواپی ئه وانه ی بۆ نه چوو سه ر، له به پۆه به رایه تی شاره وانیه کان ته مه نی دریز نه بوو. له به پۆه به رایه تییه که نه ما. له گه ل به لینه رپکی

به ره چه له ک عه ره ب، له سه ر کۆنه زیربایک و پاره و سولفه کانی .
ده یویست ملکه چی بکات و حه قی شاره وانی لی وه ربگریته وه .
به لام ئه و، داوا و بابه ته که ده باته به غدا . له وی هه موو پشتیوانی
به لینه ره که ده که ن .

وه زاره ت و دادگا و ژمیاریش . ئه ویش قه رزار ده که نه وه . پاش
ئه وه دۆسیه یه ده یگۆرن . زۆر نامینیته وه ، هه ر به گه نجی له داخی
رۆژگار که خانه نشین ده بیته . پاش چه ندین سال بینیم ، به گه رمی
باسی کتیب و خویندنه وه و بیره وه ریبه کانی باوکی ده کرد . ئه و
گوتی رۆژانه ش سه لاجه و سارد که ره وه و ئامیره کان بۆ خه لک
چاک ده که مه وه .

با بگه پینه وه ناو بابه ته که مان ، به ته نگاوی لی چومه ژوره وه .
ترساو و حه په ساو ، حاالی دهردی خۆم و ترس و هه ره شه که م بۆ
گیپرایه وه . گوتم :

کاک خه سرۆ ئه و پیاوه ها تووه به من ده لی وه ره گونده که ،
دیواره کان ، خانووه کانی گوندی کاریتانه بۆ سوور بکه ، دیار بکه ،
منیش به شۆفل ده یانروخینم !

ئه و جلیکی ساده ی ئیشکردنی له به ردا بوو ، به پیوه بوو . نازانه
زوتر زانیاری له سه ر ئه و به پیوه به ره هه بوو ، یان نا ! ده یناسی و
زانیاری له سه ر به دره وشتی ئه و هه بوو ، یان سۆزی بۆ من جوولا .
رهنگی سوور هه لگه را و تووره بوو . یه کسه ر ته له فۆنی بۆ پارێزگار
کرد . به جوانی باسی دهردی منی بۆ کرد . ئیتر پاش ته له فۆنه که ،
بابه ته که داخرا و خانووه کانی گونده که ش نه روخینران .

قبوول ناکهین بیته دهقه ره کهمان

پیش بوونی سه دام حوسین به سه رۆک کۆماری عیراق، ولاته که دۆخیکی تری هه بوو، ئارامتر بوو. حزبایه تی و بوونه به عسی و بوونه سه رباز و هیرش و شه په کانی ده ره کی نه بوو. سامانی ولاته که زۆر بۆ بیگانه و شه پ و مللانییه کان نه بوو. یه که م و دوا شه پی نه وه ده وله ته شه پی کورد و شوپرشه که ی بوو! کورده که، به کۆی ده نگ، هه موویان پشتیوانی شوپرش بوون. هیشتا ژان و که سه ره کانی نسکۆی ۱۹۷۵ به دل و چاو و چاره نووسیانه وه دیار بوو. هه موومان باسی کوردایه تی و په یدا بوونی پیشمه رگه مان ده کرد. شه وانه گویمان له هه واله کان ده گرت، بۆ نه وه ی موژده یه ک، هه واله یک بیستین، گۆرانییک، وه رچه رخانییک له ولات په یدا بکات. له به رپوه به رایه تییه که مان که س به عسی نه بوو. که س حزبی نه بوو. یه ک شوپیتر هه بوو، زۆر له به غدا ژیا بوو. خه لکی هه ولیتر بوو، به کوردییه کی جوان و تورکمانیش قسه ی ده کرد. ده یانگوت له سالانی دانوستانه که ی حکومه ت و شوپرشه حه فتاکان، وه ک شوپیتری تاکسی له هیلی هه ولیتر گه لاله ئیشیکردوه. چه ندین جار له سه ر میبازی و به دره وشتی و حیزی ناگاداریان کردوته وه، هه ره شه یان لی کردوه، به لام ته مبی نه بووه. بۆیه ده ریانکردوه، پیان گوتوه چیتر ناکری هاتوچۆی نه وه ده قه ره بکه یت. ریسوایان کردوه، نه ویش ترساوه و روو له به غدا ده کات. له وی دژ به کورد و خه لکی کوردستان ده جوولیتته وه.

نه و پاش نسکۆ، وه ک شوپیتری حکومی ده گه رپیتته وه شاره وانیه کان. نه و لاندکروزیکی خاوینی ره ساسی پی بوو. پیاو و خزمه تکار و

به‌رده‌ستی ئەندازیاره‌کان بوو. ده‌یزانی له‌گه‌ڵ ئەوان، پارووێکی چه‌وری ده‌ستده‌که‌وی‌ت. به‌پاستی دژی شو‌پرسی کورد بوو، به‌لام قسه‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌یچی‌شی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات، به‌س زمانه‌که‌ی هه‌بوو. ئیمه‌ش، که له‌گه‌ڵ ئەو سه‌فه‌رمان ده‌کرد، زۆر ره‌چاوی ئەو بابه‌ته‌مان نه‌ده‌کرد، لێی نه‌ده‌ترساین، به‌لام هه‌موو قسه‌یه‌که‌مان نه‌ده‌کرد! به‌لام ئیسماعیل مه‌ساح، زۆر گوێی نه‌ده‌دای، قسه‌ی خۆی هه‌ر ده‌کرد، به‌لام که‌سمان به‌ده‌ست ئەو پیاوه، ئازارمان نه‌خوارد، زۆریش به‌هاورپیه‌تی ئیمه‌ش شاناز بوو.

مام ره‌حمان، قه‌له‌و و سه‌ری سپی بوو. شپه‌ پانتۆل و چاکه‌تیه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌ر ده‌کرد. ده‌ستکورت و هه‌ژاریش نه‌بوو. خانووێکی باشی گه‌وره‌ی نزیک شاری هه‌بوو. به‌لام له‌کاره‌که‌ی خۆی دلسۆز بوو، باش خزمه‌تی لاندکروژه‌که‌ی ده‌کرد، خاوین و باش چاودی‌ری ده‌کرد. به‌پیی کات و به‌رنامه‌کانی به‌په‌یوه‌به‌ر و ئەندازیاره‌کان ده‌جوولایه‌وه. ئەو رۆژه‌ی ده‌رچوونی هه‌بوايه، زوو بلانکته‌ی وه‌رگرته‌ی به‌نزینی ده‌برده‌ لای ژمی‌ریار و به‌په‌یوه‌به‌ر، دانه‌ی خۆی له‌ده‌فته‌ره‌ درێژه‌که‌ ده‌کرده‌وه و قه‌د ده‌کرد، تا له‌به‌نزیخانه‌که‌ی شو‌پرش به‌نزینی پێ وه‌رگریت. له‌ته‌واوکردنی فه‌رمان و ورده‌کاریه‌کانی ئیفادی خۆی، ئەوه‌ی له‌گه‌ڵی چوو‌بوو، ئازا بوو. نه‌رم و شیرین ده‌جوولایه‌وه تا پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرت.

مام ره‌حمان زماندریژی و به‌دناوییه‌که‌ی، ته‌نیا بۆ ئەوه باش بوو. لاندکروژه‌که‌ی نه‌ده‌دایه‌ ده‌ست که‌س. زوو و باش پاره‌ی ئیفاده و سه‌فه‌ره‌کانیشی وه‌رده‌گرت! له‌هه‌موو ده‌رچوونی ئەندازیاره‌کانیش، ئەو له‌گه‌ڵیان ده‌رده‌چوو. له‌سه‌فه‌ره‌ دووره‌کانیش ده‌ستبه‌تال نه‌ده‌که‌پایه‌وه. هه‌ر هه‌یچ نه‌بوايه، له‌ئۆرزدی ناو قه‌زاکان، شتی باش و هه‌رزانی وه‌رده‌گرت و ده‌یفروشته‌وه.

به رپوه به ره لادراوه کان

دائیره که مان، له بهر ئه وهی زور ستراتیژی نه بوو. په یوه نندی به ئاسایش و ناوځو و کاروباری سیاسی نه بوو. له زور بابه تی سوود و ناو و بهر ژه وه نندیی کان دووره په ریز بوو. کاروباری شاره وانی و نه خشه سازی و ئاو و زیرابه کانی ده کرد، زور بهرچاو نه بوو، لچه پیش بوو. که م به عسییه کان، چاوچنوک و مشه خوره کان چاویان تییده بپی.

بویه ش کورده کانی له باشوور ده هاتنه وه. ئه وانه ی پوستی بالایان هه بوو. ئه وانه ی عائیدون بوون. کونه مودیر ناحیه و قائیمقام و بهرپوه به ره کان. که ده هاتنه وه ناو هه ولیتر، ده یانگواستنه وه ئه و دائیره یه.

دائیره که ش هیچی نه بوو، بریتی بوو، له کولانیکی دریژ و چهند ژووریکی و دوو توالیت و تانکیه ک ئاو. تییدا ژووریکی بؤ خویه تی و شیخ و دوو فرمانبه ره که ی دانرابوو. ژووریکی بؤ نه خشه و مه ساحه کان. له بهر بؤرد و جیهازه که ی کوی و دولا به شپه کانی نه خشه کان. شوینی هه ناسه و هه تاویشی تییدا نه مابوو. ئه ندازیاره کان ژووریکی که وره یان هه بوو. ئه وانه، که ره وییتیکیان بؤ میوان و به لیئنده ره کان دانا بوو.

کونه بهرپوه به ریکی شاره وانیان، کردبووه بهرپرسی فایل و هه لگرتن و دانانه وهی فایل ه کان. قائیمقامیک، به ناو کرابوو بهرپرسی پلادانان و هیچ کاریکی دیار و بهرچاوی نه بوو. ته نیا فرمان و ریئماییه کانی دووباره، وهک خوی، بی گوران و

دهستکاری دهنارده هه موو شاره وانیه کان و دهینوسی:
هاوپیچ دهقی رینمایی و راسپاردهکانی وهزارهت و سهرووی خۆمان
دهنیڕین، بۆ جیبه جیکردن و پهیره وکردن. وینهیهک بۆ هه موو
شاره وانیه کان.

کۆنه قائیمقامه که، زووتریش دوو نهجمه ی هه بوو. ده رچووی
کۆلیژی ئه فسه ری به غداش بوو. هه فته ی دوو سی نووسراوی وای
ده نووسی، ئیتر ئیشهکانی ته و او ده بوو. به هه ندامه سه ربازییه
نازداره که ی، پیلاوه به شهوق و بۆیهکانی تهق تهق، هه موو
ژورهکانی ده کرد. هه موو فه رمانبه ره کان تهقه ی پییهکانی ئه و بیان
ده ناسیه وه. ئه و ژور به ژور، بۆ کاتبه سه ربردن و ده مه تهقی و
چاخواردنه وه ده سوورپایه وه.

کۆنه به رپۆه به ریکی شاره وانی کرابووه، به رپرسی وه رگرتن
و ده رچوونی نووسراوه ره سمیه کان. رۆژانه ژماره یه کی که م
نووسراوی ده نارد، که میشی وه رده گرت، بۆیه رۆتر بی ئیش بوو.
ئیتر گه نجه کان، فه رمانبه رهکانی دلایان ته ر و به جۆش بوون، لیی
کۆده بوونه وه.

منیش، ده چوومه ژوره که ی. ئه ویش، کۆنه به رپۆه به ره که ی
به رده وام بۆنی لی ده هات، رووشیرین. بیره وه رییهکانی خۆی بۆ
ده گێرپایه وه. هه موو ماچهکانی سه رده می هه رزه کاری دووباره
ده کرده وه. هه موو ژن و کیژهکان دیسان به نیگا و بزه و
شرینییهکانی ده سووتاند، ئیمهش له ناو ژوره که ی په نجه ره که ی
به سه ربانیکه وه ده کرایه وه، هه ستمان به دووکه له کهش ده کرد.
ئه وه هه موو نامهکانی دووباره ده نووسیه وه. په رۆش و دلسوژیش
چاوه پروانی وه لامیشی ده کرد! ژوره که ی ئه و، ببووه ژوان و
شیعرستان و هه واری چه سرهت و په رۆشی!

پیاویک تازه له باشوور گه رابووه وه . زووتر ئه ویش به پړپړه بهری ناحیه بوو. زووش له به غدا یاسای ته واو کردبوو! له و دائیره یه، دائیره ی لانه وازه کان، به پړپړه بهری دوورخراوه کان، لادراوه کان، هه واری ئه فهنیدییه پاکوخواینه بی ئیشوکاره کان، ببووه به رپرسی گه راج و میکانیک و چاککردنه وه . ئه و به رپرسی هۆبه یه ک بوو، ته نیا دوو ئۆتۆمبیلی هه بوو. دوو شوپیئر و دوو دهفته ری سه رفکردنی به نزمین، مانگانه یه ک سولفه و یه کجار پاره ی بو سرف ده کرا. ئیتر دواپی ژووره که ی داده خرا. هۆبه که نه ده کرایه وه، نووسراوی بو نه ده هات. ئه ویش، هیچی نه ده نووسی، راسپارده ی نه بوو، داوا ی نه ده کرد. ده یزانی که ی ئیشیان به و ده بیئت، په یدا ده بوو. که ئه و ده هات، دوو شوپیئر که به دوا ی ده چونه ژووره که، ئه ویش ئیشه کانی بو ته واو ده کردن و ده رگا که ی داخست و ده پړپړه وه .

ئه وان، هه موویان «عائیدون _ دهسته واژه یه ک بوو، حکومت ناوی له و که سانه نابوو له پاش نسکۆی سالی ۱۹۷۵ گه رابوونه وه، ژماره یه کی که م له وانه گه رابوونه وه سه ر ئیشی پيشوویان، ئه وه ی پۆستی هه ستیار و دیاری هه بوو، به پۆستی نزمتر له دائیره کان له شوینی لچه پی دانابوون» بوون. زوریان له باشووره گه رابوونه وه . هه بوو ئه ندام ناوچه و ئه ندام لق و به رپرسی پيشمه رگه ش بوون . هه بوو پیر و ده رچووی سه ره تایی بوو. هه بوو گه نجی شانازی ده رچووی ئاماده یی بوو. له وانه ده رچووی کۆلیژی پۆلیسیش بوون. له وانه هه بوو، قسه یان ده کرد و شاناز باسی رابردوویان ده گپرایه وه . که سایه تی واشمان هه بوو، هه رگیز باسی رابردوو و رۆژانی شوپشی نه ده گپرایه وه! زوریان له وانه پاش راپه رپین،

دووبارە گەرم دەبنەوہ و پۆستى ديارىش وەردەگرن .

من دەچومە لای كۆنە بەرپۆە بەرەكەى باسى ژن و گەنجى و
مىبازىيەكانى خۆى دەکرد . ماوہىەك گەرمم دەکرد و برىنەكانم
دەكولاندەوہ . دەچومە لای كۆنە قائىمقامەكە چام دەخواردەوہ ،
لەسەر دۆخەكە دەمەتەقىمان دەکرد . ھەوالەكانمان شرۆفە دەکرد .
يەككە لەوانە ، كۆنە ككتىب و گوڤارى شىستەكانى ھەبوو . ھەفتانە ،
يەك دانەى بۆم دەھىنا ، بە ھىنانەوہ و بردنەوہى ژمارەيەك ،
ژمارەيەكى ترى بۆم دەھىنا!

ئەوئەندەى لەسەر ئىش نەدەبووم ، لەناو دائىرە دەبووم . لەگەل ئەو
جىھانە سەيرە دەخافلام . ئەوانەم ھەموو خۆشدەويست . ھەمووش
مىيان خۆشدەويست . منىش وەك ئەوان عائىدون بووم . بەلام
وەك ئەوان نەبووم . من كە دەرچووم و دەچمە ناو شوپش ، پۆلى
شەشى ئامادەى بووم ، كە دەگەرپمەوہ ئامادەى تەواو دەكەم .
كە دەگەرپمەوہ چل دىنارىكم ھەبوو . تەنگەكەم ، بېرئۆيە چىكىيە
وہسەتەكەم ، بە بىست و پىنج دىنار تەسلىمكردبووہوہ ، دوو نىوہ
موچەى پىشمەرگايەتىشم ما بوو . بەو پارەيە ، بە مانگانەكەى
قوتابىيان ، دە دىنارەكەى وەرماندەگرت ، يەك سالى خوئىندنى
بەغدا بەرپىکرد . بەلام سالى دووہم ، لە يەكەم ھەفتەى دەواما ،
پارەى رۆژانەى پراكتىكى ھاوینيان بۆ سەرفكردىن . ئەوہش
ماوہىەك بەشى كردم ، راستە پارەكە زۆر نەبوو ، بەلام شتەكان
ھەرزان بوون . من فەرمانبەرىك بووم ، بى دەستمايە و پارە
ھاتبومە دەوام . بەلام جلى باش و مۆدىلى جوانم لەبەردەكرد ،
ئاكار و مۆرالم سەردەمىيانە بوو .

بەلام ئەوان كە دەچنە ناو شوپش ، زوتر پۆستيان ھەبووہ ، ناويان

هه بووه . يه كيكيان له به غدا به پړيوه به ږي گشتي بوو . كه سي تر له و
شاره ، له هه موو دائيره كان نه و پوښته ي نه بووه . كي به پړيوه به ږي
گشتي بوو؟ نه و گواسترا بووه دائيره كه مان ، له بهر پوښت و
ناوه كه ي ژوور يكي گه وره يان بوي دانابوو . ميژيكي گه وره ي دار ،
سه ري به جام داپوښرا بوو . دوو سي كورسي ، دوو ته بله ي جگه ره ،
ته له فونيك ي به ستر او به دوو ژوور ، به لام زورتر نه و به كاريد هينا .
هر نه و يش ، به پي ناو و كه سايه تي خوي ، خه ته كه ي راكيشا بوو ،
به لام له سه ر نه رك و پاره ي دائيره بوو .

نه و هيچ كار و كوښونه وه و نووسين و ئيمزاكردني نه بوو .
روژانه پيشوازي له ميوانه كان ي ده كرد . جگه ره ي زور ده كيشا ،
ميوانه كان ي به پښه كرد . يه ك خه سلته تي تايبه تي هه بوو ، له گه ل
ته واوبووني ده وام ، به رده سته كه ي خزمه تي ده كرد ، چاي بو ده هينا
و ريزي ده گرت و ميژه كه ي بو پاكده كردوه . له ناو ئوتومبيله كه ي
و له پيشه وه سواري ده كرد و ده رپوښت . ده يانگوت تا سه ري
كو لانه كه يان ده يبا ته وه . چونكه كو لانه كه يان قيرتاو نه بوو ، بويه ،
نه گه رنا تا به رده گاشي ده برده وه !

شهرم ده كرد

ئيتري من ببوومه مه ساح ، موچه يه كي باشم هه بوو . به جلوبه رگ و
قر و لاجانگ و بوكلم گه نجيك له ناو گه رپه ك و كو لانه كه ، كه ميك
نامو بووم . روژانه به پييان ده چوومه ده وام ، نيوه رپويانيش ، دووباره
هر به پييان به ناو كو لانه ته سكه كان ي سه يداوه قه دبر ده گه رامه وه .
به لام نه و روژانه ي ده چوومه ده ره وه ي شار ، زوو ده رپوښتم .
سه رته تا شهرم ده كرد به شوفيري ئوتومبيله كان ي دائيره ، يان

به‌لینده‌ره‌کانی ده‌هاتن بمبهنه سه‌رکاره‌که، شه‌رمم ده‌کرد، بیینه به‌ر ده‌رگامان. بیین و خانوو قووره کۆنه شه‌رکه‌مان، ده‌رگا یه‌کده‌رییه کۆنه ژه‌نگاوییه‌که‌مان، ستاره نه‌وییه‌که‌مان، دیواره بلۆکه له‌بخنه‌کراوه‌که‌ی به‌ر حه‌وشه‌که‌مان ببینن، شه‌رمم ده‌کرد! بۆیه زۆرجار، من ده‌چوومه سه‌ر شیسته‌تری. له‌وی چاوه‌پروانی ئەوانم ده‌کرد. بۆیه‌ش ئاگاداری قۆناخه‌کانی دروستکردنی خانووی ئەمین عامه‌کان بووم، ئەوه‌ی ده‌که‌وته دیوی دوومه‌ی شه‌قامه‌که‌ی به‌یانیان لێی ده‌وه‌ستام. شوینه‌که‌ش له‌ماله‌که‌مان زۆریش دور نه‌بوو.

ئهو شوینه‌ی ئیستا تابلۆیه‌کی شینیان لێی چه‌قاندوو، تیدا نووسراوه‌گه‌ره‌کی سه‌یداوه. یان تابلۆکه‌ی لێ نووسراوه شه‌قامی «جه‌لال سه‌عید». بۆیه‌ش، وینه‌ی پرۆفایله‌که‌ی فه‌یسبووکم، چه‌ند ساله تابلۆ شینه‌که‌ی گه‌ره‌کی سه‌یداوه‌ی له‌سه‌ره. که «جه‌لال سه‌عید» هونه‌رمه‌نده هیمن و شیرینه‌که‌ی گه‌ره‌که‌مان ده‌مریت، شه‌قامه‌که‌ی به‌ناو ده‌که‌ن. له‌و رۆژه، من نووسیم، ئەو پیش من مرد. ره‌وانشاد، ناوی شه‌قامه به‌رینه قیرتاوه‌که‌ی ناوه‌ندی سه‌یداوه‌ی بۆ خۆی برد!

له‌وی ده‌وه‌ستام و چاوه‌پروانم ده‌کرد. ئەوان ده‌هاتنه دوام، تا خانوو خراپه‌که‌مان به‌وان نیشان نه‌ده‌م. چونکه زۆر له‌فه‌رمانبه‌ر و ئەندازیاره‌کانی هاوڕیم، خانووی گه‌وره‌یان هه‌بوو، ده‌رگای گه‌وره‌یان هه‌بوو، رووبه‌ندی خانووکانیان ره‌نگین و فراوان بوو. گه‌راجیان هه‌بوو، داری حه‌وشه‌کانیان، له‌ده‌ره‌وه چه‌ندین میوه‌ی پیوه بوو. کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ش، ئەگه‌رچی قیرتاویش بوو، به‌لام خانوو نه‌وییه کۆنه‌کان، نیوه‌یان قوور و خشت، که‌شیکی

خۆله میشیان ده نواند . نه مده ویست بزنان من له وئ ده ژیم . ئیستاش
سۆزی زۆرم بۆ ئه و کۆلانه ههیه .
به لام دوو سالی نه برد، به پاره ی ئاره قه ی خۆم، ئیفاده کانم،
به رنامه و کابانی هاوسه ره که م، ئۆتۆمبیلکی جۆری لادای رووسییم
به سی هه زار و دوو سه د دینار کړی . له بیرمه، ئه و پارچه یه ک
زیپی فروشت، منیش پاره م پاشکه وت کردبوو . خانوو ه که شمان
نۆژه نکر دبووه وه، ده رگایه کی گه وره شمان تیگر تبوو . شه وان ه ش
ئۆتۆمبیل له لادا سپیه مۆدیل ۱۹۷۵ ه که م، ده برده هه وشه
چیمه نتۆکه . دیاره ئه وه ده مانه مه عاونی هاتوچۆی هه ولیر،
ئه فسه ریکی موسالوی بوو، ده یانگوت رقی له هه ولیر و کورده،
بۆیه ده رهینانی مۆله تی شوفیری زۆر زه حمه تکر دبوو، ماوه یه کی
زۆریش ئۆتۆمبیل مان هه بوو، مۆله تی لیخو رپنم نه بوو! بۆیه
ئۆتۆمبیله که زۆر تر له ناو گه راجه که راده گیرا، هه وشه ته سکه که ی
له و خیزانه گه وره یه، نه فه سپر کردبوو .

یه که م فیل

ئه ندازیار «ره شید ره ئوف نه قشبه ندی»، پیاوه بالابه رزه که ی
ده قهری بادینان به گواستنه وه هاتبووه هه ولیر . زووتر له موسل و
دهۆک ئیشی کردبووه . ئه و ده رچووی زانکۆی موسل بوو . به یانیان
زوو ده هات، به ته نیا له ژووره که ی خه ریکی ئیشوکاره کانی ده بوو .
که شه که هیمن بوو، ته نیا خشه خشی ده ست و نووسین و نه خشه ی
سه ر تر یسه ره قه کانی بن ده سستی ده نگیان ده هات . له گه ل زۆر
له خه لکه که که مدوو و بیده نگ بوو . جاروباریش، له گه ل هه ندی
که سیش ده نگی ده هات و پیده که نی .

ئەو مائى لە گەرەکی مەنتکاوه بوو. دوو سال بوو لە گەڵ
فەرمانبەرەکانى دائىرەكە، پارچەيەك زەويى لەويى وەرگرتبوو.
خانويىكى باشى لەو گەرەكە ميللييه دروستکردبوو. دياره ئەو
دەيزانى نەخۆشى دلى هەيه، بۆيه زۆرجار بەپييان دەهاته دەوام،
بۆيهش زوو كۆچيدوايى دەكات.

ئەو منى خۆشدهويست. ريزى دەگرتم. منيش هەموو بەيانيبەك،
سەردانم دەکرد و بەديار نووسين و پەراويژه وردهكانى بە
قەلەمه جافەكە دەينووسين دەوهستام. زۆريش منى دەبرده سەر
پرۆژهكانى، قەزا و ناحيهكان. ئەگەرچى ئەو هيچ كارى بە من
نەبوو، بەلام بەيانيبان بە موخەمەدى شوفيرى داتسنه سپييهكە
دەگوت، برۆ با شیرزاد هه لگرين!

دەهاتن. ئەو لە ئۆتۆمبيلەكە دادەبەزى. من دەكەوتمه نيوان
كێپ و سوكان و باسك و ورگى شوفيره قەلەوهكە و تەنیشتى
كاک رهشيد. دەچووينه شەقلأوه. ئەو پياويىكى ئيماندار و كورپە
شيخ بوو، بەلام حەزى لە بەزمەكانى سەعيد شيعوى شەقلأوه
بوو. لەگەڵ خواردنى تەشريبى بەيانيبانى ريستورانته قەرەبالغە
گەرەكەى گالتهيان دەکرد.

بەردەواميش پارەى خۆى و من و شوفيرهكەشى دەدا! ئەو
ئەندازيارىكى راست و پيشهيبى، نەفسبەرز، بەويقار، كەمدوو بوو.
ريزى ئيمزا و قسە و بەليني خۆى دەگرت! سويندى بەسەرى
باوكى كەريم «موخمەد عارف جەزراوى» دەخوارد. كوردىكى پاك
و دلسۆزيش بوو. بەلام كەم باسى سياسەتى دەکرد، زۆرتر حەزى
دەکرد بەسەر پرۆژهكانەوه بيت. لەگەڵ بەلیندەرەكان برادەر و
دۆست نەبوو، بەلام بە دلسۆزى ئيشوکارەكانى بۆ رادەپەراندن.
بەپێوهبەرەكەشمان، ئەويش كۆنە ئەندازيارىكى ناسراو و بە

ئه زموون بوو، ریژی دهگرت و قسهی لهسه ر کهشف و سولفه و نهخشه و دهرچوون و بهرنامهکانی نه دهکرد.

یه کسه ر ئیشهکانی بۆ جیبهجی دهکرد. پرۆژهکانی ئه ویش باش دهردهچوون، زووش تهواو دهبوون. له قهزا و ناحیهکانیش ریژیان دهگرت. که م مودیر ناحیه یان قائیمقام و بهرپوبهری شارهوانییهکان تیگهلی دهبوون! بهلام ئه ویش، دهیزانی چۆن ههلسه و که تیان له گه ل دهکات. سهری لی دهدان، پرسی پی دهکردن، ریژی دهگرتن! هه ندیجاریش به قسهی دهکردن.

روژیکیان فیته که ی دایه دهستم و گوتی:

شیرزاد برۆ زهرعی قیری شه قامه سه ره کییه که ی ناو رهواندوزم بۆ بکه. به یانی به لئنده ره که دیت، پیم گوتوو تاکسییه ک بینیتته بهر ده رگای دائیره، سوار به و برۆ! پیوانه که م بۆ بکه م و بۆم بینه وه، با سولفه که ی برۆنیم! درئییه که ی پیوه و تهواو.

دیاره، منیش ریژی قسهکانی ئه وم دهگرت. پیم خو ش بوو. سهردانی رواندزیش بۆ من دهرفه تیگی زیپین بوو. له میژبوو ده مویست دووباره شاره که ببینمه وه، پاش نسکو که ی سالی ۱۹۷۵ نه مدیوو. په رو ش بووم به یادی ئه و مانگی سالی ۱۹۷۴ له وی بووم، سهردانی بکه مه وه. به راستی من هه ستم دهکرد، رهواندوز بۆن و شیوازیگی جوانی هه یه. شارپکه، به دیمه نی ناو فیلمیگی سحرای دهچیت. خه رهند و کۆرپه ک و هندرین و زۆزک و رووبار و خانووبه ره و خه لکی، نمونه ی به رزی شیرینی و جوانی بوون.

چوین و زوو گه یشتین. کابرا برای به لئنده ره که بوو. که میک قه له و، دهسته جلیگی کوردی گرانی رهنگ قاوه یی خاوینی له به ردابوو. جه مه دانیه کی باریکی توندی له سهری به ستابوو. پشدینیگی باریکی گولزاری به ستابوو. ئه و جگه ره ی ده کیشا و

پیشکەشی منیشی کرد، منیش ئەودەمانە جگەرەم نەدەکیشا. هەر ئەوانەش بوون منیان دواپی فیره جگەرەکیشان کرد. ماوپیەکی زۆر بە بەردەوامی و پچرپچر دەمکیشا. تا گەیشتمە ئەوروپا، ئیتر بەیەجاری دەستبەرداری بووم. ئیستاش بیزی زۆرم لە دووکل و شیۆه و قونکە سووتاوەکانی سەر شەقام و ناو تەپلەکانیشی دەبیتهوه.

من و ئەو، بەتەنیا دەستمان بە کارەکه کرد. من سەری فیتە سی مەترییەکهەم دایە دەست ئەو، ئەویش ئەلقە مسەکهی لەناو پەنجەپیەکی دانا.

من فیتەکهەم راکیشا، تا لەسەر سی مەترییەکه یەک دوو وردە بەرد و شوختیک، لەسەر قیرەکه دیار بکهەم، ئەویش دووبارە ئەلقە و سەری فیتەکه لەسەر شوختەکه دابنیت. دووبارە من برۆم و بنووسم. بەو حالەوه رویشتین. سی مەتر، سی مەتر بەسەر قیرەکه دەرویشتین. قیرەکه نوێ بوو، بنی پیللۆهکانمان بەباشی پیۆه دەنووسا. بۆیەش پیللۆهکانمان بەسەر قیرەکه زیکه و جیرەیان دەهات! دوو سی فیتەمان راکیشا. من لەپیشەوه، ئەویش دەست بەجگەرە لەدواوهم دەهات.

لەناکاو ئاورم دایەوه. کابرا بیری لەوه نەدەکردوه، من ئاورپی پشتەوه دەدەمەوه. منیش، هیچ مەبەستیکم لەو نیگایە نەبوو. بەلام سەیرم کرد و بینیم، کابرا دوو سی مەتری فیتە تەنکەکهی، لەناو دەستی لوول داوه. واتە من سی مەتر دەپیوم و دەنووسم و دەژمیرم، بەلام بیست و هەشت مەتر دەپۆین. ئەگەر وا بروات، دە فیتە سی مەتری برۆین، دە جار بەو شیۆهپیە بیوین، درێژایی بیست مەتر و زۆرتی بۆ دەنووسم. بەتەواوکردنی پیوانەکه، رەنگ بوو، سەد مەتر درێژی بۆ زیاد بکهەم!

له شوینی خۆم چه قیم. هه ناسه سارد، چه په ساو. بوومه داربه پروویکی ئه و شاخانه. رهق و وشکبوومه وه! گه پامه وه لای ئه و، هیشتا فیته که ی له ناو له پی لوولدرابوو، بیری له وه نه کرده وه زوو فرپی بدات. دیاره گومانی نه کرد من فیله که م دیوه، نه یزانی ههستم به وه کردوو. توند دهستی کابرام گرت. ئه و چند سالیگ له من به ته منتر و قهله و به تواناتریش بوو، به لام من! دهسه لات و یاسا و ئه خلاقم له پشت بوو. من له سهر حق و راست، ئه ویش شه رمه زار و فیلباز. فیته که م له ناو دهستی دهرهینا و پیم گوت: په نجهت له ناو ئه لقه که ده نیت، له سهر قیره که ی دایده نیت، باشه! ئه ویش شه رمی کرد، به لام ههستم به وه نه کرد رهنگی بگوریت و بشله ژیت. گوتم گرتنی سه ری فیته وایه، نه ک وه ک تو! ئه ویش بی ئه وه ی زور شه رم بکات، گوتی:

ویستم فیته که ی موهندیس ره شید به قیر و پیس نه بیت! منیش گوتم:

نا کاک ره شید ده یه وئ فیته که ی باش له قیره که وه ربدریت! ئیتر سه ره له نوئ، له سه ره وه دووباره ده ستمان به پیوانه که کرده وه. به رده و امیش چاوم له سه ره ده ست و فیل و ساخته کانی بوو. تا ته واوی شه قامه سه ره کییه که ی ناو ره واندوزمان پیوا و ته واومان کرد و گه پاینه وه.

به یانی زهرعه و پیوانه که م له بهر دهستی کاک ره شید بامه پنی دانا. ئه ویش سهیری ژماره ی مه تر و پیوانه که کرد، به لوتفه وه فه رمووی:

ئافه رین، شیرزاد، وه ک که شفه که ی ئیمه دهرچوو. منیش گوتم له خزمه تم یا شیخ. به لام سه ربرده ی فیل و فیته گرتن و قیره که م بو نه گپرایه وه. ئه وه یه که مجاریشه باسی ده که م. به لام

ناوی به‌لێنده‌ره‌که‌م له‌بیرنه‌ماوه، ئه‌گه‌رنا ناوه‌که‌م ده‌نوسی. به‌لام، باش ده‌زانم خه‌لکی گونده‌کانی ده‌وربه‌ری هه‌ولێر بوو. له‌وه‌ستاییه‌وه‌ ببوو به‌لێنده‌ر. له‌ده‌ستوپه‌نجه‌کانی دیار بوو، ره‌نجی زۆری کێش‌ابوو. به‌رد و چیمه‌نتۆی دپ، کاری زۆریان له‌ناو له‌پ و سه‌ره‌ په‌نجه‌کانی کردبوو.

ناوفیته‌رانی شیخه‌لا

یه‌که‌م چالاکی و ئیشوکاری ناو سنووری شاره‌وانیم، پاش هه‌لگیرسانی شه‌ره‌که‌ و په‌لاماردانی سه‌دام بوو بۆ سه‌ر سنووره‌ دوورو درێژه‌که‌ی ئیران عێراق بوو. شاره‌که‌ زۆر ئارام نه‌بوو. تازه «یه‌حیا جاف» ببوو پارێزگار. ئه‌وه‌که‌سیکی توند بوو، به‌زمانی عه‌ره‌بی قسه‌ی ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی ده‌یانگوت خانه‌قینیی، ژنه‌که‌شی خه‌لکی سلێمانیی. ئه‌وه‌ بریار ده‌دات، شاره‌وانی فیته‌ره‌کانی شیخه‌لا بگوازیته‌وه‌ ناوچه‌ی پیشه‌سازی باکوور. بریارێکی ترسناک و زه‌حمه‌ت بوو. منیان له‌و پرۆژه‌یه‌ دانا. من، زه‌وییه‌کانیان به‌پێی لیست و ناوه‌کانی سه‌ندیکی کرێکارانی میکانیک، به‌سه‌ر فیته‌ره‌کان دابه‌ش بکه‌م!

ناوفیته‌ران، شه‌قامیکی درێژی شیخه‌لا بوو. له‌دووکانه‌کانی نزیک مزگه‌وته‌که‌، تا ده‌گه‌یشه‌ سه‌ر شه‌قامی هیلالی، فیته‌ر بوون. هه‌موو پیشه‌گه‌ریکی ئۆتۆمبیلی تیدا بوو. هه‌موو جووره‌ ئۆتۆمبیلی کچکه‌ و گه‌وره‌، تایبه‌تی و گه‌ستی، ئه‌هلی و حکومییه‌کانی لێ چاک ده‌کرایه‌وه‌، بۆیه‌ ده‌کرایه‌وه‌. وایه‌رمان و رادێته‌رو مه‌کینه‌ و په‌نجه‌رچی و بائیع و وه‌کیله‌کانی هه‌موو هه‌ولێر له‌وێ بوون. هه‌موو ئه‌وانه‌ی، ده‌ستیان به‌ دووکه‌ل و ئاسن و گریز و روون

و سووتان و بورغی رهش ببوو، لهوئی کاسیبیان دهکرد. هه موو
ئهوانه ی ئۆتۆمبیله کانیشیان، په کی دهکوت دهچوونه ئه و شه قامه
و لهوئی چاک دهکرانه وه.

ئهوان له و شه قامه کۆببوونه وه. ژماره یه کیشیان، گه یشتبوو
کۆلانه باریک و کورته کانی سه ره شه قامه سه ره کییه که. به لام
چه قی ناوفیته ران ناوه ندی ئه و شه قامه بوو.

به کورتی، سه ندیکا و شاره وانی ده ره قه تی خه لکه که نه ده هاتن،
ئهوانیش بیانوو یان زۆر بوو. چۆن بگوازینه وه؟ چۆن بار بکه یین؟
به چی دووکان، له و ده شته دووره دروست بکه یین؟ باشه
ئه وه دروستمان کرد، کی دیته ئه و شوینه دووره! کی ده لئ
ژماره یه ک خۆیان نادرنه وه، له ناو شار نامینینه وه؟ ئیتر قسه ی
زۆریان ده کرد! به لام له سه ره فه رمانی پارێزگار، کاره بایان له سه ره
ده بپن. ئیتر په کیان ده که ویت و فزه ناکه ن. یه ک فیتهر، یه ک
دووکاندار قسه یه ک ناکات. به لیشاو هاتن، دوو دوو سی ده هاتن.
به ئۆتۆمبیله شه ره کانیا ن، به تاکسی ده هاتنه شوینه که! ناوی
خۆیان له ناو لیسته درێژه که ده دۆزیه وه.

سه یری نه خشه که یان ده کرد. له سه ره کیربستۆنی شه قامه کانی که
قیرتاو نه بوون، ده په پینه وه. ده هاتن و داوایان زۆر بوو، ده که س
به یه که وه. ده ده رنافیس، چه ندین چه کوچ و پلایس و گزۆز و وایه ر
له و ناوه په یدا بوون!

یه کییک داوای ده کرد، ده یگوت رووبه ره که م ته سکه. زه و بیه که م
که مه، له برا که م دوورم، کورپه که شم فیتهره! ئه ویش زه وی دهوئی!
رووی ئه رزه که م باش نییه، پشتی ته سکه، دووره ریگایه، نامه وئی
له بایع و فرۆشیاره کان دووریم! فیتهره کان قسه و داوایان زۆر
بوو، منیش به ته نیا! له بهر ناوه که م، زۆر هه ولیریانه بوو، به

تورکمانیش قسه یان له گه ل ده کردم . به لام به شیرینی وه لام
دهدانه وه ، ببوره تورکمانی نازانم . راسته مندالی ئه و شارهم ،
به لام به داخه وه فیڕ نه بووم !

به لام بۆ من ئاسان نه بوو ، ئه وانه هه موو رازی بکه م . بۆیه زۆرم
دهنارده وه لای به رپرسی نه قابه که یان ، که مال فه خری . به هه رحال
دهستمان به دابه شکردنی زهوی دووکانه کان کرد ، کۆششی زۆرمان
ده کرد ، هه موویان رازی بکه یین !

که نه خشه و گواستنه وه که ده بیته راستی . فیته ره کان ناچار ده بن
بگوازنه وه و بچنه شوینه دووره کان . بچنه ناو دپک و خۆل و
چۆله وانیه که ، وهک خۆیان ده یانگوت . بلۆکی نویمان بۆ دانان .
شوینی گه وره ترمان بۆیان دیارکردن . گه راجمان بۆیان ته رخانکرد .
رووبه رو شوینه که ، دوو و سی هه ندی نه خشه کۆنه که ی لی هات .
له گه ل دابه شکردنی زهوییه کان . دووکان دروستکردن شه په کانی
سه رسنووور گه رم ده بوو . ته جنید مه والیدی نویی بانگ ده کرد .
خه لکه که به وه ده ستیان له سه ر دروستکردن سارد ببوو ، به لام
نه ده کرا بوه ستن . هه بوو به جلی سه ربازی و له کاتی مۆله تی
هه فتانه ، ماندوو بوونی مه شق و گه رمه و ته قه ته قی به ره کان
ده هاتن . ئه وان فیته ره کانی سه ربازی موکه له ف و ئیحتیات بوون ،
ده هاتن . به خۆیان سه ره پهرشتی دروستکردن و گواستنه وه و
دیارکردنی زهوییه کانیاں ده بوون .

له گه ل هه موو ناخۆشیه کان ، ماندوو بوون و قسه ی تال و هه ندیجار
هه ره شه ش ، خه لکیکی نویم ناسی . هه رگیز بیرم له وه نه ده کرده وه
رۆژیک بیته ، من خه لکی ئه و تویره بناسم . ببینم ، بیه نه براده رم !
دیاره دۆستایه تی و ناسینی ئه وانه ش باش بوو ، له داها توو سوودی
باشم له وانه ده بینی . چونکه به رده وام ئۆتۆمبیل هه بووه . ئه وه ش

بۆ من دهستکه وتیکی گه وره بوو.

خه لک هه بوو به سیفته و پیژان بوون. له بیریان مابوو، یان ئەوانیش
حه زیان ده کرد، مه ساحیکی شاره وانی بناسن، دۆستایه تییان خوش
بیته! فیتهرم ده ناسی، خۆی به ته نیا شره دووکانیکی هه بوو.
پاش چه ندین سال، دووکانه که ی ده بیته چوار پینج دووکان. برا
بچوکه کانی، کوپه خه زوورانی، یان باوکیان ببوووه فرۆشیار،
له په نایه ک دووکانیکی سه ریپیان بۆی کردبووه وه.

هیشتا دووکانه کان ته واو نه بوون. منیش بوومه سه رباز، کاره که م
له بن دهستی نه ما. که تسریح بووم، گه پامه وه فیتهره کان هه موویان
له پیشه سازی باکوور، دووکان و گه راج و ده زگیان دامه زرانده بوو.
هه موویان له گه ل ئەملاکی شاره وانی گریبهستی درێژخایه نیان
به نرخێ زۆرکه م کردبوو. به مه رچیک مولکه که نه فرۆشنه وه. پارچه
پارچه ی نه که ن. یان به دهستی دوو به کریی نه ده نه وه. که زۆریان
ئه وه یان ده کرد. ده رکه وت بیجگه له فیتهره کان، پیشه وه ره کان،
خه لکی زۆری فه رمانبه ر و جووتیار و کریکار و وه ستای له بخ و
زۆری تریش ئه رزیان وه رگرتبوو، دووکانیان دانا بوو. ناوفیته ران
ببووه، مایه ی کاسبی و کرپین و فرۆشتن و به کریدان و قازانجی
باشیش.

سه ماوه ره که ی گوندی زینوی

له و ماوه یه ی سه ربازی ئیحتیات بووم. زۆر خه می ئه وه م ده خوارد،
وه ک مه ساح ئیشم نه ده کرد. منیش وه ک هه ندی له مه ساحه کان
له ریگاو بان ئینتداب نه بووم. وه ک سه ربازی مه ساح، له ئیشغالی
عه سکه ری نه بووم. من سه ربازیکی زۆر ئاسایی بووم، ره وانه ی

دهورهیه کیش نه کرام، نه بوومه موخابری بیتهل، یان ره سه دی تۆپه قورسه کان، وهک سه ربازیکی مه شاتی ئاسایی بووم.

ژنه کهم، له گه ل براکه ی به پیناوی ناسیاریکیان، به په له ده چپته مائی ئه فسه ریکی ئه ندازیار و به رپرس له ئیشغالی سه ربازی، تا له ناو به غدا بمباته لای خۆی. له ناو سه ربازگهی تاجی دوورم بخاته وه. سه ماوه ریگ و دوو کیلو ههنگوین و دهسته یهک پلاسکو و پینچ مهتری قوماشی ئهنگوله ی ئیرانی، به دیاری بو خیزانه که یان بردبوو. به دیارییه نایاب و جوانه کان کابرایان شه رمه زار کردبوو.

ئه ویش به دل سوژی ناو و ژماره ی وه حده کهم ده نووسیته. به سه ری سپی و شه وقی نه جمه کانی شانی به لئینیش ده دات. به لام هیچی نه کرد و هیچم نه بیست. منیش ئاگام له هیچ نه بوو. به لام من زووتر برپاری خۆشم دابوو. به دوو سی سه ربازی عه ره بم گوتبوو.

ئه گه ر لیره، بگوازیینه وه، زیل و کاروانه که مان به ره و باشوور برپوات. به ره و کوت و عیماره و به سره برپوات، من نایه م. من چپتر سه ربازی ناکه م. خۆم به کوشتن ناده م. تکایه به پیاوانه کلاشینکو فیه کهم ته سلیم بکه نه وه. بلین، ئه وه چه کی سه ربازی مه شات شیرزاد قادر ههینییه. با له سه رم نه بیته مال.

به رده وام ئه وه م به بیردیتته وه، چاوم له سه ماوه ره سپیه ئیرانییه که یه، چونکه یادگار و دیاری بوو. له گوندی زینووی نزیک حاجی ئۆمه ران کرابوو. خۆمان به کارمان نه هینابوو، ئاومان پیی گه رم نه کردبوو. دلنیا م ئه وانیش ئاویان پیی گه رم نه کرد. ئه وانیش بواریان نه بووه. ژن و میرده که، به یه که وه له دیار سه ماوه ره که دانه نیشن. قادسیه و شه ره که بواری نه ده دا، که س، هیچ خیزانیک پشو و بدن و تام له ژیان و شه وه په مبه کانی ببینن. به لام دلنیا م ههنگوینه که یان خواردوو. ژنه که ش قوماشه که ی کردوو

به عهزیه کی جوانیش . له بهر رهنگ و باشی قوماشه که ، زووش
خوشک و دهسته خوشکه کانی پییان گوتووه :
داده ، نه و قوماشه جوانه ت له کوئی بووه !
نه ویش گوتوویه تی :
له شیمال ، له کۆنه ناسیاریکی کوردمان بۆمان هاتووه .

سه ربازگه ی تاجی

چل شهو ، له سه ربازگه ی تاجی ، به ئاسووده یی مامه وه . به روژ
زۆر ماندوویمان ده کردین . به لام ئیواران بۆ خۆم تۆله م ده کرده وه
و ده چوممه ناو به غدا . هه ندی شه وان له هوتیله کانی سه عدون
ده مامه وه . له بیرمه هوتیله که ی دلم لئی ده کرایه وه ناوی کانی
بوو . له سه ره تای شه قام سه عدون ، به رامبه ر گه ره کی به تاوینی
مه سیحیه کان ، واته له دیوی نه بو نه واس بوو . هیمن و خاوین ،
به لام که میک گرانتتر بوو .

له روژانی مانه وه م له سه ربازگه ی تاجی ، زۆرم هه ز ده کرد ،
به نیازیش بووم . روژیکیان بلین کئی شه هاده ی هه یه ، کئی خه ریجه .
چاوه پروان بووم . منیش به جله سه ربازییه شپه گه وره که م ، پۆستاله
جوان بۆیه کراوه که م ، بیمه دهره وه ، بلیم :

گه وره م من پروانامه م هه یه ، دبلۆم له مه ساحه هه یه !
نه فسه ره که ش بلیت باشه . له مه ساحه ی عه سکه ری ئیشیان به
تۆیه . وه ره با بتنیڕین . منیش به په له ، به دوو ده قه یاتاخه که م
بیپچمه وه . کلاشینکۆفه بی فیشه که که م بده مه وه مه ئموری
مه شجه به که . بچمه ناو به غدا ، له وئی دیسان له هوتیلی کانی
دابهم ، ئیواره که ی به و بۆنه یه ، به و ده سکه وته مه زنه ، بچمه

باره‌که‌ی ئه‌لسواح، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی که ده‌یروانییه په‌یکه‌ره‌که‌ی «موحسین ئه‌لسه‌عدون» دابنیشم. که نه‌مده‌زانی په‌یکه‌ره‌که‌ی به‌رام‌به‌رم، یاد و شانازییه‌که‌ی بۆ کێیه! بۆ ئه‌و په‌یکه‌ره‌ به‌رزهی بۆ دانراوه؟!؟

پاش چه‌ندین ساڵ، هه‌ر به‌یادی ئه‌و په‌یکه‌ره، کتیبیکی موحسین ئه‌لسه‌عدونم له‌ به‌غدا کړی. ئه‌وده‌مانه‌ش چه‌زم به‌ یادنووس و سه‌ربرده‌کان هه‌بوو، زوو خویندمه‌وه، ئیتر زانیم، ئه‌و پیاوه له‌ حکومه‌ته‌کانی پیشووی مه‌مله‌که‌تی عیراق سه‌رۆک وه‌زیران بووه. به‌لام له‌ رووداوکی نادیار، دوو گولله‌ی به‌سه‌ری ده‌که‌وێت و ده‌کوژرێت، یان خۆی ده‌کوژرێت. گرینگ نییه، کابرا کێیه، گرینگ ئه‌وه‌یه من به‌پووی ئه‌و په‌یکه‌ره‌ی سه‌ربرده‌ی زۆره، له‌ساڵی ۱۹۳۳ به‌ برونز له‌لایه‌ن په‌یکه‌رتاشی ئیتالی ناوداری ئه‌و زمانه «بیاترو کانونیکا» دروستکرا‌بوو. زووتر هه‌ر ئه‌ویش په‌یکه‌ریک بۆ که‌مال ئه‌تاتورک ده‌کات.

به‌لام ئه‌و په‌یکه‌ره، له‌ رۆژانی هاتنی سوپای ئه‌مریکی ساڵی ۲۰۰۳ ون ده‌بی‌ت. یان ده‌زری‌ت. یان به‌ئه‌نقه‌ست لاده‌برداری. ئه‌وه‌شیان، وه‌ک راستی کوشتن و مردنه‌که‌ی روون نییه. ئه‌وه‌ی من به‌ دیار په‌یکه‌ره‌که‌ی ناو به‌غدا ده‌مخوارده‌وه، په‌یکه‌ره‌که‌ی سه‌رکه‌ش وه‌ستا‌بوو. سیداره‌که‌ی سه‌ری و لاپه‌ره‌کانی ناو ده‌ستی زۆری ده‌گه‌یاند. به‌لام نه‌مده‌زانی کێیه، بۆ په‌یکه‌ریان له‌و مه‌یدانه ناوداره‌ی به‌غدا _ساحه‌ النصر_ بۆ داناوه.

پاش چه‌ند رۆژیک له‌ مه‌شقی ئاسایی، منی خاوه‌ن بپروانامه‌ی ناو سه‌ریه‌که، بوومه‌ سه‌ریازی هاوونی شیست ملیمه‌تری. نه‌ ده‌چمه ئیشغالی عه‌سکه‌ری. نه‌ سه‌ریازی مشاتی پیاده‌ییم له‌کۆل ده‌بیته‌وه. دوو هه‌فته، رۆژانه چوار پینج سه‌عات، نایب عه‌ریفیکی

معیدی دهرچووی دوو ناوهندی. له ناو نامیلکه یه کی شری سهریازی پیکهاته و کاریگری و چونیته به کارهینان و جوری گولله توی هاونی بو دهخویندینه وه. ده بوايه منیش، پاش نهو، بی نه وهی نامیلکه که بینیم. دووباره قسه کانی نهو، بو سهریازه کانی فه سیله که، ههشت سهریازه که ی وهک عاموود وه ستابوون، شروقه بکه مه وه، ساده و جوان تییانبگه یه نییم.

که متر له سالیک یان زورتر سهریازی ده که م. به لام زور به ختیارم، نه چومه به ره کانی شه ره سهخته کانی سهریازی زوری وهک میرووله تیدا هه لده و هرا. شاری به سرام به سهریازی نه بیني. له ناو هوره کانی عیماره، رووبه پرووی هیرشه کانی به رده و امی ئیرانییه کان نه بوومه وه. له گه ل سهریازه کورده کانی به لیشاو فیراریان ده کرد، فیرار ده که م. حکومت به هه موو جه به روت و ده زگای جاسووسی و سهریازی و حزبییه کانی، دهره قه تی لیشاوه که ی نه گرت. دهرئه نجام، بریارده دن هه موو سهریازه کورده کان له سوپا ته سریخ بکات! منیش ته سریخ ده بم، له ده فته ر خدمه که م، لاپه ره ی ته سریخ بوونم بو ده نووسن! نه وهش له گه رمه ی شه ره کانا، خه ونیکی زور موسته حیل بوو.

ته سریخ ده بم

دووباره ده گه ریمه وه شاره وانی. خانووم هه یه، دوو مندالم هه یه. به لام ئوتومبیله که م فرۆشتوو، پاش ماوه یه ک به پاره ی کۆکراوه ی کریی خانوو که مان. فرۆشتنی یه ک دوو پارچه زیپر، لادایه کی که سکی مۆدیلی ۱۹۷۷ی خاوین ده کریین. نه گه رچی لادا خاوینی و باشی نه بوو. ده بوايه به رده و ام پییه کت، تایه کی لادا که ت له کن

فیتەر بوایه . زوو زوو یان قۆلتی پێشهوهی دهشکا، یان پرتهپرتهی دهکرد و دهکوژایهوه .

دیاره من سوووم له ئهرز دابهشکردن و گواستنهوهی فیتهرهکان بینیبوو، فیتهریکی مهکینه و وایهرمن و پهنجهرچی و روونگۆری زۆر تایبهتی برادهرم پهیداکردبوو، ئهگهرنا لاداگه بهیهکجاری هیلاکی دهکردم . لادا سوؤقیهتییهکه م بو چونه دهوام و رۆژانهی ناو شار، چونه مهسیف و شهقلاوهش زۆر باش بوو .

بهلام له دهوام و ئیشکردنم ناگه پێمهوه، سههر کاروباری ناوفیتهران . که زهوی و دووکان و ئیشهکهش زۆر بهنرخ ببوو . ئیشی زۆری تیکهوتبوو . گهراجهکان نهخشه و لیقلیان دهویست . مهساحهکهی پاش من، سههرپهرشتی ئیشهکانی دهکرد بهرنهدهکهوت . ئیشی باش ببوو، وهک من نهبوو . که من لهوئ بووم، خهڵک بهزۆر دههاتن . زۆریان سههربازبوون، تووپه و دلگران دههاتن . برپایان به پرۆژهکهش نهبوو، دهیانگوت فشهیه، دهگه پێینهوه شوینی خۆمان، ئهوه ههرگیز سههرناگریت . با حکومهت ههر وا بلێت .

ئێفرز کردنی زهوی نیشتهجیی

حکومهت به چهندین بهرنامه، دهیویست خهڵکهکه رازی بکات . خهڵکهکه، بهلام ههموو خهڵک نا . تووژیک، دوو سی چین و دهسته، سوودیان له زهوییهکانی شارهوانی دهبینی . پۆلیسهکان، پیاوانی ئهمن و موخابهرات و ئیستخبارات و ههموو سههرباز و ئهفسهرهکانی سوپای عێراقی . مهلا و کارمهندهکانی مزگهوت و شههیدهکانی قادسیه . ئهوانهی لهو شهپانه ونبوو و بیسهروشوین بوون! مامۆستایانی زانکۆ، زانا و پسرۆرهکانی له دهرهوه

بروانامه یان هیئابووه وه . سه ندیکا و ژماره یهک له ئەندامانی
کۆمه له نیشتەجیبوونه کان . ماوه ماوه ش ژماره یهک فه رمانبەر و
کرێکاریش بهر ئەو لیشاوه ده که وتن!

ئیتەر ئیمه له شاره وانی وهک مه ساح، بۆ پیوان و ئیفران کردنی
زه وییه کان و تۆمار کردنی له دائیره ی تاپۆ، که ئیشوکاره کانی زۆر
ورد و به گێچه ل و زۆریش بوو، ئیشمان ده کرد! ئەوه ش کات و
فه رمانبەر و فایل و بلانکییتی زۆری ده ویست . زووتریش ده بوایه
شاره وانی زه وییه کشتوکالییه کانی ناو سنووری شاره وانی، به ناو
کوژاندنه وه ی مافی به کاره یئان «*إفاء حق التـرف*» به پێی
برپاره کانی ئەنجومه نی سه رکردایه تی شوپش، به ئیمزای سه دام
حوسین به پاره یه کی ره مزی زۆر که م، به ناوی شاره وانی بکات!
بیگومان که س له و خاوه ن زه وییانه، ئەوه یان به دل نه بوو . به لام
ده سه لاتیان نه بوو . ئەوانه، له زه وییه کشتوکالییانه ی مافی
به کاره یئانیه بوو، «*وزارة المالیه تحت تـرف*» ئەوه یان له سه ر
قۆچانه کانیان نووسرابوو . تیدا ده نووسرا کێ به کاریه یئاوه . دیاره
ئەوانه ش بنه ماله گه وره و ناوداره کانی شاره که بوون . ژماره یان
زۆر بوو . ئەوانه، ئەو مافه یان له باب و باپیرانیان، ئەوانیش له
سه رده می عوسمانییه وه بۆ ما بووه وه .

ئەگه رچی به پێی قانونی ئیسلامی زراعی سه رده می شوپشی
چوارده ی گه لۆیژی سالی ۱۹۵۸ به فه رمانی زه عیم عه بدولکه ریم
قاسم، زۆریان لی وه رگیرابووه وه، به سه ر جووتیاره کانی ناوچه که یان
دابه شکردبوو . به لام هیشتا مولکی زۆریان ما بوو! ئەوانه، به
فه رمانی سه دام و بۆ جیبه جیکردنی به رنامه و نه خشه کانی
شاره وانییه کان، یه کسه ر، به پێی به نده کانی برپاره کان، به نرخ
ره مزی و زۆر که میش، به ناوی شاره وانی ده کران! ئەو ئیشه ورد

و دژواره، زۆر دوورودرێژه، که رهزامهندی بهغداشی دهویست، من
زۆرم لهوانه تهواو دهکرد.

ئیفرازی پارچه زهوی ۱۱۵ ی کهرتی ۴۵ وارشی

فشاریکی زۆر لهسه ر شارهوانی بۆ دابهشکردنی زهوی ههبوو.
خه لکیکی زۆر نووسراویان هینابوو. رهزامهندی سه رهوهیان ههبوو.
زۆربهیان زهوییهکانیان به نرخ یه ک دینار وهردهگرت!
یهکیک لهو پارچه زهوییهکانی ئیفرازان کرد. پشت سیتاقانی
سه رهوه بوو. خندهقی چواردهوری شار، که به پانی و قوولی
لیدرابوو، تا به ئۆتۆمبیل و دوور له چاوی سهیته رهکان، کهس
نهگه نه ناو شار. خندهقه که ده کهوته ناو زهوییه که. بۆیه بۆ
په پینه وه مان به شیکیمان به شارهوانی پر کرده وه! یهکیک له
کیشهکانی تری ئه و پارچه زهوییه، به گه نم یان به جۆ چاندرابوو.
له زۆر شوینی هه ولیر، خه لک هه بوو، من نازانم کێ پشتیوانی
ده کردن، یان ئه و خه لکانه کێ بوون. زهوییهکانی شارهوانیان
تۆ ده کرد. به ئاشکرا دهیان کرده گه نم و جۆ، به ئاشکراش
دهیان دووریه وه. ئه و پارچه زهوییه، نزیکه ی شهش سه د ههوت
سه د پارچه زهوی سێ سه د و دوو سه د و په نجا مه تری بوون.
نیوه ی له ناو بازنه ی شه قامی سه د مه تری و نیوه که ی تری،
ده که وته ده ره وه ی شه قامه که. شوینه کهش به شیکی به شو فل
هه لکۆلرابوو. شوینه کهش به رد ل و خاوینیش نه بوو، که م کهس
ئاره زوی وه رگرتنی پارچه زهوییهکانیان ده کرد.

زووتر باسی ئه وه م کردبوو، که له شارهوانی پراکتیک ده کهین، پارچه زهوییه کی گه وره ی به رامبه ر شوپرش و پشت به نزیخانه که ئیفران ده کهین. دوایی ده دریته فه رمانبه رانی ناوشار. هه مووی به خال و ریزبه ندی دابه شکرابوو. حکومه تیش ناوی ده نیته سبعة نیسان _ ۷ نیسان _، ناوه که ش یاد و پیروزی روژی دامه زرانندی حزبی به عسی عه ره بی ئیشتراکی بوو! دوای راپه رین، ناوی ده بیته گه په کی راپه رین.

له وی چهند روژیک به ردهستی مه ساحه کانمان ده کرد. بۆمان ده پیوان، شیشمان ده کوتا و گیچمان روو ده کرد! به لام بۆشاییه کی گه وره ش ده مینیته وه، دوایی درهنگ ئیفران ده کریت، شارهوانی دابه شیده کات، ئیستا خه لک ناوی له وه به شه ناوه دۆلاراهه .

هه ر له وه به شه ی شار و نزیک ریگای شه قلاوه . ته نیشت گه په کی سبعة نیسان، که شه قامیکی به رین نیوانیان ده کات، ئیستا به بازارپی حه ی شورته ناسراوه . گه په که که ش هه ر به گه په کی شورتاوه ناسراوه . له یه که م روژی ئیفران کردنی ئه وه گه په که به شدار بووین. له ویش، پیشه وه ی پارچه زهوییه که چال بوو. دیاره بۆ پرکردنه وه ی بادلوی خانووه کانی به رامبه ریان، خو لیان له وه بۆشاییه برده بوو، بۆیه بووه چالی گه وره گه وره و پر ئاوی بارانیش بوو.

له ئیفران کردنی ئه وه به شه و ناو چاله کان، زۆر زه حمه تمان کیشا، بۆیه له کاتی دابه شکردنی به ر که س نه که وت. دوایی زهوییه که له به ر ئه وه ی له سه ر شه قامه سه ره کییه بوو، به قیمهت ده بیته و ده بیته به کارهینانی بازرگانی. هه موو زهوییه کان، ده دهنه پۆلیسه کانی ناوشار، ناوی ده بیته، حی الشرخه، به لام خو ی به شییک بوو له ۷ نیسان .

ئەو پارچە زەوییانە، کپین و فرۆشتنی سارد بوو. بەلام چونکە پۆلیسەکان مەتری بە یەک دینار وەردەگرن، ئەوەی دەیفروشتهوە، چەندی دەکرد، هەر قازانجی بوو. کەمیکیش لەوانە دەیکەنە خانوو، بۆ دروستکردنیش هەموویان سوود لە قەرزى عەقارى وەردەگرن.

حەى سەدام

گەرەکه که بەرەسمى بە ناوى سەدام بوو. «عەبدولمؤمن دەشتى» وەک من لە شارەوانى مەساح بوو. بەلام پاش من دامەزرا بوو. ئەویش دەرچووى ئامۆژگەهەى بەغدا و عائیدونیش بوو. بەبێ ئەوەى ببیتە سەرباز و چاوەڕوانى تەسرىحبوون بکات، دادەمەزرىت. رەنگە هاتنى بۆ شارەوانیش، لەژێر کاریگەرى من بووبیت، چونکە رەحمەتى «عەبدولسلام دەشتى» برا گەرەکهەى، کە زۆر بەگەنجى، بە نەخۆشى کۆچیدوايى کرد. برادەرى نزىكى من بوو. لە ئامۆژگەش بەیەکهو بووین، هاوتەمەن و هاوبىرىش بووین. بەلام ئەو خویندکاری بەشى کارەبا بوو. لە هەموو بوارەکانى ژيان کەسیكى بەتوانا و زیرەکیش بوو. هاتوچوى گەرمان لەگەڵ یەکتى هەبوو. بەر لەوەى کۆچیدوايىش بکات، بە چەند رۆژیک، من و عەبدولمؤمن لەسەر قەرەویڵەهەى ئەو، لە نەخۆشخانە گەرەکهەى موسڵ، باسى ژيان و بەرنامەکانى دوارۆژمان کردبوو. هەرەها لەگەڵ براکەى تری شاعىرى ناودارمان «کەرىم دەشتى» یش هاوڕىیەتیمان هەبوو و هەیه.

ئەو ماوێهەک دەکرىتە بەرپرسى نیشاندانى زەوییهکان و چەقاندنى تابلۆیهک بە ژمارە و ناوێکان لەسەر پارچە زەوییهکانى گەرەکه نوێیهکە. رۆژیکیان، کابرایەک لەسەر رووى ژمارە و ناوێهەى

لهسه ر تابلو ته نکه که، دهنووسیت حه ی سه دام. دهشتی مه ساح
زور لیی تووره ده بیت و تابلوکه ی لی فری ده دات، جنیوش
ده دات. به لام باش بوو، که س کیشه که ی لی گوره نه کرد، باسیان
نه کرد و نه بووه هه وال و شکایه ت، ئاسان به سه ری تیپه ری. نه و
زور له و پیشه یه نامینیته وه، روو له شاخ ده کات. له ویش ده پواته
ده ره وه، به مال و منداله وه ده گاته به رلین.

پاریژگا و شاره وانی هه ولیر، هاتنی سه دام حوسین بو هه ولیر،
دیمانه ی له گه ل به رپرسه کان به دره فته ده زانن، باسی بوونی
«ته جاوزات» ی زوری ناو شاره که ی بو بکه ن! پیشنیاریش ده که ن
چاره سه ری بکه ن. نه ویش، واته سه دام حوسین، به گه رانه وه ی
بو به غدا، یه کسه ر و زوش برپار ده دات، خانووه کان هه لبرگین،
خه لکه که به پاره و پارچه یه ک زهوی قه ره بوو بکرینه وه! برپاره که
زور به په له ده که ویتته بواری جیبه جیکردن.

برپاره که له قازانجی خه لکه داماو و ماندوو و هه ژاره که ی نه و
شاره بوو. نه گه ر له ترسی فه رمانه که ی سه دام نه بوایه، هه رگین
ده زگا حکومییه کان به یه که وه، نه ده که وتنه خو و خه می زوری
خه لکه که یان نه ده خوارد! به راستی نه وان ژیانیان ناخوش بوو.
خانووه کان یان پیس و ناخوش و ناتهن دوست بوو. له ناو گه رکه ی
«ناچاری» شوینی کولیژی نه دازیاری و ده وروبه ره که ی، بیریان بو
ئاوراکیشان به گویدریژ لیدابوو. گه رابوونه وه گونده کان، سه رده می
زور کون. هه موو نه و خه لکه ی قه ره بوو و برپاره که ده یانگریته وه،
هه ژار و ناچار و بیده سه لات بوون!

زوو نه خشه که سه ریپی ئاماده کرا. تیمیکی به په له، له ناو شاره وانی

بۆ راپه پاندنی ئیفرازه که ی پیکده هیئن. ئۆتۆمبیلان بۆ پهیدا ده کهن. له هۆبه ی ژمیاری پاره ی قه ره بووه که وهرده گرن، له بانک دایده نیئن، ده ست ده کهن به سه رفکردنی پاره که ش. زه وییه کانی به سه ر خه لکه که دابه شده کهن، روویه ری ۲۱۵۰ بوو. پاره که ش دوو هه زار دینار بوو، به لام به سی قیست دابه شده کرا! پینج سه د دیناری یه که م، له گه ل وهرگرتنی زه وییه که بوو. هه زاره که ش له گه ل ته واوبوونی دیوار و سه بکردنی سه ری خانوو که بوو. به لام پینج سه ده که ی دوایی، له کۆتایی ته واوبوونی ده درایه خه لکه که! هه موو خیزانیکی ناو لیستی زیده پۆییه کان، پارچه یه ک زه وی و دوو هه زار دیناریان به خۆپایی وهرده گرت.

پیاوانی پیر، به لام شرپ و ماندوو! گه نچ، ژماره یان که م بوو، به لام ژنانی به ته مه ن و ره شپۆش، زۆر ده هاتن. ئەوانه ناویان هه بوو. زه وییه که یان وهرده گرت، قیستی یه که میان وهرده گرت!

ئەوانه، یه که مجاریان بوو بچنه ناو بانک. چه کی که سکی به بریقه، به مۆر و ناو و ئیمزای زۆره وه وهربگرن! پاره گرینگه، بۆ وهرگرتنی یه ک دیناریش، سه فه ریکی زۆری ده ویست. لیست و بلانکی و چه ک و وردبینی و تۆمارکردن و ئاماژه دان به ژماره ی به ند و برگی میزانیه ی ده ویست. چه ندین ده ست و سه رمیز و به رچاو و دیتنی به چاویکه و بی چاویکه ی ده ویست. هه ره یچ نه بیست، ده فه رمانبه ری ناو دائیره که، دوایی له ناو بانکیش، ئیمزا و سه یرکردن و وردبینی چه ند که سی تری ده ویست، ئینجا پاره که وهرده گیرا.

چه کی پاره که، ئەوانه و زۆرتیش، تا ده چیته بانک، له وی دوو سی ده ست ده کات، چه که لاکیشه ره ق و شیرینه جوانه که، ئینجا ده بیته پاره. ئەوانیش پاره که یان، ده دا به بلۆکی ره قی گرانی تیژ. پاره که یان ده دا به چیمه نتۆی فه ل و چیمه نتۆی ناو

کیسه ی تورکی، که زور به زحمه تیش پهیدا ده بوو. دهیده نه کریی تراکتوره کان. که زوربه یان شرپ و کون و عاره بانه ی خراپیان راده کیشا. زوریش له و ریگایه له ناو قووردا ده چه قین. تراکتوره کان ی باریان ده که یانده گه په که نوئییه که، به تایه گه وره کانیان، هه موو ده شته که یان شیلا بوو.

ئه وان پاره که، ده دهنه ده سته قی کریکار و وه ستاکانی، له و گه په که زوریان فییره دیوار و بلوکدانان و چیمه نتو گرتنه وه و له بخ و سه بکردن ببوون! به س پاره که، به جلوبه رگ و خواردن و که ره سته ی ناومال نه ده درا. ئه وانیه یان بو چییه، خو ئه وان خانوویان نه بوو، تا که ره سته و ناومالی بو بکپن. که ساس زهوقیان نه بوو، تا خویمان و مال که یان برازیننه وه.

لییره، له و گه په که ئه گه رچی به ناوی سه دامیش کرابوو. به لام خه لکه که، ئه وانیه ی زهوییان وهرده گرت بویمان هه بوو، «وهک سه رده می به شی ناوخوییه که ی ئیمه له به غدا نه بوو، که بومان نه بوو دوو کورد، دوو هاوشاری به یه که وه له یه ک ژوور بین» ئاسایی بوو داوا بکه ن، به یه که وه زهوی وهریگرن، زهوییه کانیان له یه ک ریز بیته، له یه ک بلوک، له یه ک کولانیش بیته.

ئه وانیش لیستی ده که سیان ده هیئا، ناوی خزم و برا و که سوکاریان له گه ل یه کتری ریز ده کرد. خویمان داوای یه ک بلوک زهوییان ده کرد. مه به ستیان بوو، هه موو یه ک ریز بن. ته نیشته یه کتری بن. نزیک بن، تا به یه که وه دیواره کان بکه ن، به یه که وه بلوک و شکه گهرمه کان، به ئاوه که مه که ی به رده ستیان ئا و بده ن! که ره سته یان به فیرو نه پروات. ئیتر له بهر هوکاره ئابووری و کومه لایه تییه کان، خه لکه که به یه که وه ده بوون. به یه که وه ش ده هاتنه شاره وان، بو

وهرگرتنی قیستی پارهکانیان. کۆدهبوونهوه و قسه تهواونهکراو و ههواله دوور و ساردهکانیان، بهیهکتری دهگوتهوه. که ههالدهستان، خۆیان جوان دادهوهشان و دهپۆیشتن.

ئهوان له بهردهم ژوورهکان، سالۆنهکه، بهر سیبهرهکان، بن دارهکان، ناو گه راجه که کۆدهبوونهوه. چاوهپوانی ئیمزا و دهوام و هاتن و ده رچوونی فه رمانبه رهکانیان ده کرد. چاوهپوانی تاکسییهکانی مه ساحهکانیان ده برده سه ر زهوییهکان. چاوهپوانیان ده کرد و یادگارییهکانیان ده گێرپایه وه. باسی ههوالهکانی شهویان ده کرد، که له تهله فزیۆنه کهی به ردهوام، دههۆلی سه رکهوتنی به سه ر ئیرانییه مه جووسهکانی دهگوتهوه. دهسته دهسته داده نیشن. له گه ل هه تاو شوینیان دهگۆرپی، زۆریش ده مینینه وه. بۆیه رۆژیکیان مه ساحیکمان هه بوو، له زراعی مه خمور بۆمان هاتبوو، به زهیی به خه لکه که دیته وه. لییان نزیک ده بیته وه. ده پرسیت ئه وه بۆ لی رهن؟ چیتان ماوه؟ ئه وانیش، چهک و کتیبی ره سمی و داواکانیان نیشانده دن، پیی ده لاین: چاوهپوانی به پڕۆه بهر ده کهین. له میژه دانیشتووین. دلای پییان ده سووتیت، له شوینی ناوی به پڕۆه به ره که ئیمزایان بۆ ده کات. ئیمزای گه وره و دریزیان به حوبری ره ش بۆ ده کات، پیده که نیت و ده لیت:

منیش پیاوی حکومه تم. منیش ئیمزام هه یه. قه له می که سک نییه، خو قه له می ره ش هه یه!

باش بوو زوو براده ران ده گه نه فریای، ئه گه رنا له سه ر ئیمزای چه کی پارهکان، رو به رووی به رپرسیاریه تی زۆر گه وره ش ده بووه وه.

لیستی ناوهکان به په له، به دزی، به شه و، به فشه، به زۆری له لایه ن چه ند فه رمانبه ریکی شاره وانی کرابوو، نووسرابوو. بۆیه هه له ی

زۆری تیدا کرابوو. ناوه کانیان، زۆریان ئالۆزییان تیدا بوو. لیچکچوون و دووباره و ناوونیان تیدا بوو. ئەوهش زوو چاره سەر ده کرا، ئاسایی بوو، یان هه ندیجاریش ده بووه کیشه! ناو هه بوو نه نووسرابوو، له بیرکرابوو، په پریوو، له نووسینه وه نه مابوو. هه بوو درۆ و فیلیش بوو. خانوو که بوونی نه بوو، ماله که له ویش نه بوون. خانوو ته جازه که دیواری بهرز نه کرابوو وه، میچی نه گیرابوو، ده رگای تینه خرابوو، هه یوانه که رانه گیرابوو، بۆیه ئەوانه ناویان له لیسته درێژه که نه بوو. یان ناویان هه بوو و له سەر هه موویان تیده په پری. خاوه نی ناوه که، ده بوونه خاوه ن زهوی و خانووش. ئەوانه هه موویان ده هاتن. زهوی وه ریکرن. قه ره بوو وه ریکرن. له وه که ساسییه ده ربازیان بیته. زۆر له کیشه کانیان چاره سەر ده کرا. زه وییه کان زۆر بوون، بۆشاییه کان زۆر بوون، ده کرا پرپکرینه وه. بیانوو هه کان زۆر بوون ده یانگوت: من سه رباز بووم! له مال نه بووین! وامانزانی باش نییه ناومان بنووسین. کورپه راستت ده وئ فیزار بووین، قاچاخ بووین. ئیتر زۆر له ناوه کان چاره سەر ده کران. شاره وانی ده یوانی تا دوو هه زار خیزان، دوو هه زار ناو بنووسیت. بۆیه ده ستمان شل ده کرد، ئاسانکار ییمان ده کرد. خه لکه که ش داماو و ماندوو و که ساس بوون!

پاش ناوه کان، ئینجا ژماره ی زه وییه کان، به رده وام کیشه ی بۆ دروست ده کرین. ژماره کان زۆر بوون. ژماره کان درێژ بوون. له ده یه کان تا چوار هه زار ژماره بوون! ئەوانیش کارته کانیان ون ده کرد. ئیمه ش کیشه مان هه بوو. دووباره بوونه وه و سه رلیشیوانمان هه بوو! زه وییه کان تاپۆ نه بوون، نه خشه که له ده زگا په یوه ندییه کان په سند نه کرابوو.

نه خشه که له ئەمانه عامه و نه خشه سازی به غداش به پرهمه کی،
به په له دانرابوو. ئەوان دەینرین و دەلین: ئیشی له سەر بکه ن، له
هەر بلۆک و شه قامیک کیشه یه ک هه بوو، خۆتان چاره سهری بکه ن!
هیشتا زه وییه کان به گشتی به ناوی شاره وانیش نه کرابوون. هیشتا
ته سرفی خاوه نه کانیا ن پیوه مابوو، به لام به ناوی وه زاره تی مالیه ی
حکومه تی عیراقی بوون!

ئەوانه ی ده هاتن زۆریان به ته مه ن بوون. ته مه ن و سال و رۆژگار
په ریشانی کردبوون. ئەگەر په ریشانی نه بیت، چۆن له ناو ئەو
خانوانه ژیا بوون؟ چۆن خانووه که یان به شه ویک دروست کردبوو.
زۆریان نه خوینده وار بوون. که سیان جانتایه کی پی نه بوو، کارت و
داوا و پیویستییه کانی له ناو دابنیت. هه موو داواکانیا ن لوله ده دا،
له ناو گیرفانی شه روا لیا ن ده په ستا.

کاغه زه کان، پسوله کان له سهر میزه کان، له به رده م مه ساح و
ژمییریاری به ئاسانی پا ن نه ده بوونه وه، به تاییه تی که له ده ره وه
ده بووین، کاتی که شف و پشکنین و داواکردنی پسوله کان.
ئەوانه یان زۆر قه د کردبوو، شه وانه پیی خه وتبوون، هه ندیکیا ن
بۆیا ن شوورابوو، ببوونه هه ویر و عه ریج!

زه وییه کانی ناوچه که نه وی بوون، شل و نه رم و قووړاوی بوون،
به یه ک باران، به لیژمه یه ک، به ناز و خه وی خوناوی شه وان، به
جوگه له ی پیسای ماله کانی کوران و نه سیج و شه هیدانی کوران.
ناوچه که ده بووه زه لکاو، چلپاو و گۆم! ئیتر ئۆتۆمبیله کانمان
ده چه قین. خو شمان ده چه قین. گیانمان ده بووه قووړ و لیته.
ده ستمان، جلوه رگمان نه ده ما، ئەوه نده ی پال به پیکابه نوئییه
دوو چاوه که مان وه بنین. خا که ناسمان پی بوو، خه لکمان له گه ل

بوو، خه لکی تریش ده هاتنه هانامان. خه لکه که له قوورپک
ده ریاند هیناین و دهرده چووین، دووباره ده که وتینه ناو چلکاو و
جوگه و به نداویکی ترا! که میک ده پویشتین و زور ده ماینه وه. به لام
تا ئیشه کانمان هه موو ته واو نه کردبوايه، نه ده گه پراینه وه. روژانه
که سمان دلسارد و پهریشان جینه ده هیشت.

له و روژانه شوفیری پیکابه که مان، ناوی «واحید» بوو. له بیرمه
ده یگوت خه لکی گوندی بیراوه ی خوشناوه تیمیم. پیاویکی نه رم و
به ریز و گویرایه ل. تا له گه ل ئیمه بوو، ده سته جلیکی قاوه یی
مورادخانی کوردی له به ردا بوو. پشدینیکی باریکی ده به سستا،
جه مه دانیه که ی نه گه رچی زوریش توند نه ده به سستا، به لام
نه ده که وت، شلیش نه ده بووه وه. رهنگه له به ر ئیمه و دور له
چاوی ئیمه، توندی ده کرده وه.

دوایی زانیمان، نه و پیاوه بو به رده وام جه مه دانی له سه ره، که س
قژی نه بینووه. دهرچوو، سه ری رووتاوه ته وه، سه ر گوئییه کان و
پشته ملی چهند داوه موویکی پیوه بوو، نه گه رنا سه ری رووت و
هه سانیکی به بریقه بوو. که ده زانین نه و تووره ده بیت، زوریش
تووره ده بوو، که ده ستمان بو جه مه دانیه که ی ده برد، تووره مان
ده کرد، به غاریش بوو، زور به دوا ی غارمان ده دا، بو مان نه ده گیرا،
ئیتر هه رگیز سه ری رووتی نه ومان نه بیینی!

ماوه یه کی باش له گه لمان مایه وه، هه ردوولا به یه که وه ئاسووده
بووین، به لام روژیکیان له نا کاو ده یگوپن. به یانییه کیان پیکابه که
له ده ست شوفیریکی نوئی، هاته ناو گه راجه که. پیمان سه یر بوو،
بو واحیدیان گوپیوه، که سمان گله بییمان له و نه بوو، نه ویش له
پیشه که ی ئاسووده بوو. دوایی پاش چه ندین مانگ، من زانیم، گوايه

له سهر ئه وهی سه لاجه یه کی بو من گواستیته وه . ئۆتۆمبیله که ی بو کاری تایبته به کارهیناوه، بهرپرسیانی گه راجه که ده یگۆپن . زۆر پیم ناخۆش بوو، ئیستاش نه ئه، نه منیش باسمان نه کرد! دۆستایه تیمان هه ر گهرم و خۆش بوو، منی خۆشده ویست، به لام هه رگیز قبوولی نه بوو، ده ست له جه مه دانیه که ی سه ری بدهم! دلنیام، بیجگه له ژنه که ی که سی تر، منداله کانیشی سه ری رووتی بی جه مه دانی ئه ویان نه دیوو.

ناو و ورده راز

که میک له مه ساحه و پیوان و نه خشه کانی شاره وانی دووربکه ومه وه . به لام هه ر له ناو بینانه ی شاره وانی ده مینیمه وه . بینایه دوو نهۆمه که . روویکی ده پروانییه هوتیلی هه ورامان و باخه جوانه گه وره زۆر سه وزه که ی . دیوی پشته وه ی ده پروانییه کۆنه ئاشه که ی ئه حمه د چه له بی . که ماوه یه ک ببوو، کۆگایه کی گه وره دائیره ی دابینکردنی که لویه ل و خوارده مه نی! باله خانه ی شاره وانی هه ولیر، به به رد دروستکرا بوو . که دروست ده کریت، دووره شار بووه . چه وشه یه کی گه وره شی له پشته وه هه بوو . به لام له و به شه، کۆشه یه کی رووبه ره که، به ده سه لاتی چه ند فه رمانبه ریکی نزیک له حزب و به عس و پارێزگار، به ناوی «نادی ئیعلام» وه ریده گرن . ده یکه نه نادیه کی لچه پی بچووک، به لام ئاوه دان و باخچه یه کی باشیش . خۆم و براده ر و میوانه کانیشم شه وانه زۆر له وئ ده بووین! گه راجی پیشه وه ی ریزیک جه مه لۆنیان بو سیبه ری ئۆتۆمبیله کان دانابوو . که به شی ئۆتۆمبیله تایبته تی و حکومی و میوانه کانیش ده کرد .

پیاویکی بالابه رزی خانه نشین، میژیکی بچووک و دوو کورسی شپری، به یه ک دوو دره م بۆ عه ریزه نووسی، له ناو گه راجه که، له بهر سیبه ری جه مه لۆنه که دانا بوو. نه وه نده ی ئیشی نه بوایه، جگه ره ی ده کیشا، یان وه لآمی سلآو و پرسیار ی خه لکی ده دایه وه .

زوو، جار ان پیاویکی پیریش، به پاره، به ناوی وه ستایه تی، ئیمزایه کی ناشیرینی له ژیره وه ی نه خشه کانی بۆ وه رگرتنی مۆله تی دروستکردنی خانووبه ره پیشکه شده کران، ده کرد. نازانم به پیری و نه خووشی، یان له داخی نه مانی نه و پیشه یه بوو، مرد. به لآم! بهر له وه ی بمریت، به ناسین و دۆسته کانی ناو شاره وانی، کیژیکی له شاره وانی دامه زرانده بوو.

نازانم و باشم له بیر نییه . یه کیکیان، پیاوه که ی ئاسنی به رده رگای گه راجه که ی به رزده کرده وه، یان عه ریزه نووسه که، یان وه ستاکه بوو، پولی مالیه ی حکومیان به قازانجیکی که م ده فروشته ها ولاتیان .

شاره وانی، بۆ من هه واریکی پیروژ بوو. من زۆر که م، له رۆژانی ئیشکردنم مۆله تم وه رگرتووه . به یانیان زوو ده چوومه ده وام . به لآم زووش ده رده چووم . که ئۆتۆمبیل م هه بووه، ئیواران بۆم هه بوو ئۆتۆمبیله که م، ببه مه شوینی تایبه تی به رپوه به ریش . که جیگای ئۆتۆمبیلی زۆری ده بووه وه . هه موو پاسه وانه کانی شه وانه بی چه کیش ده مانه وه، پیاوی شیرین و باش بوون، چونکه که خه فاره تی به رگری شارستانی، چل رۆژیک جاریک نۆره م ده هات . زوو ئیزنیان ده دام و ده یانگوت:

برۆ هیج نییه نه گه ر پشکینه ره کانی دیفاع مه دهنی هاتن ئیقناعیان

ده که م!

من هه رگیز ته له فۆنی ماله وه م نه بووه، نه مده توانی په یدای بکه م.
بۆیه، به به داله که ی که زۆریان کچ سه رپه رشتیان ده کرد، قسه م
پێیکردوه .

زووش پارچه زهوییه کی دوو سه د و چل مه تریم، به سی سه د
دینار وه رگرتوه .

ئه که رچی شوینه که ی باشیش نه بوو، ناو چلکاو و پیساییه کی
ناوه ندی گه رپه کی بسته پیازه ش بوو. به لام بو من زۆر گرینگ بوو!
پارچه زهوییه که م وشک کرده وه، کرده خانوویکی باش و سی
مندالیشم له و خانووه له دایکبووه! دواپی سه برده ی وه رگرتنی
زهوییه که ش ده نووسمه وه .

شاره وانی دل و گولاله و ته مه ن و ئاره زووه کانی، به جۆش ده کردم.
به رده وام جوان سهیری ژیان و ژن و ته مه ن و مه زاجم کردوه!
له وئ بوئم له خۆم ده دا، بۆنیش ده کرام. له وئ بوومه خاوه ن
ئۆتۆمبیل و پاره ش. له وئ رۆژیکیان هونه رمه ند «ناسری ره زازی»
له قه ندیل دابه زیبوو، هاتبووه ناو شاره وانی، به یه که وه ش له گه ل
داوای گۆرانی «ئای چه ند م خۆشده ویت» وینه مان له گه ل گرت.
وینه که شم ماوه .

ماوه یه ک شه وانه له سه ر پارچه یه ک کلینکس، پارچه شیعی کورتم
ده نووسی و ده مبه خشییه وه. به داخه وه، هیچ له وانه هه لنه گرت!
ره نگه سۆز و ههستی جوانیشم نووسیبت. پاش سی و پینچ
سال، له و پارچه کلینکسه شیعییانه م پرسی، گوتیان نه ماوه، زوو
فرین و بوونه بالی په پوله، به هه تاوی ته مه ن توانه وه .

له شاره وانی هاوکار و هاوپی جوان و شه ریف و دل سۆزم ناسی .

زۆریش به یه که وه بووین، یه ک مال و یه ک هه لوئیسیتیش بووین. قسه ی دلّی خۆمان بۆ یه کتری ده کرد، نهینیه کانم بۆ یه کتری ئاشکرا ده کرد. که سمان له زار و ده ست و بوختانی ئه وی ترمان نه ده ترساین. هه موو هه واله کانی شاخ و پیشمه رگه مان به په له ده گپراهیه وه. به یه که وه ش، خیزانیش گه شتی ده ره وه ی شاریشمان ده کرد.

ئه گه ر یه کیک به ئیجازه ی یه ک سه عاتی، بۆ کاریکی تایبه تی ده چوه ناو شار. پاره ی پینچ شه ش له فه ی گوشتمان _ئه وه ده مانه ته نیا له فه ی گوشتی هه یوان هه بوو_ ده دای، بۆیان بکرپت و بینیته وه.

فه رمانبه ران، هاوړپیان ده یانزانی له ئۆرزدی، ئه جهزه ده قیقه، وه کیله کانی هیلکه، کارتۆنی مریشکی به رزایلی، جه معیه ی ئیسته لاک، چی تۆیان بۆ هاتوه! ئیتر ده چوون و وه ریانه گرت و ئاسووده ش پاره یان ده دا.

زۆر خه لکی شارم له و دائیره یه ناسی. چیرۆکنووس «موحه مد مه ولوود مه م»، خانه نشین بوو. چه ندین جار، پاش وه رگرتنی موچه که ی له بانکه که ی پشتمان، ده هات، که میک داده نیشته و قسه ی دلّی خۆی ده کرد. منیش له مالّه وه سه ردانم ده کرد. رۆژیکیان ده ستنووسی رۆمانی ریگای دام، گوتی ته نیا ئه و دانه م هه یه بیخوینه وه و بهینه وه و ئاگات لیی بیته.

هه روه ها به ر له وه ی ده ستنووسه که ببه م، ئه و گوتی: تۆ دووه م که سی ده یخوینیته وه. پیش تۆ مامۆستا هیمن، ئه و بیته هه ولیر میوانی من ده بیته. شه ویکیان له مالمان مایه وه، به یانی بینیم چاوی سوور بووه. گوتم خیره چ بووه نه خه وتی؟

چاوت ته واو نییه؟ ئەو گوتی __هیمنی شاعیر__ وایه نه خه وتووم، له بن ئەو که ره ویتته، ئەو دهفته ره که ورهیه م دۆزیه وه، رامکیشا و خویندمه وه و ته واوم کرد! ژانی ئەو رۆمانه بواری نه دا بخه وم! دهستخۆش.

دوایی بۆ پشتیوانی کتیبی ههولیر، یادی سه د ساله ی شاره وانی ههولیریش سهردانم ده کرد. له باخچه که وره که یان دانیشتین، رۆژیکیان گوتی:

ئافه رین __هاوسه ره که ی__ برۆ ترپیه که ی له شه قلاوه بۆمان هاتووه، بینه با بیخۆین. به یه که وه دانیشتین، له گه ل خواردنی ترپیه نازداره که، گوتی ئۆقلیته کیم نووسیوه بۆ وه لامدانه وه ی ئۆقلیته که ی «موحمه د موکری» سه گوهر، هیوادارم چاپ بکریت. ئەویشم برد و به دهستنووسی خویندمه وه.

شاعیری ته نزنووسی ههولیری مه لا مه سعود بیبه ش، «به داخه وه ته نزه کانی تا ئیمپۆش که م بلاوکراونه ته وه» نووسراویکی له پارێزگای ههولیر هینابوو، وه ک یارمه تیدان پارچه زه وییه کی بده نی! به لام به پاره. دیاره ئەویش ده یویست نرخ ی زه وییه که زۆتر بیت له و پاره ی دهیدات! ئەو پیاویکی ئاوه دان، دهسته جلیکی کوردی جوان و پۆشته ی له بهردابوو. جهمه دانیه کی دزه بیانه ی جوانی به ستابوو، ساده و قسه خۆش، گوتی:

شیرزاد پارچه ئەرزیکم بۆ بدۆزه ره وه، دوور بیت له مزگه وت. راسته من مه لام، له کۆلانه که ی ته نیشته بانکی رافیدینی ناوبازار مزگه وتم هه یه. به لام ده مه وی پارچه زه وییه که م دووره مزگه وت بیت.

هه ر ئەو رۆژه سواری ئۆتۆمبیله که م کرد و گه یاندمه وه کۆلانه

باریکه که، له به رده م مزگه وته که ی وه ستاین و ریگا که شمان داخست، گوتم ریگا که نه ما، گوتی گرینگ نییه، که س تینا په پیت. له وی منی برده ژووریکی سه ره وه. ژوره که، تا بنمیچه که ی کتیب و دۆلاب و کارتۆن بوو، گوتی:

ئه و کتیبانه هی مه حمودی برامه. ئه و له به غدایه. ده توانی دوو سی ده قه وه ک دیاری، چه ند کتیبیک بو خۆت هه لبرئیریت، به لام به مه رجیک له پینج کتیب زۆرتر نه بیئت.

پاش چه ندین سال، قسه که م بو «مه حمود زامدار» ی ره وانشاد گیپرایه وه. پیکه نی گوتی: کاکم زۆر له کتیبه کانی به و جۆره فه وتاندم.

پیاویکی سه رسپی، بالابه رز، ته مه ن مووی ده موچاوی به ریش و سمیله وه بردبوو، کۆسته میکی کۆن و بۆینباخیکی باریکی سووری له ملدا بوو، دیار بوو جله کانی مارکه بوون، بۆیه کۆنییه که ی ره نگ و بریقه که ی نه بردبوو. نه رم و له سه رخۆ ده هاته به شی ئه ملاک، به دوای مولکه زۆره کانییه وه بوو.

شاره وانی له جیاتی قه ره بووی مولکه کانی ئه و، هه موو خاوه ن زه وییه کانی به ر سنووری شاره وانی که وتبوو، له جیاتی پاره کانیان، سه رپشکی کردبوون له کپینی زه وی به موزایده ی ئاشکرا! ئه ویش هاتبوو، به لام زۆر نه ده هاته پیش و پرسیاری نه ده کرد، وه ک ئه وه ی شه رم بکات، یان وابزانیت غه دریان لیکردوه، ده سه لاتی نییه، ره فتاری ده کرد. ئه و پیاوه دوایی زانیم «عه ونی یوسف» ه. دیاره له میژبوو، چه زم ده کرد ئه و که سایه تییه بینیم.

ده یانگوت له به غدا ده ژیت. ئه و له دوای زۆربه ی دانوستانه کانی شوپشی ئه یلول به سه روکایه تی مه لا مه سه ته فای بارزانی له گه ل

به‌غدا، له‌سه‌ر پشکی کورد ده‌بووه وه‌زیر.
به‌وه‌ش ناسرابوو، زوو له‌چله‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو، به‌رگری له‌
بارزانییه‌کان کردوو. یه‌کیک بووه له‌مه‌شخه‌ل و دینه‌مۆی پارتی
و کوردایه‌تی چله‌کان و په‌نجاکانی ناو شاری هه‌ولێر. هاتبوو
له‌بری قه‌رزه‌کانی چه‌ند پارچه‌ زه‌وییه‌ک بکریته‌وه.

منیش خۆم پیناساند و گوتم من کوپی خوشکی «عه‌ریف
عوسمان» م. زۆری پی خۆش بوو. چه‌ند جاریک هات، له‌
راپه‌راندنی کاره‌کانی یارمه‌تیم ده‌دا، جاریکیان گوتی فه‌رمووی
له‌ماله‌وه سه‌ردانیکم بکه!

دیاره‌ منیش پیم خۆش بوو، وامزانی ئه‌رشیف و کتیبخانه‌ی گه‌وره‌ی
هه‌یه. کۆشکه‌ گه‌وره‌ سپیه‌که‌ی چوارپانی نزیک په‌روه‌رده‌ی
هه‌ولێر، خانووه‌که‌ی ئه‌و بوو. هه‌ر ئه‌و رۆژه، ئیواره‌که‌ی چووم،
دوانه‌که‌ وتم، به‌گه‌رمی پیشوازی کردم، ریزی زۆری گرتم. به‌لام
له‌ناو سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی، له‌ناو حه‌وشه‌که‌ گه‌وره‌که‌ی، خانووه‌که‌ی
ته‌نیا دوو سی کورسی سپی، دانرابوو.

گوتی فه‌رموو، دانیشه. دواپی تیگه‌یشتم ئه‌و له‌ناو هه‌ولێر، هه‌وار و
مالی نییه، زۆرتر له‌ به‌غدا ده‌ژیت! بۆیه‌ دانه‌نیشتم، هیچ ئه‌رشیف
و کتیبیکیشم نه‌بینی.

هونه‌رمه‌ند موحمه‌د عارف، تابلۆ و مۆتیف و هیلکاری و به‌رگ
و تابلۆی ئه‌وم زۆر دیبوو. له‌ به‌غداش، رۆژیکیان له‌ ناوچه‌ی
سه‌رووی سه‌عدون و مه‌سبح پیاسه‌م ده‌کرد. رووبه‌پوو گه‌له‌رییه‌کم
بینی، له‌سه‌ری نووسرابوو قاعه‌ الرواق. لێی نزیک بوومه‌وه، بینیم
پیشانگایه‌کی هونه‌ری شیوه‌کاری تیدا نمایش ده‌کریت.

که‌ چوومه‌ ژووره‌وه، پیاویکی گه‌نج، خاویڤ و کۆسته‌میکی مارکه‌

و بۆینباخیکی سووری نه ستووری به ستابوو. نهرم نهرم له گه ل
میوانه کانی قسه ی ده کرد. ژنه که شی له وی بوو. کورپکی خویان
زور داوی گه مه و ده رچوونی ده کرد. مندا ل بوو، نه ویش سه ره له خو
پیی ده گوت: دوا یی، ده چینه ده ره وه.

من که چوومه ناو پیشانگا که، به ته نیا بووم، کاتم نه بوو یان نه
کاتی نه بوو، میوانی زور بوو، قسه م له گه ل نه کرد. به لام پاش
چند سالی ک، خوی به هه مان هه بیته و جوانی و ویقاره وه، هاته
ناو ژووره که م له ناو شاره وانی هه ولیر. زوو بانگم کرد، دانیشته.
جانتا گه وره قاوه بییه که ی له بهر پییه کانی دانا. زور به ئاسانی
دهستی لئ به رنه ده دا. توند ده سکه کانزاییه تاریکه که ی گرتبوو،
دیار بوو جانتا که گرانیش بوو.

له سه ره ره ویته به رینه که ی ژووره که مان، به رامبه رم دانیشته. زوو
خوی نه ناساند، نه یگوت بۆچی هاتووم. سه یریکی ناو ژووره که ی
کرد. نهرم و له سه ره خو چاوی له میوانه کان ده کرد، گوئی له
قسه کان راگرت. که زانی ژووره که، که سی تیدا نه ما. نه و له وده مانه
ته مه نی په نجا سالی ک ده بوو، به لام دیار بوو له ژیانی به غدا و
مامۆستایه تی بیزار ببوو، خانه نشین ده بیته. ده یه وی بگه ریته وه
هه ولیر، ناو خزم و که س و براده ره کانی!

پاداشتی کارکردنی وه ک مامۆستایه ک له ده زگا هونه رییه کان،
برپارده دن له هه ولیر، پارچه زه وییه کی باشی به نرخه هه رزان بۆ
ته رخان بکه ن! نووسراوه که ی ده ره ئینا، نووسراویکی کورتی پوخت
بوو. نووسراو بوو، زورتر له سی سه د مه تری بۆ دابنن. له گه ل
ده ره ئینانی نووسراوه که ی، چند دانه یه ک که ته لۆک و پۆستکار و
نامیلکه ی کار و تابلۆکانی به دیاری پیشکه شکردم.

چند رۆژیک هاتوچۆی کرد. ئیشه کانمان بۆ ته واو کرد. به لام

براده رایه تیمان زۆر دهخایه نیت. بهردهوام سهردانم دهکرد. له ناو ژووری ئیشکردن و کتیبخانه کهی زۆر ده مامه وه. ئەو هه موو کارهکانی نیشان ده دام. به لام، که له ولات ده رچووم که له ریه کهی ئەوم نه بیینی. به لام، له سه رهتای دروستکردنی، بناخه و دیواری ژێرزه مینه کهم دیبوو، زۆر که یفی به و که له ریه ده هات. به لام مه رگ بواری نه دا، زۆر تیدا کار بکات و نمایشی تابلۆکانی بکات. ئەو زوو، هیشتا زۆری مابوو له سالی ۲۰۰۹ ده مریت. ماوه ماوه ش که ده چمه سه ر گۆپی باوکم، کیل و ناو و چیورمه کهی ئەویش له ناو گۆرستانی باکوور «شیخ ئەحمەد» ده بینم!

یادی سه د ساله دامه زانندی شاره وانی هه ولیر

له سالی ۱۹۸۵، بیگومان بیروکهی خۆم بووه. یادی سه د ساله ی دامه زانندی شاره وانی بکهینه وه! هه ر به خۆم، به لام له بهر سه رفکردنی پاره، لیژنه یه کیان بو به رنامه که پیکهینا! چوومه ستۆدیویه کۆنهکانی شار، وینه کۆنهکانم دۆزیه وه، کۆپیم کردن، گه وره م کردن، چوارچیاوه ی شیاو و جوانم بۆیان دانا. وینه ی سه روک شاره وانیه کان، وینه ی پرۆژه کانم ده ستهکوت و گه وره م کردن. چه ند به رنامه ی ترمان سازکرد و رۆژه که مان دیاری کرد. بۆیه ش یاده که له ده زگاکانی راگه یاندنیش باسکرا. به لام زووتر بیروکهی کتیبی هه ولیر یادی سه د ساله ی دامه زانندی شاره وانیم کردبووه راستی و ئیشم بۆی ده کرد، بهردهوام سه رقالی بووم.

کتیبه که به زمانی کوردی و به قه واره ی ۲۴-۱۷سم و به ۳۸۵ لاپه ره، له چاپخانه ی ئەلعه لاء به غدا چاپکرا. ته واوم کردبوو،

بۆ ره قابه و ره زامه ندییه کان سهردانی یه حیا جافم کرد. ئەو له و
رۆژه، له ناو شارهوانی ههولێر مه عایه شهی هه بوو _ به پر سه کان
داده به زینه شوینی ئاستی نزمتر له پۆسته کانیا، تا راسته وخۆ
به ره هه م و به رنامه و چالاکیه کان دایره یه ک ببینن _ به یانیان
به ناو، یه ک دوو سه عات له شوینی به پڕیوه به ره که مان داده نیشته،
ئیتز ده گه پرایه وه به رنامه کان خۆی. به لام له وه هه فته یه به پڕیوه به ره که
هیچ ده سه لاتی ره سمی نه بوو. ئیمزای له سه ره هیچ نه کرد. هه موو
پۆسته کانیا، ده ناره به رده م پارێزگار، که به ره سمی بۆ یه ک
هه فته ببوو به پڕیوه به ری شارهوانی.

کتیبه که، به وینه و نه خشه و نووسینه کان له ناو فایلکی گه وره
بوو. داوا یه کم بۆی نووسی بوو. ئەویش خویندی هه وه، گوتی ئەوه
چییه _ بێگومان به زمانی عه ره بی قسه ی ده کرد _ ئەو فایل
گه وره چییه؟

منیش له دیاری وه ستا بووم. به پڕیوه به ریش له سه ره کورسییه ک
له ته نیشته دانیشته بوو، ئەگه رچی ناوی ئەویشم له گه ل خۆم
دانا بوو، قسه ی نه کرد، دوو دلێش بوو. حه قی بوو پۆسته که ی
ناسک بوو.

من گوتم مامۆستا _ ئوستاز _ ئەوه کتیبیکه بۆ یادی سه د ساله ی
شارهوانی ههولێر ئاماده م کردوه، ده مه وی بۆ رقابه ی به غدا
بینیرین و چاپی بکه یین. له لاپه ره ی پێشه وه ش وتاریکم به ناوی تو
وه ک پارێزگاری ههولێر نووسیوه! سه ری به رزنه کرده وه، خه یالی
دوو ره رویشته بوو، گوتی باشه! کاریکی جوانه. به لام که فایل که ی
کرده وه، بینی به زمانی کوردییه و یه ک دیری پی ناخویندریته وه،
سه ری به رز کرده و گوتی:

باشه بۆ به زمانی کوردییه، بۆ به عه ره بی نه بوو!؟

ئیتتر به و قسهیه، یه کسه ره هه لوه شان هوهی پرۆژه که م هاته بهرچا و.
ماندوو بوونی خۆم و خه لکه که . نووسه ره کان . دهست و قه له می
مامۆستا عه زیز گهردی و هاورپیم عه بدولکه ریم قادر و مه غدید
حاجی و براده رانی ترم هاته وه یاد . به و ره وشه ناله باره هیچ
نه شیوام، تیکنه چووم، زوو گوتم:

مامۆستا _ دیسان به زمانی عه ره بی _ هه موو کتیبه کانی زووتر،
له سه ره هه ولیتر و قه لات و بهرنامه و پرۆژه کانی چاپکراون، به
زمانی عه ره بی بوون، با ئه وه یان به کوردی بیته و نووسینی تۆش
هه ره به کوردی بیته!

به قسه که م دلێ نه رم بوو، گوته من چی بکه م . منیش په نه جم
له سه ره گو شه یه کی داوا که م دانا و گوتم ئه لیتره بنووسه موافق .
ئه ویش، ئه بو نوفل _ قه ییدی نییه خۆی به عسی بوو، به لام چۆن ژنه
کورد هه که ی ئه و ناوه زۆر عه ره بییه ی بۆ کو په که ی قبوول کردبوو _
به قه له مه حوبره که سه که که ی نووسی موافق . ئینجا نووسراوه که ی
بۆ رقابه به غدا ئاماده م کردبوو، ئه ویشم پی ئیمزاکرد و ته واوا!
سو پاسم کرد و ده رچووم . یه کسه ره بیر له وه ده که مه وه، ئیفادیک
بدۆز مه وه و بچمه به غدا . بچمه شوینیک، دائیره یه ک، هه رگیز له ناو
به غدا کارم پی نه بووه، نه ده مزانی له کو ییه، چۆن بۆی ده چم!
بهرنامه یان چۆنه! ئایا ئه وان زوو ده ربازم ده که ن، یان له وئ
کتیبه که م هه ر ونیش ده بیته، زۆر ده مبیست ده یانگوت، له رقابه،
ده ست نووسی کوردی، زۆر جار به ئه نقه ست ون ده که ن . یان ئه وه نده
دواده که ویت، تۆ خۆت له بیر ی ده که یت .

تازه مه حمود زامدار وه ک بهرپرسی نووسینگه ی هه ولیتری
رۆشن بیری کوردی گه رابوو وه هه ولیتر . له ناو باله خانه که ی جه لیل
خه یات، ئۆفیس یکیان دانا بوو . ئه و جۆش و خرۆشیکی زۆری،

به چالاکی رۆشنبیری و ئه ده بی شاره که دابوو. گه نجه کانی
کۆده کرده وه. گه وره کانی به قسه گه وره و شیرینه کانی سه رسام
ده کرد. شه وانه ش میزی خوار دنه وه ی گهرم ده کرد. چومه لای،
دوور به دووری ئه وم دیوو، به لام باش بوو، ئه و ناوی منی
بیستبوو. قسه که م بۆ کرد، یان زووتر ئاگاداری به رنامه که ی من
ببوو، پرۆژه که ی پئی جوان بوو، نامه یه کی بۆم نووسی، ته نیا ناوی
«سمین» ه که ی ئه وه م له بیرماوه.

ئیتتر ده ست به ده ستنووس و نامه که، چومه ده زگای رۆشنبیری
و رۆژنامه ی هاوکاری ئه وم دۆزیه وه. پیاویکی شیرین و مهردانه،
گوتی به چاوان کاکه «خوله» فه رمانمان پئی ده کات، به چاوان.
هه ر ئه وده مه، به یه که وه به لاندکروزی دائیره که یان، رۆیشتین،
زۆریش دوور رۆیشتین. من هه رگیز ئه و ناوچه یه ی به غدام نه دیوو.
چوینه رقابه که. له وئ فایلی کتیبه که ی دایه ده ست کچیک، باش
یه کتریان ده ناسی، گوتی ئه وه براده رمه. ده مه وئ یه کسه ر بۆ
خۆشم بینیریته وه. واته ببه خه بیری کتیبه که، ئه ویش ئیمزایه کی
لئ وه رگرت، کتیبه که ی هه لگرته وه و گه رایه وه دائیره که ی ئه و. من
بۆ هه ولیئر، ئه ویش گوتی هه فته یه کی تر وه ره وه لای من. وه ره وه
ته واو بووه و به چاوان.

زووتر، له رۆژی ۱۹۸۴/۶/۶ نووسراویکمان به ئیمزای و داوای
سه رۆکایه تی شاره وانی هه ولیئر، ئاراسته ی به ریژان زوبیر بیلال
ئیسماعیل و موحمه د مه لوود مه م و موحه مه د شهاب دباغ و
که نعان ره شاد مو فتی کردبوو، ئه وانه م وه ک پشتیوان و شاره زا له
ئاماده کردنی کتیبه که پیشنیار کردبوو. هه ر خۆشم نووسراوه که م
گه یانده ده ستیان. له ده رچوونی کتیبه که، به یارمه تی و ئه رشیف

و هاوکاری نووسین، پشتیوانم بوون .
کتیبه که، چیرۆکیکی دورودریژی ههیه . بیرۆکه که له ساڵی ۱۹۸۴
لام گه لاله ده بیته . دوایی ده بیته راستیهک و خۆی له سه رم فه رز
ده کات! ده مه وی کتیبیک بنووسم، ئاماده بکه م، خه لکیکی زۆر
به شدار و هاوکارم بن! کتیبیک به کوردی بیته و بیته سه رچاوه ی
چه ندین نووسین و توژیینه وه! کتیبیک بیته، تیرازی زۆر بیته،
بۆیه ش ئیستاش دانه ی زۆری ماوه و ئاسانیش ده ستده که ویته .
خۆم دوو دانه م ماوه، یه کیکیان له هه ولیره، دانه یه کیشم له سوید
هه یه!

ئه وده مانه ئۆتۆمبیلکی باشم له ژێردا بوو. گه نج و به ئاره زوو
بووم. تاقه تم هه بوو. خه لکیش وه ک مه ساح لاریان نه بوو هاوکارم
بن. میواندارییم بکه ن. قسه م بۆ بکه ن. ئه رشیف و وینه کانیان
له بن دهستم دابنن. ئیواره یه کیان، چوومه خزمهت ره شاد موفتی.
پیاوه که ی ئیواران دیوه خان و کتیبخانه و باخچه که ی جمه ی
ده هات. پیاوه که ی، قسه و شیعر و بابته و سه ربرده کانی ته واو
نه ده بوون. دیوه خانه که ی قاوه ی لی ده خورایه وه، میوانی به رده وام
و لایده شی هه بوو! ئه وه ی باش بوو، مال و دیوه خانه که ی له
ناوه ندی شار بوو. دۆزینه وه ی و چوونی زۆر ئاسان بوو.
جه نابی قازی له یه ک دانیشتن، له یه که م سه ردانم. بابته ی زۆر
پیویستی بۆم روونکرده وه. زۆری گێپرایه وه. زۆری باسکرد.
هه مووم نووسیه وه. ئه وه نده به ریژ و هاوکار بوو، چه ند وینه یه کی
سه ر دیواری دیوه خانه که ی له ناو چوارچێوه کان بۆم ده ره ئینا.
گوتی بیبه و له سه ریان بگروه وه و بلایان بکه وه! وینه ی ده گمه ن،
هه رگیز به نیازی بلۆکردنه وه یان نه بوو! چوار وینه ی ده گمه نی

که سایه تییه کانی هه ولیژ و شاره که م له کتیبه که بلاوکرده وه، که
بۆ یه کجار بلاده بوونه وه!

زۆربوون ئه وانه ی پیشوازیان کردم، قسه ی باش و فاکتی نوپیان بۆ
باسکردم! چومه مالی پیاویکی نه خوشی سه رجیگی ناو مائیکی
قه په بالخی، ناو کۆلانیکی ته سکی گه په کی خانه قا.

مام زۆراب، سه برده ی زۆری هه بوو. به لام له هه موویان گرینگتر
و بالکیشتتر بابه ت و سه برده ی ده زانی. ئه و نووسه ری برپاره کانی
ئه نجومه نی شاره وانی چله کان و په نجاکانی سه ده ی رابردوو بوو،
به زمانی کوردی!

ئه و به دامای و که ساسی خۆی فییری خوینده واری ده کات.
ده بیته نووسه ری شاره وانی. یه کیک له ناوه دیاره کانی شاره که.
به پیره به ری ژمیاری و بالادهستی شاره وانی، گله یی له من کرد،
چۆن بۆ زانیاری له سه ر شاره وانی و شاره که، چووته مالی کۆنه
که ناسیکی شاره وانی! منیش گوتم، پیاویکه شایسته ی زۆره،
زانیارییه کانی، ناوه کانی، سه برده کانی بۆ من زۆر گرینگتر و
زۆرتر بوو، له وانه ی چه ندین سال سهرۆک شاره وانیش بوون!

چومه ناو ستۆدیوی جیهان، کورپه کانی «عه ریف خدر». ئه وانیش
چه ندین وینه ی کۆنی هه ولیژیان بۆ بلاوکرده وه پیشکه شکردم. که
له لایه ن باوکیان گیرابوون. عه ریف خدر که سایه تییه کی بالکیش و
به رچاو بوو. به زۆرشت له و شاره ده ناسرا. له هه موویان باشتتر بۆ
من، وینه گری و ستۆدیویه کۆنه که ی بوو.

چومه ناو کۆشکی عه تۆلا ئاغا. هیشتا ویران و خاپوور نه ببوو.

دیوار و دەرگا و په‌نجه‌ره‌کانی مابوو. نه‌خشه‌ی بنمیچه‌کانی رهنگین و ره‌وشن دیار بوون. له‌وده‌مانه‌ ئه‌و کۆشکه‌ گه‌وره‌یه‌، چه‌ند ژووریکی به‌پپۆه‌ مابوو، له‌ژێر ساپیته‌کانی چه‌ند خیزانی که‌ساسی تیدا ده‌ژیا. ئه‌وانیش چاویان له‌ مولکه‌که‌ بوو، به‌لام دوایی خاوه‌نه‌کانی ده‌یروخینن، ئیستاش بوویته‌ دووکان و ئۆفیس و پیشه‌گه‌ری بازاپ.

له‌ هه‌موویان زۆرت‌ر و دیارتر، پیاویک به‌رپکه‌وت ناسیم. نووسه‌ریک، خه‌ریکی میژووی شانو و ره‌خنه‌ی شانووی بوو. مامۆستای سه‌ره‌تایی بوو، ئیستاش دکتۆری میژووه‌ له‌ زانکۆی سوێران. «مه‌غدید حاجی»، پیاویکی وردی نه‌رم و دل‌سوێز. روژانه‌ که‌ ده‌هات، نامیلکه‌ و نووسین و ده‌فته‌ری پێ بوو. ئه‌وده‌مانه‌ جانتا که‌م بوو، ئه‌وانه‌ی له‌ناو زه‌رفیکی ئه‌سمه‌ری گه‌وره‌ ده‌نا. پاش ده‌وامی قوتابخانه‌که‌ی ده‌هات. تازه‌ش پارچه‌ زه‌وییه‌کی وه‌ک مامۆستا وه‌رگرتبوو «یان کرپیوو باش نازانم، به‌لام ده‌زانم له‌به‌ر ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ بوو، زوو ناسیم»، به‌ هه‌موو جوړیک ده‌یویست خانووه‌که‌ی ته‌واوی بکات. له‌ خانووی کرێ ده‌ربازی بیت. بۆیه‌ش پیش ته‌واوبوونی خانووه‌که‌ی، بێ له‌بخ و سپی و ته‌واوبوون، ژن و منداله‌کانی ده‌گوازیته‌وه‌ ناو که‌لاوه‌که‌. له‌وی تاکه‌ مالیش بوو له‌ناو یه‌ک بلۆک. ئه‌و دل‌سوێزانه‌ چه‌زی ده‌کرد، له‌و کتێبه‌ زۆر هاوکارم بیت. گوته‌ی من وتار و توێژینه‌وه‌یه‌کی درێژ و به‌سوودت، له‌سه‌ر ئاوی هه‌ولێر بۆ ده‌نووسم. ئیتر پاش ماندوووبوون و سه‌ردان و سه‌رچاوه‌ی زۆر، وتاریکی میژوویی گرینگی له‌سه‌ر ئاوی هه‌ولێر نووسی. زۆریش له‌ بابه‌ته‌کانی تریش هاوکارم بوو. به‌یه‌که‌وه‌ش روژیکیان چووینه‌ سه‌ر مناره‌ی چۆلی. له‌ویش،

له بهرزاییه که، له بهرامبهرمان قه لات و شارمان باش و نزیک لیوه دیار بوو. له سهر بهرزاییه که وینه ی یه کترمان به کامیراکه ی نه و گرت! ئیستاش من وینه که ی خوم ماوه، به لام رهنگه ئیستا جورته تی نه وه نه که م بچمه وه سهر مناره که و خوم بهرزیکه مه وه و وینه یه ک بگرم. نه گهرچی ئیستا مناره که توژه نکراوه ته وه. باشیش چاودیریش ده کریت. نه وده مانه ی ئیمه چوین، به سهر پایه شره و رزیوه که سهرکه وتین، مناره که وه ک قامیشیک، با دهیبه ژاند، ته نیا و بی شووره و دهرگه وان، له بو شاییه ک له ترسانا ده له رییه وه.

پیاویکی تریش زور هاوکارم بوو، هر له و پروژیه ش ناسیم، موحه مه د ته ی مور. نه ویش ماموستا بوو، کونه شیوعی بوو. زورباش، شار و خه لک و روژانه ی شاره که ی ده زانی. له بابته کانی من کارم له سهر ده کرد، زانیاری زوری بو زیاد ده کردم. له مه چکو ده مبینی، ده هاته لام. منیش دوایی، له لایه ن خومه وه و بو بژیوی ژیان و په روه رده ی منداله زوره کانی. هانام دا، بچیته لای کونه براده ریکی له نه مانه عامه ی دارایی ره زامه ندی و موله تی فرنیکی سه موون وهریگریت. پیمگوت منیش، به هه موو جوریک بو زه وییه که له شاره وانی و نه مانه عامه یارمه تیت ده دم. فرنه که ی کرده، به ناوی کاروانی کوپی کرد. جاریکیش که ئارد که م ببوو، له به شی فرنه که ی، یه ک فرده ئاردی سفری خاوینی بوم دانا بوو.

چومه خزمه ت ماموستا «حه مه که ریم هه ورامی»، نه و بابته تیکی ناماده کراوی له سهر شانو بومان دانا. چومه سهر دانی میژوونوس «زوبیر بلال ئیسماعیل» له گهره کی شوپرش، بابته تیکی له سهر میژووی میرنشینی هه دیاب، به زمانی عهره بی بومان ته رخانکرد.

منیش به چاکم زانی، بابه ته که بده مه شاعیر و نووسەر «نه ژاد
عهزیز سورمئ»، بۆمان بکاته کوردی. چونکه ئه وده مانه قوتابی
بهشی شوینه وارناسی به غدا بوو.

هه موو وتاره کانی کتیبه که، دوو سئ وتار نه بیت، ده بوایه
بینووسینه وه. هاورپیم عه بدولکه ریم قادر هه سه ن، له هۆبه ی
ژمیریری بوو. کوردیه که ی باش، ده ستخه تی زۆر جوان. له وانه
له هه موویان باشتر، کورپکی باش و هیمن و به سه لیه بوو.
زۆر له ئیواره کان بۆ نووسینه وه ی بابه ته کان ده هاته وه ده وام.
به یه که وه له ژوره که ی من، خه ریکی نووسینه وه و دارپشته وه ی
بابه ته کان ده بووین. یان من ده منووسی، ئه و دووباره به خه ت و
دارپشته خۆی ده ی نووسیه وه. زۆر له بابه ت و وتاره کانی ده برده وه
ماله وه ش.

دیاره ئه وده مانه میز و کورسی له ماله کانا نه بوو. بۆیه ئه و له سه ر
سک و بالیفیکی له بن سینگی ده نا، شه وانه خه ریکی نووسینه وه
ده بوو. نووسینه کان ماندوو بوونی زۆری هه بوو، چونکه به یه ک
دوو وشه ی هه له و ره شکرده وه ی زۆر، ده بوایه ته وای لاپه ره که
دووباره بنووسیه وه!

ماندوو ده بوو، بۆیه دایکی ره حمه تی جاریکیان به منی گوت:
کورپم ئه وه چ به که ریم ده نووسیه وه، ملی شکا، شه وانه خه وی
نییه .

هه موو بابه ته کانمان نووسیه وه. زوتر مه غدید حاجی وتاری
بۆ رۆژنامه کان نووسیوو، ده یزانی ده بوایه هه موو وشه یه کی
نووسینه کان، به هیلی سوور له یه ک جیا بکرینه وه. هه موو وشه کان
جیا ده کرانه وه، چونکه تاییسته کان، هه موو عه ره ب بوون. هیچیان

زمانی کوردییان نه ده زانی. ئەوان وشه کانیان نه ده نووسینه وه،
وینەیان ده گرت. بۆیه ده بوايه، وشه به وشه دیار بیت. بۆیه ش
ئەو ئیمه ی فیڕکردبوو، وشه کان به هیلی سوور له یه کتری دابیرین.

به پیکه وت مامۆستا «عه زیز گه ردی» ده ناسم. زووتر زۆر له
کتیبه کانی ئەوم دیووو. به لام نه مده ناسی! له وده مانه مامۆستای
ئاماده یی گه لاویژی کچان بوو. له ریگای هاتن و گه پانه وه ی
قوتابخانه که ی بینیبوووم، بیگومان به رده وام ئەو پیاده بوو! ناسیم
و پارچه زه وییه کی به پاره ی خۆی، له شاره وانی کپی. بۆ نه خشه
و مۆله تی دروستکردنیش هاوکاری بووم.

ئیتریه کترمان باش ناسی، ماله بچوکه که ی و کتیبه زۆره کانی
ئەوم، له خانووه کۆنه که ی ته یراوه دیووو. زۆرتر به ساده یی و
هیمنی و وردبینی و تاقه تی سه رسام بووم. له و هاموشۆیه دا
نووسینه کانی به نیازبووین چاپی بکه ی نیشاندە دەم. ئەو سه یری
لاپه ره کان ده کات، زۆر له وتاره کانی له رووی نووسین و دارپشتن
و ریئووسه کانی به دل نه بوو. حه قی بوو، من شاره زاییم که م بوو.
هیچ وتاریکم له رۆژنامه و گوڤاره کان بلالونه کردبووه وه. بۆیه ئەو
دلسۆزانه، هه موو وتاره کانی پئویستیان به دووباره نووسینه وه
هه بوو، ده نووسیته وه و هیله سووره کانی لئ ده دات. له کاتی
هینانه وه ی بابه ته کان، پیم گوت:

مامۆستا ده توانین بنووسم پیداجوونه وه ی زمان له لایه ن عه زیز
گه ردی کراوه. گوتی نامه وئی و پئویست ناکات! ئیتری بابه ته کانمان
له رووی نووسین و ریئووس کیشه یان نه ما، به لام چۆن چاپی
بکه ین، چۆن پاره که ی دابین بکه م!

ئەگەرچی کتیبە که بە ناوی یادی سەد سالی داما زانندی
شاره وانیش بوو، بە لام گوتیان نازانین تۆ چیت نووسیوه . ئیشی
ئیمەش نییه . دەترسین رۆژیک رووبه پووی لێپرسینه وه ببینه وه .
ئەو ناکهین، پارهمان نییه، له میزانیه ی شاره وانیش پاره ی چاپی
کتیب نییه! ئیتر، به پڕۆه بهر و ژمیریاری له پاره ی چاپکردنی
کتیبه که به یه کجاری نائومی دیان کردم! بابته که زۆرتر ترس بوو
له چاپکردنه که ی، ئەگەرنا پاره له شاره وان ی هەر قیمه تی نه بوو،
به ئاسانی ده یانتوانی له به ند و برکه یه ک، هه زاره ها دیناری شین،
به یه ک بریاری ئەنجومه نی شاره وان ی بگوازنه وه، سه ر برکه و
به ندیکی تری بودجه و مه سره فه کانی . هه فتانه ش ئەوه یان ده کرد .
به لام بۆ کتیبیکی کوردی له سه ر شاره وان ی، بۆ من ئەوه یان نه کرد!

ده مزانی ئەمانه عامه ی رۆشنبیری و لاوانی حوکمی زاتی، کتیبی
کوردی زۆر چاپ ده که ن . یان یارمه تی چاپکردنی کتیب ده دن .
پاره یان هه بوو، پڕۆژه که یان به رده وام بوو . بۆ ئەو مه به سه ته
و رزگارکردنی مردنی کۆشش و خه ونه که م، چومه سه ردانی
«محهمه د محیه دین» ی جیگری ئەمین عامی رۆشنبیری . به ئاسانی
دیداره که م بۆ سازبوو، چام خوارده وه، ریزیشی زۆر گرتم . له وێ
گوتم: هاتومه ته لای تۆ وه ک هه ولیرییه ک . هاتووم، چونکه وه ک
ئەوه ی تۆ به گه نجی له شاره وان ی به کاتی ئیشتکردوه . هاتووم
وه ک ئەوه ی هاوڕییه کی خالم بوویت، له هه ولیر ئاشنا بوون و
زوو به یه که وه حزبا یه تییا ن کردوه . بۆیه ش هاتووم، ده مه وێ له
چاپکردنی ئەو کتیبه هاوکارم بیت . ئەو گوتی به چاوان! کتیبه که
له سه ر هه ولیره، خۆم ده بمه خه بیری کتیبه که، پاره ی چاپه که ت
بۆ دابینده که م و ئاماده م خزمه تی هه ر وشه یه ک بکه م بۆ شاری

هه ولیر بیئت!

هه ندی له کاربه دهستانی ئەمانه ته که، گوتبوویان ئەو کتیبه
ئەدەبی و رۆشنبیری نییه، په یوه ندی به ئیمه نییه! ئەو کتیبه
تایبه ته به شارهوانی، با خویان چاپی بکه ن. به لام گلهیی و
ناره زاییه کانیان سه رناگریت. من ره زامه ندییه که ته واو ده که م.
به شی یه که می پاره که ش وه رده گرم، ده چمه چاپخانه ی ئەلعه لاء،
له سه ر شه قامه سه ره کییه که ی که ره کی وه زیرییه ی به غدا. ده مزانی
ئەوان، له گه ل چاپی کتیبه کانی ئەمانه ت ئیشده که ن. رینماییه کانی
ئەوان بو پاره که و پیشه کییه که ده زانن، به لام ده بوایه من ۳۰٪
پاره ی چاپه که به خۆم بده م، گوتم ئەوه ش کیشه نییه!

من مه ساحیکی لاسارم، سه رکیش، مه ساحه و کتیب، روویوی
و ئیودولایت و پیوان چ په یوه ندی به چاپخانه و ئەمانه تی
رۆشنبیرییه وه هه یه. چون سولفه به قهرز به ناوی پیوان و ئیفرز
وه رده گرم و پاره ی ۳۰٪ ی چاپه که ی پی ده ده م! چون کتیبه کان
سه رف ده که م. ده بوایه به پیی رینماییه کان زۆرتتر له سی هه زار
دانه چاپ نه که م، من پینج هه زار دانه چاپ ده که م! یه ک لۆری
کتیبم له به غداوه هینایه وه هه ولیر!

له وده مانه ی ئیشم له نووسین و کۆکردنه وه ی بابه ت و دیمانه و
تویژینه وه کان ده کرد. رۆژانه ش کاروباری خۆم له ناو شارهوانی
وه ک روویویک راده په پاند. هه موو ده رماله کانم وه ک مه ساحیک
هه بوو. ده رماله ی ئیشکردنی پاش ده وام. ده رماله ی مه ترسی.
ده رماله ی پیشه یی. ده رماله ی هونه ری که هه موو به یه که وه
ده یکرد ۷۰٪ موچه که م. له وده مانه ئەندازیاره کان ده رماله ی زۆرتتر

له ۱۰۰٪ یان هه بوو.

چوونه به غدا، سه رپه رشتی چاپی کتیبیک، چه ندین وینهی هه مه رهنگی به قه باره و شیوه تیدا بیت. کتیبیک وتاری زۆر، بابتهی هه مه رهنگی تیدا بیت. کتیبیک جیاواز بوو، له گه ل چاپکردنی دیوانیکی شیعر، یان کۆمه له چیرۆکیکی کورت، بۆیه چاپکردنی کتیبه که م ئاسان نه بوو!

چوونه به غداش بۆ من، به هه ر بیانوو و کاریک بوایه خوش بوو. به غدام پێ خوش بوو. له بهر شهوانی دیسکۆکان نه بوو. که چه زم له ناو به غدا ده کرد. پاره شم هه بوو، زمانم باش بوو، گه نجیکی جوان و جلی زۆر نایابیشم له بهر ده کرد، به لام چه زم له شهوانه ی سه ما و خواردنه وه ی تیاترۆکانی سه عدون و ئه بو نه واس و مه سبح نه بوو! ده متوانی بچم، شهوانه له وێ بمینی مه وه. به ره بهری به یانی نانیکی باشیش بخۆم و به ده وامیش راده گه ی شتم. به لام، چه زم له و که شه سۆزانییه به ره لایبانه نه ده کرد. چه زم له به غدا ده کرد، له بهر کتیبخانه کان، له بهر گه له ریه هونه ریه کان! له بهر پیاسه جوانه کانی ئه بو نه واس، باره کانی، ئاوه دانی بهر کۆلیژه کانی. له بهر کورده کانی له وێ ده مناسین، چه زم له به غدا ده کرد، چونکه به غدا شاریکی گه وره و رهنگین بوو.

مانای ئه وه ش نییه به کاروباری مه ساحی و نه خشه سازیه کان نه ده چووم بۆ به غدا! زۆر ده چووم، زۆریش پیم خوش بوو. دلم له به غدا ده کرایه وه. ده مامه وه، ده مخواره وه، پیاسه ی درێژم ده کرد. درێژی شه قامی ره شیدم ده بری. هه موو شه قامی سه عدونم به پێیان ته واو ده کرد. له وێ _ له به شیکی شه قامی سه عدون _ جیهانیکی نوێی جیهانییم ده بین، که هیچ په یوه ندی رۆحی و رۆژانه ی به منه وه نه بوو. زۆریش نه مده زانی ناو و شوین و ئۆفیسه کان بۆ

چییه و چ کاریک ده کهن. ههر له به تاوینه وه تا ساحه ئه لهنه سر و ئه ربعین حه رامی و جوندی مه جهول _ ئه وده مانه له شه قامی سه عدون بوو و مه سبه ح و که راده . حه زم به شه وانهی ئه و شوینانه بوو.

پیش راپه رین، که ده چووینه به غدا هوتیل یکمان دۆزیبووه، به یادی ناوی دیانا. له وئی ده ماینه وه . له سه ر رووباری دیجله، ئارام و لاچه پ بوو. وه نه بی مانه وه مان له هوتیله کانی شه قامی ره شهید، هوتیله کۆنه هه رزانه کان، به تایبه تی هوتیل ئه ربیل خو ش نه بووبن. نالییم هوتیله کوردییه کانی به تاوین خو ش نه بوون. شه وانه، کورده کان به دیار تکه فرو شه کان کۆده بوونه وه . شه وانه ش، ده چوونه هوتیله کانی له یه ک ناوچه بوون، هه مووش کورد بوون! ههر شاره و هوتیلی تایبه تی خو ی هه بوو. هه موو شاره کانی عیراق و ابوون، عه شیره ته کان و ابوون، ته مه ن و زه وقه کانیش و ابوون. ده چوومه به غدا زۆریش ده چووم. به لام هه رگیز به یه ک رۆژ و یه ک شه و تینوو یه تی به غدام نه شکاوه! بۆ هه موو ئیشوکاره کانی شاره وانی ده چووم، ئیفاد ده بووم. پاره که ی که م بوو، به لام من گویم لی نه بوو. به شی ده کردم، سی رۆژم ده نووسی یه ک رۆژ ده مامه وه . چوار رۆژم ده نووسی دوو رۆژ ده مامه وه . به وه یان پاره که به شی ده کردم! چوومه ئۆرزدی به شی ئامیره کاره بایی و میکانیکیه کانی ناوی ئه جهیزه ده قیقه بوو. بوتیکه سه ره کییه که ی له حافیز قازی شه قامی ره شهید بوو. له وئی یه که م ئامیری «ئه لیداید» ی پیوانم بۆ شاره وانی کپی! زووتر داوامان کردبوو، له دهره وه بۆمان هاتبوو. نرخه که ی زۆر بوو، بۆیه هه موو ده زگایه ک نهیده ویست ئه و جیهازه گرانه بکپی. چووم و چه کی پاره که م

بردبوو. نه مده زانی جیهازه که چۆن کارده کات، چهند پارچه یه، رهنگی چۆنه، قورسای چهنده. به لام حهزم ده کرد، پیم خوش بوو بچمه به غدا، با باره که م گرانیش بیت، با ئیشه که م قورسایش بیت! نه کهر ئیشه که تایبه تیش نه بوو بیت، به پیشه و زهوق و شاره زایشم.

که چووم، جیهازه که له سویسرا، له کارگه که وه به ناوی من و شاره وانی هه ولیر هاتبوو. گوتیان له کۆگایه، له وئ وه ریبگره! چووم سئ پارچه ی قورس، سئ کارتۆن، نازانم چی تیدایه، ته واوه یان نا! جیهازه که وه رده گرم، ده هیئمه وه، فیئری ده بین، نیوه ی شاره که، زۆر له گه ره که کانی پئ ده پیوین.

به و جیهازه زۆر له روپیوه گه نه کانی دوا ی ئیمه هاتن، ئیشی پیده که ن. «ئازاد عه زیز ته ها»، کوره قۆشمه شیرینه که. ئازایانه، له ناو ئاپوو په و زۆری عه با ره شه کانی ژنان، پالدانی عاره بانه ده ستییه کان و ده ستفرۆشه کان ته واوی کۆلانه زۆر ته سه که کانی قه یسه ری پئ پیوا! «جه مال ره حمان» کوره ره شتاله که ی، پیی ناخۆش نه بوو، که پییان ده گوت به «راغب عه لامه» هونه رهنه ندی لوبنانی ده چیت. نه ویش زۆر له گه ره ک و شارۆچکه کانی پئ پیوا. «سه ربه ست مه ولود»، نه و کورپکی نه رم و بیده نگ بوو. نه ویش ئیشی له سه ر جیهازه کردبوو. ئیمه پیمان سه یر بوو، چونکه به یانیان له ناو گه ره کی مه نتکاوه، له کۆلانه دووره کانی سه ر ریگای که رکوک، ده گاته شوینی پاسه کان، له ویش بۆ ناو شاره وانی، به درییایی رۆژه که ش ئیشی ده کرد، ئینجا پیلاوه کانی به رده وام ده بریقایه وه، پیس نه ده بوو. په یوه ندی من و نه و، بیجگه له وه ی هه ندیجار ده مگه یانده وه بۆ ماله وه، زۆریش وتاره کانی نه وده مانه له سه ر بیناسازی ده منووسین، یان نه وانیه ی له زمانی

عه ره بی ناماده م ده کردن، به دستخه ته خوشه که ی جوان بوی
دهنووسیمه وه .

ئه وانه گه نجر بوون، تاقه تی خویندنه وه ی ژماره ی سه ر مه سته ره
و ستاقه که یان هه بوو، زیره کتریش بوون . ئیمه ش، من به ته مه نی
زوره وه به ناو نیشانی دیار و ناوی گه وره وه ستاقه چوار مه تریه دوو
ره نگه که م بویان ده گرت . جوان خاله کانی پیویستم بویان ده دوزیه وه
و ئیشه کانمان ده کرد! زوتر، پیش په یدابوون و کرینی ئه لیداده که .
ئیودولایتی زورمان هه بوو، زوریان من له به غدا ده مکپی . زوربه ی
ئیشه کانی ئیفران کردنی زه وییه کانمان به و جیهازانه بوو، له وه شیان
زور شاره زا بووم، زوربه ی گه ره که نوئییه کانی ناو شاره که، به و
جیهازانه ئیفران ده بوون . ئاسان و باش و به په له جیهازه که م
داده نایه وه . بواری یه ک داوه مووه جیاوازییمان نه ده هیشت،
هه موو گوشه نوه د پله کانمان ده رده چوو . شاره زاییمان له و
جیهازه زور بوو، ده مانزانی جیاوازی یه ک موو، ده کاته دوو ملم،
به لام به دریژی زور و دوورکه وتنه وه، جیاوازییه که ده بووه دوو
مه تر، ئیتر کیشه دروست ده بوو، ده مانگوت ئیفرانزه که مان زه حفی
تیدایه، هه لکشاهه . به لام ئیمه زور شاره زابووین، بوارمان نه ده دا
هه رگیز، دریژی کشانه که بگاته بیست سانتیمه تریش .

بو چاپکردنی کتیبه که ی هه ولیر، منی مه ساح، کوره که ی قرم
دریژه و زمانی عه ره بییه که م باشه . به غداش شاره زام، ده زانم
چون به مینی بوسه بچووکه کان، بچمه هه موو گه ره ک و شه قام
و بازاره کانی شاره که . ده چمه وه زیریه، به ئاسانی چاپخانه که
ده دوزمه وه . له سه ر شه قامه سه ره کییه که، له ناو جامخانه یه کی
چوارگوشه، ئه فه ندیه ک قاتیکی قاوه یی هیلداری چوارگوشه یی

خەتپانی لە بەردابوو، دانیشتبوو. رووتال، ناشیرین، کەمدوو، توورپە، ھەموو ئازاری مەکینە و کرێکار و سانسۆر و خەمی قەرزى نووسەران و تەمەن و قەلەویھە کەى، پێوھە ديابوو!

پیاوھە کە گوتى: ئەوھەش ئىشى ئەمانە عامەيە، باشە جىبھیلە بەچاوان! بواری ئەوھەى نەدا بپرسم کەى بيمەوھە! چەندت پارە دەوئ! بەخیرھاتنى نەکردم، لەوئ بەرامبەرم تابلوی یەکیتى ژانام لیوھە دیاربوو. دەستە دەستە ژنان بەتەنوورەى کورتهوھە دەچوون و دەھاتنە دەرەوھە! وامدەزانی سەیری ئەوان دەکات، نەک من. لەناو ئۆفیسە شپەکەى، دەرینەکردم بەلام زۆر لوتفی نەبوو! نەدەکرا، وازیئەم رەنجى ماندوو بوونی یەک سالم بەفیرو پروات.

گوتەم بەرئیز «شیخ جەعفەر»ى گوڤاری کاروانى ئەمانە عامە منى ناردووھە. سلأوی ھەبوو. ئەویش دیارە ھەستى کەمیک جولأ، گوتى باشە کتیبەکە جىبھیلە ھەفتەيەکی تر وەرەوھە، یان تەلەفون بکە! گەپامەوھە تەلەفونم کرد. تەلەفونەکەیان دایە دەست پیاویک گوتیان ئەوھە کتیبەکەت چاپ دەکات! لە وەلامدا گوتى ھیشتا نۆرەى نەھاتووھە، لەلأى منە، بەچاوان کاکە. منیش یەکسەر گوتەم من ھەفتەى داھاتوو دیم، دەمەوئ دەستەيەک تاخمی پلاسکۆى ئیرانى سفرەى مالەوھەتان بەدیاری بۆ بئیم! بەو قسەيە ریتمی دەنگى گۆرأ، دەنگى گەرمتر و بەسۆزتر بوو! گوتى کاکە، سوپاس، وەرە خەمت نەبیت.

کە گەپامەوھە دەستەيەک پلاسکۆى گولزارى ناسکى سفرەم، بۆ تەباعە لاوازە رەشتالەکەى دیار بوو بەیانىیان دەوامیکى تری ھەبوو، ئیواران دەھاتە چاپخانەکە، بردبوو. ئیتر پاش ئەو دیارییە ئیرانییە ناوازەيە، کە خیزانە عەرەبەکان زۆر پەرۆشى بوون، ئیشەکەمان باش دەپروات.

چاپکردن و تایپکردنه که له سهر مسی نهرم بوو. ئیشیکی زهحمهت و قوورسیش بوو. پیتهکان له سهر مسه که دهردهچوون. ئیتر، وشهکان، رستهکان قالب قالب، لهیه کتری ده به ستران و ده بوونه بلۆک. ئیتر نه وه یان، به خوبری رهش، له سهر پارچه کاغه زیک کۆپی ده کرد.

ئه وهش نمونه یه ک بوو، ده بوایه نووسه ره که هه له بری له سهر بکات و ده یگه پانده وه. دووباره تایپ ده کرایه وه، دیسان به قالب کۆپی ده بوو، نووسه ره که بۆ جاری دووهم هه له بری بۆ ده کرد، ئه وانیش چاکیان ده کرده وه و ده بووه قالبی ته واو.

به پیی قه واره ی لاپه ره کان قالبه مسه کان دیزاین ده کران، ئاماده ی چاپ ده بوو. چاپکردن، به مس و به تایپیستیکی عه ره ب، زۆر زهحمهت بوو، بۆ هه ردوولا، به و ئازار و ماندوو بوونهش، کتیب جوانیش دهردهچوو.

من هه له بری هه موو کتیبه کانم، به سی سه فه ری به غدا ته واو کرد. که کتیبه کهش بووه فیلم، بۆ وینه گره کهش زوو ده سته یه ک پلاسکۆم به دیاری برد. ئه ویش جوان و دروست فیلمه کانی ته واو کرد و کتیبه که چوو به ر چاپ!

بۆ بهرگه که ی داوام له هونه رمه ند موحمه د عارف کرد، دوو فیلمی بچووکی دوو تابلۆی تایبته به هه ولیرم پیشکهش بکات. ئه و به خووشییه وه، دوو کهرته فیلمی بچووکی له ناو پارچه زه رفیکی بچووک بۆم هیئا. ئه و دیارییه نازداره م برده به غدا، له وئ فیلمه کان ده که نه بهرگ، له سهر کارتۆن چاپی ده که ن!

ئیتر بۆ بردن و هیئانه وه ی کتیبی هه ولیر، شهش جار چوومه به غدا. دوو سی شه و ده مامه وه، له هوتیل هه له برییه کانم ده کرد.

به شیخیم له وانه هینایه وه ههولێر مامۆستا مهغدید حاجی یارمهتی ده دام. سهردانهکانی بهغدا له دائیره دهکرده وه ئیفا د. دهچومه لای ژمیاری، بهرپرسی به شهکه مان و بهرپوه بهریش، که ناوی ئهوم له سه ر بهرگی کتیبه که دانا بوو. ئهوانیش، کاریکی رهسمیان بۆم ده دۆزیه وه، تا ئیفا د بم، له سه ر ئه رک و گیرفانی خۆم نه چم. ئه له ق ئیفا د ده بووم، به لام زۆریش ماندوو ده بووم.

ئه گه ر له بهر چاپی ههولێره که نه بوایه، مه جبوور نه بووم، بچمه کۆگای گه وره ی شاره وانیه کان له «تهل محمد»، دوو سی به سه ئیستماره ی گه وره و قوورسی حیسابات بێنمه هوتیل، به یانییه که ی ئه وانه هه لگرم و بیان به مه نه قلیاتی «نه هزه». له ویش بۆ هه ولێر. له نه قلیاتیش دووباره بۆ ماله وه. له ماله وه ش به یانی، به لام ئه و جار به ئۆتۆمبیلی خۆم، بیه مه ناو دائیره، ئه وانیش لیم وه ربگرن. ئه وه به قسه خۆش بوو! ئه گه ر له بهر کتیبه که نه بوایه، نه ده چومه کارگه و گه راجی شاره وانیه کان ژماره ی نوێ ئۆتۆمبیلیکی گه راج بێنم!

له بهر کتیبه که بوو، ده چووم، له بهغدا کتیبم ده کپی، بۆینباخی نوێی تایبه تم له بوتیکه کانی شه قامی ره شید، به یه ک دینار و زۆرتیش ده کپی. ده چومه بهغدا خۆم و به ته نیا سه ره په رشتی چاپی کتیبه که م کرد. که ته واویش بوو. پرسیم و گه رام گومرگی میوه و سه وزه ی جه میله ی بهغدام دۆزیه وه. له وئ لۆرییه کی باری هه ولێرم دۆزیه وه. شو فییره که باره که ی فرۆشتبوو، به تالی ده گه رایه وه. هه ردوولا مه منون، کتیبه کانم له به رده م چاپخانه که له سه ر شه قامه سه ره کییه که، له ترسی پۆلیسی هاتوچۆ، به شه و بارکرد، به ره به ری به یانی گه یشته مه وه هه ولێر.

کتیبه که چاپکرا و زۆریش دابه شکرا. زۆریش ماوه ته وه. زۆریش

بووه به سه رچاوه! له لیستی کتیبه چاپکراوه کانم ژماره ی یه که می بهرکه وتوو! زۆر پیوه ی ماندوو بووم. چونکه، له نووسین و دیمانه و ههله بری و دارشتنه کان ئه زموونم نه بوو، ماندوو بووم. چونکه چاپکردن له لایه ن کرێکاری عه رهب بوو، بۆیه ماندوو بووم. به لام شانازم، یه که م کتیبم به زمانی کوردی له سه ر هه ولیر چاپکرد.

حه ی عه سکه ری

سه ره تای شه ره کانی عیراق ئیرانه، خه لکیکی زۆر سه ربازه، گه نجه کان موکه له فن و گه وره کانیش ئیحتیاتن. حکومه تیش بۆ رازیکردنی سه ربازه مه ته وعه کان، ئه وانه ی پیشه یان سه رباز بوو، واته تا خانه نشینی به موچه ی باش، سه ربازن. زه وی نیشته جیی له هه موو شاره کانی عیراق به خوڤایی دابه شده کرد. قه رزی عه قاری و به پاره ش پشتیوانی ده کردن. چیمه نتۆ و شیشیان وه رده گرت. به لام له هه ولیر هیچ نه کرابوو، تا بریاری دابه شکردنی پارچه زه وی بۆ سه ربازه کانی ناو هه ولیریش ده رده چیت. ئه گه رچی کورد سه ربازی مه ته وعی که م بوو. به لام ئامریه ی سه ربازگه ی هه ولیر «امریه موقع اربیل» کۆشش ده کات، چه ندین پارچه زه وییان بۆ ئاماده بکات. بۆ ئه وه ش به رنامه یه کی باش و پوخت داده ریژن و جیبه جیی ده که ن، حه ی عه سکه ری لی ده که ویته وه.

نوینه ریان نایب زابتیکی هه ولیری بوو، پارچه یه ک زه وی به رامبه ر گه ره کی حه ی سه دام و پشت کوران و نزیک باخچه کانی گوندی تووره ق و ماجیداوه، دابینه ده که ن. ئیتر بۆشاییه کی گه وره بۆ نه خشه یه ک داده برپن، نه خشه که ی زوو له به غدا به دوو جوړه رووبه ر، دوو سه د مه تری و سی سه د مه تری ته واو ده که ن!

زوو بۆ ئیفرانکردنی نهخشهکه، دهستهیهک سهربازی موکه له فی گه نجمان بۆ دههینن. هه موویان خه لکی هه ولیر بوون، گه نچ بوون. له بهر ئه وهی له دهست مه شق و ناخوشییه کانی ناو سه ربازگه ده ربازیان ببوو، دلایان خو ش بوو. به ئیشکردنه که ماندوو نه ده بوون. قسه ی خو شیان ده کرد، هه لده په رین. ئیمه ش چوار پینچ سه عات ئیشمان پیمان ده کرد، پاش نیوه پۆ ده چوونه ماله وه. سه ره تا به جلی سه ربازی هاتن، دوایی که شاره زامان ده بن و له ره وشه که تیده گهن، ئیتر به جلی ئاسایی ده هاتن. دوو سییه ک له وانه به زمیان خو ش بوو. دلای خو یان ده کرده وه. که «فزۆ فه تاح» ژنه مه ساحه که ی هاو پیمان، لیمان دوورده که وته وه، به زم و نوکته و ره فتاری گه نجی خو یان ده گێرایه وه. باسی هه موو شتیکیان ده کرد!

فزۆ، مه ساحیکی زۆر ورد بوو. له سه رخۆ و ئارام ئیشی ده کرد. ئه و پیوان و ئاراسته کانی دیار ده کرد! ژنیکی چالاک بوو، ماندووش نه ده بوو. کهس نه یده زانی دوو مندالی هه یه. راسته دایک بوو، منداله کانیشی گه وره بوون. هه موو سه ربازه کان، بۆ خو شه ویستی و دۆستایه تی سه لامی عه سکه ربیان بۆی ده کرد، پیمان ده گوت گه وره م.

ئیشکردنی ئه و ده مانه ی ئیفرانکردنمان، هیشتا له سه ر سیسته می کۆن بوو. ئه زموونمان زۆر په یدا نه کردبوو. چوار شیشی بلۆکانمان ده کوتا. به پیوان دیاریمان ده کرد. ده بوایه، نیوان هه ر چوار گو شه که ره نگریژ بکه ین. گوریسی نایلو مان لیان ده به ستا. به دوو سی که س، رامانده کیشا، توندمان ده کرد، له ناوه ندی گوریسه که مان به رز ده کرده وه و راستمان ده کرده وه. نه ده بوایه هیه چ لارییه کی تیدا بیته. ئینجا به دهستی. سه بر سه بر، گێچمان به سه ر گوریسه که

داده کرد. نه وهش زۆرزانی دهویست، گیچ رووکردنه که، ده بوایه راست و یه کسان بوایه .

رۆژانه دوو سی بلۆک به و به زمه ته واو ده بوو. ئینجا نیوان پارچه زه وییه کانیش به و جوړه، به گوریس و رهنگریژی و گیچ دیار ده کرد. دهسته یه ک کریکار، ژیر گیچه که یان هه لده کوئی، خو له که یان لاده دا. شیشه کانی چوارگوشه ی پارچه زه وییه کانمان چیمه نتۆریژ ده کرد. چیمه نتۆکه ش ئاوده درا، تا چیمه نتۆکه هه لنه وه رییت. ده بوایه سه ری شیشه کان له ناو چیمه نتۆکه باش دیار بییت، زۆریش به رز نه بییت. زۆرجار نه وه یان به پاره به کری ده دا. به لام خو مان زوو سه رپه رشتیمان ده کرد. ده بوایه زووش هه لکوئن، نه وه ک گیچه که، به با و هاتوچۆ و مانه وه ی بسرپینه وه! به دوو مانگ زه وییه کانمان ئیفران کرد، سه ربازه کان پییان خو ش بوو، کاتی زۆرتر بخایه نییت، ماوه ماوه ش سه ربازه کانیا ن ده گوپی، ئیستا یه کیک له وانه زۆر له شه قامه کانی ناو بازار ده بینم و سلّوم لیده کات و پییم ده لییت، فه رموو شه ربه تیگ بخۆره وه .

به ته واو بوونی ئیفرانی حه ی عه سه کهری، به شیکه زۆری سه وزایی باخچه کانی ناوچه که مان وشک و ویرانکرد. ناعورمان پرکرده وه، شوینی باخچه کانیش بو ئیش و پیوانی ئیمه ش ناخو ش بوو. چونکه زۆر فیه کانمان له که سه ته که کان گیرده بوو، ده پسا، ئالۆز ده بوو. فیه و گوریسه کانی رهنگریژیمان له سه ر ده کرد، له پنچک و ره گ و قه د و باسکی پاشماوه ی سه وزه و که سه ته ک و جوگه کان ده ئالا .

ئازار و نارپه حه تییه کانی مه ساح له کاتی ئیشکردنا زۆر بوو. زۆرجار ئیشه کانیا ن دووباره ده کرایه وه . ده چوو به غدا و نه مانه ی

عامه بهشی نهخشه دانان و دهگه پاپیه وه، داوای زۆرتریان دهکرد! ورده کاری زۆرتریان دهویست. به ئاسانی دهیاننوسی، پیوانه که له گه ل کۆنه پیوانه کانی تر، یهک ناگرنه وه، دووباره ی بکه نه وه. یان داوایان دهکرد، سکیلی پیوانه که مان بۆ گه وره تر، یان بچووکتی بکه ن. له هه موویان ناخۆشتر، داوای بهشی سه ربان و بنمیچی خانووه کانیان دهکرد. واته هه وشه کان دیار بکریت، تا بتوانن، له برینی شه قام و کۆلانه کانا، زیان به خانووه کان نه گه یه نین. شاره وانی و خه لکه که ماندوو نه که ن و نه خشه که رتییه که ئاسان جیبه جی بکریت.

یان ماندووو ده بووین و ته واو ده بووین، ئینجا ده یانگوت: ئیشه که ناکریت، پیوانه که مان ناویت. مه ساح که به _ ته خته _ که ی له سه ر سیپایه ک توند ده به سترا و _ مه ستهره _ که ی سه ریکی بۆ تیروانین، سه ریکی بۆ نیشانه گرتن بوو، ئیشی ده کرد. له وه یان زۆر کیشه مان بۆ دروست ده بوو، ئه گه ر: یهک پیوان به هه له کرابوایه. خاله کان به رامبه ر و هاوسه نگ نه ده بوون.

ده بوایه له هینانی پیوانه که، له سه ر ته خته که بۆ گوشه که ی ده پیورا، زۆر راست و دروست بییت! ده بوایه ته خته که به هه چ شیوه یه ک نه جولیت. به جولانی ته خته که، خاله که ده گۆرا و ئیشه که ده خزی! کاغه زه که ش به گه رما و سه رماش هه لده کشا و ده گه چرا. پیوان به و ته ختانه، بۆ نه خشه و پیوانی که م و ساده خۆش و ئاسان بوو، به لام بۆ پیوانی گه وره و گه ره ک و کۆلانی زۆر زه حمه ت بوو.

من زۆر ئیشم له سه ر ئیودولایت کردوو. له وه ش جوولانی پییه کانی ئه و جیهازه، ئاراسته ی پیوان و ریپه وه که ی بۆ ئاراسته یه کی تر ده برد. ئیشه که هه له ده رده چوو. هه روه ها پیوانیکی هه له ش،

گۆشه و لایه کی هاوسهنگ نه ده کرد، له نیوه ی ئیشه که ی
ده رده که وت هه له یه ک بووه، ده بوایه دووباره بکریتته وه . ناخۆش
ئه وه بوو، ئه گه ر له سه ر هیلله هه له کان، هه لکۆلینی ئیفرازه کان
کرا بوایه . بۆیه پرکردنه وه که یان به ده ست و پچ و خا که ناسیش،
زۆر زه حمه ت بوو .

مه ساح به وه ش سه خله ت ده بوو، که فیتته که ی، به گه رما و ئالان
و دپک و به رد و هه وراز و نشیویک ئالۆز ده بوو . سی مه تریه که
تیده ئالا، دوایی په نجا مه تریش په یدا بوو، ئه وان زۆرتر ئالۆز
ده بوون . کردنه وه ی گری ئالۆزیه کانی ئاسان نه بوو، کاتی
ده ویست! که ده پسا، فیتته چینییه کان، که تانه کان، لاستیکیه
سپییه کان ده پسان، یان باریک ده بوون، ده که وتنه به ر ددانی
هه لکردنه وه، یان ون ده بوون . من به رده وام فیتته ی زیادم له ناو
سه ندوقی ئۆتۆمبیلله که م هه بووه .

له سه ره تای هه موو ئیشیک، له ئیفرازی نوئ، فیتته ی نویمان
ده کپی! ناوی خۆمان له سه ر ده نووسی . هه لکردنه وه ی فیتته ش
لیزانینی ده ویست، زۆرجار له کاتی هه لکردنه وه، به گه چراوی
هه لده کرایه وه و دوایی نه ده هاته ده ره وه، ده بوایه بورغیه که ی
پشتی بکه ینه وه، هه ردوو دیوی فیتته که بکه یته وه، سی مه تره که،
قایش و که تانه که ده ربه ینین و لولدران و گیرانه که بکه ینه وه .
ئه وه ش کاتی ده ویست و کاتمان به فیرو ده چوو . کریکاری زیره ک و
خه مخۆرم بۆ پیوان و ئیشه که، له لیزانی و لیها تووی هه لکردنه وه ی
فیتته هه لده سه نگاند .

من زۆرجار له دووره وه ده مبینی، سه یرم ده کرد، چاوم له و
کریکاره ده بوو، که فیتته که م هه لده کاته وه . زووش، له بن

دهستی ئهوانه م دهرده هیئا، ئه گهر له هه لکردنه وهی چاوی له سهر نه بوایه . په له ی کردبوایه . له گه ل دهنگی هه لکردنه وه که ده مزانی له ناوه وه لوول دراوه ، زوو ده رمد ه هیئا یه وه . زوو هاوارم ده کرد ، پیم ده گوتن بۆ هه لکردنه وه ، فیته که بخهینه نیوان دوو په نجه تان ، با به لووسی و راستی هه لکریتته وه . ئیتر فیته ده ست و پی و روژانه ی مه ساح بوو . ده بوایه باش چاودیتری بکهیت و خزمه تی بکهیت ، تا ئه ویش خزمه تت بکات . له مهیدانی ئیشکردن له بی فیته یی ناچار ده گه راینه وه . له توورپه یی پسان و ونبوونی فیته ، ده ستمان له ئیشکردن هه لگرتوو ، زوریش فیته یی پساومان دووریوه ته وه . به قه رزیش له یه کترمان وه رگرتوو ، له سهر فیته ش له یه کتری توورپه ش بووین . فیته شمان له یه کتری دزیوه ، شار دیته وه و ناومان له سهر سرپیوه ته وه .

مودیره کان

به پڕیوه به ره کانی شاره وانی ، ئه وده مانه ناویان سه روک نه بوو ، پاش راپه رپین ناویان ده بیته سه روک . رهنگه به عس ، وشه ی سه روکیان ته نیا به سه دام به په وا زانیوه . بۆیه سه رده می ئه وان ، نازناوی سه روکی شاره وانی ، ده که نه به پڕیوه به ری شاره وانی !
که من دامه زرام ، تازه کوپه گه نجه که ی زولفیکی درییی ره شی به ردابوو وه ، له بریتانیا ئه ندازه ی ترافیکی خویندبوو ، له به پڕیوه به رایه تییه که نه ما بوو . «ره مزی عه لی شیخیل» خه لکی هه ولیر بوو . ئه و زور نامینیته وه ، پیاویکی لچه پ و هیمن و بیده نگ بوو . ئاسان نییه پیاویکی وا بتوانیت هاوسه نگییه کانی ناو شاره وانی و دهره وه و پارێزگا و ویستی خه لکه که رابگریت ،

بۆیه نه مابوو.

ئیتیر پاش ئەو ئەندازیاره ههولیرییه، بۆ ماوهیهکی زۆر مامۆستایهکی خانه نشین، ئەندامی ئەنجومهنی شارهوانی و سهروکی کۆمهلهی نیشتهجیی شوپرشیش بوو. ئەگەرچی کۆمهلهکه مولک و بهرنامهشی نه مابوو، بهلام بارهگایهکی دیاری له سههر شهقامی شه قلاوه هه بوو. فهرمانبهران بهرامبهر به پارهیهکی کهم تیدا ده بوونه ئەندام! «عه بدولا حه مشین»، خه لکی ههولیر بوو، به وه کالهت ببوو به پیره بهر! بیگومان ئەندازیار نه بوو، بهلام له راگرتنی هاوسهنگییهکان، رازیکردنی بهرپرسهکان، به توانا بوو. به کۆسته می شیک و بۆینباخی جوان و زۆریش به لادا سپییه کهی خۆی دههاته دهوام!

که ئیمه پارچهیهک زهوییمان وهرگرت، مهرجی ئەوه بوو، ببینه ئەندامی کۆمهلهکه، ئابونهی به شداربوون بدهین. ئەگەرچی کۆمهلهکه، هیچ په یوه ندیییه کهی به دابه شکردنی زهوییه کانه وه نه بوو! من چووم و پاره کهم دا، وه سلله کهم پیشکەش به ئەملاک کرد.

له دوای ئەو، ئەندازیارێکی که رکوکی کورد، «نه وزاد سابیر حه کیم» ده که نه سهروک شارهوانی! به گهرمی و چالاکی رۆژانی ریگاوبان و پرۆژه زۆرهکانی ئەو دهزگا گهرهیه، دیتته شارهوانی. بهردهوام ههزی به دههروون و سهردانی پرۆژهکان بوو، ئەو له وه مهیدانه راهاتبوو. گهنجیکی جوان، جلی پۆشتهی مارکهی جوانی له بهر ده کرد. کهمیش بۆینباخی ده به ستا، بهردهوام پیلارهکانی ده بریقایه وه.

به ئازایهتی ئەو، چه ندین پرۆژه له ناو شار جیبه جیکرا. له وانه

گه پرهکی حهی سه دام. له بیرمه، بۆ هۆگربوونی شوفیرهکانی
شارهوانی، به تایبهتی شوفیری مهکینه گه وره کان. ئەو فه رمانده دات،
«ئەو ههش له دائیره ی ریگاوبان فیربوو، هانی شوفیره کان بدات»
زهوی نیشته جیبوونیان به سه ر دابه شبکریت. له پشتی گه پرهکی
موفتی، بۆشاییهک ده دۆزنه وه، بۆیان ئیفراز ده که یین، ئیفراز و
دابه شکرده که ی به زووترین کات ده کریت و ته واو ده بییت. و ابزانم
مه رجیش بۆ شوفیره کان داده نین، به رامبه ر ئەو پارچه زه و بیانه،
کار و شوفیری شارهوانی جینه هیلن.

ماوه یهک ئەندازیاریکیان هینا بوو، خه لکی هه ولیر نه بوو، به لام
له و شاره ژیا بوو، وه رگرتنی له کۆلیژی ئەندازیاری سلیمانیش،
به کورسی قوتابییانی اتحاد الوانی به عسییه کان بووه.
«سه یفه دین»، له زانکۆش له به ر حزبایه تی و کاری به په لایی، که م
ده رسی خویندبوو، بۆیه ش ئەندازیاریکی فاشیلیش بوو. ئەوه ی
ره وشت و لیزانی و چالاکی بوو، ئەو پیاوه نه یبوو. ژنه که شی له
دائیره یه کی تر ئەندازیار بوو. ده یگوت من باو کم زوو له شارهوانی
هه ولیر چاودیر بووه! زۆرتیش له سه ر حیسابی ژنه که ی پۆسته که ی
وه رگرتبوو. ئەو به ره سمی فه رمانی بوونه به رپوه به ری شارهوانی بۆ
ده رچووبوو. چه ند که سیکی وه ک خۆی، نه فسنزمی ناو شارهوانی،
ده لالیان بۆی ده کرد، شه وانه تا دره نگ خه ریکی ده عوه ت و به زمی
به په لایی ده بوون! به لام ته مه نی دریز نه بوو، سه رشۆر و شکاو
ده یگۆرن.

ماوه یهک شارهوانی هه ولیر، له لایه ن ئەندازیار «ته حسین ئیسماعیل
چیچۆ» به وه کاله ت به رپوه ده بریت. زۆریش ده مینیته وه. له گه ل

من زۆر هاوړی بوو، زوو زوو پاش دهوام، یان که ژووره که ی چۆل ده بوو، سهردانم ده کرد. باسی رهوشی سیاسیشمان ده کرد. که سیکی ولاتپاریز بوو. به لام که م خوی دهرده خست. نه دازیاړیکی زیره کیش بوو. زووتر له شاره وانیه کان به یه که وه بووین. به کوردی و تورکی قسه ی ده کرد. له بنه ماله یه کی هه ژاری ناسراوی شاره که بوو. له کتیبه که ی هه ولیر ناوی نه ویشم، له سهر بهر که که داناوه. خزمیکی پیس نه ویش له شاره وانی بوو، «سه لاج چیچو»، به رپرسی چاکر دنه وه و خزمه تگوازی شه قامه کانی ناوشار بوو. نه و، به یه ک تراکتوری شرپ و دوو سی کریکار و چهند که ره سته ی ساده ی ناسایی. رۆژانه به قیر و قووم و چیمه نتو، شه قامه کانی ناو شاری پینه ده کرد. به یانیان زوو ده هاته شاره وانی، داوا و کارنامه و پیشنیاره کانیان پی ده گوت، به بیجویه شرپه زۆر خراپه که ی بوی دهرده چوو. نیوه پویان ته واو ده بوو. به و کارهش هه موولایه کی رازی ده کرد. پیاویکی خوش و دلّساف و شیرین بوو. زۆریش له ناو دائیره، بو وهرگرتنی سولفه و کرپنی که ره سته و پیوستییه کانی، به جووله و چالاک هاتوچوی بوو، له ژووره کانی حیسابات دهنگی ده هات و پیده که نی و به زمی خوشی ده نواند. به لام به جلوبه رگ و ئاکاری دهره وه ی شیرزه بوو.

دوای نه و پیاویکی تورکمانی خه لکی ده قهری داقوق به ناوی «یه لماز کازم مه سته فا» ده که نه به ریوه بهر. ژنه که شی دکتور بوو، نامۆزای خوی بوو! پیاویکی نهرم و به رییز بوو، ساده و خاوین، به لام جگه ره ی زۆر ده کیشا. سمیلی به رده وام به دووکه لی جگه ره کانی زهر د بیوون! کوردییه که ی باش نه بوو، به لام رقی له کهس نه بوو! نهرم نهرم پیده که نی و دریغی نه کرد، له کاری چاکه

و خزمه تکردن . خویندنی له تورکیا ته واو کردبوو . بۆیهش له گهڵ ژنه که ی به قاچاخ به رهو تورکیا راده کات و ده پوات . پاش راپه پین ، پاش پازده سال ، به یه که وه له کافتريا یان سالونه گه وره که ی هوتیل شیراتۆن _ هوتیله که ناوی هه ولییره به لام له کۆنه وه به و ناوه ده ناسریت _ قاوه یه کمان خوارده وه .

ئهو له گهڵ کۆمپانیا یه کی گه وره ی تورکی هاتبووه وه هه ولیر و ئیشی ده کرد . گوتی له و ماوه یه له زۆر شوین ، وهک ئه ندازیار کارمکردوه . له سودان بووم ، له دارفور . له وی به چه کداره کان ده لاین پیشمه رگه . ئهو قسه یه م کرده و تاریک له رۆژنامه ی ئاسۆ بلاوم کرده وه . تیدا باسی رۆژانه ی ئه ویشم کردبوو . پاشان بۆ راپه پاندنی کارهکانی ، وتاره که ی داوا کردبوو ، بۆ ئه وه ی له ده زگاکانی هه ریم بیناسن . وتاره که ی من ، بۆ ئه و ببیته شاهیدی پاک ی و رۆژانی هه شتاکان و ئیشکردنی له شارهوانی و هه ولیر ، رۆژانی بهر له وه ی عیراق جیبهیلایت . منیش شاناز بووم ستایشتی بکه م ، چونکه ده مزانی پیاویکی پاک و دلسۆز بوو .

نامه وی چیتر بابه ته که م به و به ریزانه دریزبکه مه وه ، به لام نه ده کرا ، باسیان نه که م . زۆریان که سایه تی جوان بوون . ئه ندازیار بوون . دلسۆزی شاره که بوون . ماندووش بوون ، پۆسته که ش بالکیش و بهرچاویش بوو . ته نیا یه کیکیان ، ئه گه رنا هیچیان حزبی نه بوون . به جلی زهیتونی دهوامیان نه ده کرد . به لام یهک موو لاریان له ئیشهکانی حکومهت نه ده کرد ، نه ده کرا سه رپیچی بکه ن .

چهند ناویکی ناو شارهوانی

پیاویکی بالابه رزی پاکوخواینی زهردی موو باریکی ناسک . له

به شی مؤله تی خانوبه ره به ردهستی ده کرد. له بهر ئه وهی دوو سی پهنجهی به مندالی له گونده کانی ولاتی کویه، بهر مه کینه و چهرخ و شتی وا که وتبوو، سه ربازی نه کردبوو. له هه ولیر به ته جاوز، له گه په کی باداوه خانوو یک په یدا ده کات و داده مه زریت. شه وانه ش ده چیته بهر خویندنی گه وران، خوینده وارییه کی باش فیربوو. سه ره تا وهک به ردهست له ناو شاره وانی هه ولیر داده مه زریت. له گه ل ئیشه کانی پاکوخواوینی، دؤسیه کانی ریگده خست و پؤسته کانی دابه شده کرد، بویه، باش شاره زای دؤسیه کانی مؤله تی خانوبه ره کانی هه موو هه ولیر ببوو. ئه وهی داوای دانه یه کی کۆپی نه خشی خانووه کی، سه نده که ی، مؤله ته که ی کردبوایه، کۆن و زۆریش کۆن بوایه. به و پیاوه شیرینه ده دؤزرایه وه. به ئارامی، ناوی که سه که و ناوی گه په ک و ژماره ی مؤله ته که ی وه رده گرت. به کابرای ده گوت به یانی وه ره وه به چاوان بۆت ده دؤزمه وه.

ئیتر ئه و ده چووه ناو ئیزبارة کۆنه کان. جه مه دانیه که ی داده نا، پشدینه که ی شل ده کرده وه. له وئ، له ناو مه خزنه تاریکه گه وره تۆزوایه که، فایله کانی جیا کردبووه وه، لیست و پیپرستی بۆ سال و گه په ک و جۆری مؤله ته کان کردبوو، ده یدؤزیه وه. به یانی کابرا ده هات، له به رده م به رپرسی مؤله تی خانوبه ره، فایلیکی گه وره، به پارچه کاغه زیک، شوینی پسوله داواکراوه که ی جوان و دروست بۆ دیارکراوو، بۆیان ده رده هیئا و کۆپی ده کرد و زۆریش سوپاسگوزار ده پؤیشته وه. «ته یب»، دهستی نووسینی هه بوو. جوان، به ده ستخه ته شپه که ی شتی باشی ده نووسی.

پاش سالی ۱۹۹۲ که رۆژنامه ی هه ولیرم له شاره وانی ده کرد. وتاری ئه وه م بلاو کردیته وه. به تاییه تی ئه وانه ی له سه ر ئامار و ژماره و چۆنیه تی مؤله تی خانوبه ره ی ناو شار بوون. ئه وه ش

دیاره ئیشی بهشی پلاندانان بوو، که ئەندازیاریکی به ئەزموون و چەند فەرمانبەرێک ئیشیان تیدا دەکرد. لەگەڵ ئەوانەش بابەتی فۆلکلۆریشی بۆ روژنامه کەم ئاماده دەکرد. بە بلاوکردنەوهی بابەتەکان، سەرۆک شارەوانی بهوه دەزانیت، سوپاس و پێزانین و پاداشتیشتی دەکات.

ژنیکی ههولێری به ته مەن. له میژده که ی که له گەڵ مه لا مه سته فای رهحمه تی له سوؤفیه ت گه پابوووه، یه ک دوو مندالیشی هه بوو. زۆر برادهر بووین باسی کوردایه تی و جارانی ههولێرمان ده کرد. چونکه هیه چ په یوه ندییه کی کاروباری شاره وانیمان به یه که وه نه بوو. به وه یان ببووینه برادهر. هه موو قسه یه کمان ده کرد. ریزی یه کترمان ده گرت. به لام هه رگیز ته مەنی دروستی خۆی نه ده گوت. زۆریش توو پره ده بوو، که پیم ده گوت: تو له من گه وره تری. به راستی زۆریش له من گه وره تر بوو. گه وره یی و ته مەن و ماندوو بوونی «نه زاهه ت» به رووکار و چاو و قژ و به ژن و رویشتنیه وه دیار بوو. به لام ئەوه ی قبوولی نه بوو. به لام ئەو به به لگه ته مەنی گه نجی خۆی سه لماندبوو، چونکه زوو، ده ستکاری سالی له دایکبوونی خۆی، به ره سمی له نفوس کردبوو.

ئیمه شه ش ههوت فەرمانبەر له هۆبه ی ئەملاک بووین. «عومه ر فەرهادی» به رپرسی هۆبه که مان بوو. برایانه، دۆستانه به یه که وه ئیشمان ده کرد. گله ییمان نه بوو، قسه مان ده رنه ده چوو. سێ ژوورمان هه بوو. ژوورێکی بچوکی خاوین بۆ به رپرسه که مان بوو، ژووریکیش تاییه ت بوو به دۆسیه و فایل و نووسین. منیش ژووریکم له گەڵ فەرمانبەرێکی تر هه بوو.

له وانه سی چوار کچی تیدا بوو. من و سی له و کچانه «سه بیحه، رووناک، زوله یخا» باوکمان کونه پۆلیس بوو. به لام باسمان نه ده کرد، نه مانده گوت باوکمان پۆلیس بووه. وهک نه وهی شهرم بکهین. یه کیک له وانه، له کچه کان، تا رۆژه کانی راپه پین نه یگوت دایکم خه لکی ده قهری بارزان بووه. باوکم له شاره زووره وه هاتووه و له وی پۆلیس بووه و بوون به هاوسهر، به لام باوکی زوو مردبوو. ئیتر خاله کانی پهیدا ده بیته و شوو به کورپکیان ده کات. نه و چیتر ده وامی نه کرد، یان رهنگه، له بهر نزیکیان له ده سه لاته وه، خزمه تی ئیش کردنه که یان بو گواستبیته وه شوینیکی ههستیاری حکومه تی هه ریم.

چاوت سوور بووه!

«ئیبراهیم خانه قینی»، فه رمان به ریکی شپی قه ره بالغ بوو. ئیوارانیش زور له ناو شاریش ده مبینی، به رده وام کونه چاکیتیکی نه ستووری ئورزدی له به ردا بوو. نه و که له به غدا گه نج بووه، ژنیکی خه لکی کویه ده هیئیت. پاش نه و دوخه ی له کو تایی شیسته کان و سه ره تای هه فتا کان به غدا بو کورد دیته ئاراوه، نه و ده گورپیت زوو ده بیته به عسی. له سه ر زماندریژی و نه گونجان له گه ل به رپرسه کان له حزب نامینیته. ده یگوت من به عسی چه پم. کتیبی ده خوینده وه، له گه ل من باش بوو. باسی کتییمان ده کرد. زوریش قسه ی توندم پیی ده گوت، هه رگیز له من تووره نه ده بوو.

به ناسینی یه حیا جاف له شاره وانی ده یکه نه به رپرسی نه ملاک. ئیتر به شه که ده شیوینیته و هه له ی زور زه ق ده کات، مه به ستم له به رپوه بردن و نه زانین و نه شاره زایی بوو. بویه زوو ده یگورن

و ده بیته به پررسی به شیکی خزمه تگوزاری شاره وانی. له وئی ئیتر دهستی ده کریته وه و دهست دهکات به خراپه کاری، ئەزیه تی دهستفرۆشه کانی ناو بازار و شه قامه گشتیه کان ده دات و عاره بانه کانیان ده شکینیت و ته رازووه کانیان ده بات. ناوی به خراپه ده رده که ویت. چند رۆژیک بهر له راپه پین به جلی جیش شه عبی ده چووه سه ر مالا، به تایبه تی له گه په کی باداوه. من ئیواره یه کیان، ئەویش ده وانی ئیوارانی هه بوو بینیم، پیم گوت: ئیبراهیم، چاوت سوور بووه. ئاگات له خۆت بیته. گوتم تو بیکه سی، کهست له و شاره نییه! دانیشه. لاسارانه به گوئی نه کردم، به لام ناوی زۆر به خراپه ده رچوو بوو، بۆیه به یانییه که ی راپه پین، خه لک، خه لکی توورپه ی شار و بازارپه که له ناو فرقه یه کی حزبی به عس ده یکوژن. ژنه که ی لاشه که ی ده هیئیته وه ماله وه، له ناو حه وشه ی بچوکه که ی ماله که ی ناو خانووه حکومییه کۆنه کانی گه په کی سه یداوه، خۆی ده ینیژیت.

هاورپیه کانم

له شاره وانی هاورپئ و هاوکاری زۆرم هه بوو. زۆرن، ته مه نه کهش زۆره. ناکرئ باسی هه موویان بکه م، خۆ هه مووم له بیرنه ماوه. ناوی زۆریان به جوانیش نازانم، ئەگه ر ناوی خۆیان بزانه وه ناوی باوکیانم له بیرنه ماوه. سه یره هه ندیکیان ناوی باوکیان ده زانم، به لام ناوی خۆیانم له بیرنه ماوه! رۆژانی خۆشمان به یه که وه به سه ربرد بوو. ماندوو بووین و دوورکه وتینه وه و هاتینه وه! به لام ئەوه م له بیرناچیت، که ره فیق حزبییه کانی هاتبوون، فه رمانبه ران ببه نه فرقه و جلی جه یش شه عبیان له بهر بکه ن و بیانیره وه

به ره کانی شه پ، کیژه کانی هۆبه که مان، منیان له توالیته که ی
نزیکمان په ستا، به دیارم وه ستان، تا ماوه یه ک ئینجا له
دهرگا که یاندا گوتیان وهره دهره وه ره فیه که کان رویشتن!
زمانزانی و بیره وه ری و به زمه شیرینه کان و شه وانی یانه ی ئیعلام
و حقوقیین، له گه ل «عومهر فه رهادی»، که زۆر شیعره کانی
«ئه حمه د فوئاد نه جم» شاعیره میللییه میسرپییه که ی له سالی
۲۰۱۳ له ته مه نی ۸۳ سالی ده مریت» بۆ ده گوتینه وه، مانای زۆر
له وشه کانی شی رافه ده کرد، زۆریش به زمی روژانی شاری حیه و
به غدای ده گپرایه وه .

به زم و دهنگه که وره که ی «شوان عه زیز خاکی»، به رده وام
حه زی ده کرد له ئیستعلامات بییت. پیده که نی و به زمی له گه ل
ژن و پیاوه کان، ئه وان ه ی زۆریش ده هاتنه شاره وانی، له وان ه
به لئینه ره کان، ده لاله کان، خانه نشینه کانی ش خوش بوو. به رده وام
فایلیکی پی بوو، ئی شی ناسیاره کانی ته واو ده کرد و جنیووشی
ده دا! هه موو جنیووه کانی ئه ویان قبول بوو. هه ردوولا توورپه
نه ده بوون، به لام ئه وه هه ندیجار به وه ته نگاو ده بوو، رهنگی ده گپرا،
که پییان شوان بۆ ژن ناهینیت و حه ز به ژنان ناکه ییت!

له گه ل «کاویس ئیسماعیل» ماوه یه کی زۆر له به شی ئه ملاک
به یه که وه بووین. چه ند جاریک نیوه پۆیان ده چووینه ماله که ی
ئه وان، نانی نیوه پۆمان ده خوارد. چونکه ئه و پاش نیوه پۆیان له
دائیره وه ده چوو مه یدان کریکاران، بۆ وه ستاکانی ناوشار پیوانی
سپی و له بخ و کاشی و دیواری ده کرد. به منی ده گوت وهره بچین
نانیک بخۆین، ژنه که ی تو له ده وامه، مامۆستایه سه عات دووش
ناگاته وه ماله وه «له گونده کان مامۆستا بوو، به یانیان زوو به

جیپییکی کۆن ده پۆیشت، نیوه پۆیان تا ده گه یشته وه ماله وه، درهنگ ده بوو». بهردهوام ئه وهم پێ ده گێرایه وه، چۆن یه که م رۆژ، وهک به پێوه بهری شاره وانی له ناحیه ی بنگرد، پیشوازی لێ کرایه وه. ئه و پاش ریکه وتنی یازده ی ئازار وهک پادا شتی پیشمه رگایه تی و ماندوو بوونی زۆری باوکی، پارتی کورپه خوینده واره که ی ده کاته به پێوه بهری شاره وانی. به لام پاش نسکو دوورده خریته وه باشوور. پاش مانه وه و که ساسیه کی زۆر وهک فه رمانبه ریکی ئاسایی له باشووری ولات ده گوازیته وه شاره وانی. ده یگوت که چووم، له دیوه خانه که ی کوپخا سمایل دابه زیم. کوپخا پرسى ناوت چییه؟ منیش گوتم کاویس.

ئه ویش پێی گوتبوو، که ناوت کاویس بییت، بیگومان لاوکانیشت ده زانیت. ئه ویش له وه لامدا به کوپخا که ی گوتبوو: کوپخا، من وهک به پێوه بهری شاره وانی هاتووم نهک لاوکبیژ. ده تهوێ به من و لاوکان دیوه خانه که ت گهرم بکه یت.

«ئه نوه ر»، فه راش بوو، شه له ش بوو، ده میشی خوار بوو. زمان و ده ربیرینی قسه کانی ته واو نه بوو، له حیسابات ئیشی ده کرد. ئیوارانیشت له ناو ئۆفیسیک به رده ستی ده کرد. به و ره وشه، به و جه نجالییه ش پاکیتی جگه ره ی ده فروشت. گیرفانی شه روالی هه موو جوړه پاکیتیکی تیدا بوو. به لام له بهر ئه وه ی زۆر قه ره بالغ و جه نجالیشت بوو، نه یده زانی پاکیتی به چه ند کپیوه و به چه ند ده یفروشیته وه. زۆریشی به قه رز ده دا، دلێ خوش بوو که پاکیتیکی ده فروشت، به لام قازانج و سه رمایه ی دیار نه بوو. له گه ل هه موو ئه وان، ئه نوه ر به م ده موزاره، شه ری به خه لکه که ش ده فروشت، زۆریش بو خوشی ته نگاویان ده کرد.

ئىفراز کردنى ئوردوگاگان

۱

لە شارەوانى ھەولئیر مەساحى بەشى ئەملاک بووم. لەدوا ژوورى،
دوا گۆشەى نھۆمى دووھمى بالەخانەكە، خۆم ماتکردبوو. ژوورەكەم
تەنیا دوو بارىكە پەنجەرەى بەدەرەوہ بوو، بەوانەش ھىچم لئوہ
دیار نەبوو، بۆیە كە ئارەزووى دوورەپەرزىم دەکرد، دەمتوانى
بەتەواوى لە ژاوەژاوى دائىرەكە دابېرپم. من وەك مەساح، بە
ھىچ شئوہیەك پەيوەندىم بە بەشى نەخشەدانان و مەساحەكانى
تر نەبوو. نيوەپۆیەكیان ھاتن گوتیان كاك یەلماز _ بەپۆیەبەر
شارەوانى _ تۆى دەوئیت. چۆن منیان بەبىرھاتەوہ، چۆن منیان
دۆزیەوہ!؟ چۆن ناتدۆزنەوہ! ئەدى تۆ نەخشەیەكى شارەوانى
ھەولئیر نیت!

كۆتایى دەوام بوو، بۆیە بەئاسایى چوومە ژوورەكەى بەپۆیەبەر.
خەلكى كەمى لەلا مابوو. ئەو گوتى شىرزاد بەخۆت دەزانى، دوو
مەساحمان سەربازن. یەككیمان جەیش شەعبى گرتووئیت. بۆیە
كەسمان نىيە تۆمان لەگەل دوو سى مەساحى تر داناوہ بۆ ئىشىكى
بەپەلە. تۆ و ھاوڕپىيەكانت بپۆنە پارىزگا، لەوئى دەچن ئىفرازى
كۆمەلگایەكى نىشتەجئى دەكەیت. «دیارە ھەموومان ئاگادارى
ئەوہ بووین، حكومەت بەنیاژە ھەموو گوند و ئاوەدانىيەكانى
دەرەوہى شار، بەیەكجارى خاپوور و وئیران بكات. بۆ نىشتەجئىبوونى
خەلكەكەش. دەیەوئى خەلكى ئەو گوندانە، لە چەندىن كۆمەلگەى
نزىك شار و سەربازگاگان كۆبكاتەوہ، ناو لەو كۆمەلگایانەش بنئیت
شارى ھاوچەرخ» ئىستاش فەرمانەكە دەرەچئیت، تۆشمان كردووہ
بە سەرۆكى تىمەكەى شارەوانى، بەیانئیش لە پارىزگا دەچئیتە لای

عه بدولاً خه فاف. ئەو ئاماده کارییه کانی ئیشه که ده کات. له بهر ئەوهی بیرم له وه نه ده کرده وه، رۆژیکیان ئەو جۆره کاره م پێ راده سپێرن، ئاگاداری هیچ نه بووم، به هیچ شیوه یه کیش، چه زم له و کاره ش نه بوو، به هه موو شیوه یه که ده مو یست خۆم له وه بدزمه وه، بۆیه زوو و بێ بیر کردنه وه گوتم:

کاک یه لماز من ناچم!

دیاره ئه ویش چاوه پروانی ئەوهی نه ده کرد، به لām پرسى بۆ ناچی!
من زوو و نه رم و به سته زمانانه گوتم:

ناچم، له بهر ئەوهی یه که م، من له به شی نه خشه دانان نییم.
ئه وه ش کاری ئەوانه. دووه م، من چاوم ته واو نییه، بۆ ئیشکردنی پیوان و جیهاز به که لک نایه ت.

به لām ئەو زۆرزان بوو، ده یزانی بیانووه کانم مه عقول نین. کابراش چاره ی نه بوو، که سی تری به ده سته وه نه بوو، بپیاره که ش ترسناک بوو. دواکه وتن و جیبه جینه کردنی ئاسان نه بوو. ئەو له سه رخۆ و برایانه گوته من ناتوانم ناوت بسپرمه وه، تۆم داناوه و ئەگه ر نه چیت خۆت به رپرس ده بیت، ئیتر ئاره زووی خۆته. به لām به گوئی من ده که یته ده چیت. منیش لاسارانه گوتم هه رگیز ناچم!

توورپه، به لām ترساویش له ژووره که هاتمه ده ره وه. که س له ناو دائیره نه ما بوو، هه موو رۆیشته بوونه وه، سواری ئۆتۆمبیله که م بووم و به ره و ماله وه رۆیشتم. ده که مه وه ماله وه، هیشتا منداله کانم بچووکیش بوون، به لām تاقه تی ده رگا کردنه وه ی ده ره وه ی ماله وه یان هه بوو، ده رگا ئاسنه نه وییه سپییه که یان بۆم کرده وه. وه ک هه موو رۆژیک ئاسایی ئۆتۆمبیله که م برده وه ژووره وه. ئەوده مانه، خه لک ئەوانه ی که راجیان هه بوایه، ئۆتۆمبیلیان ده برده ژووره وه. خه لکیش هه بوو ده یبرده مایکی هاوسێ، یان خزمیکیان. ده موچاوم له سه ر

مه غسله که ی به رده رگای مه تبه خ و هۆله که شووشت . ئاسایی خۆم
گۆپی، دهسته بیجاماکه م له بهر کرد . به په له ش بووم زوونان بخۆم،
وهک هه موو رۆژیک که میکیش بخهوم . به لام بهر له نووستن،
چهند لاپه ره ی کتیبیک بخوینمه وه، گۆقاری به یان، اقلام، افاق
عریبه، کورته چیرۆکیکی غالب هلسا . ئیتر بی خویندنه وه ی چهند
لاپه ره یهک، خهوم نه ده هات و چاوه کانم نه ده که وتن . به لام ئه و
نیوه پۆیه هه ر نه خه وتم!

۲

گه پامه وه هۆله که، هاسه ره که م دۆلمه که ی له سه ر سینیه کی
سپی فافۆن هه لپشت . ژنان، زۆر ده لێن ئیشیکی قورسه دۆلمه .
ده لێن چ بکه ین ئه وه فیروبووین . پیاوان که متره زی لی ده که ن .
هاسه ره که ی منیش، پی سهر بوو، که من هزم له دۆلمه
بوو . هه لم و رهنگ و جوانی دۆلمه که، ئاره زوی خواردنی زۆرتر
کردمه وه . چاوه پروان بووم، کودی و باینجان و ته ماته و پیازه کانی
سه ر سینیه که، که میک ناز به خویانه وه بکه ن . سه یری ناوما ل و
ده ربازبوونیان له مه نجه له گه رمه که بکه ن، ئینجا بیانخۆم .
هه موومان دانیشتبووین، له سه ر کاشیه فیئکه که . پارچه به ره که،
سه یری دۆلمه که مان ده کرد . له نا کاو، ته قه ته قیکی زۆر له ده رگا
ئاسنه که ی ده ره وه مان هات . تا من ده رگای پیشوازییه که م
کرده وه، تا بچم ده رگا که بکه مه وه . بینیم دوو پۆلیس ئاودیو
ببوون، هاتبوونه ناو هه وشه که، نزیک ده رگای پیشه وه مان، بن
هه یوانه که . دوایی زانیم فه رمانبه ریکی شاره وانییان له گه لدا بوو،
ئه ویش هاته ژووره وه و زوو گو تی:

کاک شیرزاد گوتیان کئی مائی دهزانی، من گوتم دهزانم، به لام بپروا
بکه نازانم چیه و چیان دهوئی!

پۆلیسهکان کورد بوون، پاسهوانهکانی ئیبراهیم زهنگه نهی پارێزگار
بوون! ئاماده و دهست به چهک، به لام نهرم و ئاسایی قسهیان
دهکرد. گوتیان خۆت دیت یان بتهین. دیاره ده مزانی مه به ستیان
پارێزگایه. ئەوان منیان ده ناسی، منیش به ناو ئەوانم ده ناسی،
یه کیکیان گوتی به داخه وه بریا تو نه ده بوویت!

چووم، گه شتمه ژووری سکرتهیره که ی پارێزگار. ئەویش منی
خۆشدهویست، گوتی به داخه وه شیرزاد ئەوه له تو ناوه شیته وه.
بچم به «ابو نادیه» بلیم وا هاتی. تۆش وه ره، به لام له دهره وه
بوهسته.

ئهو له ئیبراهیم زهنگه نه چوه ژوره وه، وهک ئەوه ی چاوه پوانی
من بکات، یان چاوه پوان بکات تا فه رمان بدات بمگرن. به لام! پیش
ئهو ی بمبه ن تیر جنیوویشم بکات. هه رچی شتی پیسی له ده می
دهرده چیت پیم بلیت. ئەو بو من، له ده وام مابوو وه. کهس
له ناو ژوره که ی نه بوو. سه عات نزیک سیی پاش نیوه پۆ ده بوو.
پاسه وانه کان مابوونه وه، دوو سی فه رمانبه ری به رده ستیشی
مابوونه وه، ئەوان هه موویان چاوه پوان بوون، بزانی چیم لی ده کات!
به لام من به سکرتهیره که م گوتبوو، من گوتومه چاوم ته واو نییه
و ناتوانم! له بهر دهرگا که، نزیک له دهنگی ئەو، وه ستابووم گویم
لی بوو. سکرتهیره که پی گوت، مه ساحه که ی شاره وانی هاتوو. وا
له دهره وه یه، که وره م بیته ژوره وه. ئەو گوتی پیی بلی ده چیت،
به یانی ده سته کار ده بیته یان نا! زوو دهرنگه! کابرا هات، له من
دوو نه بوو، ئاسان منی به سته زمانی دۆزیه وه. گویم له قسه که ی

بوو. گوتم به چاوان چۆن ناچم! ئه ویش گوئی له قسه لاوازه و ترساوه که ی من بوو، گویم لی بوو. گوتی با بپروات. ئیتر زوو و به ئاسانی بالم کرایه وه، زوو گه پامه وه، به بیست ده قه یه ک گه یشتمه وه ماله وه.

هاوسه ره که م رهنگ زهرد، زۆریش ترساو، چاوه پروانی کردبووم، سینییه دۆلمه که ش ساردببووه وه، به لام دوایی شادمان و به ساردی خواردمان. به لام به دلنیا ییه وه تامی دۆلمه یه کی گه رمی ده دا. چونکه به سه لامه تی له و کاره ساته ده ربازمان بوو.

۳

به یانی به جیهاز و فیته وه، پیش هاتنی عه بدولا خه فافی جیگری پاریزگار له وی بووم. پیش فه رمانبه ره کانی ئیداره ی مه حه لی له وی بووم. ئۆتۆمبیله که م برده ناو گه راجه که، پۆلیسه که ی هاتوچۆی به رده رگه که، زانی من مه ساحم، بۆ کاروباری دائیره هاتووم. چوومه ژووره وه، له گه ل ده وام، گرووپه که مان ته واو بوو. دوو پیکابی ستیشنی فیربوونی لیخوپی شوفیری ئیداره ی مه حه لیش، له وی بۆ ئیمه وه ستابوون. به په له ئه وانه یان بۆ گواستنه وه و رۆژانه ی کاره که هینا بوو. ده سته یه ک ئه ندازیاری نه خشه دانانی به غداش هاتبوون. به پڕیوه به ری شاره وانی و نوینه ری چه ندین دائیره ی تریش له وی بوون.

له به رده م ده رگا، له ناو گه راجی پاریزگا خه لکیکی زۆر کۆببوونه وه. له هه موو دائیره کانا هاتبوون. له بیرمه نوینه ری دائیره ی کاره باش له وی بوو، نازانم ئه وانه بۆچی بانگکرا بوون. ئیش و نه خشه و ماندوو بوونه که بۆ من و مه ساحه کان بوو، ئه وانه یان بۆ کۆکردبووه وه. زۆری نه برد دوو جیب و لاندکروزیکی پر له

چه کداریش هاتن _ جاش _ به یه که وه هه موومان به کاروانیکی درێژ، به پێبه رایه تی پارێزگاریش، ده رچووین .

که سمان نازانین به ره و کوئی ده پۆین، چووینه ناو باداوه . به شه قامیکی پیسی قه په بالگی باداوه، روومان له ده شته که کرد، چۆله وانی، به سام، به ترس، سه رابیکی دوور ده بینرا، هیچ ئاوه دانی تییدا نه بوو. نیو سه عاتیگ کاروانه که رویشته، که گه یشتینه گوندی بنه سلاوه، له دووره وه گونده که وه ک تارمایی، سامگرتوو، ترساو، خانووه قووره کان، مزگه وته لاره که، ده له رینه وه . ئیستا باشم له بیره له و کاروانه، ئه و گونده بو ئه وه نده دوور بوو. یه ک پیشیله ش به ده ره وه نه بوو. ره نگه هه موو خۆیان شار دبیته وه، خۆیان هه شار دابیته . ده ترسن و ده پرسن و نازانن چ قه وماوه، چییان کردوو، کئی له خه لکی گوندی، کام زمان، کام ده ست، گوپالی کئی، ماره سپه که له خه و و شه پ هه لساندوو، به رازه که ی راپه راندوو! ئه وانیش نه یانده زانی چ بووه، بوچی کوپته ر له سه ر گونده که یان ده سوورپته وه . خو ئاسمان هه وریشی پیوه نه بوو! دوو موده ره که، بو گونده که ی له ناو دوو که ل و توژ وه رداوه!

ئه وان، به ره پرسه کان، سوپاکه، به پێوه به ره کان، نیو سه عاتیگ مانه وه، پاشان به په له رویشته وه، دوو موده ره که ش رویشته وه، کوپته ره که ش ون بوو. من و شه ش مه ساح، سیی شاره وانی، یه کیکی کشتوکال، یه کیکی ئاودییری _ ئه و شه وانه تا دره نگ له یانه ی ئازادی قوماری ده کرد، بویه تا سه عات ده ی به یانی، چاوی هه ر به خه و بوو _ کچیکی ریگاو بانی شه قلاوه یی کریستیان ماینه وه . ئیمه و تیمه ئه ندازیاره که ی به غدا. دوو ئه ندازیاری نه خشه سازی به ئه زموون، «عجمی» و «عاتیف به غدایی» ماینه وه .

٤

دوو ئه ندازیاره که، گهنجیکی ناسکی لاوازی چاویله که له چاوی موو نهرمی ده موچاوسپییان له گه لدا بوو، ئه ویش له گه لمان مایه وه. ئه وان نه خشه ی گه وره ی نوپیان له ناو ده ست بوو. نه خشه ی بنه رپه تی کومه لگه ی هاوچه رخی بنه سلاره ی له سه ر نووسرابوو. شه ش دانه ی ده قکراو و به ستراو به قه یتانیکی که سکی نوئ. نه خشه یه ک له وانه کرابوو وه، زووتر به پاریزگار و به به رپرسه کانیا ن نیشاندابوو. به لام دووباره جوان قه دی ده که نه وه، وه ک ئه وه ی یه کجاریش نه خشه گه وره لاکیشه ییه کاغه زه که، نه کرابیته وه.

ئه ندازیاره به ئه زموونه به ته مه نه که، قژی فش و درپ، چوار دانه ی له نه خشه کان دا به من. یه کییک له نه خشه کانی بومان کرده وه. گه وره، به قه د ره شمالییک ده بوو. ئه گه رچی به پیوانه ی بچووکیش کرابوو، ورد و بچووک بلوکه کان ده له رینه وه، نووسینه کان ببوونه به میرووله، شوینی ناماده یی و ناوه ندنییه کانی سه ر نه خشه که، به قه د یه ک رحله ی دانیشتنی مندالیکی سه ره تایی ده بوو، ئه و گوتی:

ئه وه نه خشه که یه، ئیوه ئیفرازی ده که ن، به لام ده توانن ده ستکاری بکه ن. شوینه چال و نشیوه کانی به که لک دروستکردن نایه ن، بیکه ن به سه وزایی، به لام له سه ر نه خشه یه ک هه موویان جوان و دروست دیار بکه ن! ئیشه که به په له یه، کوشش بکه ن، ورد بن، به لام به په له ته واوی بکه ن! له پاریزگا هه موو شتیکتان بو دابین ده که ن!

جیهازه که مان دانا، مه ساحه کان بلاو بوونه وه، پیوان و سه یرکردنی نه خشه و مه یدانه که به گه رمی ده ستپیکرا! جاشه کان ده ست به چه ک به دوامان ده خولانه وه، چه کیان سوار، دوورده که وتنه وه،

دهچوونه پیش و تا بن گونده که دهچوون و دهگه پانه وه . ببوونه سیبهرمان، بواریان نه ده دا زۆر دووربکه وینه وه . دوو سی سعاتیک ئیشمانکرد، سنووره که مان دیارکرد، نه خشه کانمان پیچایه وه، مه ساحه کانی دائیره کانی تر، خۆیان له کاره که نه ده کرده خاوه ن، حه قیان بوو، ئیشی ئیفرازیان نه کردبوو، ئه وانیش له دائیره کانی خۆیان وه به ناچاری هاتبوون!

ئیمه زۆرتر و به دلسوژی، زۆریش بروامان به کاره که نه بوو، به لام جه نجالی و هاتنی ئەندازیاره کانی به غدا و مانه وه یان، نیشانه ی ئه وه بوو، کاره که به راستیه . به لام ئه و شاره گه وره یه بۆ کییه ؟ که ی دروست ده کریت؟ چۆن بنه سلّوه، ئه و نه خشه یه ده بیته شار. ئه و چه قینه، ئه و رووبه ره فراوانه، جووتیاره کان، خاوه ن زه وییه کان، ئاغاکان چ ده لئین؟ به یانی، شه و، ئیواره که ی پیشمه رگه، چۆن هه واله که ده زانه وه، چ ده که ن، چیمان پی ده لئین، بوارمان ده دن! به چ ناومان ده بن، به جاش و خوفرووش، یان فه رمانبه رین و ناتوانین ئه وه نه که یین.

۵

له بهر گه رمای رۆژه که، سه رقالبوونمان له گه ل ئەندازیاره کان و ترسیش، بواری ئه وه مان نه بوو، بیر له وه بکه ینه وه چۆن شاریکی وا گه وره ته واو ده بیته . چۆن به راکه راکه و ترس و پاسه وانی، ده توانین چوار هه زار پارچه زه وی ئیفراز بکه یین. زه وییه کانیش رووبه ریان ۲۲۵۰ بیت، بۆشایی زۆریشی بۆ خزمه تگوزاریه کانی تیدا بیت. شاره که دیاره که رووبه ریکی زۆر گه وره داگیر ده کات. گوندیک به هه موو زه وییه کانی نامینیت؟ ئه و ئیشه چۆن

سه رده گریت؟ باران له و ده قهره قه دهغه دهکات؟ په له و توکردن و دوورنه نامینیت؟ شوان و گارپان نامینیت؟ داسه کان ده چه مینه وه، جوخین و جه نجره کان ده فپن!؟ چیتر گندوره، بیستان نامینیت؟ نه ندازیاره گه نجه که ی به غدا، لیم نزیکبووه وه، چه په ساو پرسى:

ئه و قه ره بالغی و چه کدار و ترسه بوچی!؟

منیش گوتم، ناوچه که ترسناکه، چه کداری دژ به حکومه تی لییه، نه وان ناترسن، له ناکاو په یدا ده بن، په لامارده دن، ده توانن. چه کداره کانی ئیمهش ده ست ناکه نه وه، ده ترسن، برپایان به بهرگری نییه! بویه نابینی سه رسام و شله ژاون! دوور نییه، نه و ره شاییه ی له دووره وه دیاره، چه کدار بن، سه یرکه، چ ده بینیت. نه و گوتی من خوم چاوم زور کزه، هیچ نابینم، نازانم، باشه من بو هاتم! تازه ش له دهره وه خویندتم ته واو کردووه!

ئه و نه یده زانی نه گه رنا پیم ده گوت، نه و ئیشه فشه ی بنه سالووه نییه!

به لام دوو نه ندازیاره که ی تر، نه ده ترسان، ئاسایی ئیشی خویمان ده کرد. ده یانویست بزائن نه خشه که و واقعی زه وییه که گونجاوه. ئاراسته و رووکاره کانی نه خشه که له گه ل زه وییه که له روی بیناسازییه وه گونجاوه. خه یال و ئیشکردنه که یان سه رکه وتووه.

شه قامه کانی نه وان، به قه له م رایانکی شاوه، به شوفل و گریده ر و نه ندازیاره کان راده کی شریت. پارچه زه وییه کانی بو خزمه تگوزاری دانراون، ده بن به خزمه ت، یان له داهاتوو ده بنه زه بلدان و گوفه ک و درپکه زه رده.

روژی یه که م کاره کانمان بو دانان و زانینی سنووری شاره که ته واو نه بو، که چه کداره کان هاتن، به منیان گوت:

مامۆستا بهو ئەندازیاره عه ره بانه بلی دهست هه لگرن، ته واو ده بی
برۆین، ئیتر ناوچه که ترسناکه، ده بی بگه پێینه وه، چیتر دوا بکه وین
په لامارمان ده ده ن!

ئیمه ش ده ترساین، ئیشه که به ترس بوو، ئەگه رنا بو زریپۆشیان
له گه ل ئیمه نارد بوو. بابه ته که گه وره بوو، ئەگه رنا چۆن نه خشه کان
وا به په له سازکرا بوون. چۆن مه ساحیکی شاره وانی، ده توانی
ده ستکاری نه خشه بنه په تییه کانی ته خ X ی X عومرانی به غدا بکات.
گه پراینه وه، چووینه و به یانی ژوانمان بهر ده رگای گه راجی
پاریزگا بوو. ئەندازیاره کان گوتیان، ئیمه شه و له هوتیلی
هه ورامان دابه زیوین، من هه ردوو ئەندازیاره به ته مه نه که م ده ناسی.
ئه وان له دلله وه گوتیان ئەگه ر چه ز ده که یت شه و وه ره به یه که وه
ده خۆینه وه. منیش گوتم سوپاس و ئیوه ش ماندوون به یانی
به رنامه یه ک داده نیین، ئیمپۆ با به و جۆره بیته، ئەگه ر ویستتان
ده چینه عه نکاوه، یانه ی فه رمانبه رانی خۆش و هه رزانه. گوتیان
ئیمه ش عه نکاوه مان پی خۆشه، به هیوای دیدار بو به یانی.

به یانی سه عات هه شت، گه یشتمه بهر ده رگای گه راجه که و
ئۆتۆمبیله که م برده ژووره وه. قه ره بالغییه که نه ما بوو. براده ره کانی
من هاتبوون، به لام که سی تر دیار نه بوو! که میک له بهر سیبه ری
سه رتاشه که به رامبه ر مزگه وته که راوه ستاین. نیو سه عات تیپه پی،
که س دیار نه بوو. ئیش و ده رچوون و گه یشتنمان وابوو، ده بی
زوو بچین و ئیش بکه ین و زووش بگه پێینه وه. چه کداره کانیش
به شیکیان هاتبوون، ئەوانی تریش له پشت باداوه، چاوه پوانیان
ده کردین!

که زانیم که س دیار نییه، چومه سه ره وه، بینیم عه بدولا خه فافیش
له وئ نییه، چاوه پی بووم. ماوه یه کی باش له وئ راوه ستام. که

هاته وه، تهنگاو و پهرؤش گوتی:

شیرزاد ئیمرؤ ئیش نییه، ئەندازیاره گهجه که، به غداییه که،
ئیمشه و له هوتیل مردووه، جهلته ی لیداوه، دیاره دوینی ترساوه!
چووینه نه خوشخانه و جه نازه که مان به ره و به غدا به پیکرد. دوو
ئەندازیاره که ی ترمان به که فالهت له زیندان دهرهینا و رویشتن.
به یانی خۆتان ئیشه کان بکه ن و رینماییه کانی ئەوان جیبه جی
بکه ن، باش بزانه ئیشه که جدییه، گهره یه، زوو ته واوی بکه ن.

٦

به چل رۆژیک ئیشه کانمان له بنه سالوه ته واو کرد. به لام زۆر ورد
و به دیقهت ئیشمان نه ده کرد. چونکه به په له بووین. کریکارمان
نه بوو. یه ک تراکتورمان بو هه لکۆلینی هیله کان هه بوو. هیشتا
ئیمه له وئ بووین، لیژنه یان بو دابه شکردنی زه وییه کان دانا بوو.
ده هاتن و خه لکیان لی کۆده بووه وه. گوندنشینه کانی مالیان خاپوور
کرا بوو، مزگه وتیان نه مابوو، زه وییه کانیا ن نه مابوو، که لویه لی
خانوه کانیا ن نه هینا بوو، هاتبوون پارچه یه ک زه وی وه ربگرن،
نویه ک بو خویان دروست بکه ن. به لام له بهر ئەوه ی حکومت
قه رزی عه قاری ده دا، قبوولی نه بوو خانووی ساده و سه ریپی
بکه ن، ده بویه به پیی رینماییه شاره وانی و عه قاری خانوه کانیا ن
له سه ر نه خشه ی تایبه تی و که ره سته ی جوان، دروست بکه ن.

٧

به ته واو کردنی ئۆردوگای بنه سالوه، وامانزانی ته واو، ئیتر

دهگه پینه وه دائیره کانمان، به لام یه کسه نه خشه یه کی تریان له ناو دهستم نا، گوتیان فهرموون برپونه گوندی داره توو. گونده که مابوو، زۆریش له شار دور نه بوو، بۆیه گوتیان پیویستان به پاسه وان و چه کدار نییه، به لام زووتر بگه پینه وه .

ئیتیر ئیفران کردنی ئۆردوگاگان زۆر ده خایه نیت، ئاسان نییه هه زاره ها گوند، چه ندین شار و شارۆچکه بروخینیت، بته وی ئه وانه دووباره نیشته جی بگه یته وه . زۆر ده گوتریت، سه رت سپی نابیت تا خانوویک دروست نه که یته . پشتت ناشکیته تا مالت نه گوازیته وه ! به لام ولاتیگ خاپوور بگه یته و دووباره دروستی بگه یته وه ! ئاسان نه بوو.

به ته واو بوونی ئیفرانی داره توو، په پینه وه به پانه تی . چووینه گونده کانی تۆبزاوه، جدیده زاب و که ورگۆسک، ناحیه ی خه بات . هه موو ئۆردوگاگانیش نزیک یه کتری بوون، له شه قامی موسل نه ده په پینه وه ناوچه ی شه مامک! هه موویان له سه ر یه ک دانرا بوون، تا ئاسان و خیرا به یه که وه ببه سترینه وه . ئۆردوگای جدیده زاب، به ته نیشته ئۆردوگای تۆبزاوه بوو. تۆبزاوه ش نزیک ئۆردوگای که ورگۆسک بوو. ئه وانه ش له ئۆردوگاگانی ناوچه ی گه ردییان نزیک و هاوسنوور بوون .

٨

چه ندین گۆرانی سیاسی له ناوچه که و کوردستان رووده دن، به لام دروستکردنی ئۆردوگاگان ناوه ستن! به رده وام ده بن، ئیمه ش به رده وام ده بین، رۆژانه، ئه گه ر باران نه بوایه ده چووین و ئیشی خۆمان ده کرد!

دوایی هاتینه ناوچه و گوندهکانی گهردییان. له وانه گوندی جه ژنیکان، گرده چال و بهرحوشر و شاخولان! دیاره زهوییهکی زوری ئه و گوندانه مان داده بپی، گهنم بویه، یان جو، به یاریان تباره. دپکه زهرده، یان بیستان! بهرنامه ی خومان جیبه جی ده کرد! زیانی زورمان به داهات و زهوی و بیره وهری جووتیارهکانی ناوچهکان ددها، کهسیان، فزهیان لیوه نه دههات! کهسیان گلهیی نه ده کرد، به لام جاریکیان، گهنم له پشدینمان بوو، به تراکتور به ناو ده غله که که وتبووین، راست و چهپ هاتوچومان بوو، خهتمان لی ددها، گهنمه که مان ده شیلا، ناوچه یه کی زورمان له ده شتاییهکانی گوندی «بهرحوشر» داپریبوو، مه ساحه کان له یه کتری داپرابووین، گویمان له دهنگی یه کتریش نه ده بوو! به لام ده مانزانی سهعات دوازده بو گه رانه وه کۆده بووینه وه!

له گهرمه ی ئیشکردنمان بووین، یه کیک له مه ساحه کان رووبه پروو پیاویکی چه کدار_ کابرا جاش بوو_ له داتسونه که ی لیی داده به زیت، هه ره شه ی لی ده کات و شهق له جیهازه که ی هه لده دات، جنیوویش به حوکمه تیش ددهات، ئیتر له ترسانا، کۆده بینه وه و ده گه پئینه وه دائیره. له وی تیده گهن، هه ره شه مان لیکراوه. به یانییه که ی له ئه فسه ری حه ره کاتی فه یله ق بانگم ده کهن، ئه فسه ریکی ره شتاله ی باریک، به دله یه کی فرۆکه وانی به زنجیری له بهردابوو، به جیهاز و ته له فونیک قسه ی ده کرد، گوتی، بۆم بگیرپه وه چی بوو! چ روویداوه. تا زوو فه رمان بکه م، هه ر ئیستا ئه و چه ند گونده ی له و ده قه ره ماون. ئه وانه ش بروخینین، بته قینینه وه! من له گه ل ته قینه وه کان، روخانا راهاتووم. ئۆقره ناگرم، ئه گه ر رۆژیک به دیار ته قینه وه ی نه وه ستم، به س قسه بکه، چ بووه!

منیش به ساده یی مه سه له که م بۆی گپرایه وه، قسه یه کم نه کرد،

نه مگوت کابرا به چهک هاتووه، جنیووی داوه . بۆیه مهسه له که به وهنده برپایه وه . ئیشه کانمان ته واو کرد و گونده کهش مایه وه . ئیتر له وانه، خه لکی دهره وهی سنووری هه ولیر، دهر بازبووی ئه نفال و به جیماوه کانی سه رسنووری تورکیا، هه له بجه ییه کانی له ئیران ده گه پینه وه، ئاواره کانی بادینان، هه ورامییه کان، دوایی ئیرانییه کانیش ده که ونه ئه و ئوردوگیان ه! هه ندیک له وانه پارچه زه وییه کانیان بۆ تاپۆنه ده کردن، قهرزی عه قارییان وه رنه ده گرت، بۆیه له سه ر پارچه زه وی ۲م ۲۵۰ که پر و کون و ئه شکه وت و کۆلیت دروست ده که ن و ده مینی نه وه . زۆر ده هاتن و زۆریش ون ده بوون، زۆر ده بوون و ده پۆیشتن و هه لده وه رین!

۹

پاش ئه وهی ئوردوگاگان به تایبه تی بنه سلاره و داره توو گه وره ده بن، ئاوه دانی زۆری تی ده که ویت، قوتابخانه و کاره با و ئاویان بۆ ده چیت . ئیتر خه لکی تر، خیزانی داماو و بی سه رمایه، په نای بۆ ده بن . ناوی گونده کانی سه ر نفوسه کانیان بۆ وه رگرتنی پارچه ی زه وی به کار ده هیئن و قهرزیش وه رده گرن! زه وییه کان به دهستی دوو ده فروشرین، پاره باشیش ده که ن . ئه وان ه ی له ناو شار، نه یانده توانی ببنه خاوه ن زه وی و خانوو، ئاسان له وئ خه ونه کانیان ده هاته دی! له سه ر رووبه ری ۲م ۲۵۰ خانووی ئاسایی دروسته ده که ن .

ماندووبوون و پاره

مه ساحه کان پاره یان زوره، پاره وهرده گرن! وایانده گوت. له کاتی دهوام، به پاره دهچنه دهره وهی دائیره. به پارهش، شوینی باش و پارچه زهوی گونجاو بو خه لک داده نیین. له ناوچهی پیشه سازی، بو کارگه کانی بلوک و بهرگدووری و دارتاشی، پاره وهرده گرن.

به قهله م و تریس و بووردی دائیره، له کاتی دهوام نه خشه ی خانوو دروست دهکن. به مه کینه ی به شه که یان تریسه کان کوپی دهکن! قسه کان هندیکیان راست بوون، نه وهش له که سیکه وه بو که سیکی تر زور و که م دهگورا. به لام، هه ندی له ئیشه کان وابوو. به پاره بوون، پاره ی دهویست، به ناپه واش پاره وهرده گیرا.

به ناحه ق زورتر داوا دهکرا. زوو ته و او بوون و دهرچوونی پاش دهوام و باشتر و گونجاوتریش هه بوو. بو راپه پاندنی کار و ئیفران و دهرچوونه کان پاره ی شاره وانی وهرده گیرا. زوریان زیادی دهکرد، ئیتر که س نه بوو پاره که بگیریتته وه قاسه ی دائیره. زور له ئیشه کانی شاره وانی، کریکار و به ردهستی دهویست، زورمان خوومان نه وه مان دهکرد. به دهستی خوومان، به چه کوچی گهرم سه دان شیشمان له چه قین و قورپویش کوتاوه.

تا بتوانین بلوکه کان بپوین، ئاگرمان له درکه زهرده به رداوه. شیشمان دهویست بو کوتان و دیاریکردن، پارچه شیشی زورمان له ناو ئاسنگه ره کان کوده کرده وه، نه مانده کپی، پاره مان دهنوسی. تاکسیمان دهویست، نه مانده گرت ئوتومبیلی خوومان به کارده هیئا و پاره مان دهنوسی. ئیفا و دهرچوونمان زور بوو! له بهر نه و ئیشه، دیاری و پاداشت ده بوو، ده عوهت ده بووین و ده چوینه سه یران. له زور شوین و بازار و پیشه گهریش پاره یان وهرنه دهگرت!

مهساحهكان ئۆتۆمبیللیان ههبوو. شهوانه دهردهچوون، سهفهريان دهکرد، جلی باش و سهعاتی چاک و بۆنی باشیان ههبوو. منیش وابووم، راسته. زۆریان گهنج بوون، زووش هاوسهرگیری دهکهن، زوو پارچه زهوی وهردهگرن! خانووی باش دروستدهکهن. منیش زۆر لهوانه م کردوو، پارهی باشم پهیدا کردوو. پارهی ئیفادم بۆ دهمايه وه، پارهی سولفهشم بۆ دهمايه وه!

زوو زوو پارچهیهک زهوی باشم، لهناو دائیره و لهناو دهلالهکان دهکپی، به قازانج دهمفرۆشتهوه. له تاپۆ و باجی خانوبه ره و داها تا، زوو کارهکانم تهواو دهبوو.

بهلام سی سالی تهواو، بی ئیفاد و سولفه و پارەش له ئۆردوگاكان، له بنهسالوه تا ئۆردوگای باسر مه ئیشی قوورسم کردوو. بۆ من ماندوو بوون و خه میش بوون! ئیشکردنه که قوورس و به ئازار بوون. زۆریش ماندوو دهبووم، هه پره شه مان له سه ره دهبوو، جلمان ده دپرا، ئۆتۆمبیله که م دهشکا! برسی ده بووین، نان و ته ماته مان له په نا سیبه ری تراکتۆره که مان خواردوو. ئاوی گهرم ده خورایه وه، به فرمان زوو ده توایه وه. فیته مان ون ده بوو. شهوانه ده هاتینه وه ماله وه. به یانیان زوو له خه وه لده ستاین و ده پۆیشتین. به سه رمای زستان و گهر ماش له دهره وه ئیشمان کردوو. چاوی حه سوود و نه یاری زۆریشمان له سه ربوو. دو عاشمان لی کراوه، زۆریش چاکه و خیریشمان کردوو.

جیهازمان به شان و پیلمان هه لده گرت! هه له مان ده کرد، شه رمه زار و به رپرسیش ده بووین. چاومان لی سوورده کرایه وه، رۆژانه ی ههینی ده واممان کردوو! هه پره شه له سه ره خۆمان هه بووه، مه ترسی دزین و بردنی ئۆتۆمبیلمان له سه ره بووه. له گه ل به رپرسه کان، حزبییه کان، ئه فسه ره کان، جاروباریش جاشه کان،

رووبه پووبووینه ته وه . با راستیه کیش بلیم، سوودیشمان له وانه
بینیوه و به که لکیشمان هاتون .

هینانی شه به ک

له و کاره، له و روژانه دیمه نی جه رگبیرم ده بینی . سه رسامیش
ده بووم . له ئوردوگای جدیده زاب ئیشمان ده کرد . هاتن و گوتیان
پاریزگار دیت، به یانی ههینییه برۆن و له وئی مه جوولین . فه رمانه و
سه رچاو، به و گه رمایه، ماینه وه، په نایه ک نه بوو، سیبه ریگ نه بوو،
ئاو نه بوو، ماینه وه . سی مه ساح و سی چوار کریکار و تراکتور
به شو فییره وه ماینه وه، چاوه پروان بووین . درهنگ، له دووره وه،
ئه وده مانه ریگا که خو ل بوو، کاروانیکی درپژ، توژیکی گه وره
دهرکه وت . کاروانیکی زور سهیر، توژه که بهری ئاسمانی گرتبوو،
له بهر زوری و قه په بالغی هیچمان لیکنه ده کرده وه، هاتن، نه مانزانی
چییه، ئه و توژ و خو ل و گرپه گر و نوزانه وه چییه .

هاتن، گه یشتن، سه دان لۆری به باره وه، له دوا ی کاروانه که ی هه رچی
به رپرسی حکومی و حزبی و پۆلیس و ئه منه کان، کاروانه که هات!
لۆری گه وره گه وره، بارکرابوون، ژن و مندال و پیر و گه نجی که م،
مه پ و بز و گا و گو لک و بارگه و سه ندوق و باول و کارتۆن و
لیفی شر و ره شمالیشیان پی بوو، هه مووشتیان هینابوو، به س
خویان نه هاتبوون، هه موو شتیکیان بارکردبوو، به س چاو و دلایان
بارنه کردبوو!

لۆرییه کان بلا بوونه وه . له و ده شته راسته، پاسه وانه کان، به
هه موو چه ک و رهنگ و زمان ده بینران، کورد و عه ره ب، موسلاوی
و هه ولیری! هاتن، توژه که ره ویه وه، ته مه که نه ما، مه کینه کان

کوژانه وه، چه که کان دانران، په نجه کان هه لگیران، به پرپسه کان،
ئه فسره کان هاتنه خواره وه، به پرپوه بهری شاره وانی و به پرپرسی
به شه که مان و ئه ندازیارانی ئاو و کاره با و ئاگر کوژینه وه و ریگاو بان
و ئیشغالیان له گه لدا بوو، به لام مامۆستا و دکتۆر و فرۆشتگا و
ئاو و خواردنیان له گه ل نه بوو!

له لۆرییه کان نزیک بووینه وه، ئه وان دابه زین، مه په کان خۆیان
ده رباز کرد، مندا له کان له خه و هه لسان. ژنه کان، تۆزیان داوه شانند.
میله تیک له و کاروانه دابه زین، سه یربوون، کورد نه بوون، به لام به
کوردی قسه یان ده کرد! له بیرم چوو باسی ئه وه بکه م، له وده مانه
قسه له سه ره لگرتن و تیکدانی شاری کۆیه هه بوو، زوو من گومان
له وه کرد، سی چوار مانگ بوو ناوچه ی پشدر، به شار و شارۆچکه
و گوند و ئۆردوگاکانی هه لگیرابوو، گوازا بووه وه، گوتیان ئه و
جاره نۆره ی کۆیه یه .

ئیتیر خه لکه که دابه زین، به لام ده بوایه زووتر بچینه به رده م
به پرپسه کان، ئه وان ده ستخۆشیان له ئیشه که مان، ئیفران کردنی
زه وییه کان کردو رویشتنه وه. لۆرییه کان باره کانیان دانا، به په له
و به تۆز و خۆله وه رویشتنه وه! ئیمه بۆ هه لکردنه وه ی خه مه کان،
بۆ دۆزینه وه ی ناسنامه ی ئه وانه، په رۆش ده پرسم. ئه وانیش
پیاوه کان، یه کییک لیستی خیزانه که ی نیشاندام، گوتی ئیمه
له نزیک یه ک بین، هه موومان خزمی یه کترین! منیش پرسیم، هه موو
خیزانه که ت ئه وه نده یه، ئه و گوتی نه خیر برام هه یه نه هاتوو، خالم
نه هاتوو، گوتم ئه وه مانای چیه، ئه و گوتی ئه وانه ی هاتوون
کوردی شه به کن. ئه وانه له نفووسیان به کورد خۆمان نووسیوه.
به لام، ئه وانه ی نه هاتوون گوتیان ئیمه عه ره بین، ئه وان مانه وه و
ئیمه شیان ده رکرد! ئیتیر به مه ساحی شه به کی کوردم بینی، زمانی

ئاخاوتنی ئه وانم بیست .

با ئه وهش بۆ میژوو بنووسمه وه، حکومت دلی به و راگواستنه وهی شه به که کورده کان خوش نه بوو. وایده زانی له کۆنه هه واره که یان زۆر دوور نه که وتوونه ته وه . بۆیه بۆ جاری دووه م، به دوو بهش، له ئۆردوگای جدیده دووریان ده خاته وه، به شیکیان بۆ ئۆردوگای باسرمه، به شیکی تریان بۆ ئۆردوگایه کی پارێزگای سلیمانی ده نیرن. به لام ئه وانه ی باسرمه، پاش ئه وهی خانوش دروست ده کن، زۆریان ده که پینه وه، به لام نازانم چۆن که پانه وه .

گۆرینی شیوه ی ئیفر از کردن

له برگه یه کی ئه و نووسینه باسم کردوه، جاران بلۆک و پارچه زه وییه کان به کریکار و قازمه هه لده کۆلرا، داده نرا. هه لکۆلینه که چهند قول و چهند به رینیش بوایه باشتتر بوو، به لام دوایی و پاش ئه زموونی زۆتر، به کارهینانی ئیودۆلایت و وردبینییه کان و دانانی زۆری شاخص _ داره سوور و سپیه دوو مه تریه که ی سه ریکی تیژ بوو له زه وی ده چه قی و ده بووه نیشان _ ئیتر هه لکۆلینه کان ببوون به گاسنی تراکتۆر! له و ئیشه، به درێژایی ئیشکردنم شوفیری تراکتۆر «عه لی سه عید» لیزان و وریا و دروست، هه موو هیله کانی راست و جوان به گاسنه که هه لده کۆلی!

مام عه لی، پیاوه شیرینه گه رموگوره که . به یانیان زوو ده هات، جه مه دانییه گه وره که ی له سه ر سه ری داده نا. که م ریشی ده تاشی، که میش قسه ی ده کرد، به لام بۆ ئیشه کانی چاپوک بوو. ئه و رۆژانه ده هات و ده یگوت ئیشمان هه یه، یان نا! ئه گه ر ئیشمان نه بوایه،

دهیگوت کهی بیمهوه، نیمهش ده مانگوت سه رمان لی مه پره! ئه ویش کارمندی شارهوانی بوو. مام عهلی له گه ل من دوستایه تی و ئیشکردنی پی خوش بوو. بهردهوام کورپکی یان دوو کورپی به کریکاری رۆژانه ئیشیان بۆ ده کردین.

ئه ویش له و سولفه و پاره ی زیادی ده کرد به شم ده دا. خه ته کانی راست بوو، هه رگیز خه ته کانی سکی نه ده دا، زۆر جاریش هه له ی بۆ مه ساحه کانیش راست ده کرده وه. زۆریش چاوی له وه بوو گاسنه که ی نه شکیت، ده یزانی به رد گرتوو یه تی، شاخ رایگرتوو ه. ئیتر ئه و گاسنه که ی به رز ده کرده وه. گاسنی زۆری مارکه مان له و ئیشه ده شکا. تا رۆژیکیان، مام عهلی له لای ئاسنگه ریگ، گاسنیکی له سه ر داوا و پیشنیاری خۆی به له حم، پوخت و باش، به پۆلا و ئاسنی پته و دروست ده کات. ئه وه یان نه ده شکا، به لام به خۆی پشتی به وه شکا، دوو کورپی به یه که وه، وابزانم ده ستیان له گه ل پیشمه رگه شیوعییه کان هه بوو، ده گیرین، به داخه وه له سیداره ده درین.

که مام عهلی ماندوو ده بوو، جاروبار، جه مال ره حمان و حه مید عومه ر، ده چوونه سه ر تراکتۆره که ی، ئه وانیش باش و جوان و راستیش خه تیان لی ده دا! ئه ویش له دووره وه، سه یری خه ته کانی ده کرد، ئیشه که ی به دل بوو. پاش پشوویک، سه بر سه بر ده گه یشته وه سه ر تراکتۆره که ی و لی وه رده گرتنه وه.

ناسین و دیتن

ئه گه ر مه ساحی شارهوانی نه ده بووم، سه ردانی زۆر له و مالانه م نه ده کرد، نیوه پۆش برنج و شله ی په تاته م له گه لیان نه ده خوارد.

زۆرجار ده چووم سهیری نه خشه کۆنهکانی خانووه کانم بۆ دهکردن، تا نه خشه ی تۆژه نکرده وه یان بۆ دروست بکه م. ئیتر دووباره پیاوه که م باشتر ده ناسی، ناوی منداله کانم ده پرسی، پیم دهگوتن، بخوینن، با سهیری دهفته ر و کتیبه کانت بکه م! ژنه که ش ده پرسی، هاوسه ره که ت خزمی خۆتانه، منیش ده مگوت نه خیر، به ریکه وت ناسیم، زوو یه کترمان خۆشویست و به یه که وه مالمان دانا، ئیستاش مال و مندالمان هه یه!

ئه گهر له شاره وانی دانه ده مه زرام، نه ده بوومه مه ساح. چ کارم به وه ده بوو بچمه ناو کۆلانه کانی ئۆردوگای شاویس. به رۆژی هه یینی بچم، سه ربان و سه ربان، بن دیوار و بن دیواری خه ریکی پیوان بم. له وێ پیم _ پۆستاله که ی له سه ر سنوور له ئیرانییه کانم کړیوو له پێ نه بوو _ له سه ر ته خته دارێکی کۆنی نه جاری دانه ده نا، پێی راستم نه ده که وته سه ر بزمارێکی ژه نگاوی. بزماره که، له پیم نه ده چه قی و نه ده چوومه نه خۆشخانه ی کۆماری. پاش تیمارکردن و به ستانه وه، درزییه کی دژی نه خۆشییان لیم نه ده دا.

ئه گهر له ئەملاکی شاره وانی وه ک مه ساح نه ده بووم، چۆن ده مزانی کۆره لاساره که ی ناسیارمان. ئه وه ی له شاخ پێشمه رگه ده یکوژن، چ کاره یه! له وێ له لیستی وه رگرتنی زه وی که هاته پێشم، دایکیشی هاتبوو، که زۆر خۆشده ویست، زانیم کۆره که ی نایب عه ریفی مه وه ع بووه، له بواری ئیستخبارات! سه ربازی موکه له ف نه بووه. یان پۆلیس نه بووه، چونکه ئه و به جلی پۆلیسیش بینرابوو.

ئەگەر نەدەبوومە مەساح . لەگەڵ ئەندازیارانی نەخشەسازی
وەزارەتی حوکمی مەحەلی نەدەبوومە برادەر، لە سەردانەکانا
ماست و پەنیرم بۆیان نەدەبرد . ئەوانیش پیاوێ مەسیحییەکی،
شەو منی نەدەبردا، یانە ئەندازیارانی قەڵەر الایدی . لەوێ، لەگەڵ
دەستەیک ئەندازیاری ناوداری وەزارەتەکانی بەغدا دانەدەنیشم،
لەگەرمەیی خواردنەوێ و دەمەتەقێ و جگەرەکیشان، لەناکاو
هەموویان، منیش لەگەڵ ئەوان هەلدەستینەوێ . هەموو پیشوایی
کۆنە ئەندازیاری و ھاورپیی زانکۆیان «نەزار حەمدون» ی جیگری
وەزیری دەرەوێ عێراق، دەکەن . ئەو دادەنێن و دەکەوێتە
بەرامبەرم . منیش بەو دەناسین . ئەویش بە دەستە نەرمەکەیی،
دەستە رەقە ترساوێکەیی من دەکوشیت . کە دەزانم بەراستی، من
رووبەروو و بەرامبەر جیگری وەزیری دەرەوێ عێراق دانیشتووم .
بە برادەرەکم دەلێم، دەمەوێ برۆین، ئەویش مەردانە پیاوێکە،
قوتابییەکی بەیەکەوێ لە کۆلیژی ئەندازیاری بەغدا ھاورپیی بوون،
ھەردووکیان چەپ بوون _ دوایی بۆم دەگێریتەوێ _ بەلام ئەو،
واتە نزار، لەبەر شەیدابوونی بە کێژە بەعسییەکی دەبێتە بەعسی .
ئێتر پلە بە پلە پۆست وەردەگریت، تا دەبێتە جیگری وەزیری
دەرەوێ و نوێنەری عێراقیش لە نەتەوێ یەکگرتووێکان . بەر لە
مردنی لەسالی ۲۰۰۳ گەلی و پیشنیار بۆ ریفۆرم بۆ حوکمی
عێراق دەنووسیتەوێ .

ئەگەر لە شارەوانی مەساح نەدەبووم، «ھادی چاوشلی» یم
نەدەناسی . نەدەچوومە مائی، لە دیوێخانەکی بە ھەندامە
جوانە ناسکەکی پیشوایی نەدەکردم . من دە دەقە زووتر دەچم .

پیاوه که ی له ناو ماله که یان بوو، ده رگام لی ده کاته وه، ده مباته دیوه خانه که. پاش ده ده قه ماموستا چاوشلی دیته ناو دیوه خانه ساده که. نه و گوتی:

بیوره به تهنیا مایته وه، تو زووتر هاتی، من چل سال و زورتیش به اوینان سه عات شهش خوم ده گورم! تو زووتر هاتی! به یه که وه دانیشتین، دانه یه که له کتیبی هه ولیر یادی سه د ساله ی شاره وانیم پیشکه شکرد. نه ویش دیارییه که ی به خوشی وه رگرت. به لام دیناریک و دوو روبعی له سه ر یه که له به رده مم دانا، گوتی فرموو نه و پاره که ی. دینار و نیویکی به زور له گیرفانم دانا. گوتی کتیب نابئ به خورایی بیئت. قسه ی زورمانکرد، بیره وه ری زوری بوم گیرایه وه. هه موو قسه کانی دلسوزی و ده ستپاکی ده گه یاند. نه و خانه نشین بوو، خه ریکی مولکه کانی خوی و نووسین بوو. سه ربه رز ژیا و شکوداریش رویشت.

من له شاره وانی مه ساح بووم، به لام زور پییان ده گوتم موه ندیس. چهند سال له شاره وانی بووم، دوو جار به سه ردان نه چومه ژووری نه ندازیاران. بوارم نه ده بوو، یان به خومان به ژماره زور بووین، به زمی گهرمان له نیو خومان ده خولقاند، کتیبمان ده خوینده وه، به رده وام میوانمان هه بوو. نیوارانیش به رده وام به یه که وه ده بووین. هه ندی له شه وه کانیش، له سه ر یه که میز کوده بووینه وه. دوو سی له وانه شم فیگردبوو، جاروبار بو قازانچ، پارچه زه وی بکرن و بفروشنه وه. زوریش نه وانه م ده برده کوری شیعی و شانوگه رییه کانی سالانه، دوو سی جار نمایش ده کران.

کئ زهوی شارهوانی وهرده گرت؟

ماوهیهکی زۆر، وهک مهساح له بهشی ئەملاک بووم. که متر ئیشی پیوان و ئیفرازم دهکرد. بهلام بهردهوام کارم لهسه نهخشه و ژمارهی زهوییهکانی شارهوانی و لیستی وهرگرتنی زهوی و پیدچوونهوهم بهسهر مولکهکانی شارهوانی کردوو. له ورژانهش هه موو توژیژیکم له شارهکه ناسیوه. زۆر دههاتن، داویان دهکرد و ناویان دههاتهوه و زهوییان وهرده گرت. ئەگه رنا به وهرگرتنی زهوییش نهبوایه، له موزایده زهوییان دهکپی. بهشی ئەملاک، زوو زوو زهوییه روکنهکانی دهفرۆشت. چونکه نهدهبوو، زهوییه روکنهکان، بازرگانیهکان دابهشکریین. ئەو زهوییانه، پاش راگه یانندن و بلابوونهوهی ژماره و رووبه رهکانیان له رۆژنامهیهکی رۆژانه. دهبوایه به موزایدهی ئاشکرا و رووبه پروو، به پارهی باش و بو قازانجی شارهوانی، بفرۆشریین. بیجگه لهوانه، ئیتر زهوییهکانی شارهوانی، به پپی بریار و داواکانی سهرووی خۆی، دابه شده کران. لهوانه: چوارده پازده مامۆستا، زۆریان کۆنه برادر و ناسیاریش بوون، بهلام یهکیک لهوانه عه ره ب بوو، «X یاء» به ناو به عسیش بوو، بهلام کورپکی پاک و دلسوژ و باش بوو. پاش راپه رپینیش، شانازیش دههاتهوه ههولیر. به ناوی رۆژنامه نووس زهوییان وهرگرت. ئەوانه رۆژنامه نووسی دهزگا حکومییهکان بوون! پارێزگا، ئەمانه عامهی رۆشنبیری، دهزگای هاوکاری نووسینگهی ههولیر، په یامنییر و وینهگری ته له فزیون، ئەوانه ی له ناو شارهکه بوون.

ئەوانه و هونه رمه ندان، ئەندازیاران، به ناوی پیشه ییهکان ئەرزیان وهرگرت. ئەفسه ر و پۆلیس به هه موو پله و ناو نیشانهکانیان. زانایانی ئاینی، به مه لا به هه موو ناو نیشانهکانیان _ ده بوایه داوا بکه ن و ته عهد بده ن، مه لایه کی ناسراوی ئەو شاره هه بوو، ئەرز و

خانوشی نه بوو، به لام داوا و به لیتی کاتب عه دلی نه ده نووسی،
کورپه کانی زوریش پیوستیان پیی بوو، به گالته به منیان ده گوت:
شیرزاد بزانه بی داوای باو کم بومان ناکه یت_ و به عسییه کانی
جهیشی شه عبی ئه رزیان له شاره وانی وهرده گرت.

ههروه ها کارمه ندانی ئاگرکوژینه وه، تازه ده بنه به شیک له
دهزگایه کی تایبه تی سهر به پۆلیس. مامۆستایانی زانکو،
ئه وده مانه ژماره یان زور که م بوو. دکتوره پسروره کان. به هرهدار
و زاناکان. ئه وانه ی پاریزگار بژاری ده کردن. ئه وانه ی له به غذا
له ئه نجومه نی سهر کردایه تی به ئیمزای سه دام حوسین و دیوانی
سه رۆکایه تی ناویان ده هاته وه. ئه وانه، به نرخه که م و به خۆپایی،
به نرخه مه رکه زی که مه تری به شازده دینار بوو، ئه رزیان
وهرده گرت! ئه وانه م هه موو ده زانی و ئاگاداریش بووم. ئیستاش
ده زانم له سالانی هه شتاکانی سه ده ی رابردوو، کام توژی ئه و
شاره، ئه رزیان له کوئی ئه و شاره وهرگرتوو!

له وانه ی ئه رزیان له شاره وانی به خۆپایی و بی پاره وهرده گرت،
پیاوانی ئه من و ئیستخبارات بوون. به کوردییه که ی جاشه کانی
مه فرزه خاسه کان! ئه وانه هه موویان سوودیان له وهرگرتنی
ئه رزه کانی شاره وانی ده بینی. ناویان له دهزگا بالاکانی سه ره وه
ده گه رایه وه. روون و ئاشکرا ناوه کانیان ده هات. که س بۆی نه بوو
خۆی بشاریته وه، که سیش له وانه ناتوانیت ئینکاری ئه وانه بکات.
هیچ نه بیته له ناو ئیزبارة کانی تاپۆ، له ناو فایل پاره چه زه وییه کان،
ناو و داوای ره سمی و ورده کارییه کانی تیدایه.

یه کی که له خاوه نی گه وره ترین کو مپانیا و سه رمایه داری ئه و ولاته،
چوار برا، چوار ناو، هاتن نووسراوی موخابه رات یان ئیستخباراتیان
پیبوو، هاتن من چوار پاره چه زه وییم بۆیان دانا، خوشم به پینچ

دینار، پاش دهوام به کرۆنا سپییه کهم سوورم کرد، رویشتین و چوار پارچه زهوییه کانم له گه په کی مه لایانی شوپرش پی نیشاندا. کابرا گوتی کاک شیرزاد ده بی ئه وانه بفرۆشرینه وه! منیش گوتم ده فرۆشرین، شوینه که که میک نزیکه، خو پاره تان نه داوه، هه زار دیناریک هه ده کات! ئیتر رهنگه به په یوه ندییان به ئیستخبارات. یان به و چوار هه زار دیناره ی چوار پارچه زهوییه که کاسبییان کردییت و دهوله مه ند بوون و ته واو.

که سووکاری شه هیدانی قادسیه و که سووکاری سه ربازه ونبوو و بی سه روشوینه کانی ئه و شه په. له هه موو توپژه کانی زۆرتتر و خیراتر زهوییان وه ده گرت. ئه وان ناویان له وه زاره تی به رگری په که ی تاییه تی، ناوه کانیان به لیسته ی دریژ دریژ ده که یشته شاره وانی. موختاره کانیش ئاگاداری خیزانه کانیان ده کردنه وه، ئه وانیش به هه موو پیوستییه کان، له هه موویان زۆرتتر پیوست، وه فاتنامه و قه سام شه رعیه که یان بوو، ده هاتن.

له ناو شاری هه ولیر، چه ندین شوینمان بویان ئیفران کرد. هه ر چه ند ئیفرانمان ده کرد و ته واو ده بوو، لیستی نویی ناوه کان ده که یشته! لیسته کان، شوینی شه هیدبوون و میژوو و کاتی و جووری برینه کانیشی تیدا بوو. ئه سیره کانیش دوو به ش بوون، دیله کانی ناویان هه بوو، نامه یان هه بوو، خاچی سوور ده یزانی له کام شوین له ناو ئیران گیراون، په یوه ندییان که م به لام هه بوو. به لام ونبووه کان، بی سه روشوینه کان «المفقودون»، ئه و سه ربازانه بوون، ته رمیان نه بوو، هه والیان نه بوو.

ئیتتر کاره ساته که ئه وه نده گه وره بوو، ناگری زۆر برین و سه ربرده ی خه مگینی باس بکه یین. به لام نووسه ره عیراقیه کان، به نووسینه وه ی ژان و تراژیدیای میله تانی عیراق ناوبانگیان

ده کردوه، دهینووسنه وه و ته واو نابیت .

ئه و پیاوانه م باش ده ناسی، _ سه رۆک جاش و ئامیر مفره زه کانی
ئه من و ئیستخبارات _ به رده وام ده هاتنه ئه ملاک، زۆر ده مانه وه،
هاتوچۆیان بوو، لیستی نوئیان ده هیئا، ته عهد و ناوه کانیان
ده هیئا . خۆیان ده هاتن، سه رۆکه کان ده هاتن، چونکه به س
به خۆیان ده یانزانی ناوی کئیان نووسیوه، کئ نه نووسراوه، کام
له و زه وییانه بۆ خۆیان و بۆ فروشتنه وه و دیاری و پاداشته!
زۆریان ببونه برادر، چامان بۆ بانگ ده کردن .

ئه وانیش دلی خۆیان ده کرده وه، رووداو و به سه رهاته کانیان
ده گپرایه وه . یه کئیکیان به رۆژ ده عوه تی کردم، له ته نیشته هیلال
ئه حمه ری سیئتاقان، بارپک هه بوو، وابزانم ناوی خانزاد بوو . له وئ
ئامیر مه فره زه که سه رخۆش بوو، نه رم نه رم گۆرانی شقان په روه ری
بۆم ده گوته وه . من زۆر ترسام، به لام ئه و بیده نگ نه ده بوو! زوو
براکه یم بانگکرد، ئه و له ده ره وه پاسه وانی بوو، گوتم وه ره کاکت
سه رخۆشه! به گرتنمان ده دات .

هه بوو ده هات، شه و له که مین بوو، هیشتا ده سستی سوور بوو .
هه بوو رق و توورپه یی لی ده باری! له وانه هه بوون یه ک ته قه یان
نه کردبوو، لیستی ناوی دووردریژیان ده هیئا، ئه رزیان وه رده گرت،
به تایبه تی مه فره زه کانی شارۆچکه کانی سه ر سنوور!

گریانی کیژه مه ساحه که

له ناو مه ساحه کانی به رده وام به ده ره وه بووین و ئیثمان زۆر بوو،

گوتیان کیزه مه ساحه که ی له هۆبه ی مۆله تدان داده نیشیت، رۆژانه ئەگەر کارێکی دەستی و نووسینیک بکات، ئەگەر نا ئیسراحت دانیشتوو، گوتوو یه تی:

ئەو مه ساحانه باش لێیانداوه، به که یفی خۆیان سولفه وەرده گرن، پاره سه رف ده که ن، ده وام نا که ن، که س لێیان ناپرسیته وه! رۆژێکیان به پێوه به ره که مان گوتی، بۆ ئیفرازی ئەو ئۆردوگایه هه موو مه ساحه کان ببه ن، با زوو ته واو بییت، پێداگری زۆرمان له سه ره! ئیتر ئیمه ش مه ساحه کانمان به دوو تیم دابه شکرد، ناوی ئەو کیزه ش که وته ناو تیمیکی ئۆردوگای جدیده زاب.

ئەو کیزێکی نه رم و ناسک بوو، بێده نگ و جلی ره نگاوه نگ له بهر ده کرد و قژی درێژی به رده دایه وه، پیللوی ژنانه ی به رزی له پێده کرد! به یانی له گه ل دوو کیزه که ی تر، که به رده وام هاوکارمان بوون، ئازایانه له ئیفرازکردن به شداربوون، سوار ده بییت و ده چینه جدیده!

سه عات ده ی به یانی رۆژێکی مانگی ئاب، له ناو دپکه زه رده و هه وراز و نشیویک داده به زین و جیهازمان دانا. به راکه راکه و شیش کوتان و هه لگرتنی جیهاز و شاخس ده ستمان به ئیشکرد! ده بوایه هیچ نه بییت چوار سه عاتیکی ئیش بکه ین، بۆیه «ریزان» ئەوه ده زانییت ئیمه زۆر ده مینیینه وه، زۆریش ماندوو ده بین، بۆیه بهر له وه ی له بهر هه تاوه که بتوێته وه، شپرزه ده بییت و داوا ده کات، چاره سه ریه کی بکه ین، ئیمه ش پێش ئەوه ی گه رما و ترس و دلّه پراوکی زه فه ری پێ بیات، نارده مانه مآلی ناسیاریکمان له گونده که، گوتمان له وێ به، تا ئیمه ته واو ده بین!

له کاتی گه رانه وه مان، که چووین کیزه که مان له مآله که هه لگرت. ژنه کانی مآله که، خزمه تیانکردبوو، نان و ئاویان له پێش دانا بوو.

ئه وان هاتن و گوتیان : گوناچه ئه و کیژه، له وه تی لیڤه یه ده گریت! ئیتر ئیمه ش بی ئه وه ی به که س بلئین، چیتر له گه ل تیمه که نه مانبرده سه ر ئیشه که، بو خوی له ناو دائیره مایه وه، چیتر به هیچ شیوه یه که باسی ئیمه شی نه کرد.

قائیمقامی قه زای سه دیق

چومه دیانا، ئه وده مانه ناوی قه زای سه دیق بوو. قائیمقامه که کوردی بادینی بوو. رقی له کورد و زمانی کوردی بوو. فه رمانبه ر و هاوالاتی به چاوی که م سه یر ده کرد. به منی گوت به یانی وه ره وه، گوتم _ به زمانی عه ره بی _ به و ئیواره یه بچمه کوئ! توورپه، دیسان به زمانی عه ره بی گوتی: که یفی خۆته! ناچار به سه یته ره که ی جوندیان، به ره و دوا گوند و ئاوه دانی ناوچه که چومه میوانی براده ریگ. شه و ماینه وه . زووتر ئیشم بوی کردبوو، یه کترمان خۆشده ویست. به یانی که گه پامه وه، سه یته ره که قبولی نه ده کرد، من چۆن هاتووم و کئ منی نه ناسی ناوچه که، ده رباز کردوه . لیم کۆبوونه وه و ئۆتۆمبیله که یان جوان پشکنی . سه یری نووسراوه ره سمیه کان و نه خشه کانی ناو سه ندوقه که یان کرد. ئینجا برپیار ده دن ده ربچم، بگه مه وه به رده م قائیمقامه ره زاگران و ناشیرینه که . ئه وده مانه به نیازبوون، ئۆردوگایه که له ناوچه که، له ده قه ری سارداو دابنن. منیش بو بیرۆکه ی دانانی نه خشه که داواکرا بووم.

روویوی پشکنه ر

نازانم پاش چند سال به ناویشانی مه ساح مامه وه، تا بوومه مه ساح اول _ روویوی یه که م _ دوا ی ئه ویش چند سالیک

دهمینیمهوه، دهبمه مفتش مهساح _ روویپوی پشکینه _ که خانه نشین بووم، دهبوایه ناوینشانم بهرپوهبهری روویپو بوایه، بهلام پیم گرنگ نهبوو، ئیتر ته مه نیگمان به پیکرد.

لهو پیشهیه، دهستمان ههبووه له دروستکردن و گوره بوونی شاره که! لهو شاره دووجار بیجگه له بواری پیشه که ی خۆم، خزمه تی بواری نووسین و روژنامه گهریم کردووه، له سالی ۱۹۸۵ کتیبیکم ده رکردووه و شانازی پتوه ده که م. نه گه رچی له لاپه رهی یه که می ناوه وه کتیبه که، وینه یه کی سه دام حوسینم دانا بوو، له ژیره وه وته یه کی ئه وم نووسیوو. که هه ولیر ده کاته پایته ختی هاوینه ی عیراق. له وهش په شیمان نییم، چونکه ره وشه که وابوو، هه موو چاپکراوه کانی له دهزگا حکومی و سه ندیکا و زانکوکانیش ده رده چوون، وینه و ناو و کورته یه ک له قسه کانی ئه ویان، وه ک رووکه ش، بلأوده کرده وه!

مهساح بووم هاوسه رگیری ده که م، به یه که وه هه موو ئامرازه کانی ژیان و گوزه ران بهرپوه ده به یین. خانوو دروست ده که یین، مالی جوان به کتیبخانه ی گه وره سازده که یین. تا به شی که ره سته ی ناوما ل «اثاث منزی» له ئۆرزدی، به لقیکی سه ره به خو له نهومی دووه می باله خانه یه ک، له شه قامی باتا کرابوو وه.

کو نه فه رمانبه ریکی شاره وانیش کرابوو به رپرسی پیشانگا که، پیی گوتم شیرزاد نه گه ر ۵۰۰ دینارت هه یه، وه ره شتی نایاب و هه رزانمان بو هاتوو. چه ند دانه یه ک له کتیبخانه ی داری دانیماریکی و تاخمی نانخواردن، به شووشه به ندی ناسکمان بو هاتوو. گو تی به دلنیا ییه وه هه موو به رپرسه کان ده یکن، که م که سی پیی ده زانی! چووم دوو دانه م له وانه کپی، ماله که م به وانه رازانده وه! کتیبه کانم به ناز و پولین تیدا دانا. هاوسه ره که شم

به شیکی تاییه ت کرد، به شووشه و ورده که رهسته ی جوانی
ناومال. به لام که برپاری ده رچوون له ولات دده م، ده یانفرۆشمه وه،
پاره ش ده کهن، چونکه هر نازدار و نوئ دیار بوون، پاره کesh به
پاسپورتیکی ته زویر دده م.

مندالی یه که مم ناونا کارژان. ناوه که شم، له دوو وشه ی کارژ و
شان پیکهینابوو، خه لکه که پییان خوش و سهیر بوو. هاوپییه کم
له شاره وانی، «نامیق مه جید» گوتی ئیمه ش کوریکمان بییت
ناوی دهنیم کارژان. ئیتر بۆ دوستایه تی و خوشه ویستی نیوانمان،
کورپه که ی ناونا کارژان.

له تیفاره

لیژنه ی موشته ریات دوو سی قوودی بویاغی سوور و فلچه یان
بۆمان کپی، چووینه له تیفاره! به دوو رۆژ، ته واوی له تیفاره مان
جهرد و ره قم کرد! شوینه که ئاوه دانی نه بوو، که سی تیدا
نه بوو. ده رگایه کی ده ره وه ی مالیک دانه خرابوو. ژووریکی شپی
ناو خانوو هکان سه ندوقیکی ره نگینی تیدا نه بوو. داریک له ناو
حه وشه یه ک نه چاندرابوو، تا سیبهر بۆ خه مه زۆره کانی گه ره که که
بکات! شاریکی گه وره به قوور و کا و خشت و کاریته دروستکرابوو،
سویندیش ده خۆم و په شیمانیش نیم، یه ک بلۆکی تیدا نه بوو.
شاریکی گه وره، دوو کیسه چیمه نتۆی تیدا به کارنه هاتبوو.
خانوو هکان، هه موویان یه ک ژوور و دوو ژووری بوون. نه خشه ی
گه ره که که جوان دانرابوو. شه قام و کۆلانی زۆری تیدا بوو.

خاوه ن زه ووییه کان، ده سه لاتداره کان وه ک پارچه زه وی گه وره ی دوو
سه د و سی سه د مه تری ده یفرۆشنه خه لکی داماو و به سه ته زمانی

ناوچه که . ئەوانیش دەیکرێن، بەلام بە پارەى کەم! دلێان بەو
خۆش بوو، خاوەن زەوییه که، «شیخ لەتیف» رەزامەندی کارەبا
و ئاویان بۆ وەردەگریت! دەبیته شار، لەوێ دەتوانن هەوای گوند
و ئاقارەکانیان هەلمژن، دوور بە دووریش کە لاوەکانیان ببینەو،
بۆیە دینە لەتيفاوه . با سویندیکی تریش بخۆم، سویند دەخۆم و
دلنیام، ئەو هەموو خانووانە بە دوو سێ رۆژ دروستکراوون، هەر
خۆشیان، وەک مەساح و نەخشەساز دا بەشیانکردبوو.

لەتيفاوه، نازانم گەرەک بوو یان گۆرستان . شار بوو یان شارۆچکە!
بەپە لە ئیشتە کەمان تەواو کرد . هەر بە غاردان، وەک ئەوێ راونرابین،
ئیشمان دەکرد، ئیشتە کەش ئاسان بوو، ژمارەیه ک بوو، بە سوێغ
لەسەر دەرگاگان، لەسەر دیوارەکان دەماننووسی . دەترساین،
شوینە کە ترسناک بوو، هەر بۆیە ش کە سمان ئۆتۆمبیلمان نە بردبوو .
بە تاکسی دەچووین . شوفییری تاکسییه کان دوور بە دووری ئیمەیان
جێدەهێشت، دوایی بۆ بردنەوێمان دەهاتنەوێ سەر شەقامە
سەرەکییه که ی هەولێر مەخمور! دوو رۆژ لەناو ئەو گەرەکه . هەموو
دەرگا و دیوارە ئەسمەرە دەرەکانمان رەقمکرد . ژمارەى سورمان
لەسەر دانان! ئیشیک بوو، نەماندەزانی بۆ چیه! کێ داوایکردوو،
که ی ماندوو بوونی ئیمە بەرهمی دەبیته! تەواومان کرد و کە سیش
داوای نەکرد . جەرد و ژمارەکانی بدەینی!

لەتيفاوه زۆری نەبرد، بەر هەلمەتی روخانی گوندەکانی دەشتی
هەولێر دەکەوێت، دوایی لە ئۆردوگاگانى نزیک خەبات ئەرز
وەردەگرن! لەوێ پارچە ئەرزیان دەدەینی . ناویان بەناوی
قەرەبووی لەتيفاوه دەنووسین، نەخشەکانیان بۆ دیار دەکەین .
بەلام ناپرسین، کە هاتین گەرەکه که مان رەقم دەکرد، ئیوه لەکوێ

بوون . چۆن و بۆ ئه و گه ره که گه وره یه بی خاوه ن به جیما بوو؟ بۆ هه ناسه یه کی وشکیشی تیڤا نه بوو .
ئه و شاره ، ئه و هه موو خۆله ، چۆن بی ئاو، بوون به خشت و دیوار و سه ربان و قوورپه په ست! نه مانپرسی چه ندتان پاره به و ئه رزانه دابوو، کئ پاره که ی خواردن! له سه ر گف ت و به لئینی کئ پاره کانتان له ئاو ده کرد، به مه تر ئه رزه کان ده کپن، یان به پارچه ، ژماره تان له سه ر دانا بوو، چۆن زه ووییه کانتان ده ناسییه وه ، چۆن شه قامه کانتان کئشابوو؟ له سه ر نه خشه که ، شوینی خزمه تگوزاریتان بۆ ژیان و مانه وه و به رده وامی دانا بوو؟ یان چووبوون له وی بمرن، بکوژین، یان ئه نفال بکرین .

ئیشغال

به بی ئه وه ی بزانی بۆ و له سه ر چییه ، چه ند مه ساحیکیان، له شاره وانی گواستنه وه ناو چه ند دائیره یه کی تری ناو شار . ئیمه قسه مان نه کرد . من خۆم نه مپرسی، بۆ و له سه ر چی، یه کسه ر چوومه ئیشغال و ده وامم کرد . ئه وان له به رپۆه به رایه تی ئیشغال، نزیک چه ند کۆلیژئیکی زانکۆی سه لاهه دین، به یانیان شه قامه که ، ناوچه که و به رده رگای دائیره که ش به و گه نجانه ، به و کیژه ناسک و ره نگینه ، ده رازیه وه .

ئه وان، له دائیره که هیچ ئیشیان به من نه بوو . خۆیان هیچ پرۆژه و کاریکیان نه بوو . رۆژانه چه ند تیمیکی پینه کردن و چاککردنه وه ی ریگا سه ره کییه کان ده رده چوون، و نیوه پۆیان ده گه رانه وه . له وی سه ره تا به چاویکی باشیش سه یریان نه ده کردم، وه ک ئه وه ی له سه ر سه رپچییه کی ئه خلاقی، یان لاسارییه کی ئیداری،

داواو راسپاردهی لیژنهیهکی لیپرسینهوه منیان له شارهوانی دوورخستووتهوه. ئەگەرچی لەناو فایلهکه م هیچی تیدا نهبوو. ئەوان بهو چاوه تهماشایان دهکردم، وایاندهزانی سزادراوم، دزییهکم کردووه، دهستی یهکیکم پرپوه!

بهیانیمان به ئۆتۆمبیلله خاوینهکهی خۆم، دهسته جلیکی پاکی مؤدیرن دهچووم. دهمزانی ئیشیان نییه، ئیتر پیویستی نهدهکرد جلی ئیشکردن له بهر بکه م. ببوومه ئەفهندییهکی تر، رۆژانه بۆینباخی نویم ده بهستا، بۆنم لهخۆم دهدا. دواپی فییریش ببووم، چهند نانی گهرمیشم له گه ل دهستی خۆم دهبرد. کیژهکانی ببوونه هاوپی، چای گهرمیان لی دهنای، نانی بهیانیمان بهیهکهوه دهخوارد. ئیتر به کتیب خویندنهوه و نانخواردن و سهردانی ژوورهکان، چهند سهعاتیک دهمامهوه! بواریان دهدا برۆمهوه. یان له بهر ئۆتۆمبیللهکه م ئیشیکیان پیم دهکرد، پاش ئەوه به مۆلهتی دوو رۆژی دهپرۆیشتم و دائیره م جیده هیشت!

چهند مانگیک لهوی مامهوه، کتیبی زۆرم خویندهوه. چهند کهسی نوپی جوانم ناسی! لهوانه دوو سی کهسایهتی بالکیش بوون. یهکیکیان کچه ئەندازیاریکی عه نکاوهپی بوو، شووی نه کردبوو. جوان و شیرین بوو. ئەو له خیزانیکی پیشکه وتووخواز بوو. دوو جار بردمهوه مال، به ئەنقه ست جامی پشتهوه ئۆتۆمبیللهکه م ده کردهوه. تا قره ره شه دریزه کهی، بکه ویتته سه رشانم. ئەویش پیده کهنی و گالته به هه وه سه کهی من ده هات، به لام خوینه ریکی باش و زیرهک بوو! کتیبی باشی بۆم ده هینا، وایزانم ئیستاش شووی نه کردووه، له سوید ده ژیت.

دووه میان، پیاویکی شیرین و نهرم و نیانیش به پرپوه بهری خۆیه تی بوو. زۆر قه په بالغ بوو. دوو ژنی هه بوو. دووکانیکی تورشیاتی

له شه قامیکی ناسراوی شاره که هه بوو. ئیواران تا درهنگ له ویی ده مایه وه و کاسبی ده کرد. ههفته یی یهک دوو جار کلیلی ژووره که ی داییره ی له بیرده کرد. من له گه لئی ده چووم کلیله کانی له ماله وه بیئیت. بۆیه په یوه ندییه کانمان خووش ببوو. بۆ ده وامکردن و مۆله ته کان زۆر چاوی له من ده پۆشی! ناو نیشانم پشکینه ری روپیو بوو. له ویی ئیشم ببووئه وه ی ژووره کان بپشکنم. هه مووش منیان خووشده ویست و داده نیشتم، مه جلیسمان گهرم ده کرد! کچیکی ناسراوی بنه ماله ی دزه ییه کان، له ویی ژووریکی تایبه تی هه بوو. خاوین و خانه دان، به ریژ، به رده وام چا و قاوه ی هه بوو. دانیشتنی خووش بوو. به لام زۆر باسی دهرمان و نه خووشی و پیربوون و مردنی خزموکه سه کانی خوی و ناسیاره کانی بۆم ده گپراهه وه! به چه ندین بیانوو و سه ردان و نه خووشی، که م ده وامی ده کرد.

من زۆر له ویی نه مامه وه، گه پامه وه شاره وانی. به لام له ویی بووم ئه و رۆژه ی راگه یاندنی عیراق و به عس، گوتیان له کویت کوده تا بووه و سوپاکه مان بۆ پشتیوانی ئه وان چوویته ناو کویت. من یه کسه ر چوومه بانکی ئاراس. شه ش هه زار دیناریکم له ویی دانا بوو. یه کسه ر پاره که م راکیشا، به هاورییه کانم گوت تکایه با پاره که م، بیست و پینجی بن، بۆ هه لگرتن سووکه!

برام پيشمه رگه یه

له یهک دوو شوین و زمان و بۆنه دا، گویم له وه ده بوو، من له سه ر ئه وه ی برام پيشمه رگه یه له شاره وانی دوورمه ده خه نه وه. منیش به ناشنایی و ناسینه وه ئیواره یه کیان، چوومه لای به ریوبه ره که مان

__گهنجیکی ههولتیری بوو، پسپۆرپییهکهی پهیوهندی به
شارهوانییهوه نهبوو، بهلام له بهر چالاکی و خوده رهیتان، پارێزگار
بو پۆستهکه کاندیدی کردبوو، ببوو به پۆه بهری شارهوانی__
گوتم:

کاک یاسین راسته من له سههه ئهوهی برام پێشمه رگهیه، دهتانهوی
له شارهوانی دوورمبختهوه. وابزانم کهس له سههه ئهوه ناتوانیت
من دووربخاتهوه.

که قسهه له گهه دهکرد، له ژوره کهی دههاته دهرهوه، له سههه
پایهکانی دهرهوه بوو. به پهله و بی بیرکردنهوه و زووش گوتی:
نه قلت دهکهین و منهتت نازانین!

منیش توورپه دووباره گوتم ناتوانی.

ئهوه وهلامی نه دامهوه، چوو ناو ئۆتۆمبیله کهی که له ناو گه راجه که
وه ستابوو، سهیریشی نه کردم و رویشت.

بهیانی زوو، فهروانی «تهنسیب»ی منیان له شارهوانی بو
دیوانی پارێزگا دهرکرد. زووش دهستبهردار بوونی منیان نووسی.
که لوپهکانیان لی وهرگرتمهوه. بهتایبهتی ئه لیدایده کهی خۆم له
بهغدا بو شارهوانییم کړیوو. رویشتم، هه موو ئیشه که به نیو
سهعات تهواو بوو.

له بیرمه __ دوايي زانیم __ یهک دوو برادر، بی ئهوهی من ئاگاداریم
و بزانی، چونکه تا فهروانه کهم دهرنه چوو نه مزانیبوو. ئهوان
دهچنه لای به پۆه به ره که و پئی دهلین، له برپاره به پهله کهی
سارد ببیتتهوه، ئیمزای تهنسیبه کهم نهکات، به لام ئهوه قبوولی
نهبووه، نازانم بو!

ئیتیر چومه دیوانی پارێزگا. لهوی له شوینیک منیان دانا، ئیشی
مهساحیان نهبوو. بو خۆم له ناوشار دهخولامهوه. کهم کهم له ناو

نووسینگه کانی عه قارات و به رده رگای تاپوش، پارچه یه ک ئه رزم ده کپی و ده مفرۆشته وه . قازانجیکی باشم له و کپین و فرۆشتنه ده کرد! ئه وه نده مانگهی له وئی مامه وه . له دووره وه ش پارێزگارم نه بینى . به لام له گه ل فرمانبه ره کان ببوومه هاوپی . به پێوه به ره که مان ریزی ده گرتم، باش ببووینه براده ر . له وده مانه ش خانوویکی نویم دروست ده کرد . خانوه کۆنه که ی گه په کی به سته پیاژه م به ۲۸ هه زار دینار فرۆشتبوو . به پاره که ی له گه په کی برایه تی _ هیچ له شه قامه کانی قیرتاو نه کرابوو _ ۲۵۰ مه تر ئه رزم له ئه فسه ریکی ئیستخباراتی عه ره بی گویری به حه قده هه زار دینار کپیوو .

له وئی مامه وه تا فرمانیکی سه روو ده رده چیت . یه کسه ره هه موو فرمانبه رانی له دائیره کان به شیوه ی مونتسب کارده که ن، بگه پینه وه شوینی خویان . منیش به و برپاره گه پامه وه . به لام به پێوه به ره که م، منی نه برده وه ناو دائیره . منی کرده به رپرسی به شی خزمه تگوزاری سیی شاره وانی . له نزیک دادگا و تاپو . ئه ویش بو من باش بوو . به لام ئه و جاره ئه رکم هه بوو، کۆنه به رپرسه که هاتنی منی ناخۆش بوو . شوینه که ی ئه وم گرتبوو، به لام من زوو پیم گوت کاکه من چاوم له شوینی تو نییه . تو هه ره له شوینی خۆت به ، منیش به ناو به رپرس ده بم و ئیمزا له سه ره نووسراوه کانت ده که م . حه قم به سه ره هیچ نییه . خۆت وه ک جاران چیت کردوو وه وا بکه ! تا راپه رین له وئی مامه وه .

ئیترا به پێوه به ره که مان، پاش راپه رین منی گێپرایه وه ، زۆر پرسى پیم ده کرد، زۆریش چاوی له وه بوو، یه کیتی نیشتمانی که پۆستی شاره وانی به ره ئه وان ده که وت، بیکه نه سه روک شاره وانی! زۆر خوی له مه لبه ندی سیی نزیک ده کرده وه ، به لام سوودی نه بوو . ئه وان گه نجیکی ئه ندازیاری برای شه هید و کادیریکی خویان کرد

به سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ولێرا!

سواری فرۆکه بووم

شەپى هەشت ساڵەى ئىران عىراق. زيانى زۆرى بەر ناوچەكە گەياندبوو. بەتايبەتى شارى بەسرا. بۆيە، پاش راوستانى شەپەكە، حكومت بەپەلە چەندىن پرۆژەى گەورە گەورە بۆ نۆژەنکردنەوه و خزمەتکردنى شارەكە دەردەكات. فەرمان دەدات هەموو دائىرە خزمەتگوزارىيەكانى ولات، لەو هەلمەتە بەشدارىن. شارەوانى هه‌ولێرىش قيرتاوکردنى شەقامى ناو گەپەكە گەورە ميللييه‌كەى حەيانىيەى بەسراى بەردەكەوێت. وابزانم ئىستا ناوى حى حوسينە.

ئيمە دوو مەساح درەنگ چووین بۆ بەسرا. كە چووین ئيشەكان دامەزرابوو. شارەوانى، بە هەموو كەرەستە و ئەندازيار و مەساحەكانى ئيشيان دەکرد. بۆيە مانەوهى ئيمە پيويست نەبوو. بەلام كى دەتوانيت بپيارەكە رەتبكاتەوه. دوو هەفتە مامەوه، لە درەفەتيك گەپامەوه، زۆر لە هه‌ولێر مامەوه، بۆ دواچار سەردانىكم كرد، زوو منيان نارده‌وه.

بەسرا ئەگەرچى ويران بوو. لە مليۆن دارخورماى شار و ناوچەكە، تەنيا دوو سەد دارخورماى بەپيۆه مابوو. رووبار و جۆگەى ناو شارەكە ببوونە زەلكاو و بۆگەنى بوون. ئيشکردنىش لە گەپەكەكە سوودى نەبوو. چونكە سەرژمىرى زۆر بوو. شەقام و رووبەر و جۆگە و پانتاييه‌كەى بەشى ئەو خەلكەى نەدەکرد. ئىستاش كيشەكانى ئەو گەپەكە، هەر چارەسەر نەكراوه. تەنيا ئەوه نەبيت، ناوى گەپەكەكە بەناوى ئىمام حوسينى كورپى ئىمام عەلى دەكەن،

دهبیته حه ی حوسین .

لهوئ من هیچ ئیشیکم نه کرد . رۆژانه به دیار دوو مه ساحه که مان که مال و نازاد ده وه ستاین ، چهند شوینیکیان بو به لئنده ره کان داده نا و ئیتر ده چووینه ناو به سرا . له سه ر ئاوه که ، له ناو شاره که ، ده چووینه نه بوئه لئه سیب و زوبیریش ! شه ویکیش چووینه تیاترۆخانه یه ک ، له بهر کویتیه کان شوینی گه نجه عیراقیه کان نه بوو ، رهنگه هه ر له بهر ئه وه ش بوو ، سه دام غیره تی جوولآوه و ولاته که ی لی ویرانکردن !

ئیترا باسکردنی که ساسی و داماوایی خه لکی گه ره که که ، که شه وانه ش لهوئ ده ماینه وه ، ته واو نابیت . میله تیکی ره نجه ره و ماندوو و مالویران . ژیانیان له ناو چلکاو بوو . به لام روویان خوش بوو . کوردیان خوشده ویست . شه وانه زۆر له ماله وه خواردنیان بۆمان ده نارد . له کۆلانه کانا ، به رده وام دهنگی گۆرانی تیدا ده هات ، ژنه کانیشیان چاویان ره ش و گه وره ، زۆریش شه یدای پیاوی کورد بوون . ناوم له ناو لیسته که مابوو ، ئیفادی هه موو رۆژه کانم وه رگرت . ئیشه که ش به ره و ته واو بوون ده چوو . ده سته برداری منیان له پرۆژه که نووسی . پاره ی زیادیشم ده سته که ویت ، بۆیه بریار ده دم به فرۆکه بچه به غدا ! براده ران به پیکابه شپه که ی دائیره ، منیان گه یانده فرۆکه خانه . تا ئه وده مانه ی سواریش بووم ، بروام نه ده کرد ، فرۆکه که راستی بیت و بفریت و بگه مه به غدا . جیهان و رۆژگاریکی سه یر بوو که بو یه که مجار سواری فرۆکه بووم .

له دوا قسه ش له سه ر مانه وه و دیدم له سه ر به سرا و پرۆژه کان ، که ژماره یان زۆر بوو ، له تابلوی زۆربه ی پرۆژه کان ، بینیم ، زۆربه ی ئه ندازیاره کانی سه ره رشتیار و به لئنده ره کان ، کورد بوون . جوان و باش له ناوه کانیان دیار بوو .

شارهوانی ههواری ههمووان

ئهو شارهوانییه سهیر بوو، له ههموو گۆشهیهکی عیراق فهرمانبهران بۆ هاتبوو. پیاویکی ئەسمەر، له رووپۆی دبلۆمی ههبوو. ناویشانی ئەندازیار بوو. له تهلهعفه ر و ئەو ناوه هاتبوو. زوو هاتبوو شارهوانی باش دهوله مهند ببوو. له ته نیشته سینه مای سیروان، ریزیک دووکان و دوو نهۆم شوقه ی هه بوو! سالحه فهندی پیاویکی باش بوو.

یهکیکی کورته بالای نه رمی ده موچاو به خوریکه ی لی بوو، مه ساح بوو. کۆرسیکی مه ساحی له به غدا ته واوکردبوو. هاتبوو له شارهوانی ببوو مه ساح، به رپرسی مۆله تی خانوبه ره هه موو هه ولیر بوو. یه که م خانوو له به سته پیازه که دروستم کرد، مۆله ته که م به ئیمزای ئەو بوو. له ژیره وه نووسرابوو، به رپرسی مۆله تدان رووپۆی عه لی درویش هه جی. ئەو ئیژدی ناوچه ی موسل بوو. زوو دیار نه ما. رهنگه له وده مانه ناوی سه ربازی هاتوو. چوویته ته جنیدی خۆی و ئیتر نه هاته وه! ئەویش به زمانی عه ره بی قسه ی ده کرد. پیاویکی بالابه رزی گه وه ی که چه ل، ئەندازیار بوو. چه ند سال بوو له شارهوانی ئەندازیار بوو، رۆژانه هاتوچۆی ده کرد. ئەویش زوو گه راپه وه موسل و دهنگی نه ما. زووتر باسی دوو سی ره فقی حزبییه کانم کرد. ئەوانیش له شارۆچکه کانی نزیک موسل و تکریت هاتبوون. فهرمانبه ری خه لکی خانه قین و که رکوک و سلیمانی و بادینانمان زۆر بوون. ئەوان له گه ل دۆخی شاره که و خه لک و ژیا نی رۆژانه یان کیشه یان نه بوو، باش له و شاره یان دا کوتابوو. ژماره یه کی زۆریان خه لکی عه نکاوه بوون، رۆژانه هاتوچۆیان ده کرد. به یانیان به پاس ده هاتن، هه ر به پاسیش ده گه رانه وه.

دوایی سهبر سهبر ئۆتۆمبیل پهیدا ده بیئت و هاتوچۆیان پی ده کهن! یان که شارهوانی عه نکاوه گه وره تر ده بیئت، خزمه تیان ده گوازنه وه عه نکاوه و ئیسراحت ده کهن.

هه ندی له هه ولیریه کان به تورکی قسه یان ده کرد. ده یانزانی کئی زمانی تورکی ده زانیئت، قسه یان به تورکی پی خوش بوو. به لام کوردبوونی خۆیان نه ده دۆراند.

فه رمانبه ریکمان هه بوو، ئیشی باش بوو، به لام کاروباری خیزانی. باش ساز نه کردبوو. زۆر جار دوو له منداله قه له وه کانی ده هاتنه ناو دائیره. ده یانگوت بابه برسیمان، ئه ویش ده ینارد، ده دوازه شیش گوشتیان بۆ ده هات. ئه وان ده یانخوارد و ئه ویش به سۆزه وه پیده که نی، دلی به وه خوش بوو. بۆیه ش له دۆخه ئالۆزه سیاسییه کان، که کاروباری شارهوانی که م ده بیته وه و پاره نامینیئت، به که ساسی و کرچی کۆچی دوایی ده کات.

پیاویکی سوورهی قه له وهی قژزهره، له به غداوه هاتبوو، پاش ماوه یه ک ده بیته به رپرسی هۆبه ی چاپ! زوو گوتیان کابرا به عسییه و به کوردیش قسه ناکات، به لام ناوی خه سرۆیه.

زوو تر ژووری چاپی شارهوانی ده رگای له سه ر پشت بوو. پینچ شه ش ژن، هۆبه که یان به رپیکوپیکی به رپوه ده برد، ئیشی دائیره و هاو لاتیان به جوانی به رپیده کرد و که سیش گله یی لیان نه بوو. من له گه ل هه ردوو «نه جیبه» که ی تایپیست، نیوانم خوش بوو. تایپکردنی نووسراوه کانی منیان به په له جیبه جی ده کرد. له وئ ده مامه وه و قسه ی خوشمان ده کرد، نووسراوه کانیشم ده برده وه. فه رمانبه ره کانی تریش، بۆیان هه بوو سه به ته که ی به رده م به رپرسه که ته ماشا بکه ن، نووسراوی خۆیان به چاپکراوه یی یان

به دهستخهتی بدۆزنهوه، داوا بکهن بۆیان تهواو بکهن!
به لام به هاتنی ئه و کورپه، سیسته می رۆژانه و پیکهاتهی ژووره که
دهگۆرپیت. زوو ده رگا داره کهی، ده کاته ئاسنی دوو دیوی ئه ستوور.
بۆ کلیلدانی ده رگا که ش دوو شوینی کلیل و قوفلی له سه ر داده نیته.
دوو په نجه ره که ش له دیوی ده ره وه به موحه جهره ی پته و له حیم
ده کات. بۆ دانانی تایپ و رۆنیۆکه ش، دۆلابی ئاسنی گه وه داده نیته.
له گه ل ته واو بوونی ده وام، ده بوایه هه موو که ره سه ته کان له ناو ئه و
دۆلابه گه وه ئاسنه پته وه دابنرین، باشیش له سی شوین کلیل
و قوفل بدرین! چوونه ژووری فه رمان به ران، هاو لاتیانیش قه ده غه
ده کات! خو ی له سه ر کورسی و میژیک داده نیشیت، چاودی ری
هه موو کتیب و چاپه کان ده کات! به زمانی عه ره بی یان کوردییه کی
شریش قسه ی ده کرد!

ئیتر هه موو لایه ک باسی ده کهن، تا رۆژیکیان من لیی ده چمه
ژووره وه، پیی ده لیم:
ده خو یته وه، ئه گه ر ده خو یته وه، خه سرۆ شه و تۆ ده عوه تی منی.
ئه ویش گو تی:

به لیی ده خو مه وه و چه زیش ده که م. لی ره که س نانا سم. من له کۆلانی
عه ره بان له دایک بووم، له ته مه نی پینج شه ش سالی ما لمان ده چیته
به غدا! له وئێ گه وه ده بم، خویندن ته واو ده که م، هاوسه رگیریش
ده که م. چه ند سال بوو، ده مو یست بگه رپمه وه هه ولیر، به لام ژنه
عه ره به که م زۆر دوودل بوو. دوا یی له به ر دۆخی به غدا و جه یش
شه عبی و شتی وا ئیقناع ده بیته، وا هاتمه وه.

ئیتر له و شه وه، دوا یی چه ندین شه و و رۆژانی ترو سه یرانی زۆر.
کورپه که مان به قسه ی خو ش و به زمی پیکه نین و جنیوی شیرین
خۆ ما لیکرد. ده سه ته جلیکی کوردیمان پیکرد، فی ریش ببوو زۆر

جوان جهمه دانیش ببه ستییت. کورپه که نهک به عسی نه بوو، زوریش باسی کوردایه تی ده کرد. ماوه یهک له هۆبه ی چاپ ده مینیته وه، دوایی ناو نیشانه که ی ده گورپیت، چه ندین به ش و هۆبه ی ناو شاره وانی ده کات. تا خانه نشین ده بییت، براده ر ده مینیته وه. له هه موو شته کانی خوشتتر، نه وده مانه خه لک باش نه یانده زانی ماسی ببریژینن. نه و له به غدا فیژیبوو، به ناگری دار، جوان ماسی ناماده بکات و بیبریژینییت. ماسی برژاوی نه ومان زور خوارد.

ژووری نه خشه کان

له ژووری نه خشه و مه ساحه کان. جیهازیکی گه وره به شیکی ژووره که ی گرتبوو. جیهازه که تایبه ت بوو به کوپیکردنی تریسی نه خشه کان! کاغزی کوپیکردنه که ش له به غدا هه بوو. بو من نه گهرچی زور نه خشه و کاره کانی تایبه تی خوشم پیی کوپی ده کرد، زوریش ده چوومه به غدا ده مکپی و ده مهینایه وه. نه وه شیان بو من چوونه به غدا که ی تییدا بوو.

پیاوه که ی ئیشی پیده کرد. ته مه نی گه وره ببوو. به جلی کوردی ده وامی ده کرد، جه مه دانی و چاویلکه که ی چاوی، باش له گه ل یه کتری گونجاو بوو. نه وه نده ی «مام موحمه د_ کاکه شین» هزی به سیاسه ت و هه واله کان بوو، نیو نه وه نده هزی به ئیشکردن نه ده کرد. تاقه تیشی نه بوو، بو یه هه موومان بو مان هه بوو، مه کینه که به کار به یینن.

نه وه ی زیره ک و لیزان بوایه، له ناو کو نه نه خشه کانی، باوه ش باوه ش هه لدرابوونه وه، بو خو ی رۆلێک له کاغزه کانی کوپی ده شارده وه. کاغزه کان دوو جوریان هه بوو، گچکه و گه وره، بو یه

گچکه کان شاردنه وهیان ئاسانتر بوو. کردنه وهو برپین و به کارهینانی کاغه زهکانی کوپی، وریایی دهویست، چونکه زوو به روژ و رووناکی دهسوتا.

ئیسعافی مردووان

ئۆتۆمبیلکی رهش، هه موو جامهکانی رهش بوو. دانه یهک لهو توپوتا مینه بوسانه. من ناوه وهی باسه کهم نه دیوو، به ردهوام وهک قه له رهش، له ناو گه راجی شارهوانی دهپینرا، دلّمان پیی توند ده بوو. که تایبتهت بوو به گواستنه وهی تهرمی بیکهس و به جیماوی ناو سه لاجهکانی نه خوشخانهی کواماری! زوریش پیشمه رگهکانی تهرمیان ده که وته دهست حکومهت و جاشهکان، به دوو سی کارمهندی تایبتهت، تهرمه که یان بۆ ناشتن دهبرده گورستانی باشوور.

یه کییک له خه سلّهت و بهرنامهکانی بهرپرسی گه راجه که ی شارهوانی «ئه حمه د صالح»، زیرهک بوو له وهی ئیشهکان راپه پرنیتهت، نه هیلیتهت ئیشهکان بوه ستیتهت. ئیتر یه کییک لهو مینه باسه ی بۆ راپه پراندنی ئیشوکارهکانی هه ندی له هۆبهکانی شارهوانی تهرخانکردبوو.

...

سمیلت ده تاشم

هه رگیز چه زم نه ده کرد، نه مده ویست له بهرپرسهکانی حکومهت نزیک ببه وه. هیچ پاریزگاریک ناوی منی نه ده زانی. ئه مین عامهکان، جیگرهکانیان منیان نه ده ناسی. خوّم له وانه دوور ده گرت! زورتر چه زم به ئیشوکاری دهره وهو خه لکه که ده کرد. دلّم

به وانه ده کرایه وه . به لام چ بکه م ده سه لاتم نه بوو، ئیواره یه کیان، به رپرسی به شه که مان له به غدا بوو. به رپوه به ره که مان گوتی شیرزاد تو له جیاتی پؤلس وه ره، ئه بو نه وفل داوای من و سه رۆک به شه کانی کردوه . کۆبوونه وه یه کی ئاساییه!

ئیتر چووین، زۆربه ی سه رۆک به شه کان ژن بوون. له ژوره دریزه که ی ئه و دانیشتین، یه ک یه ک قسه یان کرد، وه لامی پرسیارو داواکه ی ئه ویان دایه وه . له بیرمه ئه وده مانه ورده ورده به فریش ده باری. که شه که سامناکیش بوو. پرسسی چهند پارچه زه ویی ئاماده کراومان هه یه بو دابه شکردن. دیاره به رپوه به ر رووی له من کرد و پرسسی، منیش گوتم:

به پیی پارچه زه وییه کانی تو ماری به شی ئه ملاک، هیچمان نییه!
به لام له سه ر نه خشه کان زۆرن!

یه حیا جاف، پرسسی ناوت چییه، گوتم شیرزاد. دیاره منی نه دیبوو، زۆریشی پی سه یر بوو، من بیمه کۆبوونه وه یه کی ئه و، بتوانم قسه یه ک له بریارو به رنامه کانی شاره وانیش بکه م، منی نه دیبیت. زووتر سه ردانم نه کردبیت. یان هه ر ناوی منی نه بیستبیت. بویه به وه لامه که م زۆر تووره بوو. جله زه یتونی و ئاکاره ئه سمه ره که ی به یه که وه سووور بوون، گوتی:

به شه ره فم! ئه گه ر درۆ بیت، سمیلت ده تاشم. پؤلس ده لی ئوستاز شه ش هه زار پارچه زه وییمان هه یه، تو ده لیت هیچ! «ئه وده مانه سمیل زۆر گه وره و ره ش بوو. ره نگه له به ر جوانی سمیل و قره زۆره به گلوازه که م و که چه لی خووی بوو، رقی زۆر له من هه لده ستیت و تووره ش ده بیت» .

ئیتر باش بوو ته له فۆنیکی بو هات، له وه لامی ته له فۆنه که گوتی: دانیشن و شته کان ئاماده بکه ن، منیش دیم، خواردنه وه به و شه وه

خۆشه!

به دهستی ئیشارهتی به تهواو بوونی کۆبوونهوه که کرد، ئیمهش
رۆیشتین. من تا له پایهکانی بهردهم پارێزگاش دابهزیم، دهستم
توند به سمیله گهوره کهم گرتبوو. نهوهک بیتاشیت. نه مزانی
پاش ئهوهنده ساله، له سوید ئهوه سمیله رهشه نازداره گهورهیه
دهتاشم، که هه رگیز بپروام نه ده کرد بیتاشم! که دوایی هه
دهیتاشم، ئه دی ئه ودهمانه، بۆ به قسهی ئهوه، ئهوهنده نارپهحهت
و شله ژام. تا ئه ودهمانهش هه رپه شه کهم له بیرمه و دهینوسمه وه.

ئه بو بان

په یوهندی من پۆلس شمعون _ ئه بو بان، بهردهوام بۆ خۆشه ویستی
و گالته کردن و جنیودان، پیم دهگوت ئوم بان_ کۆن بوو،
زوو ناسیم، له ودهمانه ی پراکتیکی سالی یه که می ئامۆژگه م له
شارهوانی کرد. دواتر دۆستایه تیمان بهردهوام ده بییت، تا ده بمه
مه ساحیکی هاوپی و هاوکاری ئهوه!

زوو ئهوه چهپ بوو. دهیزانی منیش رۆژنامه ی *ریق الشعب
ده خوینمه وه. بیگومان ئهوه خۆی نهیده خوینده وه. منی
خۆشویست، به سۆزه وه پشتیوانی ده کردم! زووش به یه که وه
دهستمان به گالته ی شیرین و به زمی خۆش کرد! زۆریشمان
به یه که وه ده مانخوارد وه، بیگومان له ماله که ی ئه وان له عه نکا وه.
شه وانه سروتی خواردنه وه یان گهرم بوو! به لام هه رگیز ئه وده مانه
جور ئه تی ئه وه م نه ده کرد، عه ره ق بخۆمه وه. که ئه وان هه موویان
عه ره قی خۆیان، که له ماله وه ده یان کولاند و ده یان پالوت، له

شووشه یان ده کرد، ده خوارده وه!

با له بیرم نه چیت به زمی عه ره قه که بگیومه وه، دوایی و پاش
نزیکه ی پازده سال فییره عه ره قیش بووین. جاریکیان به یه که وه
چووینه مالی خوشکی له زیدی خویمان «مانگیش».

له وی له ناو خانوویکی کون، به لام خاوینی دوو نهوم. هه یوان و
سابات و که شیکی سیحراوی، دابه زین. خزمه کانی لی کوبوونه وه،
ئه ویش دل و دهست و گیرفانی کراوه بوو، بویه پیر و گه نجه کانی
خزم و ناسیاره کانی زور هاتن. خوشکه که ی دهیزانی شهو،
دانیشتنه که گوره ده بیت. به کورپه کانی گوت ورن بچین عه ره ق
بینین! منیش ده پرسم، ده مه وی بزنام به زمه که چییه، ته نگاو
پرسیم، عه ره ق له کوئی ده هیئن!

پولس به زمی خوش بوو، جنیوویکی پیمدا، گوتی برۆ بزنان له کوئی
ده هیئن. منیش به راستی حه زم ده کرد، ئه و کاروانه ببینم. له و
ماله، ئه وه بزنام، ئه و نه نییه گه وره یه بدۆزمه وه. به سۆزه وه
به دوای ژنه که ده که وم، ئه وه ی ته مه ن و ماندوو بوون و ته نیایش
په کی نه خستبوو، جله کوردییه ره نگینه که ی ده بریسکایه وه.

دوو کوپی گه نجیش هاتن، بیرم له وه کرده وه هیئانی عه ره قی
ئه و دوو گه نجه ی بو چییه! چووینه نهومی ژیره وه ی خانووه که.
ژوویریکی جه نجال، به که رهسته و زه خیره و سه ندوق و لووله ی
کارتون و جه وال و فهرده و ته نه که و قه رتاله و سه به ته و
زه مبیل. ژنه که ئاماژه ی به گوشه یه کی ژوویره که کرد. به کورپه کانی
گوت، شووشه که ده ریئن.

دوو کورپه که چند که لوپه لیان دوورخسته وه و شووشه یه کی گه وره،
مه تریک دریژ ده بوو، ئه ستور درده هیئن. سه ره گه وره که ی

دهکه نه وه . ژنه که رهحه تییه کی بچوکی به دهسته وه بوو .
له سه ندوقیکی به رده سستی، دوو شووشه ی یه ک لیتری دهرهینا،
دوو کورپه کesh به یه که وه، شووشه گه وره که یان به رزکرده وه و
عه رقی ناو شووشه گه وره یه ک مه ترییه که یان، له ناو شووشه
یه ک لیتره کان ده کرد . ژنه که ش، پارچه فلینی له سه ر شووشه کان
ده په سستا، سی چوار شووشه ی پر عه رقی خو مالی کرد .
ئیترا من له سه ره وه به پۆلسم گوت . من چیترا مه شروب له مالی
ئیوه ناخومه وه و چیترا لیتری ویسکیش نادزم، به خوشکت
بلی ئه و شووشه ی ژیرزه مینه که مان بداتی، به شی زۆرم ده کات .
هه موومان زۆر پیکه نین، دیاره ژنه که له زمانه سو رانییه کی من
تینه ده گه یشت، دوایی گوتی :

ئه و شووشه یه به شیکی مه زن و شیرینی ئه و ماله یه ! تا من له
ژیاندا مابم، ئه و شووشه یه له و ماله ناچیتته دهره وه، به لام مه رد
به، زوو زوو وه ره لی ره بخوره وه . «ئه وه ی من بزاتم، ئه و ژنه له و
دوو ساله ی دوایی کۆچی دوایی کرد، بوار هه بیته، ده پرسم بزاتم
شووشه که چی لی هات» .

به ره له وه ی بچینه مالی ژنه که، له مانگیش! له سه ری کۆلانه که،
بینیم، ئه وه ش یه که مجار و دوا جاریش بوو ببینیم . دوو کیژی
بالا به رزی شیرین، قژزهره، ئاگره که ی له سه ری وه ستابوون، ئه وه نده
گه رم بوو، بویه دوو کیژه که درزیکی گه وره و دریژیان له سینگ و
مه مکیان، بۆ هه ناسه و فیئکی کرد بووه وه . هه ردووکیان سی چوار
مه نجه لی گه وره یان له سه ر ئاگر دانا بوو، به خاکه ناس، کولان و
بلیقی ناو مه نجه له کانیان تیکده دا، ده یانسو وپراند، دیمه نه که م زۆر
پی جوان بوو . زوو پرسیم ئه وانه چ ده کولینن، گوتیان خورما یه

دهیکه نه عه رهق . سالانه به هه ره وهرز، هه موو گونده که به یه که وه خورما بو عه رهق ده کولینن و ده گرنه وه . ئیتر له و رۆژه وه، پاش دیتنی دیمه نه که، به پاستی حه زم ده چیته عه رهق .

پۆلس، زوو به لینی به من دابوو، زه ویی نیشته جییم بو وه ربگریت . زوریش ئه وه م لی دووباره ده کرده وه . ئه ویش ده یگوت: لا تستعجل! به لام من په له م بوو، هیچ نه بوو، راستیه که ی پاره ی ئه رزه که شم نه بوو. له هه موو لیسته کانی دابه شکردنی پارچه زه وی به سه ر فه رمانبه رانی شاره وانی، ناوم ده که وته دوا ناوی لیستی فه رمانبه ران . چونکه من هیچ خالیکم نه بوو، ژن و مندال و خزمه تم نه بوو، ئه وانه ش بو وه رگرتنی زه ویی نیشته جیی به خال حیساب بوون!

ئیتر له لیستی سییه م، که یه ک خالم هه بوو، دووباره ناوم دوا که س بوو . به لام پۆلس که ئه ندامی لیژنه که ده بییت . ئیمزای ناکات و تووره ده بییت و ده لی مه عقوله، ژماره ی پارچه زه وییه کان به شی هه موویان ناکات، ئه وه چه ند جاره ئه و مه ساحه ناوی ده رناچیت . ئیتر به کۆششی ئه و، ئیمه پینچ که س بووین زه وییمان بو ده دۆزنه وه و ناومان به گه ل لیسته که ده که ویت!

مه ساح زور ده بییت

مه ساحه گه نه کان زور ببوون، تازه دامه زرابوون . زیره کیش بوون، تاچه تی هه موو شتیکیان هه بوو . گه نج بوون، پیده که نین، شه پریان ده کرد، تووره ده بوون و فییره ئیشیش ده بوون . سه رکه ش و زورزان

و زیره کیش بوون .

که مال زوو شه پری ده کرد ناومان نابوو هه رقه ل! زوو نازانم بۆ
خانه نشین بوو، که وته ناو بازار ئیستا بز نسما و مولکی زۆر و
کارگهی هه یه!

به ختیار، ئەو نهرم و ناسک بوو. زۆریش پیده که نی، خه تی خوش
بوو، ئەویش زوو وازی له پیوان و فیته هینا، چوو ناو بازار پی
شیخه لا. له وئی ههنگاو به ههنگاو له گه ل روون و برنج و سابوون
و تایت و ئاوی ته ماته، ده وله مهنده ده بیته و ده بیته یه کیک له
بازرگانه دیاره کانی شاره که!

حه مید، هاوپی ئامۆژگه م بوو، به لام ده رچووی بیناسازی بوو.
له دائیره یه کی تر من هاوکاریم کرد هاته شاره وانی، له هۆبه ی
مۆله تی خانووبه ره گیرسایه وه، زیره ک و لیها توو بوو، باش خۆی
پیگه یاند .

جه مال له هه موو گه شت و شوینه دووره کان به یه که وه بووین،
مه ساحیکی زیره ک و به زه وق و عاشق بوو!

کچی کمان له گه ل بوو، ببوو براگه وره و ده مراست و پارێزه ر و
خه مخۆری کاره کان بوو، له هه موو ئیشه کان، درهنگ و زوو و
دوور و نزیک، هاوپی و هاوکارمان بوو. عابیده کچ بوو، به لام
وه ک گه نجیکی به توانا ماندوو نه ده بوو. مه ساحه کانی به یه که وه
ئیشه مان کردوو، به یه که وه له شاره وانی بووین ژماره یان زۆر بوو،
زۆرم له بیرنه ماوه، باش بوو یه کیکی ترم به بیره اته وه، کچی کی
وردیله ی نهرم و رووشیرین. نه هله ئەسود، کیژه کۆییه که ی
کوردایه تی و شیرینی زمان و پیگه نینی جوانی لی ده باری.
جاریکیان بیجگه له وه ی مه ساح بوو، به کاری باش هاوشانمان
بوو و ماندووش نه ده بوو. پالتۆیه کی جوانی گه وره م به دیاری بۆ

هاتبوو، بردی به دوو شهو بۆی بچووک کردمهوه! دهست و دل
و چاوی رهنگین بوو، به لام به داخهوه به ختی رهش بوو! ببوون
هه مووم له بیرنه ماوه، ئه گینا من له گه ل هه موویان برادهر و هاوکار
بووم.

به زمی شیرینی زۆرم له گه لیان هه بووه، ئه وان و ئه وانیهی رۆژانه
بۆ ئیش و کاره کانیان ده هاتنه شاره وانی! هه ندی له کاروباری
خه لکه که وابوو، به ئاسانی ته واو نه ده بوون، چه ند رۆژ و مانگیشی
ده خایاند، ئیتر له و هاتوچۆیانه، له و هاموشۆیانه ده بووینه برادهر!
به وهش په یوهندی ناسین و داخوازی و دۆستایه تیش نیوان
هه ردوولا، نیر و مییش دروست ده بوو.

دوو شیش جهرگ

مام قاسم، به جلوبه رگ و که سایه تی و جه مه دانی و چاوه گه شه کانی
دیاریوو، له زید و هه وار و شوینیکی شیرین هاتبوو. ئه و له
په نایه کی دهره وهی باله خانه ی شاره وانی، له پشته وه که پرپیکی
سه رپیی به دارو چه سیر کردبوو. به یانیان زوو، به پاسکیلیک،
پشته وهی سه ندوقیکی لی به ستابوو، خوشی ده موچاوی ده به ستا
و ده هات، چه ند کیلو گوشت و جه رگ و دل و سه وزه ی ده هیئا.
ئه وانیهی به ره ژوو ده برژاند، نانی جوانی گه وره شی هه بوو.
ئیتر ده سته یه ک له فه رمانبه رو میوان، به یانیان نانیان له لای
ده خوارد! جه رگ و گوشته که ی جوان ده برژاند. خواردنه که ی پاک
بوو، قسه ی خوشیشی ده کرد و به زمی گه رمی ده خولقاند. له گه ل
خواردنه که، چای ده نارده ژووره کان. میوانه کان، فه رمانبه ره کان،
داویان ده کردو ده یانخوارده وه. ئه ویش ژماره ی چاکانی، له سه ر

پارچهیهک کارتۆنی پاکیتی جگهره دهنووسی، پیش سهعات یهک، پیش ئهوهی فهمانبهرهکان برۆن، ژوور به ژوور بهدوای پارهکان، به دهنگه گهورهکهی له ناوهکان دهگهپا. ئهوانه ی چای شیرین و بهتامی ئهویان خواردبووهوه، دهبوايه چهند درههمیک بدهن! پاش نیوهپۆیهکی درهنگ. ههر لهوی خۆی دهگۆپی. دهسته جلیکی خاوینی له بهردهکرد. به ره و ناو بازار دهپۆیشت. مندالهکانی پاسکیله که یان ده بردهوه و ئهویش دهچووه ناو بازار، پارهی قهسابهکانی ده دا.

کاکل و دهرمان

له شارهوانی، چهندین مهساح دامهزنان و مانهوه و رۆیشتن، بهلام کریکاری رووپۆی «عامل مسح» مان کهم بوو. یهکیک به و ناو نیشانه دامهزرا، ناوی «کاکل» بوو. ئه و ناوه تاییه ته به ناوچهی ههولیر، زۆریش دهمهوی بزانه مانای چیه، له چ هاتووه! ناویکی زۆره! رهنگه وشه و ناوی کاکل، له کورتکراوهی کاکه لیهوه هاتبیت.

کاکله کهی شارهوانی جیاواز بوو، کورپکی باریکی رهشتاله، خاوین و ئارام. زۆر کهم دهنگی دههات، بهریز و گوپرایه ل، ههرگیز باسی کهسی نه دهکرد، قسهی کهسی نه دهگپرایه وه. له بهر ئهوهی بهر لهوهی له شارهوانی دامهزیت، له یهکیک له دهرمانخانهکانی جادهی دکتۆران ئیسی کردبوو. شارهزایهکی زۆر باشی له دهرمان و مهرهه م و دهرزی و شروب و تابلیتهکانی تهندروستی هه بوو. ئه گهر راست بلیم زۆریش شارهزا بوو، له جۆرهکانی چارهسهری نه خوشیهکانیسی دهزانی.

به یانیان کاکل که دهات، پینج شهش کهس، فه رمانبه ران، کاربه دهسته کان، به ردهسته کان، هه ندی له وانه ی زور هاتوچوی ناو شاره وانییان ده کرد، چاوه پوانیان ده کرد. تا راده یه ک خه لک، له مه ساحه کان زورتر ده یانپرسی.

ده رمانی بویان ده هیئا. نرخه هه موو ده رمانه کانی ده زانی، قبوولی نه بوو یه ک درهم پاره ی زیاد له کهس وه ربگریت، به رده وام بو وه رگرتنی پاره ی ده رمانه کان وه ک خوی، ورده ی ته وای پی بوو!

کاکل وه ک کریکاری پیوان. که سیکی نه فسبه رز بوو. هه رگیز حه زی نه ده کرد له گه ل ئه وانه ئیش بکات، به چاوی سووک سه پیری ده که ن. زیره ک و لیزان بوو.

نه خشه و خال و هیله کانی ئیشکردنی ده ناسیه وه. وه ک چون ده رمانه کانی ناو ده رمانخانه که ی ده ناسیه وه، له سه ر زه وی و نه خشه ش زیره ک بوو! روژانه له ژووره که له یه ک شوین داده نیشت، تا بو کهس هه لئه ستیت، ریزی خوی و پیشه و خه لکه که شی ده گرت

ده یزانی چون ئیش ده کات و چون ریژدار روژه کان به پری ده کات! ماوه یه ک بواری وه رگرتبوو، فی رببوو، که م که م نه خشه یه کی ده برد و ئه رزیشی به خه لک نیشانده دا! به داخه وه به سه ربازی له کویت، نه خوی و نه تهرم و نه هه والی نه هاته وه!

له بهر ئه وه ی ماوه یه کی زور زه وویه کانی هه ردوو گو رستانه که ی باکوور و باشووری به خاوه نه کانیان نیشان ده دا. به زیندوویی زور له وی ده مایه وه، به داخه وه به مردوویی له گو رستانیک نه نیژرا.

پلکه فاتم

ماوهیهک ژنیکی به ته مهن بهردهستی ژوره که ی ده کردین. ژنیکی نهرم و له سه رخۆ. که میک ده شەلی، به لام ئیشه کانی به پیکوپییکی ده کرد! خەلکی گونده کانی باله کایه تی بوو. کورپییکی گه وره ی هه بوو، له بهر ئەوه ی له ماله وه فیرار بوو، بۆیه ژنه که بهردهوام په ریشان و ترساو دهرده که وت. رۆژانه له تۆردوگای مه لا تۆمه ر ده هاته دهوام، ماندوو ده بوو. به لام له گه ل که شه که ی ئیمه و ده مه ته قی بهردهوام و به زمه شیرینه کانمان، دلشاد دهرده که وت. ئەو هه رگیز ههستی به ژانی ژیانی نه ده کرد. که ژانی زۆریشی هه بوو. گونده که ی نه مابوو. سیبه ر و کانی جارانی نه بوو. پیاوه که شی نه مابوو، نازانم بۆ نه مابوو، یان من له بیرم نه ماوه!

ناوی ژنه که م باش له بیر نه ماوه، به لام وابزانم ناوی فاتم بوو. رۆژگاره که له میژه، ناوهندی هه شتاکانی سه ده ی رابردوو بوو. ده توانم ته له فۆنیک بکه م و ناوه که ی و هه ندی له خه سلته و جوانییه کانی ژنه که بپرسم. که سانی وامان له گه ل بوو، زۆرتر کۆنتاکتیان له گه ل ئەو ژنه هه بوو. عابیده و نه هله زۆرتر له و نزیک بوون. به لام نامه وی، ده مه وی ته نیا ئاماژه به رۆحه جوانه که ی بدهم!

چاوه گه وره کانی، دیاره به گنجی زۆر جوان بووه. له ناو جله کۆنه ره شه کانی به ری، تۆز و خۆلی که سک و پاککردنه وه ی ژوره کانیش، ماندوو بوونی هاتن و قه په بالگی پاسه که. هیشتا رووناکییه کی جوان له چاوه کانی به دی ده کرا. ئەو ده شەلی، به لام راست و باش کاره کانی به پیده کرد! زۆر سه ربرده ی ریواس و به فر و کانی گونده که ی ده گێرپایه وه، بیده نگ ده بوو، دوور ده پۆیشت،

به لام زوو دهاتهوه که پیمان دهگوت دانیشه کورسی ههیه،
رامهوهسته!

باداوه یان قوورپاوه

له سه رهتای ههشتاکانهوه گه پهکی باداوه ببووه واقعیک، شارهوانی
نهیده توانی هیچ برپاریکی له سه ر بدات. شوینه که به پیی نه خشی
بنه پرتی شاره که که رتی نیشته جیی بوو. به لام به پهمه کی و دور
له هه موو یاسا و رینماییه کانی شارهوانی دروستکرا بوو. کومه له
خه لکیک نزیک له حکومت، به لام به دزی و به فیل زه وییه کانیان
فرۆشتبوو! به هه رزان و به ناچاری داماو و که ساس و هه ژاران
سوودیان له وه وه رگرتبوو. ئیتر ژماره ی خانووه کانی گه په که که،
ده گه یشته نزیکه ی هه زار خانوو و خیزانی زوری تیدا ده ژیا.
زوریش ئاوه دان و گه رموگور، به لام قوتابخانه و قیر و دووکان و
بازار و فیتهر و ئه فه ندی و ژنی سفورو مه لا و مزگه وتیشی نه بوو!
روژیکیان، وه ک دیارده یه کی سه یر و ناوازه، ژنان ده چنه
به رده م پاریزگا و داوای کاره با و ئاو ده که ن! ئه وه ش سه ره تایی
بیرکردنه وه یه ک بوو، له وه ی باداوه ش بیته سه ر نه خشی و داویی
تاپۆش بکرییت. من له پیوانه که ی له گه ل نه بووم، ئاگام له
ورده کارییه کانی نه خشی و تاپۆ و کاروباره کانی نه بووه. بیگومان
ئیشی زوری ویستوو و ماندووبوون و چاوه پوانییه کی زوری
خه لکه که ی ویستوو! به لام له جه ردکردنیک نازانم بۆ چی بوو،
به شداربووم، مال به مال ژماره و چۆنیه تی خانووه که و به ناوی
کییه و چهند ژوره، ئه وانمان له لیسته که تۆمار کرد. ئه وه ش
ئاماریکی به په له ی مه یدانی سه ریپی بوو. له بیرمه له لیسته که

ناوی ٨٤٠ خیزانی دانیشتوانی ناو گه پرهکی باداوه مان نووسی .
ئه وهش شارپکه، گه وره تر له رووناکی و ٧ نیسان و گه پرهکی
تریس . جیهانییک بوو چونه ناوه وهی ئاسان نه بوو . توپریکی
هاتوچوی هه بوو، ده ربازبوونی ئه سته م بوو . چلکاو و قوو پستانیک
بوو، گرتن و سنووردارکردن و په لاماردانیشی ئاسان نه بوو .
گه پره که که به و جوړه بوو، تا شه قامی سه د مه ترییه که ده کریته وه .
به وهش ژماره یه کی زوری خانوو ده کریته وه . ئه وانیش هه لده گیرین،
قه ره بووش ده کرینه وه ! باداوه ده بیته رووکاریکی بازرگانی به قیمه ت
و بازارپیکی گه وره و دیاری شاره که .

خاتووناوه

خاوه نی هه وار و باخچه و کۆنه گوندی خاتووناوه کوپه پووری
دایکم بوون . هاموشۆمان گه رم بوو . ئه وان په رۆشی ئه وه بوون،
باخچه و بیرو یاده وه رییه کانی خاتووناوه یان نه فه وتیت . به تایبه تی
کوپه گه وره که یان مامۆستا خه لیل، زۆر په رۆش بوو، باخچه که یان
نه فه وتیت ! به هه ر جوړیک بوو، چه ند داریکی له کۆنه هه وار که
ده چیئن، بیرو ئاوه که نۆژهن ده کاته وه . به لام به پیی به کاره یانی
نه خشه ی بنه په تی نیشته جیی بوو . ئه و به شه و زۆر له زه وییه کانی
تری خۆیان، هه موو ئامۆزاکانی به ر سنووری شاره وانی که وتبوون،
به پاره ی که م به ناوی شاره وانی کرابوون . بۆیه ئه وان مه به ستیان
بوو، کۆنه باخچه که یان بمینیته وه ! ناعووره که یان ئاوی لی
هه لکیشن، له دواریژ بیته هه وار و کوپوونه وه ی هه موو برا و برازاو
خانه واده که ی، خاتووناوه یان خۆشده ویست !

مه به ستیان بوو له ناو نه خشه ی بنه په تی بیته رووبه ریکی لاکیشه یی

سهوز. بهرامبه ر باخچهی گلکه ند و کوران و خانزاد بیته. بۆ
نه بیته دهسته خوشکی باخچهی خانزادی بهرامبه ر نه خوشخانهی
کۆماری _ فیگردن_، با ئه ویش بکه ویتته بهرامبه ر نه خوشخانهی
سه دام _ رزگاریی ئیستا_. من به رده وام هاوکار و هاوپی مامؤستا
خه لیل _ دوایی ناوی ده بیته حاجی خه لیل _ بووم تا خه ونه که یان
بیته دی!

دیاره که س نه یده توانی، هیچ قه له م و پیشنیار و پیوان و نه خشه یه ک
ناتوانیت برپار بدات، ناوچه یه کی سهوز هه لگیریت، که سکا یه تییه ک
بسپریتته وه. داره کان بپریتته وه. جوگه کان لوول بدات. هه وزه کانیا ن
پرپکاته وه. من داوا و پیشنیار و پیوانه کانی خاتونوا وه م ده برده
به غدا. له وئ ئه ندازیاره کانی دؤستایه تی خوشمان هه بوو، پییان
جوان بوو، رووبه ریکی سهوز له سه ر نه خشه ی بنه پره تی شاره که
هه بیته. بۆیه ده بیته راستییه ک و دیار ده کریت.

ئه وه ش ماوه یه کی زۆر ده مینیته وه، باخه که ش میوه ی زۆر
ده گریته، سهوزه کان ده برنه وه و ده فروشن و دیتته وه بهر! داری
زۆرتر و میوه ی زۆر و باخی گه وره ی له سه ر داده مه زرینن. به لام
به گه وره بوونی شاره که، قه ره بووی زۆر و چه ندین فاکته ری تاییه تی
خۆیان، به ویستی خۆیان و دوور له هه زه کانیا ن خاتونوا وه ش
ئیفراز ده کریت و ده که ویتته ناوه ندی شار!

تۆ گه وادی

رۆژیکیان به هار بوو، سالانی سه ره تای هه شتاکان بوو. نوزاد
سابیر به پروه به ری شاره وانی بوو. به رپرسه که م منی نارد بزانه م،

چەند پارچە زەوییهک لە حەیی عومال سنوورەکیان دیار نییە، شیشەکانیان نەماوە، بزانی چییە، بۆیان چارەسەر بکەم! سەندیکای کرێکاران نزیکەیی هەزار پارچە زەوی، لەپشت گەرەکی کوران و لەناو کۆنە باخچە و چلپاوی گەرەکی، بە سەر کرێکارانی دەزگا حکومییەکان دابەشکردبوو. شوینەکی دوور و چلپاوی و بێ خزمەت بوو. کەم کەم بادلووی لێدرا، ئەوێ تر چۆلەوانی بوو!

چووم، دوو کەس لەوانەیی دەیانویست سنووری زەوییهکانیان بدۆزنەو، هاتن! خەلکی زۆرم لێ کۆبوو، بوو قەرەبالغییەکی باش. ناوچەکی تەر و قوور و گەرەش بوو. زۆر بەدوای شیشییکی سەرە بلۆکیک، سەبەیهک پەرۆش بووم، هیچ نەدۆزیو. دیارە بە نەبوونی نیشانەیی کی کۆن، زۆر زەحمەتە هیچت پێ بکریت، مەبەستیشم بوو ئیشەکی بکەم، بەلام ئاسان نەبوو! توورە بووم، لەبەر خۆم و بە دەنگی بەرز گوتم:

هەر گەوادیک هەلدەستیت، زەوی ئیفرانزکراوی شارەوانی تو دەکاتەو، دەکیلت، ئیش بۆ ئیمە پەیدا دەکەن، گەوادی وا! لەناو خەلکەکی، دەنگیی گەرە بێ شەرم و ترس، سمیلتییکی رەش، جەمەدانییەکی گەرە، پشیدینییکی ئەستوور، هاتە وەلام و گوتی:

ئەفەندی کی گەوادی!

منیش گوتم ئەوێ ئەو ناوچەیی کیلاو و تۆی کردوو، گەوادی! ئەو بێ ئەوێ بترسیت و شەرم بکات گوتی:

من زەوییهکەم کیلاو و تۆم کردوو!

ناکرێ یەکسەر پەشیمان بیمەو، زانیم کابرا چەکارە، دەستی دەروات پشتیوانی هەیی، یان سەر بە ئەمنە، یان موختارە! ئەو بە خەلکی هەژاری بێ دەسەلات نەدەکرا، ترسام، بەلام پەشیمان

نه بوومه وه، دهستم له سهر پیوان و نه خشه و فیته که م سارد بووه وه،
گوتم توش گه وادی!

ئیتر ده گه پیمه وه شاره وانی ده چمه لای به پیره به ره که مان، ئه ویش
سه ریپی ده لیت: خوت جنیوت به خه لک داوه و ته حملیش بکه .
هه ناسه سارد و ترساو له ژوره که ی ئه و دیمه دهره وه، شله ژاو
چاوه پروانی چاره نووسیکی ناداریش ده که م، ده ترسام به لام خوله
«برا گچکه ی» کانه بی چاوشین. ئه و به گه نجی پیشمه رگه بوو،
به لام دواپی ده گه ریته وه و ده بیته مه فره زه ی ئه من، هه ر ئه وانیش،
شه ویکیان ده یکوژن و تهرمه که ی فریده دهنه ئاقاری گوندی
توویره ق، به ده مانچه وه له ناو شاره وانی پشتم ده گریت، هه ره شه
له موختاره که ده کات و پیپی ده لیت:

له سه یداوه و سیئتاقان، ئه و کورپه مان لی هه لکه وتوو، توش
ده ته ویی ئازاری بدهیت، راست ده کات هه ی گه واد .

ئیتر به جنیوووه که، به لام به جاری دووه م، وه ک گه وادیک وازم
لی دینیت .

دواپی ماوه یه ک کابرا، ئه وه ی من و خوله پیمانگوت گه واد، له گه ل
ژماره یه ک جیش شه عبی ده کوژریت، واز له ژیان و حزبایه تی
دینیت و چیتر زه وییه ئیفرانزکراوه کانی شاره وانی ناکیلیت و
تویان ناکاته وه، بیگومان ته باره که ش نادوریته وه، موختاری و
چه کدارییه که ی، ده بیته هۆکاری ئه وه ی قه دی ئه و بکیلن و به
گولله توی بکه ن و بیدورنه وه .

ئیمه ش ته وای گه ره که که دووباره ئیفرانز ده که ینه وه، ده بیته
گه ره کیکی گه وره و ناوی ده بیته حی عمال، ده که ویته ناو
ئاوه دانیه کی گه وره تر .

قه لات

زووتر گوتومه له ته مه نی سه رووی ده دوازده سالییه وه، بیرم له وه ده کردوه بۆ له ناو قه لات که س ناسین. خزمیکمان مالی له وی نییه. بۆ ناچینه سه ر قه لات! ئیتر تا پۆلی دوو ناوه ندیش نه چووبوومه وه سه ر قه لات. که چووم، سی پورزا به یه که وه، جورئه تی ئه وه مان کرد، سه ربکه وین، له ناو چه ند کۆلانیکی بسوورپینه وه، وه ک ئه وه ی به قاچاخ ده چین، یان بچینه ولاتیکی تر!

که ده بمه مه ساحی شاره وانی، بۆ په سه ندکردنی نه خشه که رتییه کانی ناو شار، بۆ ره زامه ندییه کان، ده بوایه شوینه واری هه ولیریش، ره زامه ندی له سه ر نه خشه که بدات و بنووسن، جیبه جیکردن و ئیفرانکردنی نه خشه که، هیچ سه ریچییه کی شوینه واری تیدا نییه. کاریش ناکاته سه ر هیچ له شوینه که فناسه کانی ناو شاره که. ئیتر من چوومه شوینه وار، به لام دائیره که یان له خواره وه بوو. هیشتا نه چووبوونه سه ر قه لات. له وی ئیشه که م ته واو کرد. هه موو نمایش و جامخانه و کتیبخانه کانیان بالکیش بوون.

له وانه ش جوانتر، کچیکی فه رمانبه ریان هه بوو، سه یری کردم، که نچ بووم، به لام له گه ل هاوسه ری ئیستم، ماره برینمان کردبوو، واته به سترابوومه وه، به لام شتی جوان هه ر جوانه. له وی ئه و کیژه هه ولیرییه چاوه کانی که سک بوون، ئیستاش، که دوو دانه زه یتونی که سک له گه ل عه ره ق ده خۆمه وه، واده زانم چاوه که سکه کانی ئه وه. نازدار بوو، پاش ئه و دیمانه یه زۆرجاری تریش چوومه دائیره که، کیژه که هه ر مابوو، داری به ژنی به رزی، دوو دانه زه یتونه که ی هه ر پیوه مابوو.

کاروانی ترم وهک مه ساحی شارهوانی له سهر قه لات، نه و جار ه بوو، که بوومه نه ندای لیژنه یه کی چۆلکردن و ئاماری خانووه کانی شارهوانی ناو قه لات! نه وده مانه بنکه ی نۆژه نکرده وه ی قه لات له سهر قه لات بوو. یه کییک له خانووه گه وره کانی ناو قه لاتیان نۆژه نکرده بووه وه، ببوو به باره گای لیژنه که. له وی زانای شوینه واری عیراقی ناسراو دکتۆر «به هنام نه بو نه لسوف» م بینی. سه رسامی زۆری به قه لات نیشان ده دا. په رۆشیش بوو، زۆرتر کار و پشکنین له سهر نه رزه که و ژیره وه ی بکه ن. ئینجا به ها و قیمه تی شاکاره دیرینه که ده رده که ویت.

شارهوانی بو پشتیوانی و به که لتوو رکردنی قه لات. چه ند خانووی هاو لاتییانی کرپیووه وه. خاوه ن مولکه کان پاره یان وه رگرتبوو، کرچییه کانیش پارچه یه ک زه وییان له به رامبه ر نه خوشخانه ی سینگی ریگای شه قلاوه پیدرابوو، دوایی گه په کی ۷ نیسان ده که ویت ته نیشتیان!

مولکه کان به ناوی شارهوانی کرابوون، به لام پاش تیپه رپوونی چه ندین سال، خه لکی تر ده چنه ناو خانووه کان، دووباره ئاوه دان ده کرینه وه. بویش جاریکی تر نه وانه، واته نیشته جیبووه کان به پارچه زه وی له لایه ن شاره وانیه وه قه ره بوو ده کرینه وه!

من به لیست و نه خشه یه کی کۆن، سه رده می پیوان و دروستکردنی ده گه رپته وه چله کانی سه ده ی رابردوو، یان زووتریش، ده بوایه به و نه خشه یه، له ناو که لاوه کان، خانووه بچووک و رووبه ره ته سک و کۆلانه باریکه کانی به روخانی زۆرترین دیوار و خانووبه ره گه وره تر ببوون! بناسمه وه. ره نگیان بکه م، بیانژمیتم، بزانه به تاله یان خیزانیکی که ساس داگیریان کردوو.

رۆژانه به ئۆتۆمبیلی خۆم به سهر قهلات دهکه وتم. لهوێ له ئۆفیسه که قاوهیه کیشمان دهخواردوه، ئیتر دهچومه ناو کۆلانهکان و سه رهپه رشتی مولکهکانی شاره وانیم دهکرد. سهیری دیواره روخاوهکانی، بنمیچه تهپیووهکان، کاریته شکاوهکانم دهکرد! رهنگی بنمیچ و دهرگا و پهنجهرهکانی سرابوونه وه. دهرگاکانی، پیوستیان به زهنگ و تهقهی خهزیمه و لیدان نهبوو، کرابوونه وه! پهنجهرهکان، پهردهیان نه دهویست، بۆیه و جامی نویمان نه دهویست. ویرانییهک بوو، بۆیه له مار و دوویشکیش دهترسام. دهترسام دیواریک به سه رماندا بروخیت. به لام وینه م دهگرت. وینه کان بۆ خۆم بوون، خۆم کامیرام بردبوو، بۆ ئاره زوی خۆم! بۆ پاراستنی رهنگ و نهخش و پهروازهکان، وینه م دهگرت!

ئیتر له و کاره، له و ده رچوون و په رۆشییه، که وتمه دوای نووسین و کۆکردنه وهی زاراوهی بیناسازی کوردهواری. به نووسین و کۆکردنه وهی سالیک و دوو سال و زۆرتیش تهواو نهبوون، بوومه که شناس و بیناساز و ئه رشیف! بوومه خه مخۆری دیوار و نهخش و جۆرهکانی کاریته و بهردهکانی خانوویان لی دروست دهکرد. ئه وهنده په رۆشی دارودیواری کوردهواری بووم. چه ندین سه رچاوهی بیناسازیم به زمانی عه ره بی له به غدا دهکپی. گۆقاریک به ناوی «عمار» له به غدا، له لایه ن ژنیکه وه ده رده چوو، سی دانهی ده هاته هه ولیر. ژماره یه کیان بۆ من هه لده گیرا. مانگانه گۆقاریک له سه ر شارو نه خشه سازی شار له کویت، به ناوی «المدینه العربیه» له ناو زه رفیکی نایاب به خۆپایی ده گه یشته شاره وانی، من ده مبرده وه! هه موو کتیبی بیناسازهکانی عیراق و عه ره ب و جیهانییه کانم ده ناسی. «ئه نتۆنیو گاودی» به رشلۆنه م باش ناسی. بۆیه ش

پاش زۆرتەر له بیست و پینج سال، که دهچمه بهرشلۆنه، زوو
بیر له دیتن و وینه گرتن و سهردانی شاکارهکانی ئه و بیناساز و
هونهرمهنده گهرهیه دهکه مه وه!

شهیداییم بۆ که لتووری بیناسازی، وا دهکات کیژیکم له رۆژی ۱/۲۵/
۱۹۸۸ به ناوی باهۆ «قه دی دارگوێزه، که ده بیته بنمیچی خانوی
هه ورامان» ده که م. پاش ئه ویش کچیکی ترم له ۱۹۸۹/۱۱/۲۸
به ناوی هه تان «جۆره خانوویکی کۆیستانیه دیوارهکانی له ناوه وه
به دار داده پۆشن بۆ گهرمایی، له ناوچه ی برادۆست زۆر بووه»
ده که م! ههر خۆشه ویستی شار و شارسازیم کوریکم له سوید له
۲۰۰۱/۱۱/۲۶ له دایک ده بیته ناوی ده نین شارفان.

بۆ قسه کردن له سه ر نه خش و خانووهکانی قه لات. میوانی
به رنامه یه کی هونه ری هونه رمه ند «سه عدون یونس» له ته له قزیونی
که رکوک ده بم. وینه ی زۆر له گه ل خۆم ده به م. رهنگ و نه خشه کان
نیشانده ده م. باسی قه یسه ری و خانووه کۆنه که لتوورییهکانی
شاری هه ولیر ده که م. بۆ دیمانه و هونه ری بیناسازی دهچمه
ستۆدیویه گهره که ی ئه وده مانه. که له چاو ستۆدیۆکانی ئیستا
زۆر ساده بوو. به لام بۆ من گرنگ بوو. دوو کامیرای گهره،
ده رهینه ر له ناو جامخانه یه کی به رز. مۆنتاژکردن. هه مووم له و
به رنامه یه بینی. دواپی به رنامه که بلاوکرایه وه. له بهر ئه وه ی جارن
ئه و که ناله، تاکه که نالی کوردی بوو. بۆیه هه موو خه لکی شاره که
سه یری به رنامه که یان کردبوو.

نامه یه ک به و هه ناسه، به یادی خانووبه ره ی کورده واری بۆ به رنامه
فۆلکلورییه که ی «ئه سه عد عه دو» له ته له قزیونی که رکوک ده نیترم.

یه کجار ئۆتۆمبیلی شارهوانی لیده خورم. هر ئه و جاره، چونکه ناومان بۆ سه ربازی هاتبوو، سه رقآل و ناره حهت بووین. پیکابه نوپیه که ی بن ده ستم، بۆ دوورکه وتنه وه له میردمندالیکی سه ر پاسکیل به توندی لاده ده م، له دیواریکی بیست مه تری مالیکی سه ر شه قامه سه ره کییه که ی موفتی نزیک پۆلیسی ئیسکان ده ده م. مالّه که، هه وشه که، باخچه که یان ده هیئمه، سه ر شه قامه سه ره کییه که .

ئه فه ندییه که به بیجاما، منداله کان به ترس و حه په ساو، هاتنه ده ره وه. پیکابیکی تیکشکاو، پاسکیلیکی شکاو. به لام کوره که سه لامهت، ده یویست زوو بپوات و باوکی نه زانیئت. چونکه پیی گوتبوو، زۆر عه جوولی.

منداله که م به تاکسییه ک برده نه خوشخانه، زوو گوتیان سه لامه ته و هیچی به رنه که وتوو. دایکوباوکی هاتن و هیچ داوایه کیان نه بوو. ئیمزای خۆیانکرد و کوره که یان برده وه و رویشتن. به لام حاکم و پۆلیسی ئیسکان له سه ر ئۆتۆمبیله که داوا و شکایه تم له سه ر ده هیئنه وه. به لام که ده زانن به یانی ده بمه سه رباز. ده فته ر خدمه که م ده بینن به ره لام ده که ن. به لام داواکه له ناو دائیره و به شی ژمیاری و یاسایی ده مینیته وه. بۆیه پاش من، به بپی پاره ی چاککردنه وه ی ئۆتۆمبیله که سزام ده دن. لیژنه ی موشته ریاتی شارهوانی، له سه ر ئه رکی من، پیشه وه ی پیکابه که له پیشه سازی باکوور راسته ده که نه وه، بۆیه شی ده که نه وه!

مانگی یه که می سه ربازییم که ده که پیمه وه و مۆله تی سه ربازییم پییه، ده چم موچه وه ربگرم، ده بینم، پاره ی چاککردنه وه ی پیکابه که یان له سه رم کردوو به مال، برپاریشه مانگانه پاره که له موچه که م بپرن. ئیتر تووپه ده بم، داوا ده که م، سه ربازم و ناگری

ئەو بەکن. پارەکەم بۆ دەگیژنەوێ تا تەسریح دەبم! بەلام دواوی و ئیستاش پارەکەیان نەبێ! بەلام بەردەوام گلهییم لە فرمانبەرانی لیژنەکە دەکرد، کە چۆن بێ من، ئەو بێپارە زالمانەتان لەسەر م دابوو.

ماستەر لەسەر هەولێر

لەسالی ۱۹۸۴ ئەمانەتی رۆشنبیری و لاوانی حوکمی زاتی کتیبیکی بەناوی «التجدید الحضری لقلعه اربیل» بۆ قوتابی لە زانکۆی بەغدا عبدالباقی عبدالجبار الحیدری چاپ دەکات. کە ماستەرنامەی بەو ناوینشانە وەرگرتبوو. ئەو زووتر هاتووتە شارەوانی هەولێر، منیش هاوکاری دەبم. ئەو بابەتیکی نوێی پێبوو، هەموو فاکتەرەکانی دروستبوون و مانەو و بوژانەوێ قەلاتی هەولێری کردبوو، بە پرۆژەی ماستەرنامەکە. من نەخشەکانم بۆ کۆپی دەکرد. بەیەکەو، بە هاوکاری برادەرانی ش بلانکیتی زانیاریمان بۆ دابەشکرد، پاشان بۆمان کۆکردەو.

ئەو پیاویکی بالابەرزى موورەش و شیرین بوو. لە رۆژانی ئیشکردنمان، جارێکیش بەیەکەو لەناو قەیسەری کەبابیشمان خوارد. زۆریش هاوکاری بووم. کە کتیبەکەش چاپ دەکات، دانەیهکم بەدیاری بۆ دینیت! ئیستاش کتیبەکە سەرچاوەیهکی باشە بۆ توێژینهوێ زانستی لەسەر هەولێر، بۆ نۆژەنکردنەو و هەنگاوەکانی گەشەسەندنی شار و ئاوێتەبوونی شاری کۆن، بە پیشکەوتنەکانی سەردەم.

لە سەرەتای دەستپێکردنی مهیدانی توێژینهوێکەى ئەو، ئاگادار بووم. بەلام ئاگاداری ئەو نەبووم کورپکی هەولێری، حەسەن

ده باغ، کوپی بچووکى کۆنه سه رۆک شاره وانى و که سایه تى ديارى شاره که، موحمه د شه هاب ده باغ «چه له بی» ماسته رى له سه ر قه یسه رى هه ولیر وه رگرتبوو. برا گه وره که ی برزو ده باغ، به لام ئیمه هه ر پیمان ده گوت برزو چه له بی، ده قى کۆپیکراو و به رگراوى ماسته رى برا که ی بۆم هیئا. به نووسینی خوشی پیشکه شیکردبووم. دياره زۆرم پى خوش بووه، کتیبیک، یان توژیینه وه ک له سه ر هه ولیر بکریت. بۆیه ش وتاریکم بۆ ناسین و باسکردنى له سه ر نووسى، له رۆژنامه ی هاوکاریش بلاوکرایه وه. ئەوده مانه ماسته ر و دکتۆرا، به تاییه تى له سه ر شارى هه ولیر زۆر که م بوو!

من یادم له گه ل ئەو دوو نامه یه له سه ر هه ولیر هه یه، به لام زۆر له قوتابییانى به شی جوگرافیا و میژوو و کوردی و شوینه وار ده هاتنه شاره وانى، داواى کتیبه که ی منیان ده کرد. نه خشه مان بۆیان کۆپی ده کرد «ئه گه رچی شاره وانى له به ر رووی ئەمنى و پارهی کاغه زه که ش پى خوش نه بوو، به لام من ده مکرد» یارمه تیم ده دان. له به ر ئەوه ی زۆریش ده یانزانى کتیبى کوردی و عه ره بی زۆرم هه یه، ده هاتن داواى کتیبیان ده کرد. رۆژنامه و گوڤاره کانیان ده برد. ده هاتنه مال وهش و زۆریش له ناو کتیب و رۆژنامه و بلاوکراوه کانم ده مانه وه.

زۆر له هونه رمه ند و نووسه ران، بۆ کاروبارى خانوو و نه خشه و دیاریکردنى زه وییه کانیان ده هاتن! سه ردانیان ده کردم، شاناز ده بووم، له یارمه تیدانیان دریغییم نه کردوو. ئەو ئیواره ی خانوومان بۆ سه عدون یونس ره نگریژ ده کرد. زۆر له مندالانى

گه په کی مه نټکاوه، بۆ خۆشه ویستی سه عدون زۆرتر له بهر شاتوگه ری هه بوو نه بوو، که پالنه وانی شاتوگه ریبه که بوو، به ناوی ره جهب ده ناسرا. له کیچ و کوتانی شیشه کان هاوکارمان بوون. شه ویش به یه که وه چووینه نادی مامۆستایان.

پریسکه

شه ویکیان باران و سارد بوو. له ماله وه بووم. نه رم نه رم له ده رگامان درا. مالم له به سته پیازه بوو. سه ره تا وامزانی ته قه ی باران و سه مای بایه. به لام ته قه ته قه که زۆرتر بوو. زانیم چۆله که نییه. تریه ی بارانیش نییه خۆی له ده رگا ئاسنه نه وییه که مان ده دات. چومه ده ره وه، ده رگام کرده وه. دوو پیایوی ماندوو، ته پ، به پی هاتبوون. باش خۆیان پیچابوو، پریسکه شیان پی بوو! فه رمون فه رمون، هاتنه ژوره وه نه مده ناسین، به لام نه وان باش منیان ده ناسی. دانیشن، چای گه رمیان خواره وه و سه یری کتیب و کتیبخانه که ی منیان کرد. ده ستیان له چه ند کتیبیکیش دا، سه یری گوڤاریکی سه ر میزه که شیان کرد. ئینجا یه کی که له وان ه ی زۆر ته پتر ببوو، دیاره مالی دوورتر بوو، په رۆش و مه جبوور گوتی:

کاک شیرزاد من تو باش ده ناسم. برپای ته واوم به تو هه یه. بۆیه ناترسم و برپام به تو هه یه. ده زانم، برایه کت له ده ره وه یه، خزم و براده ری زۆرت له ده ره وه ش هه یه. خۆشت ناویکی جوانت هه یه، بۆیه دلای خۆم ده که مه وه، داوای یارمه تی له تو ده که م. ئاسایشه داواو هاوکاری له که سایه تی یه کیکی وه ک تۆش بکه م. بۆ من و منداله کانیشم ده بیته مایه ی شانازی! من کارمه ندی

به رگری شارستانی «ئاگرکوژینه وه» م، ناوم وهک کارمه نده کان بۆ وه رگرتنی زهوی ده رچووه! هه موو ریکاره کانی ته واو بووه. به س ماوه پارچه ئه رزه که م به ناو بکریت. چهند که سیک له براده ران به ناوی خۆیان کردووه! دیاره منیش گوتم:

وايه هه مووی ته واو بووه و لیسته که م دیوه و ئاگادارم، ده زانم له کوئی زهویان بۆ ده رچووه! ئینجا ئه وه له گه ل قسه کانی سه بر سه بر له سه ر لاکیشه که ده خزی، له من ده هاته پیش. ئه وه گوتی: من که سم نییه، مندالی وردم زۆره. سه ر به ریکخستنه کانم، ناتوانم چیتر له ناو شار بمینیمه وه. ئیتیر ئیمشه وه ده رده چم، ده پۆم، هه ردوو کمان به یه که وه ئیمشه وه ده پۆین. نازانم دیمه وه یان نا. هیچم بۆ منداله کان نه کردووه، هیچیشم بۆیان جینه هیشتووه، هیچیشم نییه. ئه وه پارچه زهوییه نه بیته، ئه وه شم له ده ست بروات منداله کانم که ساس ده بن! تکایه ئه وه ش به تو ده کریت، زهوییه که م به ناو بکه ن، پاره که م بۆ بدهیت، نووسراوه که م له شاره وانی بۆ ته واو بکهیت، کارمه نده کانی دائیره که م به وه نه زانن!

منیش بوارم نه ما، نه ده کرا داواکه ی ره تبه که مه وه، نزاکه ی قبول نه که م، بی دوودلی ناوه که م وه رگرت. به یانی به دهستی خۆم نا. بی ئه وه ی که س له هاوپییه کانم گومانم لی بکه ن. نووسراوی تاپۆکردنم بۆ تاپۆ بۆ ته واو کرد. چاوه پروانم کرد، برایه کی هات و کتیبه که ی بۆم ته واو کردبوو، به په له بردی! ئیتیر به وه نووسراوه، رووبه ری ۲۴م ۲۰ به ناوی مه ئموری ئاگرکوژینه وه ی هه ولیر ده کریت. له ناوه که ش ره سوولم له بیرماوه!

مالی خودا

مزگهوت و دروستکردنی مزگهوت ببووه کیشهیهکی گهوره له ناو
شارهوانی. خه لک، دهوله مهندهکان، هه ندیکیش بۆ سوودی تایبهتی
هه لپه ی دروستکردنی مزگهوت دهکهن. زۆر داوایان دهکرد. زۆر
دههاتن. دهستیان ماچ دهکرد و پسوله ی به عسییهکانیان دههینا.
شیخهکان دههاتن. زۆر داوایان دهکرد. به لام رینمایی و ریکارهکان
لاستیکی و نه رم نه بوون. برپیارهکان روون بوو، ناکرێ دوو مزگهوت
له یهک نزیک بن. ناکرێ له نیوان مزگهوت و مزگهوتیک مزگهوتیک
تر هه بییت. بۆیه له گه په که نوییهکان، له ئیفرازه تازهکان، له
زهوییه به تالهکانیش شوینی خزمهتگوزارییهکانی سه ر نه خشهکان
بۆ مزگهوت دیاریکرا بوون! شوینی به تالیان تیدا نه ما بوو.

رۆژیک کورپکی کورته بالای خاوین. کراس و شهروالیکی له بهردا
بوو، هاته ژووره که م. پاش سالو و ریز گوتی دهمناسی، منیش
گوتم تۆم دیوه و دهزانم، به لام نازانم که ی و چۆن! گوتی له
ناوهندی سهیداوه به یه که وه بووین. تۆش به وه دهناسرایت زمان
و نووسینی عه ره بییه که ت له ئیمه باشتتر بوو! گوتم وایه من
سه ره تاییم له شاری دیوانیه ی باشووری عیراق ته واو کرد بوو،
بۆیه ش زمانه عه ره بییه که م باشتتر بوو.

ئینجا کابرا گوتی: باوکم دهوله مهنده. به زازه له ناو قه یسه ری دوو
سی دووکانمان هه یه. باوکم پیر بووه، ده یه وئ بهر له مردنی
مزگهوتیک بۆ خیرو نویژو خودا په رستی به پاره ی خۆی دروست
بکات! چه ند رۆژه هاتو چۆمه. چوومه ته به شی نه خشه دانانی
بنه په تی. هه موو ده لێن شوین نه ماوه. نه خشه کانمان له بهرچاو
داده نین و بۆم رافه دهکهن. به لام من دلّم ئاو ناخواته وه و نامه وئ
دلی باوکم بشکیئم. چه ندی زوه ئیشهکانی شارهوانی و ئه وقاف

ته واو بکه م و دهست به دروستکردنی مزگه وتیک بکه م! ناوی باو کم
زیندوو رابگرم و به وهش ناوه که ی بمینیتته وه . منیش گوتم:
تۆ بۆ خیر و نوپژ مزگه وت دروست ده که یت، پاره سهر ف ده که یت!
یان بۆ ناو و باج و پاره کۆکردنه وه! ئەو زوو و راشکاوانه گوتی:
بروا بکه بۆ نوپژو ناوو خوداپه رستییه . مه به ستمان خیره و به س!
منیش گوتم: به راستی بۆ نوپژو پرسه و کۆبوونه وه ی خه لکه . ئەو
گوتی:

بروا بکه، هه ز ده که یت بچینه لای باو کم!

منیش گوتم باوکتی ناوی، تۆتۆمبیلت پییه، یان به تۆتۆمبیلی
من ده چین! ئەو گوتی بۆ کوئی بۆ لای باو کم. منیش گوتم نه خیر
بۆ تۆردوگای بنه سالوه! ئەویش سه رسام و هه په ساو گوتی بۆ
بنه سالوه! گوتم مزگه وت بۆ خیر و پرسه و نوپژ نا که یت.

وه ره له و شاره که وره یه مزگه وتیک دروست بکه، هه یج مزگه وتی
تیدا نییه، شوینیک نییه پرسه یه کی تیدا بنین، که ریژه ی
مردنیشی زۆره! سیبه ریکی تیدا نییه، دوو پیر سه برده ی خۆیانی
له ژیری بگپرنه وه، که سه برده و حیکایه تی ناو دل و خه یالی
زۆریان هه یه! تۆ بۆ خودا مزگه وت ده که یت، وه ره بچینه نزیک
خودا! خودا له بنه سالوه یه، ئیمان و دینداری له و ییه . پاش ئەو
زۆلمه که وره ی لیانکراوه، پاش هه موو که ساسییه کان، ئینجا هه ر
ئیماندارن. هه ر چاوه پروانی به زه یی و روحی خودا ده که ن.

شاریک نزیکه ی سی هه زار خیزانی تیدایه، مزگه وت و میحرابی
تیدا نییه، شوینیک نییه مردووکی لی بشۆن. شوینیک نییه
فاتحیه یه کی بۆ مردووکی تیدا بخوینن. وه ره بۆ خودا مزگه وتیک
له بنه سالوه بکه! مالی خودای تیدا نییه . پیاو به، مالیک بۆ خودا
له و جه هه نه مه، له و ده شته که رمه، له و شاره برسویه دروست بکه .

کەس ئێرە ی لەبیر نییە . کەس نایەوێ یەک دینار، یەک بلۆک، یەک قەلابە قووم و کیسە یەک چیمەنتۆ، بۆ مائی خودا تەرخان بکات . مائیک بۆ خودا ئاوابکاتەوہ .

ئیتەر لەو کاروانە، لەناو میسوبییشی نوێیەکە ی ئەو، بەرەو بنەسلاوہ دەچووین، کە ئەو نەیدیوو، قسەم بۆ کرد، ئیقناعم کرد، پرۆژەکە پەسند بکات، پارەکە لێرە سەرف بکات . بەیانییەکە ی رووخۆش هاتەوہ . ئەوجارە پانتۆل و قەمیسێکی لەبەر بوو، هات گوتی: کاکە باوکیشم رازییە، لە بنەسلاوہ دەیکەین! با خوداش لەو کەلاوہ یە مائیکی هەبێت .

ئیتەر بەزووترین کات، شوینەکە مان لەسەر نەخشەکە دانا و کەسیش لاری نەبوو . بەزووترین کاتیش هەموو رەزامەندییەکان وەرگیران، دوو سێ رۆژی نەبرد شوینەکە شەم بۆ دیارکرد . چوار شیشی ئاسنم لە گۆشەکانی پارچە زەویییەکە ی زوو رەزامەندییەکانی وەرگیرا، بۆ کوتا، چەند بەردیکیشەم بۆ ناسینەوہ ی شیشەکان کردە کە لەک .

بەردەوامیش، کە دەچوو مە بنەسلاوہ دەمبینی ئیشەکە ی باش دەپوات . دلێشەم بە پرۆژەکە ش دەگەشایەوہ، کەچی من هەرگیز بەنیاز نەبووم نوێژی تێدا بکەم، پشتیوانی دروستکردنی یەکەم مزگەوت بووم لە بنەسلاوہ . رەنگە نوێژکەر و مەلا و خەلکی ئۆردوگاگان، کەرکوکییەکان، گەرمیانییەکان، دەشتی هەولێر، دەشتی کۆیە، سەرنشینەکان دوعا یان بۆم کردووہ، بێ ئەوہ ی بزانی تەنیا بە مندالی نوێژم کردووہ . ئیستاش بەنیاز نیم نوێژ لە مزگەوتەکە ی بنەسلاوہ، یان هیچ مزگەوتێکی تریش بکەم .

ئەو نووسینە، بابەتیکی زۆر تاییبەتە . من خۆم دەنووسمەوہ . ئەوہ ی لەیادمە، یادنووسی خۆمە! نامەوێ بپرسم و دیمانە ی

که س بکه م، شت و ناو و بیره وه ری و رۆژانه کانم به بیردیتته وه!
که سم ناوی. خۆم دهنووسمه وه وه ک چۆن له یادمه! سه ره تا دوودل
بووم، وامده زانی ئه وه نده م له بیر نییه. زوو چه ند لاپه په یه کم له و
یادنوو سه نووسی و گوتم ئیتر ته واو! به لام، ده رکه وت رۆژانه،
یادی دوور و ناوی کۆچکردوو و باسی لاجه پم زۆر به بیردیتته وه!
دوینێ چه ند دیریکم نووسی و هه ستم کرد، ته واو. ئیمرۆ هه یچم
له بیرنه ماوه. هه لسام، خۆم گۆپی چوومه ده ره وه، کۆتایی
پایزه جوانه که، سه ره تای زستانه که ی ستۆکهۆلم، وه رینی دار و
گه لاریزانه که، نمم بارانه و ته پم ده کات، به لام زۆر نا! هه موو
جاری، له بهر خۆم و له لای براده رانیش، ده لیم سه یره بارانی سوید
ته پت ناکات! ده پۆم و پرۆشکه ئاو و پرژه یه ک به فر، سه مای
دلی گه لایه ک ده بینم، به لام بیر و هه ستم له لای نووسینه که مه،
ده فته رم پی نییه، له سه ر کۆمپیوته ره که دانه نیش تووم، به لام
له به رده م نووسین و رۆژانه که م! بۆیه له ناکاو شتی کم به بیردیتته وه!
ده پۆم و سواری شه مه نده فه ره که ده بم، ناویکی ترم به بیردیتته وه.
کتیب ده خوینمه وه، کتیبی نووسه ری فه له ستینی ئیبراهیم نه سرولا
«السیره الطائره» بۆ نمونه ده خوینمه وه، شتیکی سه رده می
مه ساحیم به بیردیتته وه. که هه یچ په یوه ندیشی به ناوه پۆک و بابه ت
و که سایه تی نووسه ری ئه و کتیبه نییه.

به بیرم دیتته وه، چۆن به کاروباری مه ساحی و نه خشه سازیه کانی
ئۆردوگای تۆبزاوه، له و ده شته وشکه بنه ماله یه کی برادۆست
ده ناسم. ئه وه نده تیکه ل ده بین، هه موو ژن و پیاوه کانیان
ده ناسم و زۆریش له جۆری ژیا نی ئه وان ئاشنا ده بم! ئه گه ر خۆم
بنووسمه وه، بیگومان باسی خه لک، ئه و و تۆش ده که م. ژیان

به تهنیا به پړیوه ناچیت! باسی توش ناکه م، نه گهر خوم له گه ل
تو په یوه نډییه کم نه بوو بیت! به یه که وه ئیشمان نه کرد بیت. له ناو
ئوتومبیل، له یه ک مهیدان، له گه ل توی تراکتوره که ی خه ته کانی
بو ده کیلاین، به یه که وه نه بووین، ناکری باست نه که م!؟
له هندی له ئوردوگاگان، مه ساحیکمان له گه ل بوو ناوی شیرزاد
بوو. به رده وام قز و سمیلی به بویه ره شه که ده بریسکایه وه.
شه وانه ش تا درهنگ له یانه ی نازادی ده بوو. نه و فیرو بوو و بوی
ده چووه سهر و لیمان قبول ده کرد. ده یگوت من پاکو خاوین دیم،
سه رما نه بیت، قوور نه بیت، خه وی شه وم باش بوو بیت! نه گه رنا
نایه م، ده نگیشی گه وره بوو، جگه ره شی به دارجگه ره ی باشیش
نه بوایه نه ده کیشا.

به یانیان که ده چووینه بهر ده رگای ماله که ی، له ناو خانوویکی
حکومت بوو، ده هات، نه گه ر نیازی ئیشی نه بوایه، روبه خووریه
قاوه ییه که ی له به ردا بوو، به نه علیکی ئیسفنج، به لام قزی ره ش
وهک قه تران، ده هات. ده یگوت ناتوانم ده عوه تتان ده که م.
پیده که نی و جگه ره ی ده دایه جگه ره کیشه کان و ده چووه وه ماله وه.
ئیمه ش بو روژی دوی له فه ی نه بو شه هابی سهر شینستمه تریمان
پی ده کپی. یان ده چووینه بهر سینه مای سه لاهه دین، گه سی
مام نه لیاسمان پی ده کپی. نه ویش ده یکپی و گوئی لی نه بوو،
بزه یه کی شیرینیشی بومان ده کرد.

نه و روژانه ی ئیشی ئیودویلایت و ئاراسته ی پیوانمان نه بوایه،
له گه ل خومان نه مانده برد. چونکه نه و به س نه و ئیشه ی ده کرد.
باش ئاراسته کانی ده بردو جیهازه که شی باش داده نایه وه! زووتر،
بی له فه خواردنه که پیمان ده گوت به یانی باش بخه وه. حز
ده که ی شه و هر له یانه ی نازادی مه چوره وه ماله وه، تو هر

دییته وه نادییه که بۆ دهچیته وه مال!

...

له شاره وانیه کان تایپیسته کان، له ته مهنی خۆم بوون. برادر بووین، جلوبه رگ و قرژو مۆدهی قه میسه کانمان له یهک نزیک بوو. ئەوان زۆر دههاتنه ژووره که مان. منیش دهچوومه ژووره که یان، له دیار راکیشانی رۆنیۆکه یان ده وه ستام. به لام نه دهچوومه سه ر میزی به رپرسی هۆبه که. ئەو پئی خۆش نه بوو، گوايه نووسراوه تایبه تی و نهینیه کانیه دائیره که چاپ ده کات. که هیچ بابته تی نهینیشی تیدا نه بوو! رۆژیکیان پارچه شیعره که ی حافیزی مه هابادییم برده ژووره که، خویندیانه وه، پئیان بالکیش و سه یر بوو. یه کیکیان گوتی وه ره با به ستینسل چاپی بکه ین، به رۆنیۆش رایکیشین! ئیتر شیعره که که وته بن جامی میزی زۆر له فه رمانبه ره کانیه دائیره که مان.

ناحه ز و جوان

مه لا غه فووری ده باغی «حافزی مه هابادی»
تا بزیم تیته بپرم خاوه نی جوانی و ده سه لات
چاوی ئاوات و هیوام ئە ی گولی سه رتۆپی ولات
داده مرکی کولی دل، تاویکی ریته م چ ده بی
به سه ری نوکی زمانم، له بنی په نجه ی پات
رۆژی هه لکه وته، ده جا بی گوله که م تیتراکه م
له ترۆمبیلی فیداکاری به ره و کۆپی خه بات

یاری شیرین! دهوهره تا زووه، تا لیت نه چووہ
تہمہنی جوانی، بژین پیکہوہ، تاکہی بہتہمات
گیانہکہم، خو تو ہزار جار پترت داوہ بہ من
قہولی بی کردہوہ، ہەر وشکہ تریتم بہ تہمات
کہنگی بۆم دادہکہنی، خو می بہسہر داکیشم
کہوشہکہت ماچکہم و سہردانیئمہ بہرپیت کزومات
لیتنہچی رہنگہ لہ بہر تہنگی، ئەشی بۆت تہرکہم
دہستہ نہرم و شلہکہت، بازنہ ئازاری نہدات
توندوتیژی بہسہ، بۆم تیلکہ، دہبا لئی رادہم
بہ سمیل گہسکیدہم، ئەو تۆزہ لہسہرشانی کہوات
ہەر نہبی تاقہ یہکیکم دہیہ، تا خو م نہکوژم
لہم ہموو دہسہرہ، کہپیی دہسپری دہم و لیوی نہبات
بیئلہ خاوی کہمہوہ، رہق بووہ سندوقی سہرت
باری لیوم بہ تکہی ئارہقہکہی سہر گونات
پاش و پیش ہہریہکہ بۆ من، کہ مہبہستم چوونہ
زہردہلیمۆ چووہ ناو دہستمہوہ، یا پرچی سیات
حہزدہکہی جارئ بژیم، بۆم وەرہ پیش باتیینیم
دہم لہنیوانی مہم و سینہ، وەخۆم ئاوی حہیات
نایہلم بیئشی، وەرہ پیشی دہبا بۆت تیخہم
ئەم دوو ئەنگوستیلہ ئالتونہ، لہ قامکت بہ خەلات
دہ وەرہ گیان و قہوہت، تاوی ئەوہم بگرہ
بہوہت نہزمی دہستم بہسہری پەنجہ، نہخۆشم کہ لہلات
من کہ خو م ناوہتہ پیناوت، ئەتۆش بۆم فش کہ

قۆلی راستت بخه مه باسکم و ده رچین له ولات
خۆت که می شل که، سهرت داخه ده با پیته وه نیم
دوو زهر و کولمی گهش و چالی چه نه ت زیپکه نه کات
تا گوتم کوانی؟ بلئی: هانی! دلّم مه شکینه حافزم
موسته حه قم، چاو له ده سی توّم هه موو کات

شه وه و درهنگه، ره شه بایه کی دژوار، زۆری نه مابوو باله خانه که مان
بهه ژینیت. ئاسۆکه ی بهرچاوم، تاریکه، به لام ماوه ماوه ریزیک
رووناکی، بوون به ئهستییه و به ناز ده جریوینن و سه ماش
ده که ن! سهیریان ده که م و ده مه وی که سیک، رووداویک، پیوان
و نه خشه یه کم به بیربیته وه! نه خشه کان باشه، با که میک قسه یان
له سهر بکه م، ئه وانه ی له ناو چه ند دۆلابی تایبه تی، که م به دهستی
ژنه کان، ته نیا «سۆزان خان» نه بیته، نه ده کرایه وه. دۆلابی
نه خشه کان گهره و بلنیش بوون. نه خشه کان له وی بوون، یان
نه خشه کان، زۆریان لولدرا بوون، تریسه کان زۆریان به تیپ له
چه ندین شوین پینه کرابوون!

به دوا یه کییک ده گه پراین، په رۆش و ئیشمان پیی بوو. دوا یی
له ناو ئۆتۆمبیلی یه کییکمان نه خشه که ده دۆزرایه وه! له په نا
دۆلابیک لار بیووه. یان که وتبووه ناو تریسسی نه خشه یه کی تر.
یان ئه ندازیاره کان بردبوویان و نه یانگی پرابووه. بو دۆزینه وه و
کاریکی به په له «پۆلس» تووره ده بوو و جنیوی ده دا، هاواری
ده کرد. هه موومان به تووره بوونه کانی ئه و پیده که نین، به دیارییه وه
سه یرمان ده کرد. ئه ویش جنیوی ده دا، ئیمهش زۆرتر تووره مان

دەکرد. کەسمان توورە نەدەبووین. بەلام «مام سmail»،
فەراشەکە ی بەر دەرگای ئەو نەبیت. ئەو ھە ی زۆر جگەرە ی دەکیشا،
ھەرگیز لیمان نەپرسی بە چ قاچت شکاوە، بۆ دەشەلیت، ئەو
توورە دەبوو:

دەیگوت شوورەییە بۆ ئەو ھەموو گەنجە جوانە. ئەو پیرە دیانە _
کریستیان_، توورەییە و ھاوار دەکات، جنیووش دەدات. یەکیکیان
دەم ناکاتەو، لێی بەجواب نایەت! شوورەییە!

نەخشەکانی جارن، ھەندیکیان لەسەر تریسی نەرمی شین
دروستکرا بوون. ئیشکردن و بەکارھێناینان زۆر خۆش بوو. نەرم
نەرم، وەک نانی تیری تەپ، لەسەر ھەموو شوینیک بەئاسانی
پان دەبوونەو. ئاسان دەستمان وەک تیرۆک دەیکردنەو!
تیکنەدەچوون، نەدەدران، بە با و کردنەو و پانکردنەو
نەدەگەچران و ھیچیان لێ نەدەھات!

نەخشەکانی بە قەلەمی رۆترینگی کچەکان کۆپیکرا بوون. رووتتر و
گەشتەر و باشتەر بوون. ژمارەکانیان باش دەخویندرا یەو. دووبارە ی
تیدا نەبوو، ھەموویان بەوردی رووبەرەکانیان لەسەر نووسرا بوو.
درۆ نییە ئەگەر بلیم بۆنیشیان خۆش بوو.

نەخشەکان بە کۆپی پینچ دانە، لە ئەمانە عامە ی شارەوانی، یان
لە تخطیط العمرانی بەغدا بۆ راگەیاندن سێ مانگی، پێشنیارەکانی
ئەنجومەنی شارەوانی دەھاتن. ئیتەر زۆر لەوانە، دانە یەکیان ون
دەبوو، یەکیکیان کۆپی دەکرا. دانە یەکیان دەدرا! یان لەکاتی

ئیفرزکردنیان پارچه پارچه ده بوون! به لام دواى ئیفرزکردنیان ره واجیان نه ده ما، دانه که ی تاپۆ، ژماره و رووبه ره کان ئیشیان پیدکرا.

ئیستاش تیناگه م بۆ ده یانگوت ناکرئ نه خشه ی بنه پره تی شار کۆپی بکرئت، قه ده غه یه بگاته ده ست هه موو که س! یان ده بوایه، ئەگه ر بۆ که سیکی ده ره وه ی شاره وانی بوایه، ره زامه ندی به پڕیوه به ری شاره وانی بۆ کۆپیکردنی وه ربگیرئت!

که باس له نه خشه و ترئس ده که م، با ئە وه ش بنووسم، من به رده وام دوو سیئت زۆتر قه له می رۆترینگم له ماله وه، له ناو چه که مه جه که م هه بوو. سیئتی بچوکی چوار دانه یی، یان دوازه دانه یی، به هه موو نووکه باریک و ئە ستوره کان. له ژماره یه که وه تا ژماره دوازه، که زۆر ئە ستور بوو، چوارچیوی نه خشه کانی پی دروست ده کرا. ئیتر ئە وانه ی ئیشیان به و قه له مانه ده کرد، به رده وام یه ک دوو په نه یان به حوبر بوو. چونکه به ده ستی حوبرمان تیده کرد، نووکه کانیش له گه ل زۆری به کاره ییان، شل ده بوونه وه، درزیان ده برد و حوبریان ده دا!

بۆ خۆم و ئیشه کانی پاش ده وام، چه ند نه خشه یه کم دانا بوو، نه خشه ی زه وویه کان بازاریان گه رم بوو. ئە وانه ی کرپن و فرۆشتنیان له سه ر بوو. کۆپیم کرد بوون. له ناو جانئا ره شه که م، له گه ل سکیلیکی کۆن که خۆشمده ویست، فیته و ده فته ریگ داماننا بوون. به رده وام نه خشه ی پارچه زه وی ژماره ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۵۷ و هه ندی ناوچه ی ترم هه بوو. جوان و باش ده قم کرد بوون. شوینه دراوه کانم

به تیپ سازکردبووه . زۆریش داوایان دهکرد، نه مدهدایه کهس .
له سه ره نه خشه کان، پارچه زهوییه چال و نشیوه کانم دیار کردبوو .
کامیان بوونه ته بادلو، یان خانوو، ئەوانه شم دیار کردبوو .

من نرخى روژانه ی زهوییه کانیشم دهزانی . جاروباریش پارچه یه کم
دهکړی، به ناوی خۆم یان هاوسه ره کهم دهکرد . ئیتر چاوه پروانم
دهکرد، تا کړپاریکی باشی لى هه لده که ویت . به قازانجی چه ند
دیناریک ده مفرۆشتنه وه . مانگانه، دوو سى مانگ جاریک،
مامه له یه کی له و جوهره م بو قازانج دهکرد .

به رده وام پارچه یه ک زهوی، به لام زۆتر نا، به ناوم هه بوو! له
هه مووش قازانج کردوو . هه موو زهوییه کانیشم له دائیره ی تاپۆ
به ناو دهکرد . ئەو ده مانه وه کاله ت و دواکه وتن و مانه وه به ناوی
یه کیکی تر نه بوو! زۆتر له بهر ئەوهش بوو، خه لک ده بوونه
سه رباز و فیراریان دهکرد . ئیتر، داده بران و ئیشیان له دائیره کان
زهحمه ت ده بوو . یان له بهر ئەوهش بوو، پاره ی یه ک پارچه زهوی بو
هه ردوولا زۆر بوو . نه ده کرا، گیان بازیه ک به و پاره یه بکهیت، پینج
تا ده هه زار دینار زۆر بوو . له نزیکتین کهس پارچه یه ک زهویت
کړپبوایه، ده بوایه به یانییه کی بچیه تاپۆ، زهوییه که به ناوی خۆت
بکهیت . له فرۆشتنیش وابوو . هه ردوولا په رۆش بوون زهوییه کان،
زوو به ناو بکه ن و به ناویش بکړیت .

من مه ساح بووم، ده بوایه ئیش و دهست و په نجه م، ته نیا له گه ل
نه خشه و پیوان و قه له می رۆترینگ بیته .

من مه ساح بووم، ده بوایه روژانه، هه ردوو قاچم له فیه ی بیست،

یان سی مه تری و دواییش په نجا مه تر بئالیت، نه خسه گه وره کانیش
بکه مه سیبه روکه!

من مه ساح بووم، ده بوايه هیچ په یوه نندییه کم به کتیب و خویندنه وه
نه بیت! نازانم، چ په یوه نندییه کم به شانوگه ریبه کانی ته لعت سامان
و قه له پروته و ته نه که ی تیپی سلیمانی هه بوو. نه ک ته نیا به خوم،
زوریش فرمانبه ره کانم کوده کرده وه و ده چووینه شانوگه ریبه کان،
جاروباریش ده چووینه کوره نه ده بییه کانی له هه ولیر ساز ده کران!

روژیکیان من له ئەملاک بووم، کورپکی چوارشانه ی سووروسی،
پالتویه کی قاوه یی گرانبه های له به ردابوو. هاتبوو کرپی سالانه ی
دووکانه کیان له ته یراوه بدات. که مولکی شاره وانی بوو. نه و
هاته ژوره که م. دانه نیشت. هه به پیوه پاش سلاو و هه والپرسین
گوتی:

من ده زانم تو چه ز به کتیب و نووسین و خویندنه وه ده که یت. من
برای «فهراد پیربال» م، نه و له دهره وه یه، بپروام به تو هه یه.
بویه قسه ی له و جورته له لا ده که م. نه گه ر ده ته وی کتیبکی له وی
چاپ بووه بوت دینم، چاپیکی جوانیشه! منیش یه کسه ر گوتم
سوپاس و زوریشم پی خوشه! نه و دانه نیشت، دیاره منیش بوام
نه بوو، ته کلیدی چا خواردنه وه ی لی بکه م، زوو رویشته.

هه ردوولا، به ئاسانی متمان به یه که ین. زوریش ئاسایی بوو.
به لاین و قسه کانی دوانه که وت، به یانی زوو، له سه ر نه وه نه وه ستا،
تا جاریکی تر بو کرپی دووکانه که ی بیته وه شاره وانی، نامیلکه یه کی
جوانی بوم هیئا. له سه ری نووسرابوو له بلاو کراوه کانی یه کیتی

نووسه رانی کوردستان .

زوو نامیلکه که م لئ وه رگرت، نه وهک په شیمان ببیته وه . چه ندین
سال، نامیلکه که م له لا مایه وه و نیشانی چه ند براده ریکیشم دا .
به لام دلم نه دههات ون بیته و بفه وتیته و لاپه په کانی بژاکیت .
تا دواي راپه پین، فه رههه پیربال له دهره وه وهک نووسه ر و
ماموستای زانکۆش ده که پیتته وه، به جۆش و خرۆش و چالاکیه کی
که رم، له ناو نووسه ران و بلاوکراوه کان دهره که ویت و ده ناسریت .
رۆژیکیان، له وده مانه ی سه رکه رمی بلاوکردنه وه ی گوڤاره نوییه
جوانه که ی، (ویران) بوو .

بینیم، گوتم نامیلکه یه کی توّم هه لگرتووه ! له شاخ چاپ بووه .
یه کسه ر گوتی ئه که ر شانۆگه رییه که بیته، ماچت ده که م، سوپاست
ده که م، یه ک دانه و ده ستنووسه که شم نه ماوه !
منیش یه کسه ر دلم خۆشکرد و گوتم به لئ، شانۆگه ری ئایا
گونا هباره !

خویندومه ته وه، باس له رۆژانه ی سه ربازیکه قادسیه و فیرارکردن
ده کات ! ئیتر من نامیلکه که م بۆ برد .

ئه ویش، به رامبه ر ئه و دیارییه نایابه، بیگومان به ده ست و
ویستی خۆی ره وانه ی ماله وه ی خۆیان کرابووه وه، چه ندین کتیب
و بلاوکراوه ی ئه نیستیوتی کوردی له پاریس و کتیبه کانی خۆی
به دیاری پیشکه شکردم .

خانوو هکانی (به لاشاوه) مان تاپۆ ده کرد . خاوه کانیان ناویان
هه بوو، لیستمان هه بوو . له ئه ملاک بره پاره یه کی که م له خه لکه که

وه رده گيرا . ئیتر بۆ تاپۆ، نووسراومان ده کرد و تاپۆ ده بوون .
خانوو هکان، هه موو گه په که که زووتر به ته جاوژ دروستکرا بوو .
به ناومان ده کردن! به لام ده بوایه خاوه نه که ی له وئ بیئت، ناماده
بیئت، نه یفرۆشت بیئت! ئیتر رۆژانه خه لکی داماو و ماندوو و
که ساسی ئه و گه په که ده هاتن . گه په کیک بوو زۆرتر چلپاو و
گۆم و که ساسی بوو . ئینجا کۆلانه کانی ته سک و دیواره کانی
قوور و سه ربانه کانی رزیویش بوون! به لام نزیك شار بوو . له
شه قامی شیستمه تری دوور نه بوو . له سه یداوه و گومرگ و شیخه لا
نزیك بوو . له دیویکی تریش، له گه ل گه په کی ئیسکان تخبو بوو .
ئیتر ئیشی خه لکه که مان راده په راند، که سمان دل سارد و نا ئومید
نه ده کرد . هه موو فه رمان بهر و بهر پرسه که مان له به شی ئه ملاک،
نیازمان له گه ل خه لکه که باش بوو .

ناوه کان ته واو بوو، خانوو هکان تاپۆکران، بابه ته که کۆن بوو .
رۆژیکیان گه نجیکی ره شتاله، شه رمن، نه رم، هاته ژووره که م،
خۆی ناساند . گوتی من ئه نوهرم . باش تۆ ده ناسم! منیش گوتم
وايه، به لام ماوه یه که ده نگ و ره نگت نییه! گوتی راسته من له
ئه بو غریب گیرابووم . بهر لیبووردن که وتم و ئازاد بووم . هاتووم
سو پاست بکه م . تۆ و کۆششی تۆ زۆر بووه، له وه ی خانوو ه که م له
به لاشاوه به ناو بکریت . من هیچ نییه، به هیچ شیوه یه ک ناتوانم
پاداشتت بده مه وه . ئه وه نده م هه یه، له ناو زیندانا جووتیک کلاشم
چنیوو، به دلی خۆم، جوانم چنیوو، ئه وه م به دیاری بۆ هیناویت!
پاش ئه وه ی چا گه رمه که ی خوارده وه، جووته کلاشه که ی له سه ر
میژه که م جیهیشت و رۆیشت!

لهگه ل ژماره یهک له فه زمانه ره کانی شاره وانی به زمی خوشمان
هه بوو. زۆریش له وانه من گه رمم ده کرد. ده مگۆپی، زیاد و که مم
ده کرد. ئیتر به رده وام نویم ده کردوه، به زمه کانم بۆ خوشی بوون!
شه ویکیان، له ده وانی ئیواره مان چووینه یانه ی حقوقین، من و
براده ریک ناوی سه دیق سادق ئەمین بوو. له سه ر ناوه که ی زۆر
گالته مان پیی ده کرد، ده مانگوت دیاره خه لک هه موو حیز و دز و
ده ستبر و درۆزنه، به س تۆ نه بیت، سه دیق و سادق و ئەمینیش!
چووینه نادی، من کرۆنام پی بوو، ئەویش برازیلییه کی سپی
له ته نیشته من راده گریت و چووینه ژوره وه، دانیشتین، قسه ی
زۆرمان کرد، سه یری هه واله کانی شه رو گرده مندیل «گرده مند»
و شلامچه مان کرد. پاره مان دا و هه لساين، هه ردووکمان سواری
ئۆتۆمبیله کانمان بووین و دیناریکمان دایه پیاوه که ی به رده گاکه،
ئوه ی بیجگه له دیناره که جگه ره یه کیشی ده ویست!

من چومه وه، ئەویش ده چیتته وه. هه ردووکمان مالمان، وا
هه لکه وتبوو، پشتمان چۆل و بۆشایی بوو، ئەو جۆره خانووانانه
خه وی سه ربانیان خوشه، بیده نگه، زۆریش بای فینک ده گریتته وه.
من ده چمه سه ربان و ده خه وم. ئەویش ده چیتته سه ربان و ده یه وی
بخه ویت، جامیک ئاو ده خواته وه، سه ر به بالیفه که ی ده کات،
له گه ل ته قه ی ده رگای ده ره وه یان هه لده ستیتته وه، بانگی ده که ن،
ده چیتته وه خواره وه!

دوو پۆلیس به چه که وه لیی ده چنه ژوره وه، پۆلیسه کانی
فریاکه وتن، هه موو گه نج بوون، هه ولییری بوون! له ناوی ده پرسن،

ناوی خوی دهلیت: سه دیق سادق ئەمین! ئەوانیش پیی دهلین، ژماره ی برازیلییه کهت چهنده، بیگومان ژماره کانی ئەوده مانه کورت و ئاسان بوو، هه موو کهس ژماره ئۆتۆمبیله که ی خوی به باشی له به ربوو، ژماره که ی خوی دهلیت. ئەوانیش، پیی دهلین ده رگای ئۆتۆمبیله که بکه ره وه، ئەویش سه رسام و ترساویش به کلپه ره شه سه ر که وره که ده رگا که ده کاته وه! سولفیک لی بده، سولفه که ش لیده دات و مه کینه که ش باش ئیش ده کات. ئینجا پیی دهلین ده باشه سه یری ژماره ی ئۆتۆمبیله که ی ناو که راجی مالی خۆت بکه!

ئەویش خوار دیته وه، به لام یه ک قه رابه شی خوار دبیته وه، به دوخه به ری ده دات! سه یر ده کات ژماره که ی خوی نییه، زۆری پی سه یر ده بیت! ئیتر تیده گات شه و له ناو گۆرپه پانه که ی یانه که، ئۆتۆمبیلکی تری هیئاوه ته وه ماله وه. به نه رمی ئۆتۆمبیله که ی لی وه رده گرنه وه، پیی دهلین به یانی وه ره، ئۆتۆمبیله که ی خۆت ببه وه!

خوی به یانی هیچ قسه یه ک ناکات، به لام له بهر ئەوه ی به هوی دائیره و ته له فۆنکردنه وه ده یدۆزنه وه. ئیتر هه موومان به رووداوه که ده زانین. به زمی خوشی پیده که ین. ئەوه ش تاوان و هه له ی ئەوی تیدا نه بووه، هه مووش ده که رپته وه بۆ خراپی کلپل و ده رگا و سویجی ئۆتۆمبیلی به رازیلی. ئەگه رنا ئەو پیاویکی سه دیق و سادق و ئەمینیش بوو.

که به منیان ده گوت بۆ کرۆنا کۆنه کهت، به و به رزایلییه نوئیانه ناگۆرپته وه، به س ته سجیله که ی، ده نگه که وره که ی، ئۆتۆمبیله که ی

تۆ دینیت. منیش ئەو سەربرده تالەم بۆ دەگێرانهوه و بێدەنگم
دەکردن، دەمگوت یەك چاملغی کرۆنا با کۆنیش بێت، دوو
به‌رازیلی نوێ دینیت.

له کۆتایی هه‌شتاکان، نازانم بۆ و چۆن شاره‌وانی پردی «ئالتون
کۆپری» ده‌خریته سەر شاره‌وانییه‌کانی هه‌ولێر. من بۆ په‌یوه‌ندی
و دیتنی نه‌خشه و به‌رنامه‌ی ئیفران و زه‌وییه‌کانی شاره‌وانییه‌که،
سه‌ردانم کردن.

ئهو ده‌مانه به‌رپه‌وه‌به‌ری ناحیه، به‌رپه‌وه‌به‌ری شاره‌وانیش بوو.
گه‌نجیکی ره‌شتالهی خه‌لکی ناوچه‌یه‌کی شاری حیلە بوو،
به‌گه‌رمی پێشوازیکردم، زۆرمان قسه‌کرد و پیم گوت، من زۆر له
باشوور و به‌غداش ژیاوم، دانوستانه‌که‌ی پێ خۆش بوو. کاتیکی
باش له‌گه‌لی دانیشتم. باسی نه‌خشه‌ی بنه‌په‌تی و به‌رنامه‌کانی
شاره‌وانییه‌که‌مان کرد. له‌گه‌ل فه‌رمانبه‌ریکیان، که‌میکیش سه‌یری
نه‌خشه‌کانمان کرد. ئیتر، پاش ئەوه‌ی ماسییه‌کم له‌سه‌ر رووباره‌که
کپی، گه‌پامه‌وه هه‌ولێر.

په‌یوه‌ندییه‌که‌ ئهو جاره‌ بوو، ئیتر که‌س باسی پردی نه‌کرده‌وه.
دووباره‌ش نه‌چووینه‌وه! دیاره‌ په‌یوه‌ندی و باسکردنه‌که، هه‌له‌یه‌کی
چاپ بووه! ئەگینا حکومه‌ت، چۆن له‌ناکاو ناحیه‌یه‌کی که‌رکوک
ده‌خاته سەر هه‌ولێر!

ماوه‌و رۆژانه‌ی ئهو یادنووسه‌ ده‌که‌وێته نێوان رۆژی دامه‌زراندنم
وه‌ک مه‌ساح، تا رۆژانی راپه‌رپینی به‌هاری ۱۹۹۱. به‌و هیوایه‌ی

به شیکی تر بنووسمه وه! ئیتر بهر له راپه رینیش فه رمانبه ر
بووین! ماوه یه کیش فیرار بووین! به لام له رۆژانی گرتنی کویت
و خوئاماده کردنی هاوپه یمانان، بۆ ده رکردنی سوپای عیراق له
کویت، ده واممان هه بوو! به لام ئیشمان نه بوو، ده مانتوانی ده وامیش
نه که یین. چونکه ده وله ته که، رژی مه که شلوق ببوو. پاره نه مابوو،
زه خیره و کاره با و نهوت و هاتوچۆ و برپوا به حکومه تیش نه مابوو!
رۆژانه و ئیشکردنمان ببوو ده نگوباس و لیكدانه وه و هه واله کان!
ئه وانه ی له کویت وه ک سه رباز ده گه رانه وه، سه ربده ی زۆریان
ده گپرایه وه! ده یانگوت نان نییه، ئاو نییه! جلوبه رگیش نییه،
سه ربازی عیراقی وه ک سه رده می قادسیه نییه، که ساس و برسی
و به زیوه!

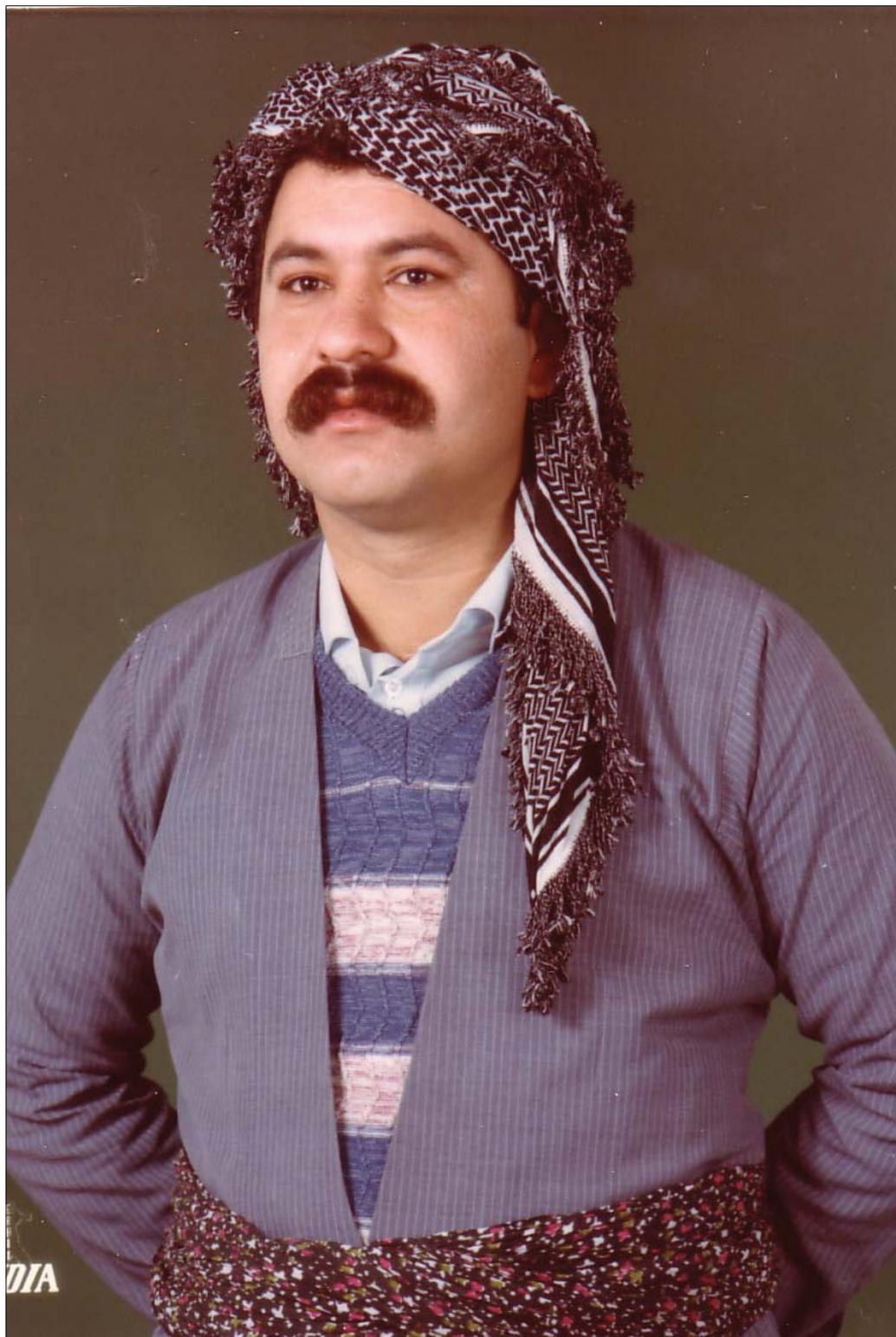
ده یانگوت به عس ده پوخیت، به لام بۆچوونی واش هه بوو، گوايه
سه دام چه کی کوشنده ی هه یه، ناتوانن زه بری لی بوه شیینن.

له سالانی مه ساحیم له شاره وانی هه ولیر، خو م له چه ندین
لایه نه وه پیده گه م و ده بوژی مه وه. به پیی تواناش خزمه تی خه لک و
شاره که ش ده که م. له سالی ۱۹۸۵ یادی سه د سالی دامه زاندنی
شاره وانی، به به رنامه و ئاهه نگ و کتیبیک ده که مه وه. ئه وه ش
به جوانترین و پیروزیترین چالاکیه کانی ته مه نم ده زانم.

ئەلبۆمى فۆتۆكان

به لیفل بینیم به قهله م دینوسمه وه

وینە یەكەم

خۆم بە جلی کوردی له کۆتایی ههشتاکان له ستۆدیۆ میدیای
ههولێر گهراوه

ویتهی دووه م

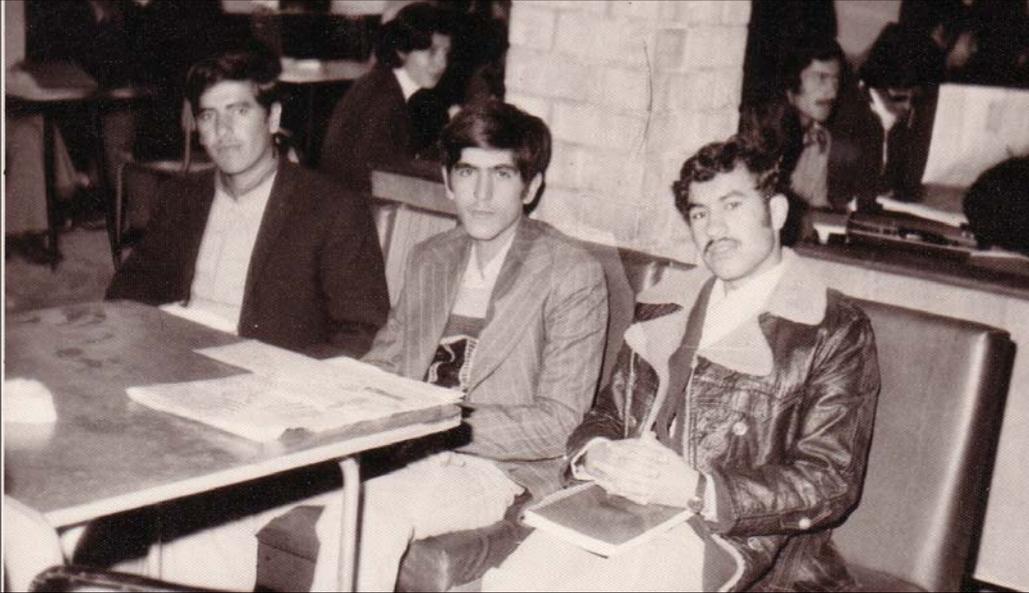
له سالی ۱۹۷۴ له ناو شورشى ئه یلول پيشمه رگه بووین، بۆ
تاقیکردنه وهی بکالۆریای ئامادهی بۆ ماوهی دوو ههفته چووینه
شارۆچکەى «خانه» ی رۆژه لات

ویتهی سییه م

له گازینۆی له یالی ئه ربیل پشت قه لات سالی ۱۹۷۶، ئیواران
ده کرایه وه و گه نجه کانی شاره که له وی کاتیان به سه رده برد

وینە ی چوارەم

له گه‌ڵ شوان دزه‌یی و عوسمان فه‌تاح له ئامۆژگه‌ی ته‌کنه‌لوژیای
به‌غدا ١٩٧٧

وینە ی پینجەم

له‌ناو به‌شی ناوخۆی قوتابیان‌ی ئامۆژگه‌ به‌غدا ١٩٧٦، له‌گه‌ڵ
ژماره‌یه‌ك قوتابی كورد و عه‌ره‌ب

وینه‌ی شه‌شهم

رحمه‌تی عه‌بدولسلام ده‌شتی و خۆم و موحمه‌د ره‌سول ئاغۆک
پارکی زه‌ورای به‌غدا سالی ۱۹۷۷

وینه‌ی حه‌وته‌م

ده‌رچوون له ئامۆژگه، یه‌که‌می دانیش‌تووی ده‌سته‌راست منم

وینە ی هه شتە م

پیشه سازی باکوور سالی ۱۹۷۸ که نه ودهم ته ختایی و چۆله وانی بوو، نه وکات له ئیشغالی هه ولیئر به کاتی ئیشم ده کرد

وینە ی تۆیه م

دایکم و خۆم و کورپیکی خۆم و برایه کم

ویتهی دهیهم

کاتی ئیفرزکردنی حه ی عومالی هه ولیر سالی ۱۹۸۲

وینە یانزەیه م

له گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک هاوڕێی قوتابی له گازی نو له یالی ئه‌ربیل ساڵی
١٩٧٩

وینە دوانزەیه م

خۆم و نامیق خۆشناو و رحمه‌تی فازیل پیرداود، گه‌شتی
فه‌رمانبه‌ران بۆ هاوینه‌هه‌واری سه‌رسه‌نگ

وینه‌ی سیانزه‌یه م

له‌گه‌ل سر وه‌ی هاوسه‌ره م کاتی ده‌ستگیرانیمان .

وینه‌ی چوارده‌یه م

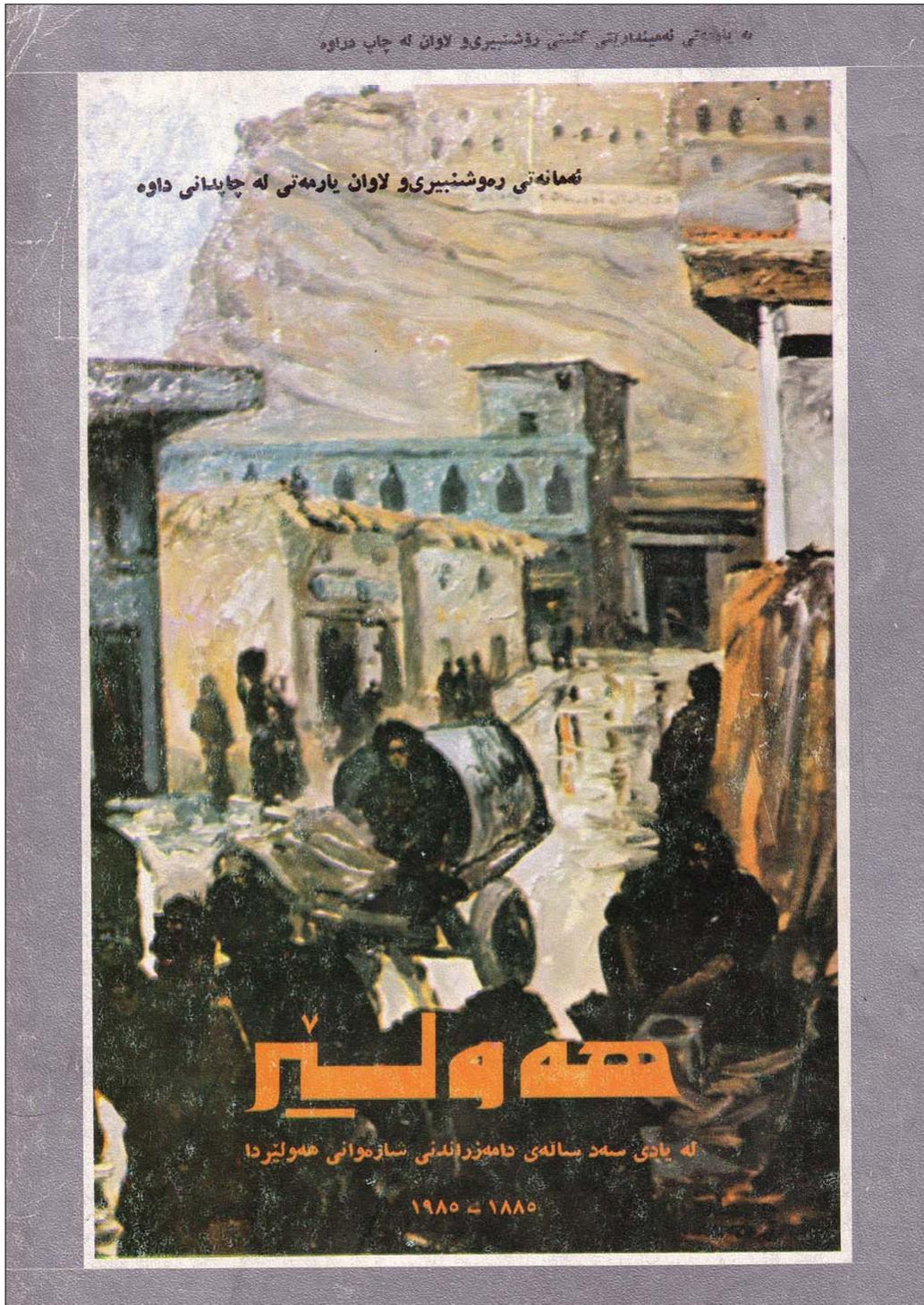
منداله‌کانم، ره‌شان کاژشان که‌شان باهۆ

وینه‌ی پانزیه‌م

فامیلییه‌که‌م ناوه‌ندی هه‌شتاکان

وینه‌ی شانزه‌یه م

به‌رگی کتیبی هولیر، یادی سه‌د ساله‌ی شاره‌وانی ۱۹۸۵

وینە‌ی حه‌قده‌یه‌م

یادی سه‌د سه‌له‌ی دامه‌زاندنی شاره‌وانی هه‌ولێر، خۆم به‌ جله
کوردیه‌ سپیه‌که

وینە‌ی هه‌ژده‌یه‌م

له‌گه‌ڵ سه‌دیق سادق له‌ پیرمه‌م سه‌ره‌تای هه‌شتاکان

وینه‌ی نۆزده‌یه م

له گه‌ڵ ناسری رهزازی له گه‌ڵ ژماره‌یه‌ک فه‌رمانبه‌ران، له‌ناو
باخچه‌ی شاره‌وانی ناوه‌پاستی هه‌شتاکان

وینه‌ی بیسته م

له گه‌ڵ هاوڕێیه مه‌ساحه‌کانی شاره‌وانی

وینە‌ی بێست و یه‌که‌م

خۆم له به‌رازیه‌کانی پیرمه‌م

وینە‌ی بێست و دووهم

که‌شتی فه‌رمانبه‌رانی شاره‌وانی سالی هه‌شتاکان

وینهی بیست و سییه م

له گه ل ژماره یه ک قوتابی له کاتی پراکتیکی مه ساحه له ناو
گوره پانی ئاموژگه ی ته کنه لوژیای به غدا

وینهی بیست و چواره م

له گه ل ژماره یه ک قوتابی کورد له یانه ی ئاموژگه

دیکۆمیتتە کان

به لیفل بینیم به قهله م دینوسمه وه

الجمهورية العراقية

محافظة أربيل - البلديات

الذمة : الذاتية

العدد : ٧٢٦ / خاصة /

التاريخ : ١٩ / ٨ / ١٩

((امر اداري))

اطلب العلم من المهد الى اللحد

بناءً على الطلب المقدم من قبل السيد شيرزاد قادر هبلى الموظف بعنوان صاحب
بطح الموطن اليه اجازة اعتيادية امدتها (١٥) خمسة عشرة يومًا بمناسبة زواجه وذلك
اعتبارًا من تاريخ انفكاكه .

حسروو حميد حنطن
مدير بلديات محافظة أربيل

صورة منه الى / -

- الاطلة العامة لادارة البلديات والمصانيف / الادارة والذاتية / للتفصيل بالاطلاع
- المندسة والنخطيط / اعلامنا بتاريخ الانفكاك والجماسرة
- الحسابات
- الاشجار العامة / ١١
- الادارة
- الموطن اليه

محي الدين ١ / ١٩

نموذج رقم (٢)

العدد : ٢٩٦٧
التاريخ : ١٩٨٧/١٤

الموضوع / العلاوة السنوية

الى / محاسب بلدية اربيل

الاسم الكامل : السيد : شیرزاد ههینی

عنوان الوظيفة : محاسب اربيل

مقدار العلاوة : ٢٠٠٠٠

الراتب الجديد : ١٠٠٠٠٠

الدرجة : ١٠

الدائرة التي ينتمى اليها

رئيس الموظف : مديرية بلدية اربيل

تملاء بعد توصية منح العلاوة

أزيد بان الموظف المبحوث عنه مسجل سنة واحدة براتبه الحالي البالغ (٩٩١٥٠٠)
ديسوارا بتاريخ : ١٩٨٧/١٧

موظف ذاتية المختص

أزيد بان خدمات الموظف المبحوث عنه اعلاه كانت مرصبة من جميع الوجوه واجتاز اختبار مستحقي العلاوة بنجاح.

مدير بلدية اربيل
الرئيس الاعلى التالى

رئيس القسم
الرئيس المباشر

ان خدماتكم كانت غير مرصبة خلال السنة للأسباب التالية :-

- ١
- ٢
- ٣

الرئيس التالى

الرئيس المباشر

صورة منه الى -

وزارة الحكم المحلي - مديرية البلدية العامة / الاذونات والذاتية / التفتيش والاطلاع مع التقدير
الامانة العامة لادارة البلديات والمصانف - الادارة والذاتية / التفضل بالاطلاع مع التقدير .

الأضبارة العامة
العموما اليه

به ليشل بينيم به قهله م دهينو وسمه وه

مد يروية بلد
وزارت الحكم المحلي

الدايرة :- مد يروية بلد، مطار ميسل
القسم :-
الشمية :-
اسم الموظف الكامل :- **محمود تار هنيب**
عنوان الوظيفة :-
التحصيل العلمي :- **ماجستير في التكنولوجيا - دبلوم سادة**
تاريخ اول التسمين في الوظيفة :- **١٩٧٨ / ١ / ١٧**
الراتب :- **٩١١٥**

(استدارت تقييم الما على)

الدرجة						عناصر التقرير
ممتاز	اجيد جدا	اجيد	متوسط	دون الوسط	ردى *	
						١- الكفاءة والسرعة في الانجاز
						٢- الابداح والابتكار لتطوير العمل
						٣- مدى استغلال اوقات الدوام الرسمي والشهور بالصورة لية *
						٤- الالتزام بالقيم والبيادى * لخالصه والعلاقات الانسانية في تعامل الوظيفي *
						٥- قابلية اتخاذ القرارات المائبة في مجال العمل ولاستمداد التحمل للتائجها *
						٦- الخبرة المكتسبة من الممارسة الوظيفية
						التقدير العام

ملاحظات اخرى

الرئيس المباشر

الرئيس الاعلى

الجمعية التعاونية للاسكان في محافظة
 أرييل المحدودة

٠٠٧٢١٨ رقم

١٥٠
 ١٥٠
 ١٥٠

فلس دينار

استلمت من السيد
 مبلغاً قدره فقط
 وذلك عن الـ
 التاريخ ١٩٧٧

حسب
 امين الصندوق

الجمهورية العراقية

محافظة اربيل / البلديات /

العدد ٤٦٨٤ / ادارة والداتية /

التاريخ ١١٢٨ / ٤ / ٦

((امر اداري))

الحاقا بامرنا الاداري الرقم ٧٨٢ عسى ١١٢٨ / ١ / ١٢

وبناء على ما جاء بتكليف رئاسة مجلس الخدمة العامة / مديرية تحديد الرواتب / الرقم ٢٤٤٣ عسى ١١٢٨ / ٢ / ١٨ - بقرار تحديد راتب السيد شيرزاد تادر شميني المساج في مديرية بلديات محافظة اربيل المحسوب على صلات الميزانية العامة (جدول ١) وخريج معهد التكنولوجيا فرع المساجنة التابعة لمؤسسة المعاهد الفنية في (١٢ / ١ / ٢١) بـ (٢٤ / -) دينارا شميريا اعتبارا من تاريخ مباشرته في ١١٢٨ / ١ / ١٢ قبل الظهور .

بإمضاء السيد أحمد

محافظة اربيل

صورة منه الى / -

وزارة الدولة لشؤون التعمير مع شيفات الحكم الذاتي
وزارة المالية / مديرية المالية العامة /
رئاسة المجلس التنفيذي لمنطقة كردستان
الامانة العامة لادارة البلديات والمصالح
رئاسة مجلس الخدمة العامة / مديرية تحديد الرواتب /
لجنة التعمير المركزي
محافظة اربيل / الادارة العامة /
رئاسة مؤسسة المعاهد الفنية
عمادة معهد التكنولوجيا
مديرية خزينة محافظة اربيل
نقابة ذوي المهن الهندسية الفنية فرع اربيل
الهندسة والتخطيط
الحسابات / الرواتب
الذاتية / للتعمير
الاضمار العامة / ١٢٥
المجالس

محي الدين / ٤ / ٣

مركز تقديم خدمات بغداد ————— وصول التماس - علمي

الرجوع للتحقيق رقمًا ٧٧٤
الرجوع للتحقيق كتابة شلوتة مائة واربعة و

84123

اسم الطالب العادي واللقب شیرزاد قادر ههینی

سنة التخرج ١٩٧٥ - ١٩٧٦

اسم المدرسة والجامعة التابعة لها اعداديه اجيل للبنين جامعة اجيل

الدور الذي تخرج منه الدولة

المدرسة التي اتمك فيها الاولى

موضوع درجات ودروس الامارة الاولى

الرقم الامتيازي ٧٥٧١١٧

رقم وتاريخ وحمل اصدار دفتر النفوس ٥٥٩٦ / ١٨ / ١٩٧٦ محافظة اجيل

او الهوية الاحوال المدنية الاولى

رقم وتاريخ وحمل اصدار شهادة الجنسية العراقية ٨١٤٤٧٨ / ٢٨ / ١٩٧٦

رقم دفتر الخدمة العسكرية واسم دائرة التجنيد ٨٤٧٨١٤ تجنيد اجيل

الوثائق المستلمة

استحارة الانتظار ٣ نسخ

شهادة الجنسية العراقية

دفتر النفوس ايام ٥٧ او هوية الاحوال المدنية

٣ صور حديثة

شهادة عدم التجاوية لوزن السن السابقة فقط

الجمهورية العراقية

المجلس التنفيذي لمنطقة كردستان

الامانة العامة للثقافة والشباب

اربييل - العراق
ماتب : ٢٠٨٨٢
بدالة ذات خمسة خطوط

يرجى الاشارة عند الرد الى
الرقم والتاريخ بصورة ٤٨٣

العدد : ٧١٢ / ١١٢
التاريخ : ١٩٨٥ / ١١ / ٢٢

مديرية : الثقافة
قسم : التأليف والترجمة والنشر

الى /
مديرية بلدية محافظة أربيل
م / طبع مسودة

حصلت الموافقة على تعضيد مسودة كتابكم الموسوم ((شهولير)) بنسبة ٨٠ %
من الكلفة الكلية حسب الاسعار الرسمية بـ (٣٠٠٠) نسخة فقط .
راجين تبليغ مؤلفيها السيدين تحسن جيجو وشيرزاد قادر لمراجحة
هذه الامانة لاجراء ما يلزم ٠٠٠٠ لطفاً .

محمد محي الدين محمد
أمين عام للثقافة والشباب وكالة

نسخة منه الى /
مديرية الثقافة / قسم التأليف والترجمة والنشر
لجنة تعضيد النشر
الأضبارة المختصة

مديرية بلدية اربيل
السوارفة ١ / ٣٠ / ٨٥
٩٢٨٢
١٩٨٥ / ١١ / ٢٢
التاريخ
الامانة

المصرف العقاري
الجباة والتحصیل

الرقم العام
التاریخ ۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

الموضوع / استقطاع شهري

يرجى الاشارة الى رقم الاستمارة وفروع المصرف واسم المقترض او من ينوب عنه بالاستقطاع الشهري عند ارسال الاقساط الشهرية

رقم الاستمارة : ۸۰ / ۱۶۵
فرع المصرف في : اربيل

الى / السيد /

اتسارة لكتانكم الرقم ۶۶۶۱ والمؤرخ في ۱۰ / ۵ / ۱۹۸۰
اولا - يرجى حسم مبلغ (۱۶ / ۱۹۶) شهريا من الراتب الشهري :

- ۱ - للمقترض / الكفيل / السيد /
- ۲ - الموظف / العامل / بعنوان /
- ۳ - المتقاعد حامل الدفتر الرقم

وذلك اعتبارا من راتب شهر (تموز) من سنة ۱۹ ۸۰ ولغاية راتب شهر (كانون الثاني) من سنة ۱۹۸۰ وذلك بدلا مما جاء بكتابتنا الرقم ۱۹۷ / / المؤرخ في ۱۹۷ / / دينا رة شهريا من راتب الوفا اليه تاليا - بعد حسم ما جاء اعلاه يرجى حسم مبلغ (/ /) دينارا شهريا من راتب الوفا اليه الشهري اعتبارا من شهر (/ /) من سنة ۱۹ ولحين اعلامكم .

ثالثا - يرجى من الدوائر المرتبطة حساباتها بالخزينة المركزية ومديرية خزينة محافظة بغداد ومديريات الخزائن في المحافظات الاخرى ارسال مبالغ الاستقطاعات الشهرية وفق منشور مديرية المحاسبات العامة المرقم ۱۶ / ۵۱ / ۲۳ والمؤرخ في ۱۰ / ۶ / ۱۹۷۳ .

رابعا - يرجى من الدوائر الشبه الرسمية والمؤسسات ارسال مبالغ الاقساط الشهرية في اول كل شهر ويستحصل الموظف المسؤول عن عدم ارسال الاقساط الشهرية في الموعد المحدد اعلاه الفوائد التأخرية التي قد تترتب نتيجة ذلك استنادا الى كتاب وزارة المالية / مديرية الميزانية العامة - مديرية المصارف والشؤون النقدية الرقم ۷۰۹۸ والمؤرخ في ۱۳ / ۵ / ۱۹۷۳ .

خامسا - نرجو عدم ايقاف الاستقطاع من راتب الوفا اليه اعلاه او خفض مبلغ التسط الشهري الا باسعار من المصرف .

سادسا - نرجو تزويد المصرف بنسخة من شهادة آخر الراتب عند نقل الموظف الى دائرة اخرى او احواله على التقاعد او استقالته او فصله او عند عدم استحقاقه راتبا تقاعديا .

سابعا - نرجو اعادة السفاله بعد تأييدها .

صورة منه الى / السيد /

مدير المصرف العقاري فرع /

العدد /
التاريخ /
رقم الاستمارة / ۸۰ / ۱۶۵

الموضوع / تأييد

ان /
المصرف العقاري فرع /
تؤيد استلامنا كتابكم في
والعمل بموجب لطفنا .

۱۱۶ / /

مكتبيس

به لیفل بینیم به قهله م دینوسمه وه